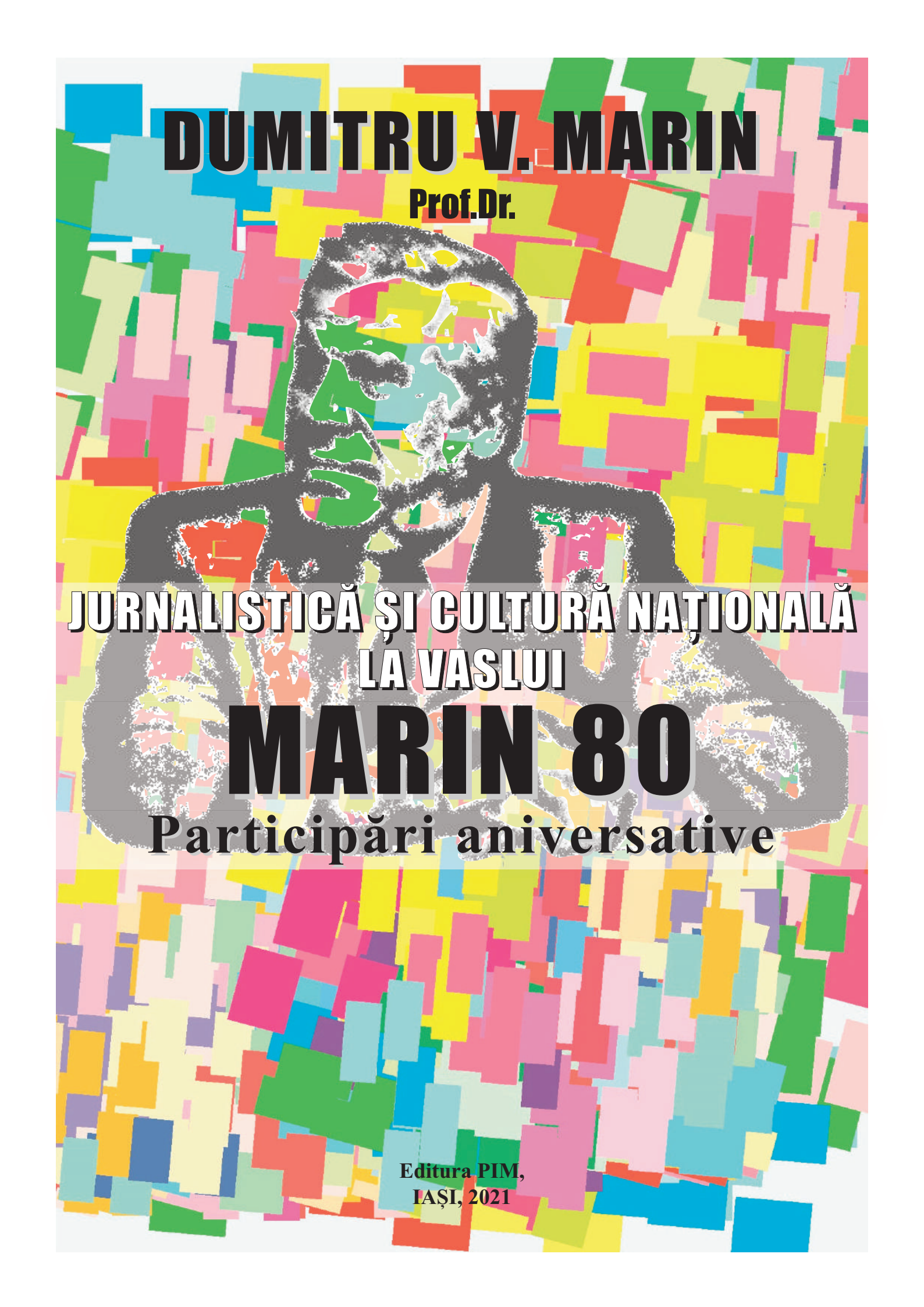

DUMITRU V. MARIN

Prof.Dr.

**JURNALISTICĂ ȘI CULTURĂ NAȚIONALĂ
LA VASLUI**

MARIN 80

Participări aniversative

Editura PIM,
IAȘI, 2021

„Persoană cu numeroase calități, probând pe deplin valoarea incontestabilă a unui moldovean de elită, erou de roman, sau de film, sau de povestioare vecine cu legenda, ecologist convins – prof.dr. Dumitru V. Marin a vrut, a știut și a putut să fie un om adevărat. Mai mult: el este un model de acțiune de-a lungul învolburatelor timpuri pe care națiunea noastră le parcurge.”

**Prof. Dr. Alexandru IONESCU,
Laureat al Premiului Academiei**

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

JURNALISTICĂ ȘI CULTURĂ NAȚIONALĂ

LA VASLUI

MARIN 80

Participări aniversative

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

JURNALISTICĂ ȘI CULTURĂ NAȚIONALĂ
LA VASLUI

MARIN 80

Participări aniversative

**Editura PIM,
IAȘI, 2021**

MOTO:

Dintotdeauna norocul este și după cum îl păzești...

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

JURNALISTICĂ ȘI CULTURĂ NAȚIONALĂ
LA VASLUI

MARIN 80

Participări aniversative

**Editura PIM,
IAȘI, 2021**

„Mișcându-se cu dezinvoltură între Vaslui - Iași - Bacău - București sau Krakovia - Istanbul, Londra - Moscova, capabil să fie deopotrivă performant ca manager, reporter, operator tv, conducător auto, scriitor, editorialist, monografist, capabil să se dedice unor riscante inițiative politice, om de lume și în același timp întreprinzător eficient, Dumitru V. Marin ni se propune ca un model de umanitate, dezirabil acum și, relativ, în viitor!

Performer de excepție, creator prin excelență, personalitatea lui D.V. Marin nu va putea fi ajunsă sau egalată prea devreme, dacă nu cumva, niciodată.

D.V. Marin, este și rămâne unic în istoria Vasluiului.”

**Prof.Univ.Dr. Al. Ionescu –
Laureat al Premiului Academiei Române
15 iulie 2018**

I. CUVINTE

1. SĂ MĂ BUCUR?

10 +/10 -

La anii aceștia oricine e vrednic de ceva atenție. Eu, cât mă pot lua în propria mea atenție?

Dar alții, adică prietenii și dușmanii, că ceilalți nu-s interesați, poate că n-au idealuri...?

Până la urmă am parcurs o viață și pot vedea ce fel de monede am în sîpetul existenței, mai ales că am pretenție la uzul rațiunii. Deci, 10 cu +, alte 10 cu - ...

+ 1. O medalie strălucitoare ar fi conferită de marile reușite în viață, așa de mari că nimeni nu le va mai putea egala vreodată, de nicăieri, în varietatea asta, în schimbările existențiale asistate de calculator. Noua cultură existențială e clară, imposibil de oprit, inclusiv cu atacurile sale la „omul tradițional”, e alt timp și mediu (H. Taine – mediul și momentul).

- 1. Pe minus: nevoia de a fi mereu unul contra multora... cu multe, prea multe neplăceri în existență, dăunătoare creativității.

+ 2. Norocul să pot munci cu destul spor și la această vîrstă pe care nu o recunosc a fi a bătrîneții, pentru că mă simt în putere și creativ (cu minte întreagă). Nu m-am plictisit absolut niciodată în viață, mereu mi-am diversificat preocupările.

- 2. (Pe minus) imposibilitatea de a-mi fi putut depăși condiția atunci când eram și mai creativ, și mai puternic și mai ambițios. Am pornit cu zestrea copilului de la țară, cu picioarele

în balegă, cu dorința de învățătură, cu nădejdi tare cețoase și inconsistente. Poate ajungeam în față și dacă rămâneam agricultor sau în orice domeniu de activitate simplă. Din sat am plecat la gimnaziu 93 de copii, am terminat facultatea singurul, am dobândit un doctorat printre cei doar câțiva dintr-un județ, atunci, cu multe mii de oameni. Un doctorat muncit peste 22 de ani, cu idei unice, mobilizatoare.

+ 3. M-am ridicat singur, fără alte îndrumări decât ale străinilor cărora până la urmă nu le păsa nici că fac foame, nici că n-am straie acceptabile, nici că trebuia să muncesc de 3 ori mai mult decât alții, plecați de pe o altă platformă socială, culturală, educațională. Mulțumesc marilor spirite naționale care mi-au acordat prețuirea lor. Și acum le mulțumesc celor așa mari din lumea largă care participă la împlinirea operei mele culturale, umane, naționale, internaționale. Numai la revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, înființată la 1 februarie 2015, sunt 707 colaboratori, iar o carte de căpătâi, **Bătălia pentru Vaslui**, selectează 226 personalități dintre cei peste 1080 cu care m-am intersectat ca jurnalist în primul rând, ca folclorist, ca om de cultură.

- 3. M-am afirmat în multe domenii de activitate, dar fundamental în nici unul deși, Teza de doctorat **Tudor Pamfile și revista Ion Creangă** (1998), romanul **Zăpadă pe flori de cireș** (1999), cartea de istorie și suflet **Jale și eroism românesc la Cotul Donului... și după (!)/2020/**, **Bătălia pentru Vaslui-RO** (2020), vor tot rămâne, **ca și M.C.R.** Toate marchează un început în domeniu, includ idei, păreri, teorii proprii. Mi-ar fi plăcut să stau la studiu în biblioteci și să-mi joc ideile după lecturi.

+ 4. Pornind de atât de jos a trebuit să asigur mijloacele de existență pentru familie și apoi pentru alți atâția în plus, chiar

În anul al 80-lea hrănesc 13 persoane. Dacă numai prin Grupul de presă pe care l-am înființat au trecut și învățat peste 500 de oameni, înseamnă că am fost un întreprinzător și mai ales un muncitor și un responsabil. Asta a pornit din necesitate, înțelegerea rostului propriu, posibilitatea de afirmare în societate. Dar și sacrificarea unor disponibilități creatoare și intelectuale. Mulți, destui de mulți n-au știut, n-au putut, n-au vrut să vadă rezultatele muncii personale înspre avantajul lor. Mulți m-au furat, destui m-au negat, deși fără ajutorul meu nu erau nicicum ce sunt astăzi. Psihologia provincialului de rând m-a urmărit și ocultat toată viața.

Am reușit o operă culturală-socială-jurnalistică și științifică unică într-un județ, cu reale particularități în România și parțial re-cunoscută în lumea mare.

- 4. N-am știut să popularizez aceste ample rezultate ale muncii. Cine nu s-ar mândri cu recordurile mondiale în jurnalism, cu grup complet de presă, cu pătrunderea în cele mai înalte cercuri sociale, cu deplasări în 4 continente, 32 de țări?

+ 5. Am o familie cu 3 copii foarte buni, muncitori, cu merite sociale, care îmi aduc la data aceasta 9 nepoți și un strănepot. Nu-s recordman și aici, dar tot sus, sunt, așa cum m-a consemnat și Istoria jurnalisticii românești (Enciclopedia) în 9 microportrete, cam al 236 –lea din cei 35000 de slujitori ai presei din toate timpurile, din Țara Românească.

- 5. Nu am prea putut participa la creșterea și educația nepoților. Poate le va folosi munca mea intelectuală, fizică, managerială, răstimp de peste 6 decenii (debut, 3.10.1957) când vor putea judeca sau or avea nevoie de un blazon ca necesar în societate.

+ 6. Am ajuns cel mai important jurnalist din toate timpurile în județul Vaslui și un nume în țară. Nu cunosc pe

cineva să fi întemeiat și prima Televiziune privată în România (Licența 001/TV/1993), și 2 posturi de radio, Unison (1993, 1994), și ziar (Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, 1996) și revista M.C.R. (2015), și activitate pe net.

- 6. N-am reușit să atrag în același joc/muncă urmași cu ambiție și chemare. Nici copiii mei nu m-au urmat, sigur, pentru că chiar mersul lumii s-a schimbat, iar cultura cărții/epoca/civilizația Guttenberg s-a modificat până la înlocuire.

+ 7. Am avut noroc de o soție excepțională, Iulia, cu care împlinesc 60 de ani de căsnicie. Fără dumneaei, om minunat de linia a II-a, nu cred că aș fi reușit atâtea în viață. Recunoștință și prețuire.

- 7. Aș fi putut face avere. Zic, însă: nu sunt bogat, nu sunt sărac. Am operă, condiție de rang social alături de ceva strânsură.

+ 8. La ceas de bilanț: N-am trăit degeaba, puțini din toată lumea mă pot egala. Dintre realizările unice: Interviuurile cu șefii de stat (9+Johannis), cu Prim-miniștrii (16), cu Papa Ioan Paul al II-lea, cu PATRIARHII Teoctist și Daniel, mitropoliți, episcopi, mulțime de preoți, deputați și alte mari personalități ale lumii, ca Anghel Rugină, Marcel Guguianu, Ion Stoia, C.D. Zeletin, câteva zeci de academicieni, câteva sute de universitari și dr. în științe, 7 sutaviețuitori după 77 de ani de la bătălia de la Cotu Donului, mii de oameni cu merite de excepție... Prima televiziune privată din România a deschis porți nevisate și pentru recunoașterea românilor noștri pe multe meleaguri străine.

Revista internațională M.C.R. pune Vasluiul pe harta culturală a lumii/707 colaboratori din 4 continente, peste 200 din afara granițelor.

Las celor care vin peste 50 de cărți, nu toate foarte bune, dar nicicum toate rele.

Am trăit din plin, am creat, am luptat cu toate puterile pentru Limba Română.

- **8.** N-am știut să atrag mărimile timpului pentru oricât de mic ajutor, drept care toate realizările sunt pe speze și sacrificii personale.

+ **9.** Operă variată, 16 domenii de activitate, deschizător de drumuri în presă, promovarea limbii române prin toate mijloacele la dispoziție, jertfă personală și daune familiei. M-am bucurat de acea clipă de libertate deplină de care vorbea poetul american Walt Whitman...

- **9.** N-AM REALIZAT ATÂT CÂT SE MAI PUTEA.

+ **10.** Dar sunt conștient că am intrat în Pantheon, că munca mea (de toate felurile) chiar ne-apreciată în timpul din urmă, nu poate lipsi din patrimoniul județului, Moldovei și din istoria culturii românești. Firișoarele din edificiul național ca o Coloană a iubirii de patrie, includ și eforturile mele, la care nu m-a obligat nimeni ci eu am mobilizat pe mulți, mulți alții, fără vreun beneficiu decât al convingerii că nimeni nu mai poate face asta și că nu mă mai poate egala, ca un component al culturii din epoca Guttenberg, la granița dintre secole, milenii și începutul noii culturi existențiale.

- **10.** După cât m-am împrăștiat în lume... se poate să nu știu cine sunt?

În sinteză: Să mă bucur? Am sîpetul bogat, și, totuși...

„Nu mai zăresc și-aș sta s-asculț

Poteca merge încă mult?”

„De ce-aș fi trist?” (Tudor Arghezi).

Prof. dr. Dumitru V. MARIN

17.01.2021

D.V. MARIN / 28.04.1941
Profesor, etnolog, JURNALIST,
romancier, istoric, monografist, promotor
in cultură, sport, politică, media.
Triplu RECORDMAN mondial.
Lumină revărsată în lume: 51 de cărți,
ziare, reviste, televiziune, RADIO;
UNUL CONTRA MULTORA.

2. CUVÂNT... LA SĂRBĂTOAREA DE 70 DE ANI!

„Cu excepția câtorva ani, până a trebuit să alerg după oi, m-am distrat învățând poezii, tatăl meu Vasile Marin fiind tare mândru de prima lui odraslă, iar mama mă încuraja. Am învățat de foarte mic cerința vieții: fără muncă nu se poate!

Am trăit foarte greu, am învățat pe brânci, am rezistat în ploii și furtuni, geruri (navetă 6 km), în mijlocul adversităților. M-a mângâiat, dintotdeauna, înțelegerea cu sexul frumos, pentru un băiat citit ce eram.

M-am străduit întotdeauna să fiu constructiv și să pun osul la treabă, inclusiv în competiții sportive unde am fost vice campion național la lupte.

Când mi-am fixat scopul... aproape nimic n-am precupețit pentru asta!

N-am dus lipsă de voință, minte, de dușmanii cei mai puternici.

Când opera mea a prins viață s-au înmulțit și denigratorii. Unii m-au acuzat... de faptele lor.

Mi-am încurajat necondiționat elevii, colaboratorii, cunoscuții. Am încercat să promovez pe cei mai buni și cât mai pe mulți. Pentru că ÎMPREUNĂ, subliniez ÎMPREUNĂ puteam face istorie cultural-informațională și prea destui n-au putut ține pasul.

Am avut o putere de muncă ieșită din comun și mai ales soție excepțională și copii la fel.

Dacă ar fi scris și alți dușmani (deși i-am invitat), volumul de față avea peste 1000 de pagini. Am solicitat toate

redacțiile din Vaslui să opineze despre decanul de vârstă și liderul lor de presă din ultimii 20 de ani. Doar unul scrie un articolăș nu laudativ, ci incolor și inodor. Și, toți au trecut pe la mine...

S-a scris că sunt narcisist, orgolios etc...

Precizez: N-am avut timp de nimicuri, bârfe, șmenuri, n-am avut somn, m-am documentat excesiv la orice volum tipărit, Tetralogia culturală locală mi-a mâncat zilele. Am ținut cont de toate reacțiile posibile, am îndrăznit... calculat. Așa că mi-am comandat până și statuie (bust) și chiar pe mormânt am conceput o lumânare stilizată cu semnificația: Viața.

Am suportat cu greu Deceniul Dușmăniei ca singurul politician în opoziție reală cu șopârlele locale și cu ziariștii lor care m-au sabotat sistematic și prin omisiune, ori au scris de rău când chiar am realizat evenimente excepționale.

Dacă presa (inclusiv a mea proprie, cu destule cârțițe), politicienii, refuzații, dezrădăcinații m-au ponegrit, ce trebuie să fac? MIE nu mi-a dat nimeni niciodată pe degeaba, chiar am plătit de câte 3 ori prețul la orice am obținut.

...Am adunat, „pietre pentru templul meu” (Lucian Blaga), convins că am realizat prin acțiune, model (sau prin reacție) școală de presă. Dacă mulți contemporani s-au afirmat într-un singur domeniu, eu am reușit ca etnolog, romancier, monografist, om de presă, întreprinzător privat, familist, politician, și în nici un caz mai puțin în cultură cu prezență pregnantă de peste 50 de ani. Port și amar în inima mea. Pe prea mulți i-am ajutat eu ca să nu am tot atâția dușmani, pe mulți i-am făcut eu harnici.

Dumneavoastră, autorii de mai sus, m-ați răsplătit cu adevărat. Pot să arunc din sufletul meu necazurile pricinuite de tot felul de „insecte” tocmai pentru că la această reunire în

petrecere cu vorbe, sunt onorat de atâtea și atâtea nume prestigioase, autorități în domeniu, jaloane culturale și sociale, celebrități naționale, brazi ai României moderne!

Îmi aplec geana înlăcrimată de emoție în fața Dumneavoastră, semnatori ai volumului, ca semn de recunoștință pentru aprecierile, laudele, criticile sau cuvintele de mai sus.

Acesta este monumentul meu! Mare, mic, conservativ sau nu, bun sau rău, oricum unic, e ridicat de Dumneavoastră...

Un alt gând îmi rămâne pentru cei care mereu vin și pot ține cont de om, viață, (inclusiv ca film - apropo de cel consacrat mie de Corneliu Porumboiu „*A fost sau n-a fost*”), anecdotică, legendă, operă, dar mai ales de calitatea acestui timp adică mediul și momentul vasluian, începutul sec. XXI, mileniul III.

Deferent, D.V. MARIN

... unul printre Dvs. ... !

4 aprilie 2011

... crapă mugurii la pomi și înfloresc tare frumos cireșii!

Marin - 70

-70 de autori, 70 de mărturii,
70 de autografe, pentru 70 de ani-

Editura PIM - Iași
2011

3. IMPERIUL CULTURAL „M”

FOAIE STATISTICA PENTRU PUBLIC

Pentru amatorii de statistici și pentru cei grăbiți după cifre și evenimente:

– Ani de muncă.....din cei 80.....	64
– Profesii (profesor, inspector în cultură, jurnalist, întreprinzător).....	4
– Ani de studii: generale, liceale, facultăți, doctorat la București.....	28
– Locuri de muncă.....	9
– Sanțiuni / decorații.....	0
– Cărți scrise – tipărite – manuscrise.....	52
– TVV, telespectatori în cifre, momente (înf. 1990) 1.500.000	
– Reviste conduse.....	3
– Ziare înființate și conduse.....	2
– Microbiografii în Enciclopedia Presei Românești (2012)...	9
– Microportrete în Dicționare cu personalități.....	14
– Membru UZPR, Liga Scriitorilor, Asociația Scriitorilor	
Români din America de Nord	
– Pagini tipărite – în cărți.....	22000
– în reviste.....	4000
– în ziare.....	15600
– Altele (afișe, scrisori, cereri...).....?	
Cărți cu autografe primite, cu aprecieri pozitive	883
Autografe acordate pe cărțile proprii.....	peste 10.000
Articole publicate în cele peste 35 de publicații, aproximativ	3000
Cărți tipărite.....	50
Cărți donate bibliotecilor, inclusiv străine.....	3000
Elevi la care a predat în cei 36 de ani.....	aproximativ 6000
Participanți la „Școala de presă”.....	peste 500
Țări vizitate.....	32

Personalități interviewate (fără „eroii reportajelor”).....	1088
Președinți de stat.....	10
Prim-miniștri.....	16
Miniștri.....	?
Oameni de cultură și știință, artiști etc. ...	aproximativ 1000
Ierarhi.....	aproximativ 80
Aprecieri primite în scris: 70+75+11+77+ 60+.....	304
Avere:.....	„nu sunt bogat, dar nu sunt sărac”
Stare familială: căsătorit de 60 de ani, 3 copii, 9 nepoți, 1 strănepot	
Prieteni.....	puțini
Dușmani.....	mulți
Invidioși.....	și mai mulți!?
80 – ani	
31 – TVV	
29 – Unison Radio	
25 – ziarul	
50 de cărți	
6 ani de la apariția M.C.R.	

Eu sunt omul muncii mele imposibil de egalat vreodata:

Dumitru V. MARIN

După cât m-am risipit în lume este posibil să nu știu cine sunt?

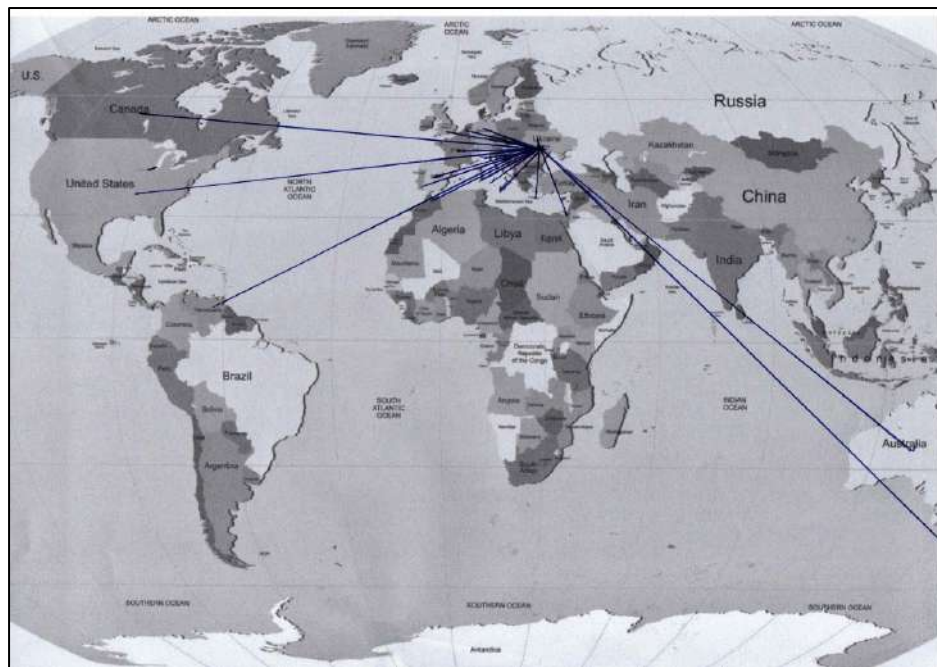
4. CUVÂNTUL DE MULȚUMIRE PENTRU SEMNATARIILE DE AICI, DIN ACEST VOLUM:

Multe hotărâri curajoase am luat în viața mea, adesea cu repercusiuni negative, dar toate cu bună intenție. Îndrăzneță e și ideea cu acest volum.

Am considerat că nu e nevoie de 80 de competitori într-ale vieții care să vorbească viitorimii despre cine am fost eu; am avut 70, la cei 70 de ani de viață, 75 la vârsta aceea, 77 la alți ani, pentru „Noduri culturale...”, acum vreau să-mi ascund vârsta. Pot? Spun adesea că sunt și eu tânăr, dar de mai multă vreme.

La acei 70 tipărisem 9 cărți, acum am 49 + aceasta, dar și anii pe care prietenii și dușmanii îi omagiază; pentru că sunt incluși și adversarii.

Privind în urmă, pot fi mândru și de câte cărți am publicat (n-or fi toate bune, dar nici într-un caz toate rele), și de TVV, și de ziarul care împlinește 25 de ani, și de radio Unison și de Revista devenită internațională (de aici de la Vasluiul care nu apare pe harta Europei), MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, despre care mereu scriu că ajunge în 4 continente, 32 de țări și care înregistrează 707 colaboratori dintre granițele limbii române. Un planiglob cu săgețile indicatoare e util, deci.

I-am rugat pe semnatari să scrie orice vor ei, vorba lui Ion Heliade Rădulescu, în 1829, „Scrieți băieți, numai scrieți, faceți și nu stricați” și... destui alții, chiar mulți-mulți au consultat Wikipedia sau Google și s-au documentat, ori s-au lămurit. Au aflat despre mine ca personalitate culturală, jurnalistică, dar și despre Vaslui, prăpăditul, ridicat pe harta culturală a lumii. Știu bine că altul ca mine, nu mai există la această dată, nicăieri (nu pare modestie, dar e realitate).

Am scris adesea că eu sunt omul muncii mele imposibil de egalat vreodată pentru că nu se mai poate; reprezintă epoca aceea a cultului cărții, epoca Guttenberg, iar noua cultură existențială are alte norme, altă viață, promovează alte valori. Și atunci, știind acestea, de ce m-am osândit la munca de zeci de mii de pagini?

– Cei care vin n-or fi toți proști să n-aibă nevoie de o istorie, aceasta ca eșantion din cultura și istoria națională.

– Las moștenire o operă muncită, muncită, realizată ca unul împotriva multora. Mă tot plâng de comunistoizii vremii de la care n-am primit fir de ajutor.

– Număram 9 cărți, acum 10 ani, azi înregistrez 50, mai toată opera și pe internet, am considerat că am dreptul la o statuie (în oraș au statui pușcăriași, iar printre Cetățenii de onoare sunt alți câțiva), drept care mi-am ridicat bustul realizat de Cristi Pânteă, înlănțuit, la colțul casei mele, de pe strada Frunzelor nr. 2, Vaslui.

– Nici cronicarii, nici pașoptiștii, nici romanticii de dinainte și de după 1900, nici chiar comuniștii, n-au fost lipsiți de datoria de a lăsa ceva pentru viitor. Unii s-au străduit...

– Ce vedeți, bun – rău dar, pipăibil, la îndemână, pentru toți deopotrivă, înseamnă document istorico-literar și jurnalistic, deci o cărămidă la edificiul permanent numit PANTHEON de care orice generație are nevoie. Sper ca neamul acesta să nu fie alienat.

Nu se poate să nu mulțumesc tuturor acelor care au scris aici, în tot felul de publicații, inclusiv pe net/rețelele de socializare, de bine sau de rău.

Crede, totuși, neputinței omenești, cititorule.

Oricum, ai și tu parte de mulțumirile mele.

Să vedem ce scriu colegii ... de muncă!

MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC

ROMANIAN CULTURAL MERIDIAN
MERIDIEN CULTUREL ROUMAIN
Румынский культурный Меридиан
RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN

P. Mateescu - Coloana Dorului de Țară

C-tin Brâncuși - Coloana Infinitului

An VII, Nr. 1, (25) ianuarie – martie 2021

Director: Prof. dr. Dumitru V. MARIN

VASLUI

II. MESAJE, DIPLOME, COMUNICĂRI

5. Academia Română:

Stimate domn,

Am primit e-mailul din care am aflat cu plăcută surprindere că pe meleagurile vasluiene, dumneavoastră, în triplă calitate de „director, editor și autor”, v-ați dedicat sprijinirii și promovării presei și învățământului local, misiune în care ar trebui să se implice toți jurnaliștii români, în special cei al căror glas editorial răsună în comunitățile locale...

Față de toate cele expuse mai sus, vă comunicăm că nu putem accepta propunerea dvs. de a deveni membru corespondent al Academiei Române, dar suntem convinși că, privind retrospectiv toate eforturile dumneavoastră pe tărâmul presei și învățământului local, mulțumirea adusă de rezultatele obținute încununează **întreaga dvs. activitate publică și vă împlinește sufletește.**

Vă dorim să continuați seria succeselor în sprijinirea și promovarea presei și învățământului pe plaiurile vasluiene.

Cu stimă,

Cancelaria Academiei Române

Email, 30.03.2021

Academia Română, clădirea nouă

6. Diploma primită din partea Asociației Literare „PĂSTOREL” Iași (ca membru-senator):

7. OGLINDIRE-N VEAC

(Dedicată: d-lui prof.dr. Dumitru V. Marin
la aniversarea a-80 ani)

Rămâi aici, în glia noastră,
De unde s-au hrănit popoare
Și tu, de-aicea ți-ai tras seva,
Ca să sădești mărgăritare.
Căci mic fiind cu ochii ageri,
Ai răsturnat în țarnă plugul,
Iar bunii tăi ți-au fost alături
Că le-ai deprins tot meșteșugul.
Ai tras și secera și coasa,

Și descălțat, și cu opinci,
Dar ți-a plăcut mai mult, se pare
Să-nvârți condeiul... cu oglinzi.
Te-ai ridicat de mic, copile,
Cu lampa, tot săltând fitilul,
Ca să aduci lumină-n cale
Și bucuros să scrii colinzi.
Ți-ai tot plivit cu griji cărarea,
Bătuta-n roua dimineții,
Dar spinii răi ți-au dat târcoale,
De-ați împlini toată visarea.
Ai tot urcat pe deal de soare
În chip și glas de menestrel,
Ai dat Vasluiului culoare,
Cu Ștefan-Vodă lângă el.
În seri uitate de balauri,
Cu luna plină și hazlie
Îți scrii ca mucenic în taină,
Cartea cu slova aurie.
Năluci și feți frumoși cu stele
Horesc pe dalba ta hârtie,
Ursite, zâne, dar și iele
Se războiesc și se îmbie.

O, Doamne! zise menestrelul,
La ce icoană să mă-nchin?
Ca omul cel bătut de soartă
Să aibă traiul mai din plin!
Unde s-apuc cărarea-n care
Sălășluiește lin izvorul,
Iar ura, răutatea, moarte

Se risipesc în vânt ca norul..!
Ai scris cu sârg și cu credință
De toate, pentru toți să fie,
Dar s-au găsit lălâi și sceptici
Făcând-o ei pe marii critici.
Ai mers și-ai cunoscut popoare,
Oameni de stat și papi și regi,
Ai împletit cununi de neamuri
Pe care le-ai zidit în cărți.
Se împletesc în anotimpuri,
Lumini scăldate în havuz,
Mai stai copile, și, bătrâne,
Căci vremurile n-au apus.
În pleata albă și trecută,
În chipul încă luminos,
Răsaî mereu cu lumea-n care
Ai stat prin vremuri, maiestuos.
Iar când amurgurile vremii
Se vor petrece prin câmpii,
Din naltul cerului în noapte,
O stea spre noi va răsări.

Prof. Mihai ANDON,
scriitor, Viceprimar al comunei Berezeni
04-04-2021

Cea mai frumoasa poezie a vremii...(?!).
La multi ani, d-le prof. dr. Dumitru V. Marin!

8. Omul de care m-am apropiat datorită unei pasiuni comune

Pe profesorul Dumitru V. Marin l-am cunoscut în perioada când lucram amândoi în domeniul culturii. După cum bine îmi amintesc, prima noastră întâlnire a avut loc chiar la Vaslui, la începutul anilor 80, când s-a întâmplat să particip la o reuniune interjudețeană a bibliotecarilor din județele Moldovei. Atunci am avut o discuție referitoare la personalitățile din fostul județ Tecuci, ținând cont de faptul că soția sa provenea chiar de pe meleagurile noastre. Cu acel prilej am remarcat că împărtășeam același cult pentru marele folclorist și etnograf Tudor Pamfile.

Pe parcurs, am menținut legătura încercând să-l ajut cu unele informații despre Pamfile și chiar cu fotografii ale locurilor prin care acesta se mișcase. Ținând cont de faptul că, ulterior, se înscrisese la doctorat, i-am oferit și biobibliografia „Tudor Pamfile“ pe care o scosesem, în iunie 1996, la Biblioteca Municipală „Ștefan Petică“ din Tecuci.

Ne-am mai întâlnit, apoi, la mai multe din activitățile consacrate ilustrului fiu al Țepului. De asemenea, de câte ori am revenit la Vaslui, pentru a participa la diverse evenimente culturale, găzduite de Biblioteca Județeană sau de către Muzeul de Istorie „Ștefan cel Mare“, am profitat de ocazie pentru a ne împărtăși, unul altuia, proiectele culturale ce ne animau.

Dumitru V. Marin a revenit la Tecuci cu doi ani în urmă, la Casa de Cultură, pentru a lansa unul din numerele ambițioasei sale reviste, „Meridianul Cultural Românesc“, în paginile căreia avusese grijă să includă, la loc de cinste, creațiile câtorva din membrii Cenaclului literar „Calistrat Hogaș“.

Anul acesta, implicându-mă în realizarea unei ediții revizuite și mult îmbogățite a bibliografiei dedicată lui Tudor Pamfile, de la a cărei dispariție regretabilă se vor împlini în toamnă 100 de ani, am simțit nevoia să-l abordez cerându-i sprijinul autorizat. Știam că studiul său dedicat activității folcloristului la binecunoscuta publicație bârlădeană „Ion Creangă“, care îi înnobilase titlul de doctor în domeniul folcloristicii, reprezenta o sursă documentară demnă de luat în seamă. Trebuie să mărturisesc că, datorită informațiilor prețioase preluate din cartea sa, am avut posibilitatea să aprofundez propriile mele cercetări, ajungând să descoper lucruri mai puțin cunoscute la Biblioteca Academiei Române din București. „Îndrumările“ sale mi-au fost de bun augur în sensul că mă gândesc să realizez nu numai o ediție postumă a scrierilor cu caracter literar pe care Pamfile și le dorise a le include în volumul „La vadurile Nistrului“ pe care nu a mai apucat să-l publice din cauza sănătății precare, ci și o expoziție foto-documentară reprezentativă, inclusiv videoclipul „Pe urmele lui Tudor Pamfile“.

Firește că m-a bucurat și totala disponibilitate a lui Dumitru V. Marin de a se implica în materializarea multora dintre obiectivele ambițiosului nostru proiect de activități din acest an dedicate centenarului morții lui Tudor Pamfile. Așadar, abia aștept ca el să fie alături de noi, motiv pentru care, în pragul venerabilei vârste de 80 de ani, țin să-i urez statornicului, neobositului și perseverentului meu prieten, un călduros la Mulți Ani, viață lungă pentru a-și putea duce la capăt gândurile înălțătoare care-l animă și care constituie combustia existenței sale.

Ștefan ANDRONACHE,
Tecuci.

9. Vasile AȘTEFANEI, inginer, primarul comunei Bălțați, jud. Iași.

(FRAGMENT DIN INTERVIU – 5.04.2021)

Unul dintre cei mai performanți primari.

Reporter: Aș dori să abordăm un subiect sensibil: ca jurnalist consider că ceea ce am scris a urmat un spirit constructiv. La dumneavoastră am făcut mai multe descinderi și am surprins o devenire a satului și evoluția primarului. Cum priviți dumneavoastră relația cu presa?

Primar: Eu pot să vorbesc în cunoștință de cauză după cele trei mandate pe care le-am avut. Există oameni ca dumneavoastră, care ați venit la fața locului și ați scris despre ceea ce ați văzut și există oameni în presă care pe baza unei fotografii de pe net sau de pe whatsapp pun un titlu de scandal și caută laturile negative. Există oameni care în toți cei 12 ani de când sunt aici au căutat toate lucrurile care ar putea să discrediteze primarul, evident plătiți fiind de către cineva. Toate aceste denigrări au avut însă cu totul alt efect decât cel scontat. Oamenii au ales să fie de partea adevărului, adevăr pe care dumneavoastră ați ales să-l prezentați, despre comuna noastră, de-a lungul timpului în ziarul Meridianul... Vă felicit pentru toate acestea.

R: Ceea ce ați făcut în Bălțați nu putea să facă oricine. Ați îmbătrânit cu demnitate în această funcție.

P: Omul are în acest moment asfalt la poartă (în 2008 erau numai noroaie), are apă de Timișești, are iluminat modern, cum poți minți oamenii că primarul n-a făcut nimic? Oamenii vă citesc cu plăcere ziarul pentru că prezintă această realitate.

R: Acum aș dori să fac o paranteză. Ce părere aveți despre activitatea jurnalistului D.V. Marin?

P: Meritați toate felicitările noastre și sunteți un exemplu pentru toți colegii din breasla ziariștilor („breaslă” foarte diversă azi). Eu agreez acest mod de prezentare pe care îl promovați: să vii la fața locului și să evidențiezi toate realizările care ar putea fi luate ca exemplu de ceilalți primari. Trebuie să vedem în România locurile în care oamenii fac treabă, unde se mișcă lucrurile, unde se văd rezultate. Cu ce ajută un titlu negativ care are intenția de a denigra primarul sau echipa din jurul său din care oricum efectul este invers. Nu poți denigra cu un titlu de presă atunci când lucrurile funcționează. Da, dumneavoastră meritați toate aprecierile pentru că nu mergeți pe latura negativă chiar poate când ați simțit un refuz, nu v-ați risipit energia spre a face articole denigratoare; de aici și respectul meu.

R: Țin să menționez pentru cei care nu vă cunosc că prietenia noastră nu se bazează pe „șpriț”.

P: În nici un caz. În primul rând nu prea am timp. De când sunt primar în localitate, de 12-13 ani am un program destul de încărcat. La ora 7 fix, în fiecare dimineață sunt aici ca să deschid primăria și plec ultimul de aici, la 8, la 9 sau chiar la 10 seara. Nu aș avea timp de genul de prietenii bazate pe un șpriț...

10. DUMITRU V. MARIN LA AL 80-LEA CEAS ANIVERSAR

Nu din superstiție ci din admirație pentru această vârstă frumoasă, am căutat în astre semnificația numărului 80 din viața unui om. Este numărul Îngerului! Iar al 80 lea înger are, în aștrii, semnificații profunde: „Îngerul numărul 80 poate fi descris ca o persoană sânguincioasă, disciplinată și autocontrolată, cineva care își ascunde sentimentele și are tendința de a se izola de ceilalți. Cei mai mulți singuratici sunt îngerul numărul 80; sunt imprevizibili pentru ei înșiși, darămite pentru ceilalți pentru că sunt născuți rebeli". Cred că stelele au vorbit, au creionat deja portretul sărbătoritului zilei de azi, prof. dr Dumitru V. Marin. Toți cei care l-au întâlnit în orice timp îl vor recunoaște din această descriere. Paradoxal, mulți îmi vor deveni în continuare potrivnici, dar sunt deja mulți care se apleacă, din mult bun simț, asupra cuvintelor mele și meditează, dându-mi dreptate. Iar celor care încă se mai împotrivesc astrelor, le cer să (re)citească, de data aceasta fără patimă, cel puțin editorialele semnate de Dumitru V. Marin în ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău pe care îl conduce.. Nu poate contesta nimeni acest record al editorialelor publicate săptămânal în ziar, fără întrerupere, din decembrie 1990 (inițial la TVV).

Acum (28 aprilie 2021), la ceas aniversar când Dumitru V. Marin împlinește 80 de ani, se cuvine să subliniem că domnia sa, prin intermediul revistei Meridianul Cultural Românesc reușește să repună Vasluiul – județ aflat acum, după un an de

pandemie, în moment de grea cumpănă pe plan economic și social dar cu grea încărcătură culturală și istorică – pe harta lumii, promovând pe plan național și internațional valoarea prin operă lăsată moștenire.. Ca argument, și profit de ocazie pentru a le mulțumi personal, o să aduc doar numele bunilor mei prieteni pe care i-am invitat și au scris pagini în paginile revistei: Rodi Vinău (Italia), Adrian Grauenfels (Israel), Renate Müller (Germania), Ibrahim AL Najmi (Libia), Sorinela Filomena (Olanda), Lucian Dumbravă, Alexia Ema cu autorii din Cenuclul literar Țara Cuvintelor alături de colaboratori marcanți, deja fideli revistei, din toată țara și de pe toate meridianele lumii. Am bucuria să amintesc participarea unui număr de valoroși scriitori contemporani italieni din grupul „Scriviamo” administrat de prietena mea virtuală,, jurnalista și poeta Daniela Straccamore (Italia), în numerele revistei Meridianul Cultural Românesc, cu poezii traduse în limba română de poeta Rodi Vinău. Este o colaborare lungă și frumoasă sper, dat fiind că la rândul-mi, eu am fost publicată de opt ori până acum, ca poetă din România cu poezii traduse în limba italiană de fiica mea, Denisa Balan și de scriitorul italian Gregorio Costa, în pagina Grupului Scriviamo din revista L”Inchiesta (Italia).

Ce repede trec anii! Parcă mai ieri realizam broșura aniversară Dumitru V. Marin, 75! Mă bucur că toți prietenii care au semnat atunci dedicații la aniversare ne sunt aproape și azi. Doar Iftene Cioriciu, ne salută din cerul poezilor.

În cei cinci ani care s-au scurs am umplut un raft cu cărți, ziare și reviste realizate de Dumitru V. Marin. Aruncând o privire peste umăr și numărând realizările, unele demne de Cartea recordurilor, pe care acest om le lasă în urmă dar și pe acelea care, iată, cu mare forță, le duce mai departe, afirm cu

toată răspunderea, făcându-mi din aceasta o datorie de onoare și bazându-mă pe experiența mea de jurnalist dobândită în primii trei ani ai libertății presei, că Dumitru V. Marin este cel mai de seamă jurnalist vasluian din toate timpurile. Îi va surâde sau nu această afirmație pe care o împărtășesc mai mulți, nu știu, cert este că jurnalistul conștientizează propria-i însemnătate. Îmi permit chiar să citez din editorialul pe care l-a semnat imediat după închiderea Simpozionului din 2016 în ziarul „Meridianul”: „S-a iscat o discutie despre cel mai de seama jurnalist vasluian din toate timpurile. Sustin ideea: dr. ing. Avram D. Tudosie, poeta Gabriela Ana Balan, jurnalisti din Iasi, Bacău, București. Ca personalitate, D.V. Marin n-a fost niciodata gluga de coceni in peisajul judetean". (DVM)

Răsfoind o ediție din luna martie a.c. a ziarului Meridianul, am descoperit un „MARIN ÎNLĂNȚUIT” – fotografia reprezintă bustul lui Dumitru V. Marin legat cu lanțuri grele! Unii vor zâmbi. Recunosc, și eu am zâmbit după ce am privit în profunzime acea reprezentare care, în fapt, sugera doar niște lanțuri care, vai de sârma lor, nu vor putea în veci să cuprindă și să ferece numele jurnalistului nostru! Timpul va dovedi.

Nu îmi plac ierarhiile nici clasamentele aleatorii. Eu cred în respectarea, prețuirea valorilor și nu vreau ca peste vreme numele unor oameni care deschid cărări în cultură și lasă moștenire valoroasă în urmă, să fie atinse de profeția eminesciană din „Scrisoarea I” :

*„Iar deasupra tuturor va vorbi vrun mititel,
Nu slăvindu-te pe tine... lustruindu-se pe el
Sub a numelui tău umbră. Iată tot ce te așteaptă”.*

Și de aceea îi urez jurnalistului Dumitru V. Marin, azi, La mulți ani!, multă sănătate! Și viață lungă trustului său de presă!

Gabriela Ana BALAN, poetă – Bârlad

11. Georg BARTH, Passau, Germania

**Du bist so etwas Besonderes,
Du bist der Beste, drum feiern wir heute zusammen
zu Deinem Feste.
Happy Birthday und moege Dein Tag, so werden wie Du,
ein Unikat.**

Stimate D-le Director general, Prof. Dr. Dumitru V.
MARIN,

Cu ocazia zilei dvs. de naștere, am început această scrisoare cu unele versuri în lb. germană.

Astfel am considerat eu, că meritați pe deplin respectul nostru – alături de urări de bine, la care se mai adaugă tradiționalul românesc „LA MULȚI ANI!”

**A fi ceva deosebit,
a fi cel mai bun, iată motivul ptr. care sărbătorim
împreună cu dvs.
La Mulți Ani și să fie ziua unică precum și dvs. un
unicat!**

Am făcut tot posibilul ptr. a traduce textul din lb. germană în lb. română.

De ce folosesc în ambele limbi cuvintele „deosebit, cel mai bun, unicat”?

Fiindcă (și) sunteți... acesta este adevărul sau altfel spus „situația actuală“!

Este o confirmare din partea mea, este o dovadă în plus a înaltului spirit cultural românesc, dar și de mult profesionalism jurnalistic și organizatoric, de care dați dovadă zi de zi, precum și în fiecare săptămână, totul, de foarte mulți ani.

Cred că mai trebuie să adaug ceva.

Vă doresc în aceste vremuri grele – MULTĂ, MULTĂ SĂNĂTATE!

Cu deosebită stimă și foarte mult respect,

Georg BARTH
Germania / 25 aprilie 2020

Bună dimineața de pe malurile Dunării, domnule director general, prof.dr. Dumitru V. Marin.

Multe mulțumiri pentru acest exemplar „MCR” cu nr. 25!

Este din nou foarte impresionant dar și foarte interesant, nivel cultural nu doar național, viziuni și păreri ale unor adevărați oameni de cultură originari din România – dar la un foarte ridicat nivel cultural internațional. Asta e...

Cu ocazia zilei de naștere jubileu – din această lună aprilie – vă doresc multă sănătate și viață lungă alături de un tradițional românesc „La mulți ani!”

Cu deosebită stimă și respect,

Georg BARTH,
Germania, 03.04.2021

12. BORNA 80

Volumul, al 44-lea din bogata activitate editorială a

domnului profesor dr. Dumitru V. Marin, reiterează evenimentele care l-au propulsat în plutonul fruntaș al celor care de-a lungul timpului au pus umărul la promovarea culturii identitare a orașului, dar și a județului Vaslui. Vom întâlni numele, dar și fotografia sa în tot ce a însemnat eveniment cultural încă din anii '70, deci din vremuri pe care mulți dintre noi tind a le considera istorie.

Desigur tot ceea ce citim acum în prezentul volum poate fi, în general vorbind, citit și în alte lucrări ale autorului și de aici poate apărea și o oarecare opinie despre repetarea cam obsesivă a acestor evenimente. Posibil, însă chiar și această repetare poate avea rostul ei întrucât pune ca temelie a tuturor realizărilor munca neobosită a acestui prea vrednic octogenar.

Timp de aproape de șaizeci de ani domnia sa a muncit cu dăruire atât la catedră unde a dezvăluit generațiilor de elevi bogăția și miracolele tezaurului limbii și literaturii române, acolo unde a putut să cultive noile mlădițe ale culturii, dintre care unele sunt în prezent alături de domnia sa cu propriile lor creații.

Plecat din Giurgioana natală, cea pe care o vom regăsi de multe ori în amintirile sale, autorul se regăsește în acest volum Opera Magna 3 mai ales în ipostaza sa de jurnalist director al

hebdomadarului Meridianul de Vaslui, Iași, Galați, dar și într-un frumos compendiu al copilului său de suflet, revista Meridianul Cultural Românesc. Și este de înțeles dragostea domniei sale față de această realizare cu adevărat culturală fiindcă este cea care pune în operă iubirea față de limba română și modul în care aceasta se regăsește în prezent cam pe toate meridianele și paralelele planetei. Oameni și fapte vor întâmpina cititorul ieșind din paginile cărții spre ochiul și mintea noastră într-o strălucită horă a frumosului exprimat prin cuvintele a zeci de spirite, condeie de necontestat ale spiritualității din patria limbii române. Acea patrie în care domnul profesor dr. Dumitru V. Marin își bine merită o metaforică statuie.

Dar pentru că un epigramist va găsi întotdeauna și cele patru versuri necesare conturării unei personalități iată, mă supun canonului:

OCTOGENARULUI D.V. MARIN:

Faima-n lume îi tot crește
Model pentru descendenți
Fiindcă el mereu muncește
Cam cât cinci adolescenți.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ,
Președintele Asociației Literare „Păstorel” Iași
Scriitor, Iași
Octombrie 2020,

13. Băcăuanul Dumitru V. Marin la ceas aniversar – 80

Despre vasluiuanul Dumitru V. Marin s-a tot scris și mai ales s-a tot spus, așa încât, la ceas aniversar, aș vrea să vorbesc puțin despre băcăuanul Dumitru V. Marin.

Căci da, deși asimilat de Vaslui, Dumitru V. Marin s-a născut pe 28 aprilie 1941 în satul Giurgioana, comuna Podu Turcului, județul Bacău. Cursurile primare, gimnaziale și liceale tot în Podu Turcului, comuna natală.

Nu am să vorbesc aici despre activitatea socială, editorială, de calitate domniei sale de jurnalist, om politic, profesor, tată sau soț.

O să aduc în schimb, în atenția dumneavoastră, pe scurt, câteva dintre scrierile și înfăptuirile domniei sale, având ca tematică locuri, fapte și oameni din Podu Turcului și județul Bacău.

De altfel, pentru aceste merite, și pentru multe altele pe care probabil mulți dintre dvs. deja le știți, a fost desemnat primul Cetățean de onoare al comunei Podu-Turcului, județul Bacău, pe 29 martie 2011.

„Câți se mai pot întoarce astăzi în Giurgioana, și pentru ce? – Satul se depopulează, dar biserica rămâne. Poate, la reevaluarea pământului pentru agricultură să redevenim măcar ce-am fost... – O placă memorială, o carte „GIURGIOANA – BACĂU, Sat – Biserică – Oameni”, o aniversare mai deosebită poate pot alimenta dragostea (și

considerația, prețuirea) pentru ce a fost”. (**Marin D.V. Vaslui-Din seva istoriei**, pag 25)

Și totuși, îl regăsim de mai multe ori și în mai mulți ani, ca în 6 noiembrie 2011, în mijlocul oamenilor de aici, la ceas aniversar, și nu oricum, ci în calitate de organizator al evenimentului, Giurgioana-Bacău, Sat-Biserică-Oameni. A fost atunci sărbătoare mare cu cel puțin două capete de afiș: biserica din sat a sărbătorit 150 de ani de existență, s-a dezvelit o placă memorială și da, s-a lansat monografia satului, intitulată **„Giurgioana – Bacau, Sat – Biserica – Oameni”**, din care spicuim un fragment interesant privind originile familiei Marin pe plaiuri băcăuane:

„Familia Marin are rădăcini în secolul al XVIII-lea (cf. hărților de la 1774), atestată documentar la începutul sec. al XIX-lea (1823), clar afirmată în ultimul secol al mileniului II și gata să se împrăstie în lume după primele decenii ale secolului al XXI-lea (fără vreun urmaș în satul de baștină). Ion, nu cel de la 1774, fiul unui alt Ion (cutuma: cel puțin un copil, primul băiat, era botezat obligatoriu ca și tatăl, să-i poarte numele), răzeșul din Giurgioana, are pe Ilie (n. în 1898), fete, apoi pe Vasile (n. în 1912), Liță (n. 1916), este împușcat de socrul său în 1923, când multă lume avea arme de foc (la liber și după pungă, adică avere); în plus organizarea răzeșească le impunea statut semioastășesc. Vasile, (orfan la 11 ani), se însoară de tânăr, pentru pământ, cu văduva Tudora Gh. Popa (n. în 1903) care avea 3 copii cu decedatul Costică Buhnilă, (Vasile, mai trăiește încă, are copiii: Titina care are 2 fete și Titi+Zonia, cu 2 copii, în Tecuci; Constanța-Balan, îi mai trăiesc 2 copii, și Gheorghe +), și apoi, cei doi soți, Vasile și Mărioara au avut pe Dumitru (n. 28.04.1941), Gheorghe (n. 01.06.1943) și Victor (n. 26.07.1945). Seria matură de la cei

200 de ani de atestare documentară, adică din 2019, are pe Sergius-Lucian (n. 1965), Daniel-Cernat (n. 1968) și Radu (n. 1970), fiecare cu urmașii lor, în total 9 nepoți ai lui Dumitru, existând și strănepotul Ravi, la Montreal. Aceasta ar fi o succesiune limpede, extrem de simplă și incompletă (se va vedea), cu afirmări sociale – publice – permise de perioada istorică și socială”. (**Marin D.V. Vaslui – Din seva istoriei**, pag 6, Editura PIM, Iași, 2019)

Mergând pe firul istoric, ne-a atras atenția alt material inserat de către autor în acest volum, care vine să întărească afirmațiile anterioare ale autorului.

„Pre Înălțate Doamne, Cu mare plângere jăluim Mării Tale ca pi valea Strâmbei la capul despre răsărit, di mai înainti vremi s-au împresurat partea noastră de moșie ci o avem de baștină noi răzășii, de către partea de moșie cumpărătură a răposatului boer Gavril Conachi ce o are luată tot din trupul moșiei aceștia Șerbănești di la un Andrii Corpaci, și fiind la răzeși copie di pi zapisul vânzătorului către numitul boer s-au rânduit di către dlor dregătorii la cercetare pe dumnealui Sardar Manolachi Radovici, și au găsit cu cale la starea locului că fără dreptate să întinde cu stăpânire peste partea noastră de moșie răzășască, având a lua moșie lui(?) de la un capăt păr la alt, dar nefiind cini să răspunde de partea boerilor stăpânitori ci să afle cum părții acestăi moșii a răposatului boer vornic Gavril Conachi. Pentru aceasta nu s-a hotărât și nu s-au pus piatră, ci au rămas ca să vinim la luminatul noi răzeșii ca să înfățișăm copii zapisului de mai sus pominit și după cum va găsi cu cali cinstitul divan, ca să fim puși la cale, pentru aceasta ne rugăm cu lacrimi Înălțimii tale ca să fie luminată porunca Mării tale dregătorului, din ținutul Tecuciului, undi fiind dimpreună și dlui serdar Manolachi Radovici fiind și

*dumnealui Dumitru Chilmet inginer, ca să margă la starea locului să hotărască, puindu-și și piatră, ca să fii hlizită(?) dreaptă partea noastră de moșie și mare pominirii va rămâne Înălțimii Tale. La mila Mării tale plecați robi Noi răzășii din sat Giurgioana ținut Tecuciului a numi Ștefan Machidon, Ioan Marin. Acta Vascan Eftimie 1823 octombrie 30”. (**Marin D.V. Vaslui-Din seva istoriei**, Editura PIM Iași, 2019, pag 21-22)*

Autorul face referire și la statornicia familiei Marin în Giurgioana: *„În genere familia Marin a fost destul de stabilă în Giurgioana, doar o fată s-a măritat în Oltenia (mănată de secetă) și Ilie s-a dus la locul nevestei, Marghioala. În afară de agricultură se mai ocupau cu creșterea vitelor, cultivarea cânepei și comerțul cu vinuri. După colectivizare, toți au avut și munci de răspundere în C.A.P. și în consiliile locale. Cei plecați la învățătură s-au stabilit la Vaslui și Iași, și alte numeroase localități”.* (**Marin D.V. Vaslui – Din seva istoriei**, pag 12, Editura PIM Iași, 2019)

Reamintim mai departe volumele în care Dumitru V. Marin vorbește despre locurile natale, oameni sau fapte: **Dumitru V. Marin-Zeletin: om, operă, prezență** (2 volume), 2014; **Prima clasă... personalități de pe Valea Zeletinului**, 2014; **Liceeni la Podu – Bacău: și au trecut... 60(!)**, 2019; **Marin D.V. – Vaslui: din seva istoriei**, 2019; **Giurgioana – Bacău, Sat – Biserică – Oameni**, 2011. În orice carte a sa pomenește și de Giurgioana natală.

Da, băcăuanul-vasluianul Dumitru V. Marin este un om extrem de ambițios, un om al faptei la fel de bine și de mult pe cât este și un om al vorbei, al condeiului, iar povestea sa de viață este oricum... numai plicticoasă și neinteresantă, nu. Dealtfel, biografia sa a suscitat inclusiv interesul Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” care a realizat o

biobliografie pe acest subiect: *Dumitru V. Marin: biobliografie, Vaslui 2011, iar Biblioteca Județeană Bacău l-a inclus între marile personalități băcăuane ca și monograful Cornel Galben în vol. V din seria Personalități băcăuane. Se înțelege că a publicat în revistele băcăuane de-a lungul anilor, după debutul său în Steagul Roșu, cu articolul „Bibliotecarul n-are timp”, 3.X.1957.*

O mare prietenie s-a legat cu scriitorii Dumitru Brăneanu, Ioan Dănilă, Cornel Galben, Mihaela Băbușanu (fostă elevă a sa) și alți scriitori din Bacău sau cu conducătorii publicațiilor Deșteptarea, Ateneu, Plumb ș.a. care i-au publicat din operă, cu universitari sau cu directori ai unor licee ca Vasile Alecsandri, Gheorghe Vrânceanu din Bacău sau Alexandru Vlahuță din Podu Turcului ș.a. unde a lansat cărți, ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, revista Meridianul Cultural Românesc (unde colaborează zeci de scriitori locali). Evident și el a colaborat și participat la multe, foarte multe acțiuni cultural-sociale despre care a scris. Este prețuit ca scriitor, jurnalist, monograf, promotor în bătaia pentru Limba Română.

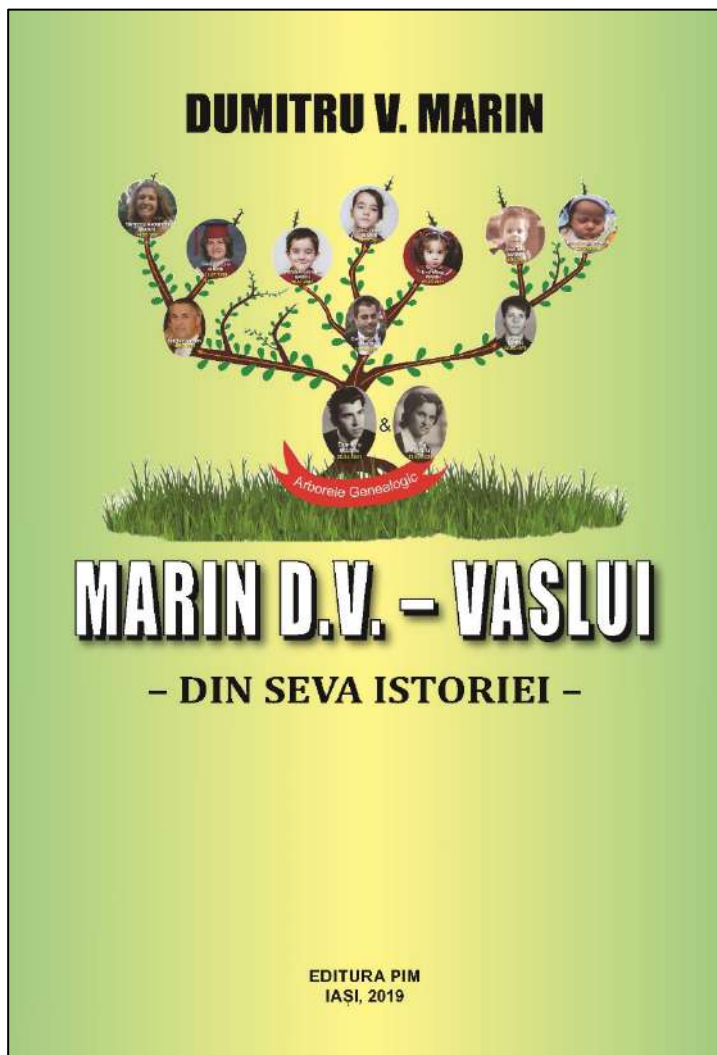
În măsura în care vă interesează să aflați mai multe, o biografie pe larg despre omul, profesorul, ziaristul sau politicianul Dumitru V Marin, despre recordurile sale și multe altele, veți găsi chiar și la o simplă căutare pe google sau Wikipedia, dacă alte variante de căutare sau lecturare, nu vă sunt la îndemână. În bibliotecile județului se află majoritatea dintre cele 49 de cărți tipărite și revista M.C.R. ca și ziarul Meridianul cu un mare număr de abonați.

Pentru că, la ce bun viața omului dacă nu lasă niște urme ale trecerii sale pe acest pământ: „*Crezând că vor folosi cândva, cuiva, noi am încercat aici, să lăsăm urme ale trecerii noastre*

printr-un mediu și un timp al re-facerilor care se arată imprevizibile, implacabile, incommensurabile și irevocabile”.

Acum, la ceas aniversar, îi dorim să ne trăiască întru mulți ani cu sănătate iar anii care i se vor așterne în cale de aici înainte, să continue o frumoasă *“poveste cu final deschis”*.

Mihaela BĂBUȘANU,
16 ianuarie 2021, Bacău

**14. Biblioteca Județeană
„Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
(Site – oficial)
Dumitru V. Marin
(etnolog, profesor, romancier, jurnalist)**

S-a născut pe 28 aprilie 1941 în comuna Podu Turcului, județul Bacău.

A urmat cursurile claselor primare, gimnaziale și liceale la Podu Turcului, comuna natală, apoi Facultatea de Filologie a Universității „Al.I.Cuza” din Iași și Facultatea de limbi străine a Universității din București.

A predat limba și literatura română la mai multe licee din Vaslui: Liceul nr.2, nr. 3, nr. 4 și „Mihail Kogălniceanu”. A obținut doctoratul în filologie cu teza „Tudor Pamfile și revista Ion Creangă” la Universitatea din București, în 1998.

Pe 24 decembrie 1990, înființează la Vaslui primul post de televiziune din Moldova (TV Vaslui) și primul post de radio din Vaslui (Unison Radio Vaslui) la 14 iunie 1994.

Are o activitate socială, editorială și de presă bogată: a candidat la Primărie, Parlament, a fost consilier județean, președinte al ecologiștilor din Vaslui (FER), președinte al Acțiunii Populare Vaslui; organizator și conducător de cercuri și cenacluri literare, onorat cu numeroase diplome, distincții și premii: Ordinul Ziariștilor Clasa I, inclus în Dicționarul etnologilor români; peste 60 de studii publicate în ziare și reviste, peste 700 de editoriale, mii de emisiuni și interviuri (cu personalități naționale și internaționale). Colaborează la *Adevărul*, *Albina*, *Anuarul Institutului de istorie „A.D.*

Xenopol”, *Clepsidra*, *Clopotul*, *Cronica*, *Gazeta de Est*, *Îndrumătorul cultural*, *Meridianul de Vaslui*, *Scânteia Tineretului*, *Vlăstarul*, *Vremea nouă*, etc.

Bibliografie selectivă:

- *Considerații privind cântecul popular*, 1974.
- *Cântec popular românesc: studii de folclor*, 1975.
- *Despre evoluția învățământului vasluian pînă la 1859 : extras*, 1980.
- *Evoluția învățământului vasluian pînă în 1859*, 1980.
- *Liceul Mihail Kogălniceanu – monografie*, 1990.
- *Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă”* , 1998.
- *Zăpada pe flori de cireș*, 1999.
- *Ziarul „Meridianul”*, 2000 -.
- *Unison Radio Vaslui continuă...* , 2000.
- *TVV – 15... explozia*, 2006.
- *Meridianul : (Vaslui – Bârlad) : Axă cultural-informațională*, 2009.
- *Festivalul Național „Constantin Tănase”* , 2010.
- *Dumitru V. Marin : biobliografie/ lucrare realizată de Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui*, 2011.
- *Giurgioana - Bacău, Sat-Biserică-Oameni*, 2011.
- *Marin 70 - Volum omagial*, 2011.
- *TVV – Vaslui - România – Europa*, 2011.
- *Cu Eminescu, dascăl de suflet : studii și adnotări istorico-literare*, 2013.
- *Editoriale valabile din vremuri regretabile*, 2013.
- *Opera în câmpul critic și valoric național : (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.)* , 2013.
- *„Spirale” internaționale. Vasluieni pe spițe din roata istoriei*, 2013.

- *Ceaușescu -...- Băscu, Mitterand - Snegur - Iliescu, Lucinski - Constantinescu, Regele Mihai I : evocări de reporter*, 2014.
- *Dumitru V. Marin-Zeletin : om, operă, prezență* (2 volume), 2014.
- *Prima clasă... personalități de pe Valea Zeletinului*, 2014.
- *Primarii, ca niște oameni acolo, și ei : Județul Iași*, 2014.
- *25 - TV.V. : istorie și cultură*, 2015.
- „Meridianul cultural românesc” : revistă, 2015-
- *Operă și viață pentru Vaslui-România : Prof. dr. Dumitru V. Marin la 74 de ani*, 2015.
- *Învățământ și merit vasluian* (eșantion din învățământul românesc), 2016.
- *Viața „pe portative” ... în 16 note*, 2017.
- *Bârlad - Vaslui, Pamfile - Marin : destine istorice*, 2017.
- *...77...Noduri culturale și semne amicale*, 2018.
- *Editoriale, articole, eseuri*, 2018.
- *Jale și eroism românesc la Cotul Donului... și după! : unice performanțe jurnalistice*, 2019.
- *101 vasluieni pentru 100 de ani: valori identitare: semnal spiritual la centenar*, 2019.
- *111 valori naționale pentru Vaslui: jurnalism cultural*, 2019.
- *Liceeni la Podu – Bacău: și au trecut... 60(!)*, 2019.
- *Marin D.V. - Vaslui : din seva istoriei*, 2019.
- *Jale și eroism românesc la Cotul Donului... și după! : unice performanțe jurnalistice*, ediția a II-a, 2020.
- *Marile prietenii culturale de pe Valea Prutului: Marin – Măcnea – Dima – Pricop – Tudosie*, 2020.
- *Opera Magna 1*, 2020.

- *Opera Magna 2*, 2020.
- *Opera Magna 3*, 2020.
- *Bătălia pentru Vaslui: 222... printre noi(!)*, 2020.
- *Opera Magna 4, De la Ceaușescu la Johannis*, 2021,
- *Dimensiuni culturale globale... 2021* (antologie) ;
- *Călimănești, un sat ca multe altele*, 2021 ;
- *Jurnalistică și cultură națională la Vaslui/Marin-80*, 2021.

- Revista MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC – 1-25

- Majoritatea cărților, ziarelor și revistelor sunt pe site în format pdf.

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, Vaslui

15. Biblioteca Municipală „Stroe Belloescu” Bârlad

Eveniment aniversar: profesorul și scriitorul Dumitru V. Marin la 80 de ani

Dumitru V. Marin ne apare ca un nume predestinat să adune în jurul său o strălucire aparte: profesor, etnolog, romancier, jurnalist, întemeietor de revistă, animator cultural, într-un cuvânt, atributele unei personalități de excepție cu care județul Vaslui se mândrește.

Bucuria cu care astăzi îl sărbătorim pe omul cărții, prietenul bibliotecii, este nedisimulată și sinceră la fel cum toată activitatea domnului Dumitru V. Marin a fost o luptă continuă pentru promovarea cărții și culturii vasluiene.

Marile calități ale sărbătoritului: seriozitate, simț de răspundere, calm, demnitate, încredere în oameni. Această frumoasă vârstă este încununată de un mănunchi de realizări remarcabile.

Sunteți pentru noi un model și un prieten de care avem nevoie mai mult ca niciodată.

LA MULȚI ANI, domnule Dumitru V. Marin! Vă dorim multă sănătate, bună dispoziție, inspirație și multă putere de muncă!

Colectivul Bibliotecii „Stroe S. Belloescu” Bârlad

16. DIPLOMĂ

17. Biblioteca Municipală „Ștefan Petică” Tecuci

Stimate domnule profesor,

La ceas de aniversare, de meditație și bilanț, dorim să vă

transmitem câteva gânduri de apreciere și admirație pentru devotamentul și profesionalismul de care ați dat dovadă de-a lungul unei cariere proteice, dar pline de substanță.

V-ați impus în cultura Moldovei de Jos ca etnolog, scriitor, jurnalist, valențe ale carierei dumneavoastră care au generat o operă vastă și complexă, rod al unui efort susținut, depus de-a lungul unei vieți de muncă și cercetare.

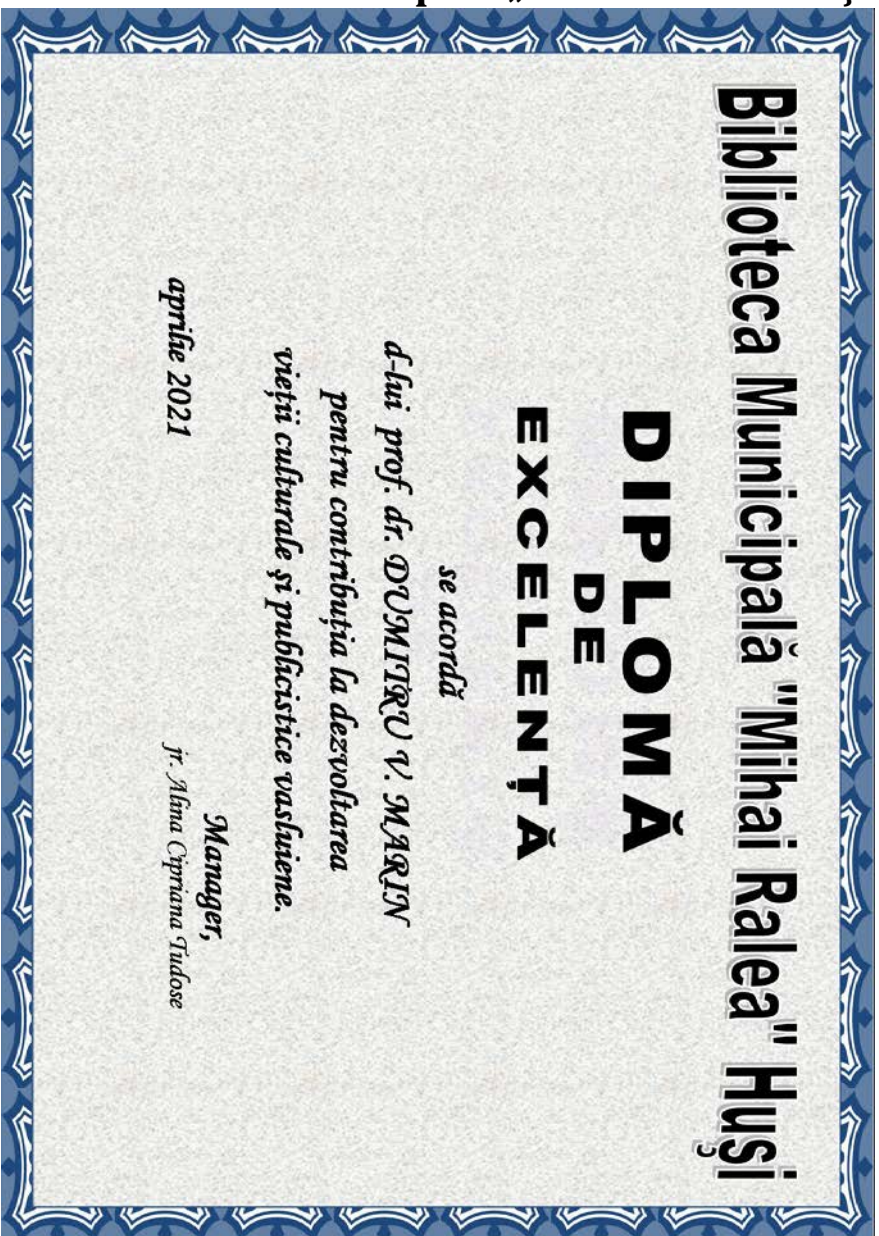
Biblioteca noastră vă rămâne recunoscătoare pentru donația generoasă care a îmbogățit fondul dedicat spiritului moldovean în cultura română. Cititorii noștri găsesc în lucrările dumneavoastră informații care atestă diversitatea și valoarea culturală a comunității locale din care facem parte. Și pentru aceasta, vă rămânem îndatorați, dar și obligați de a transmite mai departe această valoare.

Vă adresăm gândurile noastre bune, urări de sănătate și cât mai multe proiecte împlinite. Să vă bucurați, din plin, de această frumoasă vârstă a înțelepciunii, iar realizările să vă fie, în continuare, pe măsura efortului depus.

La mulți ani, maestre! Să rămâneți veșnic tânăr, în spirit și gândire!

Daniela Grigoraș
Manager Biblioteca Municipală
„Ștefan Petică” - Tecuci

18. Biblioteca Municipală „Mihai Ralea” Huși

19. DEVEMARINISMUL

Atât de mult laudă și se laudă profesor doctor Dumitru V.

Marin în cărțile sale încât ne determină pe noi și pe voi să laudăm, iar nu să criticăm. E cam un fel... de recunoaștere și recunoștiință a la Miron Costin: „Laud... răposatul Grigore Ureche vornicul, pentru că munca lui i-au fost... de această

țară!”

De unde vine acest encomion continuu, afirmat, acceptat, spus pe față?

Vine din dorința de a da „modele” urmașilor și totodată de a sanctifica strămoșii în stilul ceremonial argezian! „Am luat... morților din vatră/ Și am facut-o dumnezeu de piatră, / Hotar înalt cu două lumi pe poale/ Păzind în piscul datoriei tale” (Testament)

De o vreme, cărțile domniei sale curg una după alta, și una într-alta ca într-un flux comunicațional pe care eu îl botez devemarinismul, încercând să-l facă mai cunoscut, sau vâlvă printre contemporani, nu numai ca să atragă atenția asupra personajului ce este, asupra personalității sale atente, ci și ca să lase ca document posteriorității munca sa și a generației sale, în speță, acum și colegilor din „Prima clasă... Personalități de pe Valea Zeletinului”, ed. PIM, Iași, 2014.

Deși un motto ne provoacă „Nu dedic nimănui această carte, ca fiecare să ia cât și ce vrea „din ea!”, ea este închinată colegilor, lui de la Liceul ”Alexandru Vlahuță” din Podul

Turcului și urmărește să stea mărturie pentru nepoți și strănepoți, ca să ia pildă și să se învețe ce este munca, adevărata muncă intelectuală, singura în stare să biruie moartea prin amintire.

Cartea „Prima clasă...” nu se înscrie printre operele beletristice și autorul este conștient de acest fapt: „demersul nostru capătă valoare de DOCUMENT de epocă; bun sau rău, dar EXISTENT!” Este,..., o mărturie de activitate și un dicționar subiectiv în care cei care vor veni, vor descoperi „florile valorii în.... personalităților de pe Valea Zeletinului. Și care sunt multe!

De unde s-a ivit această ireversibilă dorință de a scrie cartea?

Cred că din dragostea nemărginită față de obârșia sa țărănească (Giurgioana) și pentru a demonstra, până și statistic, dominanța unui statornic ideal. Nu este singurul! Mircea Eliade încă, profesor universitar de istoria religiilor la Chicago, nu-și pierduse uzul rațiunii și se mândrea, în jurnalul său, cu faptul că se trage de la „talpa țării” și era la a doua generație de la opinci care purta pantofi.

Dacă forma de bază povestirea, domină structura celor 6 capitole ale prezentului volum: Medalionul (scurte tablete, succinte schițe biografice, uneori bibliografice) și, ceea ce-i mai actual, mai la modă, interviul. Toate, însă, atrag prin inedit prin surpriză, prin modul de prezentare, prin prezența de spirit a colegilor dumnealui, care și-au dat întâlnire și la 55 de ani de la absolvire și pentru care a alcătuit această carte mărturisitoare. Sigur, există o solemnitate a gestului și a frazei, nici nu se putea altfel, pentru că mulți colegi au devenit personalități în țară (profesori universitari, e exemplu), iar scopul autorului e și acela de a demonstra.... că „Nasc și la Moldova oameni!”

Însă această armătură, în această armură inflexibilă care comunică și care impune respect, deosebit, ici-colo și secvențe mai profane (să le zicem), dar care acordă voinicie și umor textului. Una, chiar o reproducem, aparține lui Mihail Grosu: ”Îmi amintesc că în timpul învățării scrierii și citirii literei „o”, un învățător explica elevilor săi „litera aceasta „o” este foarte ușor de făcut, că și un prost o poate face: ia uitați-vă la mine!” Și în acest timp învățătorul caligrafia pe tablă special liniată, litera „o”.

Așa după cum, D.V.Marin, elev creator, este răsplătit pentru creația sa de scriitorii băcăoani cu o cutie de bomboane! La concursul „Iubiți cartea” la faza națională se duelează, cu viitorul mare prozator Fănuș Neagu...

Cu valoarea documentară (pentru noi si ceilalți) și cu valoare sentimentală (pentru viitori și colegii domniei sale, la întâlnirea de 55 de ani de la absolvire), cartea aceasta, în multe locuri, depășește importanța statisticilor și respiră parfumul unui album de altădată, loial și amical.

Dincolo de laudă, rămâne fapta, în sensul faustian al termenului!

Simion BOGDĂNESCU,
poet, Bârlad

Simion Bogdănescu, *Noroc de apă surdă*, ed. Cronica, Iași, 2008: „*Distinsului profesor doctor Dumitru V. Marin – această carte însuflețită de norocul vieții și al morții, însoțită de tot respectul meu și tot farmecul expresiv al orizontului real și imaginar în care trăim și în care ne-am întâlnit sub aura eternității!*

Simion BOGDĂNESCU, Giurcani, 7 noiembrie 2009.”

20. OMUL PROVIDENȚIAL

Dacă nu exista dl. Marin se știa public mult-mult-mult mai puțin despre Vaslui, istoria și valorile sale.

Profesor, ziarist, scriitor, animator cultural, om de radio și televiziune, Dumitru V. Marin, o personalitate complexă a lumii contemporane, poartă în straița sufletului său răvașe cu amintirea locurilor natale, cu încărcătura spirituală mioritică specifică, de care nu s-a despărțit niciodată. Într-o lume dominată de politicieni mediocri, multinaționale, afaceriști veroși, securiști, procurori și o administrație a statului supraîncărcată și ineficientă, preocupată mai mult de propriile interese decât de cele ale comunității, este foarte greu pentru un om de cultură să-și facă auzită vocea în spațiul public, în chestiuni legate de identitate culturală, de perenitatea limbii române sau de evoluția spiritualității românești. Totuși prin perdeaua aceasta groasă de fumigene sunt și voci care aduc un suflu proaspăt de spiritualitate, de mândrie națională. Alergător de cursă lungă, motivat intelectual și spiritual, consecvent și perseverent, Dumitru V. Marin aduce cu sine aerul curat și oxigenat din inima fostului sat moldav. Bunătatea, disponibilitatea la dialog, noblețea caracterului său plac și atrag spiritele alese în încercarea de a impune viața culturală pe drumul normalității, impulsionalându-o, dându-i direcție. Premisă a acestui adevăr sunt și spusele prof. univ. dr. Alexandru Ionescu, premiat al Academiei, care spunea despre acesta: *Performer de excepție*,

creator prin excelență, personalitatea lui D. V. Marin se propune ca un model de umanitate dezirabil acum și, relativ, în viitor. Cu adevărat profesorul, dar și omul de cultură poate constitui un model pentru tinerii care aspiră să realizeze valori culturale în viața lor. Dumitru V. Marin, deși poartă morma de intelectual de catedră, trădează trăsăturile calde, sincere și mândre de țăran curat, coborât din poveștile lui Creangă, și este urmașul valoros al lui Tudor Pamfile, folclorist, scriitor, ziarist de la începutul secolului XX. Depărtați în timp, ambii au folosit aceleași idei de culegere, promovare, conservare și inducere în conștiința opiniei publice de pretutindeni a valorilor spirituale și materiale ale lumii satului românesc. A fost dat ca altcineva, peste decenii, să cerceteze și să aducă la lumina rampei, atât prin teza de doctorat, cât și prin articole publicate, opera marelui etnolog Tudor Pamfile, tipărind și o antologie de proză populară.

Coborât din plăieșii Măriei Sale Ștefan cel Mare, de pe meleagurile Zeletinului, Tutovei și Bârladului, cu rezonanțe istorice, ca un arc peste timp și locuri – Podul Turcului, D. V. Marin și-a asumat destinul istoric de a cinsti cu armele scrisului memoria înaintașilor. Oameni ca profesorul Marin au fost predestinați să salveze o operă nescrisă a comunităților rurale din această zonă, operă întreruptă aproape brusc prin anii șaizeci, odată cu industrializarea României. Din păcate, odată cu acest proces, lumea rurală s-a golit de conținut spiritual, de acei intelectuali nativi, care erau păstrătorii datinilor, ritualurilor, ai cântecelor și tradițiilor și spiritualității comunităților respective. După această perioadă nu mai putem vorbi decât izolat de „veșnicia născută la sat”. Aripile veșniciei au început să se frângă în interiorul ei! Doar izolat câte un profesor inimos, cu dragoste pentru locurile natale, a mai salvat

ce se mai putea salva. Unul dintre acești oameni destoinici este și profesorul D. V. Marin, o adevărată instituție care a știut mai bine decât oricine altul să se folosească de mijloacele moderne de comunicare pentru a salva ceea ce se mai poate salva din patrimoniul cultural al vieții autentice românești. Gânditor strategic anticipând viitorul la modul conștient (*Omul este măsura lucrurilor sale*), zbatându-se ca peștele pe uscat, cu ajutor foarte subțire din partea autorităților, și-a pus la bătaie întreaga pricepere și trudă, situând-se în fruntea unor aspiranți care să alimenteze un suflu nou, cerut de momentul istoric actual. Înființează primul post de televiziune la Vaslui și din Moldova pe 5 decembrie 1990, cu un an înainte de cel din Iași, al 4-lea post privat din țară (Licența 001/TV), înființează primele posturi de radio la Vaslui (14 iunie 1994) și la Bârlad (noiembrie 1994), fiind un adevărat creator de școală în ziaristică. A tipărit 50 de cărți, la această dată. Este meritul profesorului Marin de a fi adus un nou suflu după anii nouăzeci într-un județ anchilozat în propriile neputințe culturale și sociale. În acest sens a încercat în mai multe rânduri să realizeze publicații locale durabile: „Vlăstarul”, „Teleradioeveniment”, „Meridian de Vaslui și Bârlad” (în sept. 2020 a împlinit 24 de ani de la apariție), „Meridianul Cultural Românesc”, înființat pe 1 februarie 2015. Ținând cont de reacțiile scriitorimii din țară și din străinătate, „Meridianul Cultural Românesc” a fost o apariție necesară și așteptată, un succes, prin articolul-program dezvoltat ulterior, dar și prin cei 707 colaboratori, din 32 de țări ale lumii, de pe 4 continente, în peste 6 ani de apariție neîntreruptă. *A fost omul care a simțit direcția din care bate vântul schimbării și modernizării și s-a pus în slujba acestui curent, dominându-l pentru zona vasluiană și nu numai. Să găsești timpul și energia să fii profesor, manager de organizări*

economice și culturale, să împărtășești o atitudine progresivă față de lumea ideilor (folcloristică, jurnalism, creație literară), care a dus la apariția atâtor cărți sau pagini de revistă literară, înseamnă *să te autoconstruiești, râvnind plinătatea ființei*, să convertești un eșec într-o viitoare izbândă. Mare adevăr într-o lume a mercantilismului, a prăpastiei tot mai adânci între bogați și săraci, între inteligență și prostia care se întinde ca o pecingine la nivelul tuturor claselor sociale, a lipsei mecenatului cultural, într-o zonă considerată cea mai săracă din UE. Din păcate Dumnezeu a croit greșit lumea, în sensul că intelectualilor, oamenilor de cultură nu le-a dat bani, ci doar patriotism, inspirație și putere de muncă, în timp ce șmecherilor, mai puțin dotați, le-a dat bani, dar nu și minte, ca să-i folosească în dezvoltarea identității culturale naționale sau locale. Nu putem vorbi de omul de cultură și scriitorul D. V. Marin acum la ceas aniversar (de octogenar) fără a vorbi și despre opera sa. Amintim în primul rând romanul *Zăpada pe flori de cireș*, roman al unei incompatibilități afective și al ratării în plan erotic, un document sufletesc. Un alt roman important dedicat evenimentelor din cel de-al Doilea Război Mondial: *Jale și eroism la Cotul Donului... și după (!)* (Iași, Ed. PIM, 2019, 274 p.; ediția a II-a, Iași, Ed. PIM, 2020, 305 p.). Continuăm cu „Opera Magna” 1 (Iași, Ed. PIM, 2020, 615 p.), *Opera Magna* 2 (Iași, Ed. PIM, 2020, 519 p.), *Opera Magna* 3 (Iași, Ed. PIM, 2020), și 4/2021, „Ceașescu –...– Băsescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai I (evocări de reporter) (Iași, Ed. PIM, 2014, 188 p.), „Considerații privind cântecul popular...” (1974) – studiu etnologic – „Basmе” de Tudor Pamfile, ediție îngrijită de D. V. Marin, Iași, Editura „Junimea” (1976), „Evoluția învățământului vasluian până în 1859” (1980), „Istoria învățământului – Liceul «Mihail

Kogălniceanu»”, monografie la Centenar (1990), „Tudor Pamfile și revista «Ion Creangă» – istorie etnofolclorică”, „Editoriale valabile din vremuri regretabile” (2013), „Cu Eminescu, dascăl de suflet. Studii și adnotări istorico-literare” (2013), ...77 Noduri culturale..., Bătălia pentru Vaslui, Iași, 2020, 740 p.ș.a.

Dăruindu-se neîncetat misiei sale pe care a simțit-o ca un har dăruit de Dumnezeu, n-a fost scutit nici de neplăceri, nici de greutate, de dușmănie și de tot ce înseamnă stresul vieții zilnice în provincie, de tot felul de bețe în roate și mai ales de atitudini feroce și de izolare. Constituția sa robustă de țăran, credința în Dumnezeu și în destinul său l-au ajutat să reziste la asaltul tuturor liftelor și lighioanelor cu chip uman care au încercat să-l îngenuncheze și să-i distrugă munca și opera.

*Prin existența noastră dovedim că jurnalismul cultural mai poate trăi o bună vreme. Da, cu ce preț... se confesează cu năduf sărbătoritul. Un preț pe care cei temerari îl plătesc cu sănătatea, munca și chiar cu sacrificarea familiei, când statul ar trebui să dea tot concursul prin programele sale în a stimula inițiativa privată și locală în dezvoltarea noastră culturală și păstrarea nealterată a limbii române. Din păcate acapararea tinerilor de tehnologia actuală duce la o ruptură greu de recuperat între generația Facebookului și cele care au creat o cultură națională folclorică sau cultă. Ne alăturăm și noi afirmațiilor profesorului D. V. Marin, care trage un semnal de alarmă cu perspicacitatea-i caracteristică: *Bătălia pentru limba română se află astăzi la răscruce sub ciocanele necruțătoare ale globalizării*. Să ne fie foarte clar că într-o lume a globalizării vor rezista acele popoare cu o cultură și credință puternică. Cine nu rezistă devine istorie pentru generațiile viitoarelor secole. Să ne ajute Dumnezeu și să ne dea mintea moldoveanului cea de*

pe urmă în a ne uni forțele intelectuale și culturale în a salva poporul român de la dispariție. *Patria mea este limba română!* Versul lui Nichita să rămână hrană și călăuză pentru viitoarele generații de astăzi și până în veșnicie!

Poți scrie doar câteva rânduri despre un om sărbătorit la împlinirea unei octogenare vârste, care trăiește printre noi, care pentru prietenie are un adevărat cult, și, dăruire pentru salvarea limbii române și a identității noastre culturale de la pieire?

„La mulți ani!”, maestre!

**Dumitru BRĂNEANU – Dr. Ing., poet, scriitor,
Președinte al Filialei Bacău a
Uniunii Scriitorilor din România**

Decembrie 2017 –

Dumitru Brăneanu și Dumitru V. MARIN

Lansarea cărții Bârlad-Vaslui/Pamfile-Marin – Destine istorice

21. Mihai CABA, scriitor – Iași

80

Rondel aniversar dedicat prof.dr. Dumitru V.Marin

La „80” nu-i simplu o bornă de hotar
A anilor ce zboară mai mult sau mai puțin,
Nici „20” rămași în drum spre Centenar:
E-o viață rostuită-ntr-un cultural Destin!

Și cum ați scris tomuri măiestre -n calendar,
Vom spune cu mândrie și cugetul senin:
Că „80” nu-i simplu o bornă de hotar
A anilor ce zboară mai mult sau mai puțin.

E viața ce-mplinește zborul temerar
În care Scriitura V-a fost și țel și leac,
O viață pe care n - ați trăit-o-n zadar,
Când pe răboj azi, iată, sunt... 80 dintr-un veac,

Căci „80” nu-i simplu o bornă de hotar!

22. Alex CETĂȚEANU – Montreal (Canada):

„Drag prieten și coleg, felicitări pentru MERIDIANUL... și pentru apropierea cu sufletul de ASRAN – ca membru de vază. Mă bucur enorm să avem un așa coleg cu atâtea merite pe altarul culturii! Toți membrii din Comitetul executiv al ASRAN au fost deosebit de încântați! Uniți suntem puternici.

*Sărbători fericite! La multi ani cu sănătate!
Cu toata stima,
Alex”*

Vineri, 25 dec. 2020

Primirea în ASRAN (Asociația scriitorilor români din America de Nord) s-a comunicat prin email de poeta Cerasela Tofan (secretara) pe 28 ianuarie, 2021, ora 04.55, cu textul confirmativ. Între timp DVM a participat la mai multe întâlniri ale acestui Cenuț Mondial din Montreal numit Destine literare. De asemenea mai mulți scriitori ai ASRAN sunt publicați în M.C.R.

Stimate coleg, Profesor dr. Dumitru V. MARIN

Felicitări! În unanimitate, membrii Comitetului Executiv au votat pentru primirea dumneavoastră în ASRAN.

Bine ați venit în Asociația Scriitorilor Români din America de Nord. Va dorim succes în activitatea dumneavoastră.

PREȘEDINTE ASRAN,

Alex Cetateanu

23. Constantin Chirica:

...omagiu dascălilor mei,

Unul dintre cei mai mari teologi ai creștinătății, Ioan Gură de Aur, fost episcop al Constantinopolului și figură importantă a patrologiei creștine, aprecia că: „...Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără de viață, dar educatorul creează un chip viu...”

Luând drept pildă această apreciere aș putea considera că educatorii sunt deopotrivă părinții și dascălii noștri, pentru că ei sunt implicați în crearea acelui chip viu, iar unul dintre chipurile vii create de ei, mă consider eu și oricare dintre frații și foștii mei colegi de școală. Atunci, este de la sine înțeles de ce gândurile noastre se îndreaptă adesea către părinții și dascălii noștri, pentru că ei ne pregătesc și ne dau startul pe bulevardul vieții.

De fiecare dată când ajung în satul natal, Măcărești, și privirile întâlnesc casa părintească, școala, oamenii satului gândurile mi se îndreaptă spre anii copilăriei petrecuți în familie împreună cu părinții, frații, sora și bunicii și la perioada în care am fost elev, la foștii mei colegi de școală elementară, la primul învățător din clasele primare, la foștii profesori din ciclurile școlare urmate, pentru că din izvoarele lor de lumină mi-am potolit setea de cunoaștere și devenire ca adult.

Când rememorez anii de școală îmi amintesc cu plăcere și recunoștință de primul meu învățător, Alexandru Zbarnea, numit de colegii săi „Papasa” un om de o modestie, blândețe și

tenacitate aparte. El a fost primul meu dascăl care mi-a așezat condeiul în mână pentru a învăța să scriu, să citesc și să socotesc.

Anii s-au scurs și am trecut în clasele gimnaziale, unde am avut mai mulți dascăli cei mai mulți, suplinitori, absolvenți de licee, care se schimbau de regulă la fiecare ciclu școlar.

Din toamna anului 1963, când am început clasa a VIII-a, am avut parte de doi profesori „adevărați”, sau cum se discută în limbajul rural, „cu facultăți” și ei erau profesorul de limba română Dumitru Marin, și profesoara de istorie Iulia Marin, ambii veniți cu repartiții după terminarea facultăților. Erau plini de energie și aveau dorința de a aplica în profesiile lor de dascăli în care tocmai debutau, tot ce au învățat, la rândul lor. Erau, de asemenea, foarte activi și în antrenarea celorlalți colegi la organizarea de activități culturale, dansuri, brigada artistică, șezători culturale, difuzarea de filme, practicarea jocului de fotbal (cu oină am luat locul 2 pe țară) și așa mai departe.

Îmi amintesc că încă din primele săptămâni de școală, la o ora de dirigenție, domnul profesor și doamna profesoară ne-au întrebat dacă vrem să mergem mai departe să ne înscriem la liceu, sau la școli profesionale pentru a dobândi o meserie. După ce fiecare dintre noi le-am împărtășit ce meserii am dori să facem, pe mine și pe alți 4 colegi de clasă: Alisa Chirica, Andrei Condurache, Ion Irimia și Jan Pohodnicaru, care aveam o situație școlară bună, ne-au îndemnat să urmăm liceul și aceeași recomandare au făcut-o și la întâlnirile avute cu părinții noștri. Pe ceilalți colegi i-au îndemnat să nu stea acasă ci să urmeze școli de meserii și profesionale.

Pentru elevii din clasa noastră, dar și pentru ceilalți elevi din clasele gimnaziale mai mici au urmat ore intense de pregătire pentru că exigențele domnilor profesori erau mari și i-am înțeles de ce își doreau cu adevărat să avem o pregătire

temeinică ca să trecem cu bine examenele de absolvire și de admitere la școlile unde doream să mergem.

Dupa absolvirea gimnaziului, una dintre colegele noastre s-a înscris la liceu, iar noi, toți ceilalți, care aveam situații materiale modeste, cu mulți frați și surori în familie ne-am înscris la școli profesionale și de meserii pentru că ne ofereau cazare, masă, rechizite, haine gratuite și în plus ne asigurau și locuri de muncă în fabricile și uzinele ieșene.

Încurajarile domnilor profesori de a urma cursuri liceale și universitare au stăruit în mintea noastră, a celor 5 colegi, și n-a trecut mult timp ca să se împlinească. Dupa absolvirea cursurilor la școlile de meserii, am urmat liceul și apoi studii universitare, astfel că Alisa Chirica a absolvit Facultatea de istorie și a revenit ca profesoară și directoare la școala din satul natal, Jan Pohodnicaru a urmat cursurile Universității Tehnice și a ieșit inginer, dar a lucrat ca profesor, Andrei Condurache a absolvit cursurile Facultății de Științe Economice și a lucrat ca economist în județul Constanța, Ion Irimia a urmat cursurile liceale și apoi o școală tehnică postliceală, iar subsemnatul a absolvit Facultatea de Științe Juridice și am lucrat ca ofițer. Mi-au fost dascăli cu învățătură temeinică și am observat la ei multă tenacitate, seriozitate și o severitate afectuoasă, fiindcă nu aplicau pedepse fizice pentru nepregatirea lecțiilor, însă aveau un fel al lor de a proceda, informau părinții și stăruiau în informarea lor până când se corectau lucrurile.

Revenind acasă, în timpul vacanțelor școlare, am aflat de la frați și soră, părinți, fostul meu învățător și chiar de la ei că aproape toți absolvenții de gimnaziu, din clasa mea și din celelalte clase, și-au luat „zborul” spre Iași, cei mai mulți pentru a urma școli profesionale și de meserii, iar alții pentru a urma liceul.

Eram toși mândri că am absolvit cursurile gimnaziale, dar și mai bucuroși și mulțumiți am fost că am promovat examenele de admitere. Lor în primul rand, cât și celorlalți dascăli le datorăm mulțumirile, respectul și recunoștința de a pleca din sat spre oraș.

În anul 1970 domnii profesori Dumitru și Iulia Marin au părăsit școala Măcărești și s-au stabilit în orașul Vaslui. Trecuse o perioada mare de timp de la plecarea lor și nu mai știam nimic despre ei.

În iarna anului 2013 domnul profesor Dumitru Marin a venit cu un grup de scriitori la Școala gimnazială Prisăcani și la Școala gimnazială Măcărești pentru a prezenta un cenaclu literar despre viața și opera dramaturgului I.L. Caragiale. La acțiunea culturală am fost invitat să particip și eu. L-am reîntâlnit pe domnul profesor după aproape jumătate de secol și bucuria reîntâlnirii a fost mare. Aveam și eu ce-i povesti, că ma realizasem profesional, familial și debutasem cu o scriere monografică despre satul natal, Măcărești.

Îmi amintesc că înainte de a merge la școala din Măcărești și-a dorit să facă mai întâi un tur al satului pentru a vedea ce schimbări s-au petrecut în cele peste patru decenii de când l-a părăsit și a se întâlni cu unii săteni pe care i-a cunoscut. După manifestarea de la Școala gimnazială Măcărești, la care au participat și câțiva foști absolvenți am stabilit cu domnul profesor să ne revedem în vara aceluiași an.

Cele câteva luni, până în vară, au trecut repede. Ne-am dat întâlnire la biserică, unde așteptau foștii absolvenți, dornici să-i revada pe foștii profesori și apoi am mers la școala nouă. A fost o întâlnire de suflet, emoționantă, am depănat amintiri din perioada școlară și destăinuirii despre realizările și împlinirile profesionale și familiale ale fiecăruia.

Cei doi profesori ne-au împărtășit și ei că după plecarea de la școala din satul Măcărești și-au continuat activitățile didactice la Liceele nr. 2, 3, 4 și „Mihail Kogalniceanu” din orașul Vaslui, timp în care domnul profesor și-a dat doctoratul, iar după 1989 s-a lansat într-o intensă activitate mass-media, înființând ziarul „Meridianul”, revista „Meridianul Cultural Românesc”, Grupul de presă Cvintet Te-ra (televiziune, radio, ziar, revista), a scris numeroase cărți, studii, articole, a colaborat cu numeroase publicații, cenacluri literare, scriitori etc.

La întâlnire, au mai fost prezenți lângă profesorul Dumitru Marin, profesoara Iulia Marin, profesorul Victor Marin, profesoara Eliza Marin, învățătoarea Elena Zbarnea, profesoara Alisa Chirica, alte cadre didactice din școală și absolvenții, deveniți adulți veniți să se întâlnească cu foștii profesori.

Întâlnirea desfășurată la peste jumătate de secol, a avut loc într-o atmosferă plăcută, de mare bucurie a revederii, de respect, admirație, recunoștință, mulțumiri pentru îndrumările, îndemnul și sfaturile lor.

De asemenea, cei prezenți au apreciat că temeinicia învățaturii și a exigențelor manifestate de dascăli pe timpul școlii constituie temelia devenirii noastre prezente ca: profesori, economiști, juriști, psihologi, ofițeri, învățători și ca specialiști și profesioniști în diverse domenii economice.

Pentru contribuția adusă pe plan educațional și cultural în satele comunei Prisăcani domnului Profesor Doctor Dumitru V. Marin i s-a conferit, prin Hotărârea Consiliului local nr.39 din 25.07.2014, Titlul de „Cetățean de onoare” al comunei Prisăcani, ce i-a fost înmănat pe data de 24 august 2014, cu ocazia sărbătorii „Roadele de Prisăcani” și a Festivalului folcloric „Mugurașii”.

După întâlnire am continuat să mențin legătura cu cei doi dascăli, care m-au încurajat să continui munca scrisului.

Le mulțumesc din suflet celor doi dascăli, oameni deosebiți, care mi-au dat imboldul să merg mai departe cu învățătura.

În acest an, când domnul profesor doctor Dumitru V. Marin implinește 8 decenii de viață și peste jumătate de secol împreună cu doamna profesoară Iulia Marin, le aduc prinosul meu de recunoștință și le urez multă sănătate și ani mulți de viață alături de cei dragi: copii, nepoți, strănepoți.

LA MULTI ANI!

Cu stimă și deosebit respect.

Jr. Constantin CHIRICA

Școala Măcărești, azi.

24. CÂTEVA CONSIDERAȚII DESPRE LUMEA LUI DUMITRU V. MARIN

Preluând ca titlu o sintagmă dragă lui Dumitru V. Marin, încercăm creionarea lumii sale fabuloase cu prilejul editării volumului dedicat împlinirii vârstei de 80 de ani, care urmează celor editate în 2011 și 2016: *Marin – 70 – 70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe, pentru 70 de ani -*, Iași, Editura PIM, 210 p., respectiv *D.V. Marin (istorie – cultură - jurnalism). Volum omagial*, Iași, Editura PIM.

Născut în satul Giurgiuoana, județul Bacău, la 28 aprilie 1941, anul intrării României alături de Germania nazistă în Războiul Sfânt împotriva URSS, fiul lui Vasile și al Mărioarei, învață „buchiile” cărții în satul natal, urmând studiile gimnaziale și liceale la Podu-Turcului și pe cele superioare ale Facultății de Filologie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Îmbrățișează cariera didactică, prin care a intrat în contact cu greutățile și problemele învățământului rural, apoi a trecut în cel liceal din orașul Vaslui, culminând la Liceul Mihail Kogălniceanu, una din instituțiile de elită ale județului, însă s-a format și prin slujirea culturii locale ca inspector la Comitetul de Cultură și Artă Vaslui (1970-1974).

Dorința de cunoaștere și promovare a culturii l-a determinat să penduleze între jurnalism (debutează în 1957 la „Steagul Roșu”-Bacău), istoriografie, etnografie, folclor, beletristică.

Remarcăm debutul istoriografic cu articolul publicat în colaborare cu Iulia D. Marin în „Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie „A. D. Xenopol”, XVII, 1980, p. 603-608 (*Despre evoluția învățământului vasluian până la 1859*), în care

pe baza cercetărilor din Arhivele Naționale oferă informații inedite despre școlile vasluiene, coroborate cu cele din lucrările de specialitate din operele înaintașilor. Apariția studiului amintit s-a petrecut într-o epocă cu exigențe academice stricte și riguroase, de o publicație girată de un Institut al Academiei Române. De multe ori m-am întrebat dacă Dumitru V. Marin chiar a studiat dosarele citate în studiul amintit, însă m-am convins atunci când i-am întâlnit numele în foile de observație pe care cercetătorii au obligația consemnării în momentul cercetării. Astăzi monografiile locale și „studiile” publicate abundă în documente inedite din arhive „folosite” de „autorașii” lor, fără ca ei să fi fost vreodată în sălile de studiu, însă le-au „furat” de la editori sau autori. Un studiu al plagiatului vasluian se impune pentru cunoașterea adevărului istoric și a locului plagiatorilor vocali care emit judecăți în spațiul public sau chiar la sesiunile de comunicări științifice invadate de asemenea „personagii” pe care le sufocă.

Nu știm cauzele care i-au întrerupt drumurile din arhive și studiile de istorie, dar mai ales colaborarea la publicațiile academice, însă după evenimentele din 1989, odată cu prăbușirea regimului comunist se relansează și reinventează, dedicându-se aproape total publicisticii jurnalistice, prima sa dragoste, dar și folclorului.

Cercetările etnografice și folclorice sunt concretizate prin articolele apărute în „Vremea nouă”, „Scânteia tineretului”, „Cronica”, „Clopotul”, „Tribuna școlii” sau în volumele colective *Cântecul popular românesc, studii de floclor*, II, Craiova, 1974 și III, Craiova 1975, și finalizate prin teza de doctorat *Importanța revistei Ion Creangă în folcloristica românească* susținută în cadrul Universității București (îndrumător, prof. univ. Dr. Mihai Pop), materializată în volumul *Tudor Pamfile și revista Ion Creangă*, cu un cuvânt introductiv de prof. univ. Dr. N. Constantinescu, Vaslui, Editura

„Cutia Pandorei”, 1998, 294 p. (a se vedea mai nou Dumitru V. Marin, *Opera magna*, 1, Iași, Editura PIM, 2020, 614 p).

Activitatea istoriografică a prof. dr. Dumitru V. Marin continuă și după 1989, fiind materializată prin volumele *Liceul „Mihail Kogălniceanu” – centenar*, Vaslui, 1990 (în colaborare cu Cornelia C. Alexandru), *Învățământ și merit vasluiian (eșantion din învățământul românesc)*, (I), Cuvânt înainte de Teodor Pracsiu, Iași, Editura PIM, 2016, 154 p., *Giurgioana, sat, biserică, oameni*, 2011, *Călimănești – Vaslui ... Un martor din epocă*, *Neculai Popa. Sat, biserică, oameni. Întâmplări, documente și mărturii*, Iași, Editura PIM, 2021, 320 p. Treptat spiritul științific al istoricului este depășit de cel jurnalistic și polemic al prof. dr. Dumitru V. Marin.

Preocupat de locul scriitorului în cultura locală, națională și mai nou universală, dr. Dumitru V. Marin își cultivă imaginea sa prin operă, presă, artă, simpozioane și periplele jurnalistice prin comunele din județele Vaslui, Bacău și Iași, iar din 2020 își tipărește *Opera magna* (volumul IV a fost editat în anul de grație 2021 în plină pandemie). În același timp promovează selectiv, precum și alți confrăți ai scrisului, pe contemporanii săi în volumele *101 vasluieni pentru 100 de ani. Valori identitare vasluiene: semnal spiritual la Centenar*, Iași, Editura PIM, 2019, 404 și *Bătălia pentru Vaslui – RO: 222 ... printre noi (!) (Istorie culturală)*, Iași, Editura PIM, 2020, 738 p. Unele exagerări asumate ale prof. dr. Dumitru V. Marin despre propria personalitate nu sunt însoțite de falsuri, de altfel prezente la unii „cercetători” cu pretenții în CV-urile date chiar publicității. Un prieten comun, căruia nu-i dezvăluim numele – îl lăsăm pentru alt prilej, și-a asumat public presupuse articole publicate în „Arhiva genealogică” (Iași) și „Historia urbana” (Sibiu), inexistente de altfel în publicațiile amintite (a încurcat probabil CV-ul pentru carieră cu cel real).

Revenirea la democrație și capitalism după evenimentele din decembrie 1989 i-a etalat prof. dr. Dumitru V. Marin calitățile manageriale specifice oamenilor de afaceri și pe cele de jurnalist, cochetând și cu politica. Înființează un post de televiziune (1990), posturile Unison Radio Vaslui (1993) și Unison Radio Bârlad (1994), ziarul „Meridianul” (1996), revistele „Teleradiodivertisment” (1994), „Vlăstarul” (1996), „Onyx” (2014) și „Meridianul cultural românesc” (2015). Presa vremurilor noastre, politizată și coruptă, este aplecată tot mai mult spre promovarea scandalului în vederea cuceririi publicului. În plan local sunt pseudoziariști repetenți, agramați, care favorizați de rețelele de socializare cuceresc un anumit public. În spațiul publicistic vasluian credem că un loc aparte îl deține Dumitru V. Marin care fidel crezului său editează în fiecare număr al ziarului „Meridianul” (astăzi, „Meridianul Iași – Vaslui - Bacău”) pagina intitulată sugestiv „Cultură-umor” și oferă informații despre activitățile culturale desfășurate sau aparițiile editoriale contemporane.

În timpul vizitelor pe care i le fac atunci când ajung la Arhivele Naționale Vaslui îl găsesc în sediul ziarului „Meridianul” îngropat între cărți și cu ochii în laptop, preocupat de noile apariții pe care le pregătește: ziarul, revista, o nouă carte. Cu agerimea minții și dragostea de cultură îmi mărturisește, fiind convins că desăvârșirea personalității omului de cultură ține și de numărul cărților tipărite: „Pregătesc a 50-carte”. Important pentru mine rămâne Omul, gata mereu să-i ajute pe ceilalți cu un sfat sau o carte!

La mulți ani voioși și plini de roade intelectuale, stimate domnule Profesor. Vă doresc cât mai multe realizări personale și livrești, și să fiți fericit în lumea creată de Dumneavoastră!

Prof. Costin CLIT,
istoric -Huși

25. DUMITRU V. MARIN versus ARGINTUL VIU AL PRESEI VASLUIENE

Trinomenul Dumitru V. Marin, intelectual versat provenit din „neagra țărănie” autohtonă zeletină, s-a înstăpânit vocațional în spațiul spiritual vasluian în urmă cu o jumătate de secol, de după luarea Licenței în Litere la Universitatea ieșeană (1965), încadrat în învățământul secundar (liceele Emil Racoviță, Mihail Kogălniceanu ș.a.), abandonat în favoarea funcției de culturnic județean și, în paralel, publicist-meneger-cercetător în folclorul național finalizat printr-o teză de doctorat dedicată vieții și operei unui ilustru cărturar în domeniu – Tudor Pamfile.

Odată situat în lumea aristocrației didacticei și a mass-media, al geopoliticii locale, și-a luat avânt imediat după Decembrie '89, înființând în municipiul Vaslui prima Televiziune privată autorizată (5 dec 1990), dar și primul Grup-de-Presă complet din județ și Moldova, cu tv, radio-rețea, ziar și revistă (TV, Unison, Meridianul, Onix), fiind cel mai longeviv editorialist (din 1957).

Ne știam din timpul studenției, fiind colegi de facultate din anii șaizeci, apoi din perioada 1963-1973, când am locuit în Vaslui ca Redactor cultural-social la ziarul Vremea Nouă, interferându-ne în funcțiile similare, pe când, prin reportaje-anchete, publicam acțiuni din cadrul căminelor culturale, biblioteci comunale etc. Patronate de Comitetul pentru Cultură

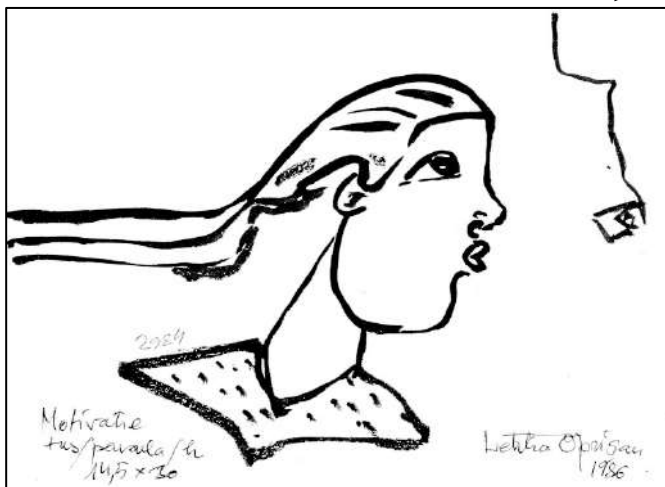
și Artă județean al cărui inspector era D.V.M., ba, chiar și despre primele ediții ale Festivalului de Satiră și Umor Constantin Tănase, numărându-se printre întemeietori.

Peste ani stabilit cu domiciliul și serviciul în București, devenind membru al Uniunii Scriitorilor din România, muzeograf și apoi șeful Departamentului Case Memoriale din cadrul Ministerului Culturii, în trecerile cu probleme de serviciu prin Vaslui, i-am cunoscut activitatea Trimomenului ca unul dintre fruntașii presei locale/naționale, un recordmen intervievând nouă șefi de state, dar și patrusprezece șefi de guverne din țară și Republica Moldova. A fost răsplătit cu premii și alte distincții oficiale, meritate deplin.

La ceas aniversar, îi adresez urări de sănătate și felicitări pentru prodigioasa activitate non-stop în susținerea culturii locale și ridicarea la nivel național/european și nu numai, mândru de a fi colegi breaslă, fiecare cu putirințele personale.

Ave, DUMITRE!

Mircea COLOȘENCO,
critic literar, fost ziarist.

Letiția OPRIȘAN – Motivație

26. CONSILIUL JUDEȚEAN BACĂU

ROMÂNIA

CONSILIUL JUDEȚEAN BACĂU

Str. Calea Mărășești nr. 2; tel.: 0234-537.200; fax: 0234-535.012; E-mail: csibacau@csibacau.ro

Nr. 3950/22.03.2021

În atenția: **Prof. dr. Dumitru V. Marin**

Referitor: **Propunere acordare titlu „Cetățean de onoare”**

Stimate domnule prof. dr. Dumitru V. Marin,

Referitor la solicitarea dvs. înregistrată cu nr. 3950/09.03.2021 la Consiliul Județean Bacău, prin care propuneți acordarea titlului de „Cetățean de onoare”, vă comunicăm următoarele:

- Apreciem activitatea dvs. publică și vă felicităm pentru eforturile pe care le depuneți pentru promovarea culturii la nivel național și internațional;
- Propunerea dvs. va fi înaintată spre analiză Comisiei de cultură, educație, tineret și sport din cadrul Consiliului Județean Bacău, conform art.6 din Hotărârea CJ Bacău nr. 97/19.07.2007.

Cu stimă,

Președinte,

Valentin IVANCEA

Director Cabinet,

Nicoleta Timaru

**DVM e prezent în Dicționarele personalităților
băcăuane, donează zeci de cărți Bibliotecii județene.**

27. CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

ROMÂNIA JUDEȚUL VASLUI CONSILIUL JUDEȚEAN

Str. Ștefan cel Mare, nr. 79, Vaslui, cod 730168,
tel: 40-0235-361096, fax: 40-0235-361090, web: www.cjvs.eu,
e-mail: consiliu@cjvs.eu, cjvaslui@cjvs.eu

Nr. 3123/29/ 04.03. 2021

Către,

Grupul de presă CVINTET TE-RA
str. Frunzelor, nr.2
municipiul Vaslui, județul Vaslui

În atenția DOMNULUI PROFESOR DOCTOR Dumitru V. Marin

Ca urmare a solicitării dumneavoastră adresată președintelui Consiliului Județean Vaslui și înregistrată sub nr. 3123/29/02.03.2021, referitoare la acordarea titlului de cetățean de onoare al județului Vaslui, vă informăm că s-a luat act de propunerea dumneavoastră, urmând a fi analizată conform prevederilor legale în acest sens.

Cu stimă,

PREȘEDINTE,
Dumitru Buzatu

D.V. Marin a fost consilier județean 5 mandate, local două, mereu în opoziție.

28. MARIN, 80

Nasc și la Moldova OAMENI! ...și ape vor curge în albiu... iar sub cerul Literaturii vasluiene și naționale sigur vor mai apărea stele!

Domnul DUMITRU V. MARIN are asigurat, însă, locul dumnealui pentru eternitate!

Cine va răsfoi oricare fragment al anilor 1980 până în prezent îl va găsi! Tenace, sincer, curajos în a spune lucrurilor pe nume, deschizător de drumuri ziaristice!

Cu un talent de invidiat în efortul său creator, Scriitorul Dumitru V. Marin se depășește pe el însuși stabilind recorduri ale unor publicații deloc ușoare. Cine vrea și are de învățat să învețe, să-și ascută creionul și să noteze conștiincios de la stilul literar la informația pertinentă! Fără nici o reținere, promovează talente care, în decursul anilor, au devenit confirmări- scriitori din Moldova noastră sau de peste Prut dar și din alte țări, continente. Uitându-ma în retrospectivă am o admirație pe care nu mi-o ascund: volumul de muncă al Dlui Dumitru V. Marin este cât pentru trei vieți!

Personal l-am descoperit, nu la vreun pupitru cum s-ar crede, ci într-o sală de lectură ascultându-i pe alții. Am fost atentă la cuvântul Dumnealui – ferm, concis, plin de substanță, nimic cosmetizat! Dovada ultimelor zile de muncă era în

măinile sale – ziarul Meridianul. Niciodată nu a venit la o întâlnire cu mâna goală – ziare, cărți, invitații iar Revista ***Meridianul Cultural Românesc*** mi-a depășit așteptarea ca segment literar dar mai ales ca arie de difuzare – 14 țări! Prezentată elevilor, colegilor mei – profesori din țară și din străinătate, M.C.R. a suscitât un interes aparte confirmându-și valoarea. Am apelat atunci la mentorul ei pentru publicarea unor tinere talente, a unor colegi care se doreau valorizați și care au fost acceptați de onorantele colective de redacție!

Model de Om, de scriitor, de director pentru mine este un mentor! Mi-a oferit șansa de a scrie, de a-mi face cunoscute studiile în domeniul Istoriei Antice, am primit susținerea morală în anumite momente dificile și nu de puține ori indicații literare care să mă ajute la ordonarea unor materiale. Totul dintr-o prietenie, colegialitate pe care am ajuns să o prețuiesc în timp! Urez la ceas aniversar Maestrului DUMITRU V. MARIN ani mulți cu inspirație maximă! O reverență în fața erudiției Dumneavoastră! LA MULȚI ANI!

Prof.dr. Monica Luminița COZMEI,
Iași, martie 2021

29. De la o similitudine

A fost, fără îndoială o coincidență între terminația anului de naștere al lui Dumitru V. Marin (1941) și cea valabilă pentru anul trecerii în eternitate a lui Tudor Pamfile (1921). Am făcut această apropiere în decembrie 2020, când, ca de obicei, cercetam orizonturile centenarelor aferente anului următor. Găsindu-l în această ipostază pe renumitul folclorist (născut la Țepu, Galați, la 11 iunie 1883), automat m-am dus cu gândul la publicistul și omul de cultură Dumitru V. Marin, pentru că înainte de a-l cunoaște personal mi-am procurat cartea lui, „Tudor Pamfile și revista «Ion Creangă»” (Vaslui, Editura „Cutia Pandorei”, 1998, cu un cuvânt introductiv de prof. univ. dr. Nicolae Constantinescu). Motivele erau două: știam că autorul este născut în județul Bacău (în satul Giurgioana, comuna Podul Turcului) și mai știam că în biografia lui Tudor Pamfile există un episod în care actant principal (din punctul meu de vedere) era pedagogul Grigore Tabacaru, una dintre cele mai importante personalități ale școlii românești în perioada interbelică.

Ceea ce am admirat la Dumitru V. Marin a fost capacitatea de a îmbrățișa prin teza de doctorat numită mai sus (coordonator, prof. univ. dr. doc. Mihai Pop) două domenii: folcloristica și respectiv gazetăria. Din câte se observă, există o concurență tacită între temele supuse investigației științifice: pe

de o parte sunt avute în vedere subiecte din arealul concret al disciplinei respective, iar pe de altă parte sunt propuse exerciții de portretizare a specialiștilor afirmați în planul cercetării aplicate. Dumitru V. Marin identifică în tema asumată două paliere pe care le exploatează: personalitatea lui Tudor Pamfile, respectiv gazeta al cărei artizan este. Apărută între 1908 și 1921 la Bârlad, „revista de limbă, literatură și artă populară” adunase oameni de calitate în lumea folcloristicii, precum Mihai Lupescu, Gh. T. Kirileanu, Leon Mrejeriu ș.a., ca redactori, și D. Furtună, A. Gorovei, S.-Fl. Marian, Leca Morariu, C. Rădulescu-Codin ș.a., în calitate de colaboratori. Prestigiul la care ajunsese revista a fost recunoscut de Titu Maiorescu, Barbu Delavrancea, Al. Vlahuță ș.a. Ultima dintre lucrările care s-au ocupat de această publicație este cea semnată de Dumitru V. Marin (Vaslui, 1998), citată de Iordan Datcu la bibliografia de referință (p. 482), dar absentă de la indicele de nume (cf. „Dicționarul etnologilor români. Autori, publicații periodice, instituții, mari colecții, bibliografii, cronologie”, București, Editura „Saeculum I.O.”, 2006).

Dumitru V. Marin cred că reușește să asocieze productiv ziaristica profesionistă cu straturile de adâncime ale spiritualității românești. Bun organizator de evenimente culturale, sunt convins că va înscrie între izbânzile sale și celebrarea Centenarului *Tudor Pamfile*, definit drept „un epigon târziu al romantismului științific” (Romulus Vulcănescu).

Prof.univ.dr. Ioan Dănilă,
Bacău

30. PROF.DR. DUMITRU V. MARIN – Omagiu la a 80-a aniversare

Majoritatea oamenilor de seamă ai culturii și științei românești se trag din mediul rural, copilăria lor fiind marcată de locurile natale, de lucrul pământului și de tradiția locului. Împrejurări favorabile i-au smuls din mediul în care au copilărit și au ajuns la școli renumite unde au căpătat instrucția necesară pregătirii lor în folosul dezvoltării științei și culturii.

Prof.dr. Dumitru V. Marin a crescut și a trăit întreaga viață legat sufletește de școală și de oamenii ei, vorbind cu multă căldură și cu har de frumusețea locurilor natale, de tradiții și de curățenia sufletească a oamenilor moldoveni. Unde s-a aflat nu a uitat că este unul dintre fii satului Giurgioana, comuna Podu Turcului, unde se întoarce cu drag. După școala primară din localitatea natală, prof.dr. Dumitru V. Marin este înscris la Liceul „Alexandru Vlahuță” din Podu Turcului – Bacău unde a fost un merituos absolvent declarat de profesoara dr. Domnica Murgoci, directoarea Liceului „Alexandru Vlahuță” din Podu Turcului: „Cel mai bun produs al liceului”.

Încă din studenție este preocupat de cunoașterea problemelor cu care se confruntă școala și cultura românească. Tânărul profesor urcă treaptă cu treaptă, așa cum îi stă bine unui dascăl, care nu aleargă după cariere facile, ci prețuiește mai presus de toate știința, dăruindu-se învățământului.

Concomitent cu activitatea didactică ca profesor de Limba și literatură română la licee consacrate din Vaslui, timp de 40 de ani, domnul profesor a desfășurat o prestigioasă activitate literară și culturală, obținând premii la nivel național.

A fost membru al Comisiei Naționale de Limba și Literatură Română, editor de reviste: Onyx, Meridianul Cultural Românesc, Vlăstarul. Are o bogată activitate editorială și de presă publicând peste 80 de studii științifice și peste 1000 de editoriale.

După anul 1990 când a apărut volumul monografic „Liceul M. Kogălniceanu, centenar” a urmat o adevărată explozie literară și jurnalistică:

- Primul romancier vasluian: „Zăpada pe flori de cireș”- 1999;

- Deschizător de drumuri în presă:

- Televiziune – prima televiziune privată, din țară TVV-1990;

- Radio – unul din primele posturi – UNISON -1993;

- Revista – prima revista – VLĂSTARUL – 1990;

- Ziar – primul ziar – MERIDIANUL de Iași-Vaslui-Bacău, din 1996.

Prof.dr. Dumitru V. Marin este un pasionat mesager al culturii române peste hotare: Republica Moldova, Franța, Turcia, Canada etc., etc.

Nu am prezentat vasta opera a profesorului, lăsând pe cei autorizați să o facă dar aș vrea să menționez că întreaga operă este rezultatul unor studii în biblioteci universitare, la catedră, conferințe pe teme de specialitate în țară și străinătate.

Am avut onoarea să-l cunosc pe domnul profesor în anul 1992 în calitate de consilieri județeni, făcând parte din primul Consiliu Județean (1992-1996), președinte al Consiliului

Județean fiind distinsul și regretatul profesor Constantin Alexandru. De multe ori în cadrul ședințelor de consiliu județean domnul profesor nu a avut parte de înțelegere și sprijin moral din partea colegilor în toate împrejurările care nu au fost puține și unele destul de „delicate”.

Întâlnirile de la Berezeni județul Vaslui, sub auspiciile Meridianului (1999) unde s-a organizat manifestarea culturală – Flori pe Prut – cu participarea județelor Vaslui, Iași, Galați, Bacau și raioanele Dimitrie Cantemir, Cahul, Leova, din Republica Moldova unde a fost prezentare de port popular, întâlnire cu artiști populari, lansare de carte, dezbateri cu tematică literară și culturală. Nu putem uita acțiunea „Zilele Meridianului” manifestare din 2013 „Omagiu cărții Vasluiene” simpozion ținut și la Berezeni, unde moderator a fost domnul profesor cu participarea poezilor moldoveni Grigore Vieru și

Anatol Corbu, a scriitorilor vasluieni Th. Codreanu, T. Pracsu, Ion Pricop, Ion Gh. Angheluș, încheiat cu donație de carte pentru biblioteca comunală și unspectacol susținut de formația artistică din Berezeni, director profesor Mihai Andon.

Prin deplasările sale în localitățile moldovene, de multe ori imprevizibile și cu interviuri incomode pentru mulți primary, a încercat să scoată la iveală frământările și neajunsurile oamenilor din mediul rural.

Domnule profesor acum la ceas aniversar vă doresc să rămâneți același slujitor al învățământului vasluian, același om de cultură și de presă, să va bucurați de sănătate alături de familie.

La mulți Ani!

Dr.ing. Toader DIMA,
primar Berezeni

31. SCRISOARE, AZI, LA 80 DE ANI DIN DOMNUL PROF. DR. DUMITRU V. MARIN

Indiferent ce vârstă ai astăzi, 28 aprilie 2021, când e ziua

domnului Prof.Dr. Dumitru V. Marin, dacă i-ai urmărit scrierile, ai sentimentul că ai trăit alături de el cei 80 de ani, încercându-te cu idealuri, umanism, dedicare, abnegație și, firesc, cultură; dacă i-ai urmărit mersul demn prin viață, simți, pe furate, secvențe importante din nobila împăcare cu propriul sine. Adresându-mă dumneavoastră, domnule Dumitru V. Marin, înainte de a vă ura „La

mulți ani”, lăsați-mi loc pentru o rugămintă: rămâneți-ne aproape cât mai mult timp, pentru că avem ce fura, cinstit, din ceea ce sunteți ca Om și ca om de cultură.

Cu o plecăciune și-o strângere de mână,

Lucian DUMBRAVĂ,
scriitor – Tulcea

P.S. Nu-mi uit o promisiune, deși, uneori, trebuie să o trec la post-scriptum: La mulți ani!

32. EPISCOPIA HUȘI/ Patriarhia română

EPISCOPIA HUȘILOR

**Domniei Sale,
Domnului Profesor Dr. Dumitru V. Marin**

Domnia Voastră,

Cu prilejul împlinirii a 80 de ani de viață închinăți literelor, etnografiei și dialogului cultural, ne alăturăm cu bucurie celor care admiră și apreciază capacitatea, perseverența și devotamentul de care ați dat dovadă în tot acest timp, devenind un reper în peisajul cultural al județului Vaslui.

Având în vedere faptul că Episcopia Hușilor poartă de grijă și are în atenție cultivarea frumosului și a nobleței sufletului omenesc, Vă adresăm sincere felicitări și rugăm pe Milostivul Dumnezeu să vă ocrotească cu harul Său.

Dorindu-Vă sănătate deplină, bucurii în tot lucrul bun și binecuvântare îmbelșugată de la Dumnezeu, Vă asigur de cele mai frumoase gânduri și simțăminte.

Cu nediminuată prețuire și aleasă considerație,

† Ignatie
Ignatie

Episcopul Hușilor

33. GEORGE FILIP, Montreal-Canada

GÂNDIM ROMÂNEȘTE

se lipesc cuvintele de mine
și-mi vorbesc de parcă le sunt tată,
iată câteva: plug, gazdă, brazdă;
așa grăiau dacii – altădată.

le păstrez în Limbă, să-nverzească
veșnice, prin doinele de doruri
și le leagăn prin dicționare
să nu emigreze-n alte zboruri...

punând substantive, predicate,
noi ne-am scrijelat o limbă veche,
ce ne-au pus-o prin letopisețe
harnicii Costin și-acel Ureche.

Limba noastră cântă între dește
și doinește în cimpoi și-n flaut.
de se pierde-un sunet printre vremuri
nouă generații îl tot caut...

limba noastră e Limba Română.
o vorbim în marșuri și la nuntă.
de-o turcim sau se slavonizează,
Limba noastră plânge și se-ncruntă.

din această Limbă cresc poeții

și în ea ne-a cuvântat Bălcescu.
Limba noastră – fără-asemănare,
l-a slujit pe Domnul Eminescu...

nu ne rătăcim printre origini,
iar de cineva ne iscodește,
îi răspundem răspicat: străine,
noi... la noi... gândim pe românește!

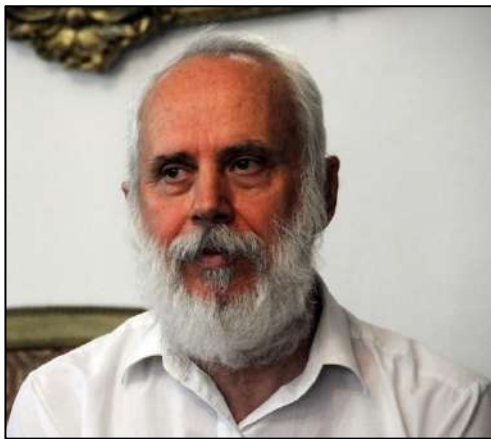

**Acasă la George Filip în Montreal, Canada
25.07.2018, interviu.**

34. Rugă târzie

În acrostih

Doamne, zilele-s frumoase,
Unele curg prea domol,
Multe trec armonioase,
Iarna-s triste, fac ocol...
Toate vin și se adună,
Rânduri, rânduri, ca soldații,
Unele se vor furtună,
Vijelii ori constelații...
Mulțumiri că mi le dăruie
An de an, oră de oră,
Rogu-Te, chiar de mai stăruie,
Iubirea-Ți ce mă devoră
N-o lipsi, altfel mă năruie!

Cornel Simion GALBEN,
Scriitor, editor, cond. de publicații, istoric
Bacău

35. TINEREȚEA UNUI NEOBOSIT OCTOGENAR

„Oricine renunță să învețe este bătrân, chiar dacă are 20 sau 80 de ani. Oricine continuă să învețe rămâne tânăr. Cel mai important lucru în viață este să-ți păstrezi mintea tânără”.
(Henry FORD)

Spuneam cândva că „Izvorul culturii nu țâșnește în viața omenirii și nici a individului mereu cu aceeași forță, dar el nu seacă niciodată. Renașterea interesului pentru creație, dar și pentru promovarea și diseminarea informațiilor despre valorile autentice, înseamnă un ideal de umanitate, de frumusețe, de dăruire pentru semenii.” Deși unii cred că Vasluiul „este locul unde nu se întâmplă nimic”, lucrurile nu stau chiar așa deoarece în multiple sfere ale vieții, precum educația, cultura, literatura, jurnalistică... se obțin rezultate remarcabile. Mă voi opri la aceste domenii de activitate și la unul din protagoniștii acestora, prof. dr. Dumitru V. Marin.

De la o vârstă fragedă a înțeles că societatea are un punct luminos care se numește „școală”. Această instituție este barometrul cel mai sensibil, dar și cel mai important de apreciere a modului în care societatea știe să prețuiască și să gestioneze potențialul de inteligență cu care își va construi viitorul. În această idee, am putea spune că D.V. Marin s-a lăsat

„înfiat” de școală și s-a bucurat de toate privilegiile oferite de aceasta. A acumulat cunoștințe solide, parcurgând cu brio toate treptele învățământului românesc. Prin școală, universitate și prin studiu individual (în unele domenii autodidact) a stocat în sertarele minții o însemnată pregătire profesională și o bogată cultură generală. Astfel stând lucrurile, este mereu bine informat, dar ceea ce știe nu oprește pentru sine, ci rapid și riguros dăruiește semenilor, mai întâi ca profesor, apoi, o perioadă, ca „muncitor” pe „țarina” culturii (inspector la Comitetul de Cultură al județului Vaslui). Înzestat cu harul de a scrie și a spune lucruri interesante și într-o formă agreabilă își conduce cu trăinicie pana ascuțită pe glia literaturii și jurnalismului.

Ne cunoaștem de patru decenii, timp în care ne-am intersectat prin natura profesiei de dascăl la Liceul nr. 4 din Vaslui, într-un colectiv profesoral format din oameni de calitate. Călători pe tărâmurile culturii ne-am reîntâlnit prin creație și lectură pe baricadele literaturii și publicisticii. Treptat am asistat și urmărit cu atenție modul în care și-a creat un stil propriu de a privi și înțelege lucrurile. Am observat întotdeauna puterea de a analiza, a surprinde esențialul și a alege calea care i se potrivește și, aș putea afirma că este omul cu un simț ascuțit al perceperii vremii și vremurilor în care trăim. A identificat nișa vieții și profesiei adecvată personalității sale pentru a se împlini și desăvârși.

A fost o vreme când presa era ignorată ori de calitate discutabilă. Ne amintim de perioada socialistă când se propaga doar cultul personalității, lucru care se manifestă și astăzi, din punctul meu de vedere merită a fi detestat. Epoca în care trăim este caracterizată printr-o copleșitoare explozie informațională. A devenit o necesitate stringentă ca omul să fie informat, să fie

la curent cu tot ceea ce se întâmplă în comunitatea în care trăiește, în țară și în lume. În acest scop s-au inventat mijloace și modalități tehnice moderne: radio, televiziune, cinematograful, internetul la care se adaugă presa scrisă – publicații periodice pe suport hârtie ori în mediul electronic, cu alte cuvinte mijloace de comunicare în masă.

Nimic din toate acestea nu-i este străin profesorului doctor în Filologie, specialitatea Folclor, Dumitru V. Marin. Când îi pronunți numele îți vine în minte în primul rând OMUL de PRESĂ, devotat Vasluiului, României și românilor din afara granițelor țării, implicat permanent în informarea oamenilor cu evenimentele curente, dar și cu ceea ce înseamnă moștenirea culturală, prin care se legitimizează nevoile, aspirațiile, căutările... românilor.

Imediat după evenimentele din decembrie '89, înființează Grupul de presă „CVINTET TE-RA” (televiziune, radio, ziar). A trudit și făptuit multe în cei 30 de ani. Acest lucru, în mare măsură se știe, dar recomand cu căldură a fi consultată lucrarea autorului în patru volume „OPERA MAGNA” publicată la Iași, editura PIM, 2020, 2021, la care adaug întreaga colecție a ziarelor Teleradioeveniment, Meridianul și a revistei Meridianul Cultural Românesc. Nu e deloc lipsit de importanță a se consulta și mediul online, unde pot fi găsite noian de informații despre activitatea profesorului, jurnalistului și scriitorului D.V. Marin. Consultând aceste surse, ne vom convinge că este meritată decernarea de premii, diplome, distincții pentru activitatea desfășurată, din partea unor instituții, organizații, uniuni... locale și naționale. Nu voi zăbovi asupra a ceea ce a realizat, ci mă voi referi la modul în care l-am perceput eu pe jurnalistul și scriitorul D.V. Marin, OM al cetății Vasluiului.

Venind pe lume în spațiul vasluian, nu a avut niciodată puterea, dar nici intenția de a-l părăsi, de a evada în alte părți ale sferei românești, cu atât mai puțin peste fruntariile României. Identitatea locului l-a construit, l-a definit, l-a consacrat. Nu i-a fost ușor, a avut nevoie de voință de fier, de dârzenie și dăruire de soldat devotat idealului propus, dar și de o „încăpățănare” pozitivă pentru a dovedi că „nu există nu se poate”. La Vaslui se întâmplă multe lucruri foarte bune, bune și mai puțin bune ca peste tot în țară și în lume, dar prin activitatea sa publicistică sunt semnalate prompt pentru a fi cunoscute de trăitorii acestor meleaguri și nu numai.

Jurnalismul este comunicare, înseamnă deschidere, pluralism, confruntare de idei și argumente, dar determină și o „îmbogățire” reciprocă a culturii, spiritualității și experienței intelectuale a oamenilor și comunităților. Structura publicațiilor periodice elaborate și coordonate de jurnalistul Marin are la bază proiecte viguroase, repere bine conturate în articole și materiale în care îmbină metoda descriptivă a faptelor cu cea interpretativă bazată pe selecție și adnotări sintetice. Contribuie la compunerea unei baze solide a jurnalismului și publicisticii de după 1989. Discerne ceea ce este important de ceea ce este derizoriu, alege și rezumă ceea ce este pozitiv și-l face cunoscut, permanent cu dorința de a respecta adevărul. Astfel, publicistica sa reprezintă o contribuție remarcabilă în receptarea și prezentarea imaginii societății românești postdecembriste. Atrage atenția prin efortul de identificare a informațiilor și acțiunilor, a contextelor efective și abordarea lor obiectivă.

Libertatea este un țel pe care l-a urmărit mereu. Libertatea în exprimare pe care și-a îngăduit-o l-a caracterizat întotdeauna, ceea ce i-a permis să se distingă, să se individualizeze în mediul publicistic. A abordat problemele într-o manieră personală,

esențialmente din unghiul său de vedere din care privește viața, oamenii, lucrurile. Prin modul în care s-a implicat, a scris și prezentat lucrurile a venit cu soluții personale în stiluri de abordare care-l reprezintă. Acest lucru nu l-a împiedicat să fie un bun comunicator, reușind să identifice colaboratori printre românii de pe toate meridianele pământului și să-i promoveze prin publicațiile sale.

Experiența de jurnalist a profesorului D.V. Marin confirmă limpede ideea că jurnalismul pentru un scriitor, departe de a fi o activitate minoră, întâmplătoare și adiacentă, e un prilej fericit de cunoaștere și apreciere nemijlocită a vieții și istoriei contemporane. Este prezent în publicistică cu o exemplară consecvență, dezbate curajos probleme dintre cele mai acute ale epocii, asemenea atitudine fiind astăzi absolut necesară și de o excepțională utilitate. Experiența gazetărească a fecundat într-un fel sau altul creația literară asigurându-i o strânsă și rodnică legătură între acestea. Să nu uităm că marii scriitori și poeți ai neamului românesc au fost și gazetari de prestigiu: Mihai Eminescu, I.L. Caragiale, Octavian Goga, Geoerge Călinescu...

Nu-i deloc de mirare și nici întâmplător că și-a ales ca temă de doctorat o teză despre Tudor Pamfile și Revista „Ion Creangă”. Un model de viață pur românesc, un caracter de român autentic, harnic și hotărât întru toate cele bune. Cu siguranță, Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă” i-au atras în mod deosebit atenția, l-au sensibilizat dar l-au și mobilizat spre autoperfecționare.

De-a lungul vremii, pe lângă un experimentat și vocal jurnalist, D.V. Marin, prin scrisul său limpede și coerent în volumele de literatură editate, se dovedește a fi bine ancorat în

existențial, în realitatea cotidiană. Scrierile sale publicistice și literare sunt apreciate de publicul cititor

Prof. dr. Dumitru V. Marin este un om împlinit în profesie, lasă în urmă nu numai scânteii sau un licăr stingher, ci o flacără din fața căreia unii delatori sunt nevoiți să se ferească. A trudit și s-a răzvrătit prin cuvinte. A căutat mereu, dar a știut ceea ce caută, iar aspirația către valoare i-a fost stindard și scut.

Timpul împlinirii celor 80 de ani este și momentul satisfacțiilor, încununat cu un palmares bogat de realizări. Acest an se întruchipează într-un arbore roditor cu rădăcini bine înfipte în pământul vasluian, cu ramurile întinse în toată țara și în lume, cu flori frumos mirositoare și fructe apetisante aici și pretutindeni.

Alături de urări de sănătate, putere de muncă, viață îndelungată și activă, îi dorim jurnalistului D.V. Marin ca: „De va fi să îngenunchezi vreodată, s-o faci nu pe la uși lustruite cu fală, ci în fața propriei conștiințe care este adevărată icoană a sufletului. Să ai întotdeauna răbdarea rațiunii și demnitatea argumentului clădit pe știință și pe înțelepciune căci numai astfel toate răfuielile se vor dizolva în bârfe și se vor stinge cu timpul, iar tu vei rămâne ca un stâlp neclintit al următorului următorului.” (Thomas Mann)

Urmați sfatul bardului de la Lancrăn: „Sapă, numai sapă, sapă/ Până dai de stele-n apă!” Și așa cum îi spunea Gabriel Marcel ființei iubite: „Tu, nu vei muri!”, spunem și noi, veți trăi prin tot ceea ce ați gândit, făptuit, înălțat și dăruit...

Vasilica GRIGORAȘ,
scriitoare, critic literar, poetă

36. CE PARERE ARE OMUL SIMPLU

(un simplu cititor)

despre scrierile domnului Dumitru V. Marin

O părere (impresie) despre ceva sau cineva ți-o formezi fie din prima (se zice că prima impresie contează) sau pe parcursul unui timp, când îl cunoști mai bine, îi cunoști motivele și motivațiile ce-l determină pe un om să facă (sau să nu facă) ceva, să ia o atitudine sau alta despre un fapt, o întâmplare, o situație oarecare, etc.

Domnul profesor doctor Dumitru V. Marin m-a provocat, într-o discuție, să scriu cam ce părere am eu vizavi de dumnealui, de munca, viața, opera etc, așa cum îl cunosc eu. Am intrat în joc și mi-am zis: „Ce-ar fi să scriu? Dar, dacă se supără și-l pierd ca prieten, m-ar dura sa fac vreo gafă și să-l supăr”.

M-am întors în timp, cu vreo zece ani și mi-am amintit cum l-am cunoscut. Pe vremea aceea mă temeam de ziariști și când primarul de atunci m-a chemat în biroul lui și mi-a prezentat doi ziariști (Dumitru V. Marin și Val Andreescu), am rămas fără cuvinte. Eu sunt foarte emotivă, rușinoasă, fată de la țară și în prezența oamenilor importanți, cu funcții, mă pierd, dar mi-am revenit repede pentru că se vorbea despre bani și eram în elemental meu, fiind contabil. Cum nu stăteam bine cu bugetul, m-am opus încheierii unui contract de colaborare cu

ziarul Meridianul, dar primarul era de altă părere iar eu n-am avut încotro și am semnat contractul.

Domnul Dumitru V. Marin s-a comportat ca un domn de viță veche, galant, curtenitor, cu gesturi de domn din alte timpuri, când sărutatul mâinii unei femei era un gest de politețe și de respect. Eu am considerat întotdeauna că, la serviciu, mâna unei femei nu este prea curată, umblă cu fel de fel de documente pline de praf de prin dosare și, de obicei, nu întindeam mâna unui domn să facem cunoștință, tocmai din motivul acesta, să nu-l oblig prin gestul meu, să-mi sărute mâna. Numai că domnul Marin n-a așteptat să-i întind eu mâna, ci a venit spre mine cu mâna întinsă, așa că am întins și eu mâna și el mi-a sărutat-o curtenitor. Avea o privire limpede, direct în ochi, cercetător, ca și când te-ar fi analizat ce fel de persoană ești, nu cred că intenționa să te intimideze, ci cred că-și făcea el însuși o părere despre tine. Aveam pe atunci cam 55 ani și în virtutea funcției mele am participat la discuții cu directori de școli, direcții de finanțe, de bănci, prefecți, președinti de consilii județene, senatori, deputați etc, doar lucram într-o primărie. Totuși, acest domn m-a intimidat, când se uita la mine parcă eram în pielea goală. Săptămânal apăreau ziarele și le citeam, nu în totalitate, dar editorialele și pagina culturală, întotdeauna. Îmi place să citesc, este o pasiune de când eram copil și am avut o minte ca o hârtie de prins muște, se lipeau de ea toate informațiile, le înmagazina și le scotea dupa ani și ani de mă miram singura unde au stat atâta timp.

Așa s-a întâmplat și cu domnii ziariști Marin Dumitru și Val Andreescu, din discuții a apărut poezia, Eminescu și încet-încet am avut subiecte comune de discuție. După ce am avut internet am fost curioasă să aflu mai multe despre domnul Dumitru V Marin și am aflat că este primul în multe domenii,

și-a luat doctoratul, a înființat prima televiziune privată în țara noastră, are ziar, revistă și radio, deci un grup de presă complet. I-am citit cărțile și m-au fascinat în ce privește multitudinea domeniilor din care a scris, despre dragoste în romanul „Zăpada pe flori de cireș”, părerea prietenilor despre domnul Marin cu ocazia aniversarilor a 70, 75 ani și așa am cunoscut o lume culturală dezvăluită de diverși scriitori, poeți, ziariști, etc, fiecare în măsura în care l-au cunoscut și perceput.

Domnul profesor doctor Dumitru V. Marin era prieten cu domnul primar Pricopie Gheorghe și a realizat la Lungani lansări de carte, manifestări la care au participat diverși poeți, scriitori, cadre didactice, salariați și părinți împreună cu copiii lor; am participat și eu și astfel l-am cunoscut pe domnul Marin în altă postură: prezentator al cărților, revistelor, ziarelor (mai întodeauna avea în mână o carte, un ziar, o revistă) și ti le oferea cu atâta dezinvoltură încât te invita cu drag să citești sau chiar să scrii în ziar sau revistă, dacă aveai ceva de spus pe o anumită temă.

Dacă mă gândesc bine domnul Marin ne oferea cu drag munca dumnealui de-a lungul unei săptămâni (ziar), unui trimestru (în revistă) sau chiar un an pentru o carte. Așa am cunoscut un domn Marin extrem de muncitor, harnic, robust, sensibil, incisiv cu mai marii instituțiilor conducătoare, tot timpul în acțiune, mai mereu singur împotriva multora, deseori lovit, de cele mai multe ori marginalizat, munca dumnealui nefiind apreciată la valoarea ei.

Domnul profesor Dumitru V Marin era în elementul lui în prezidiu, unde se vedea capacitatea lui de a capta atenția publicului prin susținerea ideilor cu claritate, documentat, fiind o enciclopedie ambulantă de cunoștințe acumulate în cursul vieții sale. Știa ca nimeni altul să conducă o lansare de carte,

să-i antreneze pe participanții la discuții să-și spună propria părere despre limba română, patriotism, cultură etc. și se vedea bucuria dumnealui să fie în prezența copiilor pe care-i invita la aceste manifestări și-i provoca să-și spună părerea liber, să recite o poezie, să cante, să danseze. Se vedea în dumnealui profesorul, directorul, ziaristul, reporterul, se modela după auditor, se simțea în largul lui la aceste manifestări. Cred că erau singurele momente când era fericit când era aplaudat și i se recunoștea valoarea muncii dumnealui.

M-am gândit de multe ori cât de nerecunoscători am fost și suntem noi și cât de egoiști, Domnul Marin ne-a oferit și ne-a onorat cu autografele scrise pe cărțile oferite, iar unii din noi nu numai că n-am dat nici un ban dar nici macar nu le-am citit, nu ne-am spus părerea despre subiectele dezbătute în aceste cărți care au presupus zile, săptămâni sau chiar luni de muncă. Cred că au fost puțini din cei ce au citit cărțile oferite și au discutat cu domnul Marin despre subiectul cărții, despre munca imensă, nopți nedormite etc. Cred că domnul Marin a suferit când, măcar cei ce se pricep la scris nu au scris și nu au publicat aprecierile și părerile lor, nu l-au telefonat sau vizitat să-i spună: „domnule, cum ți-a venit ideea, cum de te-ai gândit să scrii despre acest subiect, te-a ajutat cineva, mai poți?

Am mai cunoscut o altă fațetă a domnului Marin, atunci când filma, înregistra și interviewa membrii formațiilor artistice organizate cu ocazia Anului Nou la Bălțați și Lungani județul Iași. Uitasem că-și dăduse doctoratul în folclor și că era domeniul de inimă al dumnealui. Era frig, formațiile de Cerb, Capra, Jieni, nunta țărănească, Urs, etc. veneau organizat, defilau frumos de-a lungul unei străzi laterale primăriei din Bălțați, atmosfera răsună de bubuitul tobelor, exploziilor pocnitorilor, iar domnul Marin se mișca dezinvolt de la o

formație la alta, înregistra, filma, intervieva pe membrii formațiilor atent, întinerit, înțepenit de frig dar fericirea i se citea pe chip și mulțumirea de a fi făcut ceva ce-i plăcea, și cred că acea manifestare neprofesională a oamenilor de la țară îi aducea aminte de copilărie și tinerețe.

Când a apărut o formație de profesioniști din Republica Moldova, domnul Marin a fost atât de interesat să-i înregistreze, să discute cu ei încât s-a apropiat neglijând exploziile neconținute ale capselor aruncate de copii și tineri și care i-au afectat auzul la o ureche, nu știu dacă și-a revenit. Credeam atunci că se va arăta interesat de spectacolul artificiiilor de la Lungani dar m-am înșelat; dumnealui a înregistrat tot formațiile de cerb, capră, urs din comuna Lungani, a postat înregistrările pe Youtube să vadă toți locuitorii și să nu uite obiceiurile cu ocazia sărbătorilor de iarnă.

Aș mai avea de spus încă alte multe lucruri despre domnul Marin, din punctul de vedere a simplului cititor, ascultător, și poate chiar cel mai interesat cititor, iubitor de frumos și interesat de creșterea limbii românești. Cu altă ocazie despre interviul luat supraviețuitorului din bătălia de la Cotul-Donului, David, despre creșterea albinelor și a porumbeilor, cântecul păsărelelor și alte preocupări ale domnului Dumitru V. Marin, pe care le-am înregistrat eu în mintea mea în urma discuțiilor purtate cu dumnealui.

Pâna atunci îi doresc domnului Marin multa sănătate, putere de muncă și să se bucure de tot ce a scris, înregistrat, publicat.

Ec. Marieta GÎMBUȚĂ
Lungani, jud.Iași,
02.02.2021

37. DUMITRU V. MARIN 8.0.

Cunoscutul scriitor și jurnalist Dumitru V. Marin, are în cariera Domniei Sale o întreagă operă tipărită, fiind și un

deschizător de drumuri în presa locală și nu numai. L-am cunoscut pe Distinsul Scriitor, la diverse manifestări culturale, unde era pe metereze, căci nu-i așa, meseria nu te lasă, și trebuie s-o onorezi așa cum trebuie. Laureatul Academiei Române Alexandru Ionescu afirma: „Dumitru V. Marin

reprezintă astăzi peste jumătate de secol de istorie trăită-vorbită-scrisă. Omul și opera sunt deja intrați într-un patrimoniu.”

Acest patrimoniu aparține culturii naționale române. Dumitru V. Marin, prin opera Domniei Sale, ne aduce în prim plan pagini de cultură și istorie contemporană care vor rămâne peste timp și vor forma o adevărată sursă de informare pentru tânără generație care va urma. Deși timpul are răbdare cu noi și cu Domnul Dumitru V. Marin, care trudește pe tărâmul jurnalismului românesc, nu se lasă și scoate în evidență personalități remarcante ale Județului Vaslui, dar și din țară și așa aminti aici: 101 Vasluieni pentru 100 de ani sau Bătălia pentru Vaslui: 222 printre noi! Dar Dumitru V. Marin ne amintește: „Gloria se obține pe rând, oricât ai bate la porțile ei. Puțini contemporani o vor recunoaște și mulți mușcă veninos din ea. E trist când gloria vine, totuși, mult prea târziu!”. Eu cred că acest deziderat nu e valabil pentru Dumitru V. Marin.

Domnia Sa a cunoscut gloria prin miile de articole, editoriale și reportaje, prin contribuții aduse mediului științific, fiind Director și editor de reviste, prin cele peste 50 de volume scoase la lumină, prin personalitățile care au scris despre Domnia Sa și așa aminti: Traian Băsescu, Mircea Snegur, Răzvan Teodorescu, C.D. Zeletin, Iorgu Iordan, Ion Iliescu, Valeriu Lupu, Theodor Codreanu, Laurențiu Chiriac, Constantin Toma, Emil Constantinescu, Mihai Batog Bujeniță, Alexandru Mironov, Mihai Miron, Daniel Marin Cernat și alte personalități ale vremii.

După cum vedem, Dumitru V. Marin, este un om valoros și cum afirma Domnia Sa: „Eu sunt omul muncii mele”, numai prin muncă a ajuns să-și îndeplinească dorința „imposibil de egalat vreodată”.

Sperăm că și de acum încolo, Dumitru V. Marin, să țină flacăra aprinsă, pentru a ne mai dăruî nestemate rare, scoase la lumină cu multă răbdare și redare națiunii din care face parte.

Multă inspirație pe calea istoriei culturale și a lumii selecte din care face parte.

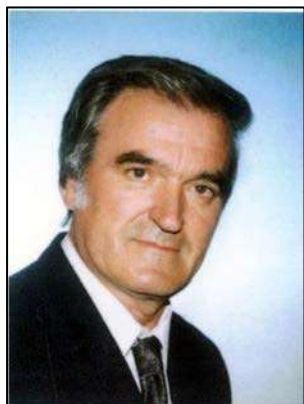
Corina MATEI GHERMAN
Membră a Uniunii Scriitorilor din România,
Filiala Iași

38. UN OM ÎNTRE ZIARE ȘI CĂRȚI

De la început fac o precizare printr-un catren, așa pentru a ști despre cine este vorba în continuare:

Afirm discret și orișicând susțin,
Privind mult mai atent în calendar,
Cum că, acum, **Dumitru V. Marin**
E-un scriitor ajuns octogenar!

În limbajul cotidian al românului se folosește foarte des expresia: „e mare lucru să fii om sau a fi om e lucru mare”! Pentru aceasta copilul trebuie educat de mic, în cei șapte ani de-acasă, să fie bine instruit, supravegheat, iar cuvintele: cinste, adevăr, disciplină să-i fie în atenție, pe oriunde s-ar afla în viața cea de toate zilele. Consider că aceste însușiri, condiții minimale, i se potrivesc distinsului prof. doctor Dumitru V.

Marin, om ajuns la o vârstă respectabilă, realizat din punct de vedere profesional, familial, cultural, respectiv scriitoricesc, fiind, iată, la cea de-a cincizecea carte de autor. Așadar, dumnealui este un scriitor cu o mare capacitate creativă, aducându-mi acum aminte o mai veche epigramă de-a mea și anume:

UNUI SCRITOR PROLIFIC

Pe noi viteza ne desparte,
Afirm și sper să nu greșesc:
Mai repede el scrie-o carte,

Decât pot eu să o citesc!

Apreciatul teoretician, filosof și fizician *Albert Einstein* afirma că: „Încearcă să fii un om de valoare și nu neapărat un om de succes”, iar distinsul filosof, poet și dramaturg român, *Lucian Blaga*, spunea că: „Singurul scop al omului este creația”. Iată că Dumitru V. Marin este un om de valoare, este creator, un om deosebit, activ, ordonat, sociabil, un om neastâmpărat, spus în sensul frumos al cuvântului. Despre cărțile domniei sale au făcut referire, în mod laudativ, multe personalități culturale locale și naționale.

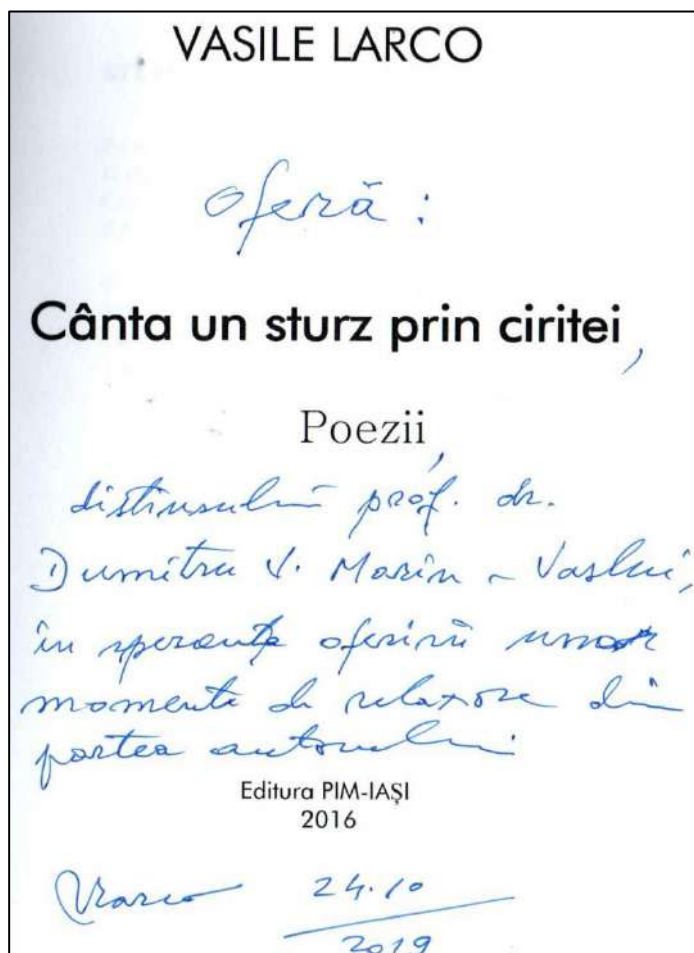
Distinsul prof, dr. este membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, calitate cu care se mândrește și prin faptul că a intervievat mulți șefi de state, fapt cu care nu se poate mândri oricine. Editează de mulți ani ziarul *Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău*, dar și revista *Meridianul Cultural Românesc*, atingând și aici un record prin numărul foarte mare de colaboratori, reunind: poeți, prozatori, istorici, geografi, medici, profesori, politicieni, epigramiști, oameni indiferent de vârstă, de apartenență politică sau de naționalitate. Dânsul are și un simț dezvoltat al umorului, fiind membru senior al Academiei Libere „Păstorel” din Iași, participând activ, când a avut posibilitate, la ședințele acesteia.

Domnul Dumitru V. Marin este un om optimist, în plină vervă, prietenos, poate privi în urmă fără a avea regrete, iar eu, știindu-i vârsta înscrisă în cartea sa de identitate, epigramatic îi pot spune:

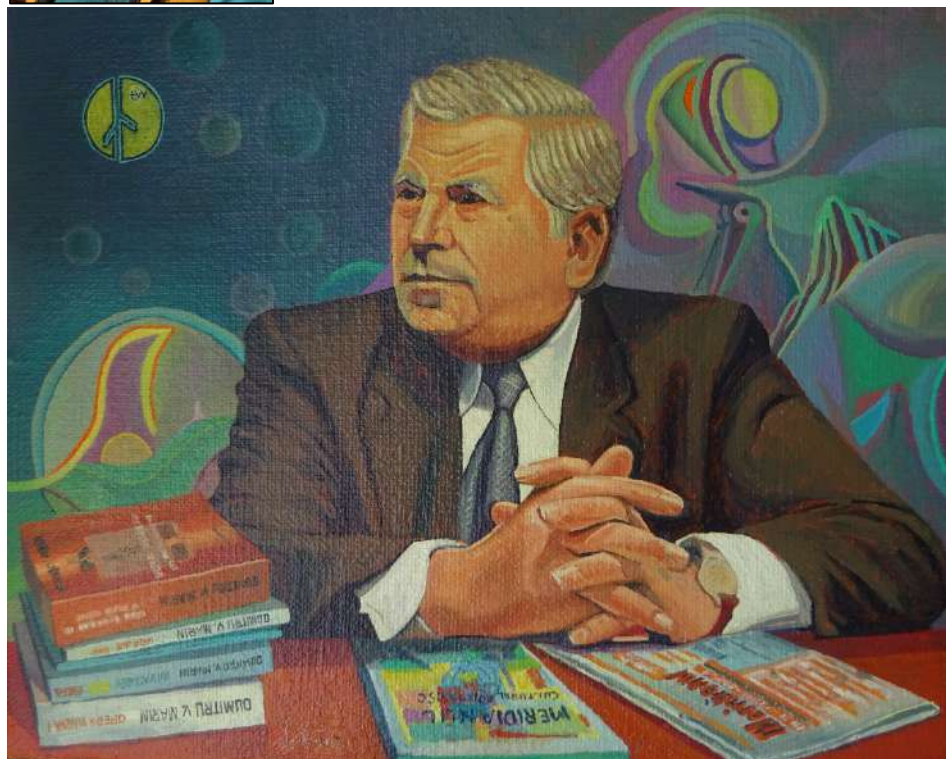
Ajuns, acum, la cei optzeci de ani,
O fi având în viață și dușmani,
Dar nu se dă pe toți băieții.
Fiind la jumătatea vieții!

La mulți ani stimate domnule prof. dr. Dumitru V. Marin, sănătate, viață lungă, putere creatoare, cărți cu tiraj mare, cititori mii, câte flori sunt pe câmpii, câtă frunză, câtă iarbă, câte fire sunt în barbă, s-aveți sub cerul fără nori mai mulți de-atâția cititori! Cu iubire și cu har, să pășiți spre centenar!

VASILE LARCO
Iași, 07 aprilie 2021

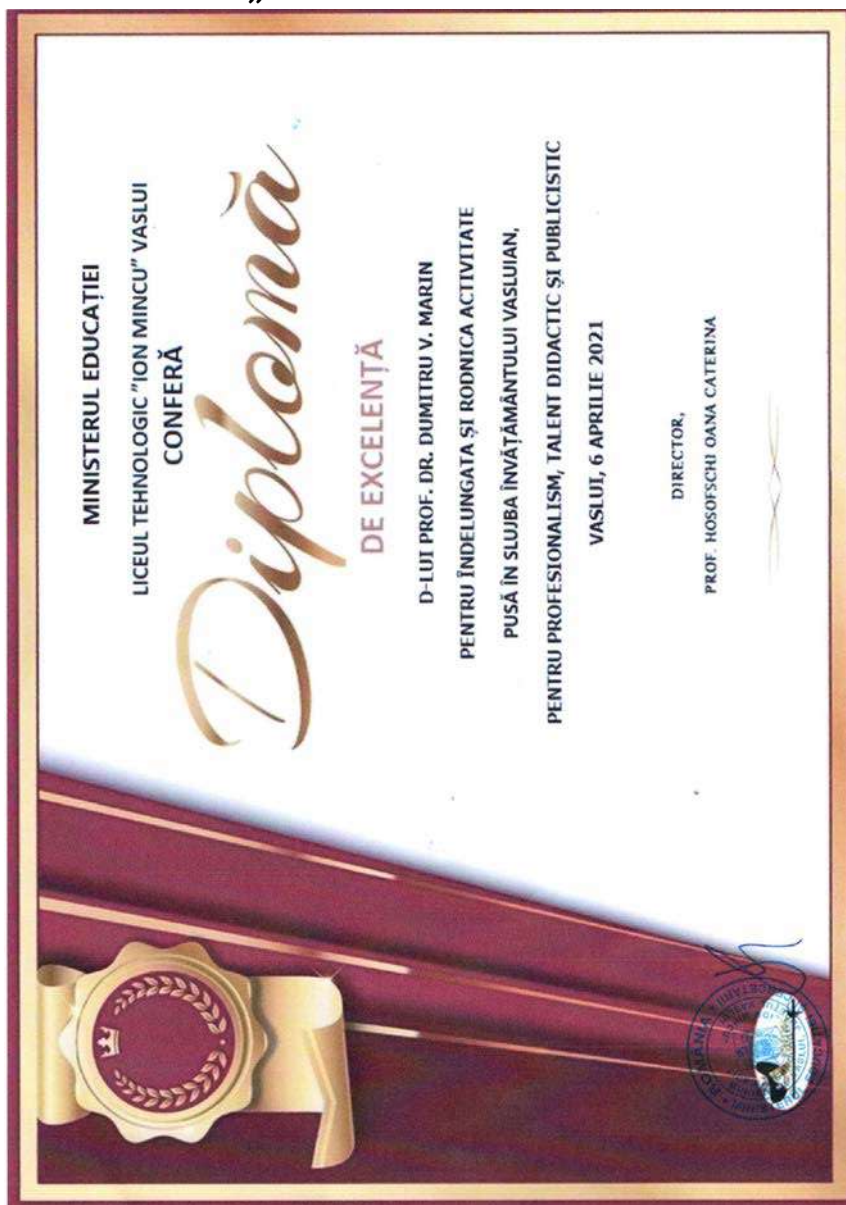

39. Gheorghe LETEANU

Dumitru V. MARIN
Darul pictorului Gheorghe LETEANU

40. Liceul „Ion Mincu” – Vaslui

41. Liceul „Mihail Kogălniceanu” – Vaslui

Acestui liceu, slujit 11 ani, azi pe mâna comunistoizilor, i-am întocmit prima monografie și i-am dăruit zeci și zeci de cărți.

42. Liceul „Al. Vlahuță” – Podu Turcului-Bacău

DUMITRU V. MARIN-OMUL ȘI OPERA

Gândirea, morala, evenimentele timpului nostru ar fi indubitabil altele fără oamenii excepționali care se remarcă ca deschizători de drumuri, personalități reprezentative, oameni de cultură meniți să intre atât în conștiința contemporanilor, cât și în posteritate.

Personalitate marcantă în contextul editorial contemporan, autorul câtorva mii de articole în zeci de publicații, îndrumător în presa vasluiană, prof. dr. Dumitru Marin ne-a surprins plăcut cu lucrările sale ce evidențiază imagini de epocă, reproduceri de afișe, caricaturi, portrete și prezentări ale activităților întreprinse. Printre nenumărate alte volume, distinsul scriitor și jurnalist a realizat o monografie nostalgică a satului natal Giurgioana scotocind prin arhive și culegând suficiente informații pentru cele șase capitole intitulate sugestiv: *Școala, Oamenii timpului, Pilonul continuității și Addenda*.

Activitatea desfășurată pentru promovarea valorilor culturale și spirituale moldovenești îi conturează portretul omului, profesorului și omului de cultură Dumitru V. Marin. Fost profesor de Limba și Literatura Română, director la Măcărești - Iași, inspector la Comitetul de Cultură și Artă Vaslui, editor și autor al romanului *Zăpada pe flori de cireș* și *TV.V.-15... explozia, Editoriale valabile pe vremuri regretabile, CU EMINESCU, DASCĂL DE SUFLET* și multe altele. Scriitorul român contemporan Dumitru V. Marin a reușit în cele câteva decenii de experiență să ducă valorile românești

dincolo de granițele țării prin intermediul unei opere complexe care îl reprezintă ca om de cultură excepțional.

Prof. Mihaela SANDU

43. DIPLOMĂ

DIPLOMA

Se conferă titlul de

Cetățean de onoare al comunei Podu Turcului

d-lui Prof. Dr.

Dumitru V. MARIN

În semn de recunoaștere a contribuției
remarcabile aduse la sporirea prestigiului
comunei Podu - Turcului

Podu - Turcului

Județul Argeș

marți 29 martie 2011

Primar
Dr. Gabriela Ionescu

44. AMPRENTE....

(Mărturii sentimentale)

Motto: „Lumini în spațiu și în timp”

Într-un orizont de timp cu generoase deschideri binecuvântate, destinul m-a îmbogățit cu o parte din opera complexă a distinsului om de cultură și mare formator de opinii-domnul **Prof. dr. DUMITRU V. MARIN**. Încă de la începuturile prielnice m-a surprins și sensibilizat grandoarea activității desfășurate de acest angajat al scrisului, pe atâtea paliere proeminente, cu inspirații multiple, tenacitate de invidiat, dăruire altruistă și adevăr remarcabil, ca flori rare în aceste momente, fiind în permanență un strașnic apărător al sacralității limbii române.

Cu cât am progresat prin cuprinsul paginilor definitorii ale acestei personalități proeminente, cu atât mi s-au întregit caracteristicile făpturii impozante, cu vibrații puternice pentru sentimentele și preocupările mele exploratorii. Uimitoarea energie care-i îndeamnă umbletul pe suprafața terenurilor vasluiene, tulburate de frământările istoriei, de multe ori, nefavorabile, precum și capacitatea inovatoare care-l individualizează pe altarul CULTURII, ca generator al unui flux cultural bine reliefat, a conturat în trăirile mele o făptură de dimensiuni bine pronunțate care luminează spațiile din jurul

său, asemenea unui astru strălucitor, existent în aceste vremuri care nu întotdeauna sunt senine și prezintă numeroase denivelări stânjenitoare.

De la primele lecturări, analize și concluzii, am constatat și prețuit vitalitatea **scriitorului** Dumitru V. Marin. Volumele publicate, de ordinul câtorva zeci, au ajuns în vizorul neamului omenesc sub aureola „cultură, suflet și istorie” cu valori de remarcabile nestemate literare. Mi-a fost expusă plenitudinea talentului de prozator care a înfrumusețat suprafața unui număr de peste 3300 de pagini beletristice cu o tematică de o admirabilă diversitate, înveșmântate cu expoze literare de o mare valoare. În mod deosebit, ies în evidență prezentările multor aspecte din sfera *etno-folclorică*. În această vitrină a literaturii populare, l-am simțit prezentându-ne tablouri cuprinzătoare, plăsmuite cu deosebită ingeniozitate de un specialist în domeniu: „*Considerații privind cântecul popular*” (1974), „*Cântecul popular românesc*”(1975), „*Tudor Pamfile și revista Ion Creangă*” (1998) (teza de doctorat); „*Opera Magna 1-4*” (2020-2021) etc. De asemenea, un loc important îl ocupă investigațiile și expunerile istorice, cu fapte reale de pe meleagurile acestor locuri, care mustesc de bravură ori de pe alte meridiane și paralele terestre: „*Spirale internaționale. Vasluieni pe spițe din roata istoriei*” (2013), „*Jale și eroism românesc la Cotul Donului...și după*”(2020). Într-o mare măsură, domnul

profesor-scriitor se evidențiază și prin scrierile sale dedicate profesiei de bază, oferindu-se numeroase pagini din domeniul educațional; „*Despre evoluția învățământului vasluian până în anul 1959*” (1980); „*Liceul Mihail Kogălniceanu-monografie*” (1990); „*Cu Eminescu-dascăl de suflet*” (2013); „*Învățământ și merit vasluian*” (2016)...

Totodată, cultura și arta ocupă pagini numeroase în preocupările domniei sale: „*Festivalul Național „Constantin Tănase*” (2010); „*Istorie și cultură*” (2015), „*Festival semicentener: 50 pentru 50*” (2020); „*Marile prietenii culturale de pe Valea Prutului*” (2020).

În același timp, din plaivazul mănos al dânsului, au ajuns pe pagini memorabile, personalități deosebite”, „101 vasluieni pentru 100 de ani, valori identitare, semnal spiritual la centenar”(2019), Opera Magna 4. „Ceașescu-Băsescu-MITTERAND-Snegur-Iliescu, Constantinescu, Regele Mihai-evocări de reporter” (2014); „Prima clasă-personalități de pe Valea Zeletinului” (2014)

Panoplia beletristică este completată cu alte lucrări deosebit de valoroase din punct de vedere literar: „Zăpadă pe flori de cireș” (1999); „Opera magna 2 (2020), fiind prezentate și unele înfăptuiri beletristice din arealele ecologiei, a călătoriilor etc. În acest fel, dumnealui a urmărit să cuprindă și a izbândit cu deosebit succes secvențele vaste cu tot ce viața ne etalează spre înștiințare, cunoaștere și atitudine luminoasă într-o oază culturală, terestră.

Impresionante în definirea acestei personalități valoroase, demne de prețuire, sunt preocupările Domniei sale pe tărâmul mass-mediei. Acest ziarist longeviv, ca părinte al singurului Grup de Presă din județul Vaslui, are privirile și trăirile ținute pe ziarul și pe revista MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC (poezie, proză, eseu, istorie, știință, artă, umor, informații la zi ETC.) care are peste 700 de colaboratori și se difuzează pe 4 continente, ambele publicații reușind să-l evidențieze ca maestru al ziaristicii vasluiene. Tot în această grupare de corelație, între OMUL dirijor al condeiului și publicul cititor, se adaugă radioul (RADIO UNISON-1993), primul post de radio din județul Vaslui și televiziunea locală (TV Vaslui-1990), primul post de

televiziune privată din Moldova, mijloace publicistice, care promovează, cu brio, sfera largă de preocupări culturale și nu numai. Și acestea constituie oportunități remarcabile pentru manifestarea altor și altor valențe creatoare.

Tot pe linia deschiderilor largi spre prezentarea locurilor, vieții și faptelor locale, dincolo de granițele județului, precum și pentru a-și etala concepțiile despre viață și lume, a colaborat/colaborează la numeroase reviste și ziare românești, altele decât cele proprii.

În centrul acestui evantai gazetăresc multiplu se evidențiază: *Adevărul*, *Albina*, *Anuarul Institutului de Istorie*, *Clepsidra*, *Clopotul*, *Vremea Nouă*, *Lohanul*, *Cronica*, în acest fel reușind să-și facă numele și opera cunoscute și pe alte meridiane ale publicisticii românești.

Multe itinerarii care s-au deschis pe calea deplasărilor înțesate cu neastâmpăr făuritor de scrieri așternute cu tenacitate și măiestrie în lung și lat, la deal și vale, în sus și în jos, prin orașe și prin sate, prin natură și printre oameni, printre cunoscuți și necunoscuți, constituie o multitudine de modalități prin care marele Dom' Mitică are bucuria să propage pe întinderile românești, alte și alte fațete ale viețuirii pe drumurile străbătute. În acest fel, i se oferă oportunitatea de a urmări toate categoriile sociale, de la un răstimp de viață la altul, începând cu cele mai fragede etape până la centenari renumiți, adresându-se cu sufletul necenzurat iubitorilor de frumos, de adevăr, de bine, consimțind cu deosebită noblețe ca opera sa magnifică să rămână în posteritate, dăltuită puternic în cultură, la înălțimi simțite și vizibile de la depărtări de dincolo de orizonturi.

Pătrunzându-i scrierile riguroase, cu mai multă luare-aminte, mi s-a profilat în fața ochilor minții un titan răzbatător, ocrotitor și propovăduitor al limbii române, frumoasă și dulce

„ca un fagure de miere”, care face din Vaslui o floare cu petale viu colorate și cu miresme îmbietoare în cununa de lauri ai lumii, un izvor de strălucire spirituală, rămânând în epoca noastră ca un nume cu renume.

Am certitudinea că eventuale manifestări ostile ale unor sentimente nechibzuite de pizmă și causticitate, care ar putea să apară din partea unor prieteni cu gânduri păcătoase (deocamdată, nu poate fi vorba de așa ceva, dar, mai știi?) care l-ar privi de undeva, de jos, de la înălțimea genunchilor broaștei, mânioși, nevoie mare pe rămânerea lor în urmă, care ar avea sufletul negru și s-ar repezi atât cât îi țin puterile cu cuvinte toxice și cu bolovani mânjiți cu catran satanic, fiind tentați să arunce în pomul încărcat cu roade îmbietoare, n-ar face decât să reliefeze, încă o dată, unele aspecte semnificative dintr-un complex ocupațional superb și ar pricinui diminuarea valorii scripturale a purtătorilor unor asemenea mesaje dizgrațioase, cu asemenea culpabilități de neîngăduit.

Etapă cu etapă și an de an a fost zămislită într-o asemenea făptură meritorie o diademă splendidă cu 80 de nestemate care strălucesc în sufletul meu, ca venind dintr-un monument fascinant și mi se rânduiesc în viețuire, pentru veșnicie, ca de la un cărturar care se distinge în acest filon profetic și are darul și harul de a trece, în zbor, peste amăreala vieții.

Stimate maestre, cugetul meu a semnat *pașaportul literar* prin care vi se permite, în continuare, să călătoriți prin viață, printre gazetari și scriitorii de azi, de mâine și din alte vremuri viitoare, cu sufletul împăcat de faptul că n-ați fost doar un simplu meteor!

**Nică D. LUPU, Scriitor,
Brănești, Ilfov**

45. Un gând și un mesaj pentru aniversare

Chiar dacă presa scrisă a intrat într-un con de umbră, privilegiul dăinuirii cuvântului scris rămâne nealterat, ca mărturie peste timp a unor vremuri ce poartă pe umerii lor povara generațiilor ce s-au succedat. În pofida lejerității informării prin mijloacele moderne, iubitorii de adevăr și cultură încă deschid paginile unui ziar sau unei reviste pentru a se informa și a se împărtăși din oferta culturală a momentului care, nu înseamnă numai creație, ci și evocare sau punere în evidență a unor valori ale culturii locale sau naționale.

Întotdeauna însă în spatele unei inițiative de asemenea anvergură se află munca și voința unui om, a cărui perseverență, tenacitate și creativitate sunt deja de notorietate nu numai în plan național ci și internațional. Este vorba de profesorul, scriitorul, jurnalistul, omul politic, omul de presă și mai ales omul de cultură Dumitru V. Marin, personalitate de primă mărime în peisajul cultural al cetății noastre și regiunii noastre, care și-a asumat această grea și nobilă misiune.

Este același om care în urmă cu 30 de ani încerca, printr-o acțiune temerară pentru acele timpuri, înființarea unui grup de presă la Vaslui sub denumirea „Cvintet Te-Ra”. O adevărată acțiune de pionierat pentru că erau printre primele din România postdecembristă, cel puțin pentru postul local de televiziune obținea prima licență care se acorda. Indiferent de evoluția acestui grup, el rămâne un eveniment istoric într-un moment când entuziasmul libertății și preaplinul experiențelor personale

și colective alimentau cu asupra de măsură presa momentului și dădeau impresia unei permanențe în timp.

Puține aveau însă să supraviețuiască, printre care și cele două inițiative ale profesorului Marin; săptămânalul „Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău” și revista „Meridianul Cultural Românesc”. Pentru fiecare câteva cuvinte sunt absolut necesare cu privire la rostul lor și impactul lor cultural și social.

Săptămânalul „Meridianul...” are o apariție neîntreruptă de aproape un sfert de veac, are o acoperire la scara Moldovei și este dominat de actualitatea regională și de cultură, a cărui spațiu este mai mult decât generos, cuprinzând evenimente culturale, producții culturale în spectrul literar, poetic și umoristic. Pamfletul și satira nu lipsesc din conținutul jurnalului, mai ales în editorialul pe care îl semnează număr de număr și care, de regulă, îmbracă haina satirei cu adresă precisă vizând, deopotrivă, politicienii timpului, evoluția societății pe drumul democrației sale originale și faptul cotidian interpretat și el într-o cheie satirică.

Nota satirică este necruțătoare și în alte relatări sau articole de presă care, vizează deopotrivă; corupția, impostura și demagogia toate, din nefericire, încă dețin capul de afiș în presa locală și națională. O notă aparte ce particularizează ziarul este și faptul că realizările și evenimentele pozitive își găsesc locul în paginile sale, spre deosebire de majoritatea aparițiilor de presă în care știrea negativă, senzaționalul, faptul antisocial este căutat și prezentat cu obstinație.

De departe însă cea mai importantă realizare a omului de cultură Dumitru V Marin este revista „Meridianul Cultural Românesc” aflată după al 25-lea număr în cei peste 6 ani de apariție neîntreruptă. Ceea ce particularizează această revistă în peisajul cultural românesc este bogăția ei pentru că în cele peste

200 de pagini ale fiecărui număr apar tot atâtea subiecte și colaboratori ce acoperă întreaga paletă a actului de cultură, de la creație la evocare, de la prezentare, la consacrare prin pana unor exegeți.

Al doilea element definitoriu al revistei este numărul impresionant de colaboratori (peste 700), care se regăsesc în paginile revistei printre ele multe nume de referință ale culturii noastre de aici și de pretutindeni. Al treilea element este neobișnuita arie de cuprindere a revistei care poate fi lecturată direct prin revistă sau on-line pe toate continentele. Se poate spune că prin conținutul și abordările sale însăși revista devine un instrument util în actul de creație și în promovarea lui.

Un lucru este sigur, prin această revistă spațiul cultural vasluian și moldav se face cunoscut lumii într-o colaborare multidisciplinară extrem de benefică în cultivarea relațiilor interumane în care, frumosul estetic trebuie să netezească calea binelui către care umanitatea aspiră.

Așa încât, sufletului acestui demers cultural de mare anvergură, prof.dr Dumitru V. Marin, să-i dorim la ceas aniversar putere de muncă - că are încă multe de spus; spirit vizionar și critic - pentru că are destule de îndreptat prin sabia ascuțită a cuvântului; și mult succes în bătaia sa pentru limba neamului atât de bogată și frumoasă – pe drumul căreia s-a angajat cu perseverența unui îndrăgostit.

Iar revistei sale, ceea ce însuși Eminescu i-ar fi dorit țării sale:

Viață în vecie, glorii, bucurie,

Arme de tărie, suflet românesc,

Vis de vitejie, fală și mândrie,

Dulce Românie, asta ți-o doresc!

**Dr. Valeriu LUPU, exeget,
Redactor șef adjunct al MCR, colaborator.**

46. Pe cerul Zeletinului a răsărit o stea

Prof. dr. Dumitru V. Marin, acum la cea de-a 80 a

aniversare, s- a născut la data de 28 Aprilie 1941, în localitatea Podul Turcului, satul Giurgiuoana, jud. Bacău, când peste lume plutea începerea celui de- al doilea război mondial. Și-a trăit copilăria în miros de praf de pușcă, în perioada foametei din 1946- 1947 a trăit greu pe țărna gliei alinându-l doar cântecul de ciocârlie.

Toate greutățile l-au călit încă de copil și l-au făcut să gândească mai mult și să caute binele semenilor săi.

A plecat spre învățătură mai departe. Prin pricepere și harul de la Dumnezeu a devenit un mare scriitor, romancier, etnolog, jurnalist, de care puțini a avut parte România. A devenit o personalitate, un munte de om greu de pătruns în tainele lui. Un om cu suflet mare, bun și iertător. A realizat multe din gândirile sale greu de contestat... având la bază realizări în cultură, știință și omenie. Un om super dotat, inteligent și intelectual prin opera sa cu nenumărate cărți, reportaje și interviuri, a colindat o parte din planeta Pământ și a educat zeci de generații. A străbătut satele românești, în special satele de pe mal de Prut și Siret, pentru ridicarea nivelului de trai al românilor, prin reviste culturale, prin grupul de presă

Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, TELEVIZIUNEA TVV/VASLUI, Revista M.C.R.. A intervievat președinții de după 1989 ai României, Republicii Moldova și al Franței.

Un mare român creștin ortodox și cu credință în Dumnezeu, un destin ce trudește zi și noapte pentru crearea bunăstării românilor.

Este omul care face în continuare și la cele 80 de primăveri ceea ce alții nici nu au visat. Prof. dr. Dumitru V. Marin este un titan greu de contestat și criticat, iar pentru cei care îl critică este o vorbă românească „Cu piatra se aruncă doar în pomul cu roade.”

Dacă pe cerul Zeletinului a răsărit o stea, pe cerul Vasluiului stralucește un luceafăr!

Acum, în prag aniversar, vă urez LA MULȚI ANI, domnule profesor și împlinirea tuturor dorințelor!

Ioan MÂCNEA-VETRIȘANUL,
scriitor, monograf, istoric.

Ioan Mâcnea-Vetrișanu, *Părăsiți de îngeri*,
ed. Junimea, Iași – 2010:

„Cu toată considerația omului iubit de oameni, nu de minți umbrite, toată prietenia mea.

27.06.2010”.

47. D. V. MARIN ȘI JURNALISTICA REFLEXIVĂ LA JUBILEUL CELOR 80 DE PRIMĂVERI

În timp ce mulți de vârsta sa străbat hățișurile lumii de dincolo sau sunt pe drumul senilității, D.V. Marin este energic, bătaios, activ, de zici că abia a împlinit vreo 40 de ani... Singurul *indiciu* al unei *vârste de flori* îl trădează părul cărunț, grizonat, ca petalele albe ale florilor de cireș din luna mai.

D.V. Marin dovedește încă o dată ceea ce susțin cercetătorii: că cel care antrenează creierul zi de zi, prin exercițiul perfecțiunii și-al acurateței lecturale, păstrează o facultate mnemică de invidiat și peste 100 de ani.

Să nu uităm că în vremurile biblice oamenii aveau vârste de sute de ani (bătrânul Simion, care-l întâlnește pe Iisus la Templul de la Ierusalim, avea la acea dată vârsta de 365 de ani și o acuratețe mintală și spirituală de invidiat). Așadar, de ce fiecare dintre noi nu am trăi o vârstă de peste 100 de ani? Ce ne lipsește? D.V. Marin ne dă un exemplu viu prin atitudinea și spiritul său intelectual. Vivacitatea sa intelectuală confirmă spusele cercetătorilor: cine își antrenează creierul în permanență acela va avea o longevitate mnemică perpetuuă... Jurnalistul D.V. Marin este omul întreprinzător, activ și sociabil (ba uneori chiar prea vocal...).

Omul de presă D.V. Marin ne informează despre vremurile sale, ne impulsionează prin verva sa energică să

declarăm război comodității și lentorii ce pe mulți îi înlănțuie direcționându-i spre *somnul rațiunii* și-al senilității.

D.V. Marin este activ în plan editorial, jurnalistic, familial și chiar politic. Este formator în toate domeniile sus menționate, se implică activ, mobilizează, se deplasează de la o primărie la alta spre a-i surprinde pe edilii comunali sau urbani, provoacă și scoate din neant idei și promisiuni, povești de viață despre cei care sunt sau i-au fost prieteni, despre ororile războiului, despre contemporanitatea sa, despre fapte și oameni... Uneori îi sancționează pe cei care dau bir cu fugiții din fața tăvălugului cultural, a corectitudinii sociale, pe unii mai dur pe alții mai cu blândețe...

Pe ansamblu, D.V. Marin vorbește despre jurnalistica reflexivă a proiectării subiecților în spațiu și tip de activitate, despre sinceritatea interviuvelor... În lucrările sale el face unele precizări-destăinuiri, despre contribuția sa la *Marea Bătălie pentru Vaslui*, la menținerea făcliei vii a culturii vasluiene și în final, ca un tablou sintetic, opera și activitatea sa literară și jurnalistică redată prin ziarul și revista *Meridianul*, prin activitatea de reporter în cadrul TVV Vaslui etc.

În final, putem spune despre D.V. Marin că este un lider al mișcării jurnalistice și editoriale vasluiene, un personaj ce urnește din loc, în cadrul acestui război pandemic al anului 2021, un întreg angrenaj literar și cultural-politic, ce se manifestă în zona Vasluiului și-n partea de est a Moldovei. De aceea îi urăm dlui prof. dr. D.V. Marin multă putere de muncă, luciditate, franchețe și vitalitate debordantă pentru încă cel puțin câteva decenii de acum înainte...

La mulți ani!

Prof.dr. Vicu MERLAN – Huși-România.

48. VENERABILUL DUMITRU V. MARIN, PE AL 80-LEA VAL

Autoportret: „Eu sunt omul muncii mele, imposibil de egalat vreodată.” (DVM)

Aceasta este cheia imnului compus și incantat de Dumitru V. Marin, pe portativul căruia îl găsim în tranșa autoconștientizării aspirației sale către iluminare (în sensul Dalai Lama).

Acesta este imnul chemării Generalului (asumat!)

Dumitru V. Marin la luptă în **”Bătălia pentru Vaslui”** în fruntea celor **„222...printre noi (!)”** identificați ca fiind înzestrați cu armele de luptă, de bunăvoie și nesiliți de nimeni, pentru salvarea conștiinței de neam românesc, a țării amenințate, a libertății prin cunoaștere, a limbii

române.

Cândva, în valurile tinereții sale, DVM a **visat** cum ar trebui și cum se merită să arate țara strămoșească pentru *urmașii și urmașii urmașilor noștri*. În valurile următoare a **vizualizat opera** pe care o are de înfăptuit prin grai, scris și unde. În alte valuri, a **creat și a inventat** metode și mijloace de străpungere a conștiinței semenilor. Și, în sfârșit, cu o energie titanică, a

realizat această operă perenă, de pietre prețioase, care vor dăinui după ce valurile vremurilor vor trece.

Astfel, rodul muncii sale inegalabile și-l definește selectiv ca fiind cele 23.000 de pagini în 43 de cărți (50, la cei 80 de ani), inventarea și punerea în practică a Meridianului Cultural Românesc accesat de 707 colaboratori de pe mapamond, o Istorie culturală în 8 volume, peste care tronează alte 14 cărți despre Vaslui, în 11.000 de pagini.

O **Glorie** autentică, personalizată!

Dar, cum spune înțeleptul: „*Gloria trece precum a venit. Fă pe cineva fericit și fericit vei fi și tu*”.

Pe mine m-ai făcut fericit, bunul meu prieten, Marin V. Dumitru, și îți mulțumesc. Și sunt convins că aceeași fericire o împărtășesc toți semenii, și în special cei „**222...printre noi**”, care au fost cuprinși de vibrația spiritului tău.

Personal, de la orizontul celor 86 de valuri ale mele, mi-am găsit izvorul păcii sufletești în destăinuirea lui William Shakespeare, care a spus: „*Sunt mereu fericit. Știi de ce? Pentru că nu am așteptări de la nimeni. Așteptările mereu rănesc. Viața e scurtă. Iubește viața. Fii fericit. Zâmbește!*”

La Mulți Ani fericiți, prieten drag!

**Ionel MIRON –
Academician**

**18 Mărtisor, 2021
Iași & Ivănești –Vaslui**

49. MARIN 80 ...

Nici nu știu dacă *Marin 80* este o chestie oficială, dorită

de sărbătorit, sau dacă mai amical ar fi fost Dumitru 80, sau poate chiar Mitică, Miticuță la 80? Cine știe? Pentru mine 80 este o cifră dar și o sumă până la care mai am un șut ca să mai fac un pas înainte. Nu te felicit „bătrâne căpitan”, dar îți mai dau și la această aniversare (spre comemorare de acțiuni), un sfat de care ar avea nevoie toți tinerii care intră în viață și mai ales cei care ca și tine iau munca și

muncile-n piept, nu prea sunt ajutați de nimeni, ba mai mult sunt repede înconjurați de „pretini” care sunt mai degrabă tâlhari de tipul popâdău = CEL MAI JEGOS DINTRE TOATE TIPURILE. Am avut parte și eu de așa ceva, vezi că știu ce spun, deci e bine ca acum, la a patra junețe, să iei aminte:

Încă de atunci, când tu foarte repede ai sperat în dreptate și în valoarea întreprinderii și te-ai grăbit să riști totul pentru a spune ceva și a te face auzit, apele tulburi, încă nelimpezite definitiv, ale lui decembrie '89 ridicau la suprafața societății românești cadavre politice ținute în viață de fire ale căror energie nu dorea să-și trădeze sursa, mormoloci greu identificabili ai căror părinți îi renegă, oameni „serioși” cu urechile ciulite la orice noutate benefică buzunarelor lor, dar și tinere speranțe trecute, prezente și viitoare ale politicii de dinainte și de după evenimente. Dintre aceștia, *mereu, veșnic*,

tână ră speranță, vreau să-ți descriu astăzi un prototip pe care precis l-ai întâlnit cel mai adesea pe lângă o personalitate reală, cum ai fost și ai rămas și tu, de care frecându-și coatele crede că va putea lua asupra-și câte puțin din aura șefului. Șef pe care *este gata oricând să-l trădeze* pentru altul ce-i oferă un mic plus, pe care-l critică după ce mult timp l-a ridicat în slăvi pe post de țățăr, la care este gata să se întoarcă spășit cu lacrimi în ochi cerând iertare când din altă parte – recunoscut fiind - este dat pe ușă afară , cu un picior bine plasat... dorsal. Categoria aceasta, fără a dori să jignesc specia respectivă din fauna autohtonă, am numit-o „**popândău**” după gestul mereu făcut de a se iți și uita în jur să vadă ce mai este de luat, de ciupit, de furat, de căpătat, de însușit cu și mai ales fără drept și nu de puține ori cu acte cel puțin dubioase. Țsta nu stă în picioare ca tot omul ce nu se teme să fie văzut și care la rândul său dorește să vadă ce se întâmplă în lume, nu, stă cu genunchii flexați, gata oricând la săritura apucătoare, la fuga mântuitoare, la întinsul brichetei, țigarilor, pixului, carnetului, hârtiei chiar sanitare dacă „împrejurările o cer”, șefului actual sau posibilului din viitor. „Aista”, cum se spune pe la voi, joacă totdeauna la două sau mai multe capete pentru a și-l feri pe al său, nu riscă de obicei decât câte o palmuță, dar i se întâmplă din ce în ce mai des să primească și șutul. Locurile cel mai des căutate de „categorie” sunt cele călduțe, niciodată fierbinți și mai ales nu reci, pe la fundații în consilii, pe la asociații prin conduceri, pe la societăți comerciale dintre cele mai diverse pentru care nu prea are calificare – în special SA - în AGA, pe la ministere pe post de consilieri și când pot da lovitura chiar în partide politice pe câte un loc eligibil sau măcar retribuit din cotizațiile membrilor obișnuiți. Ce face pe acolo, pe unde se aciuieste și mai ales, cum se aciuieste? Răspunsul este lesne de cunoscut,

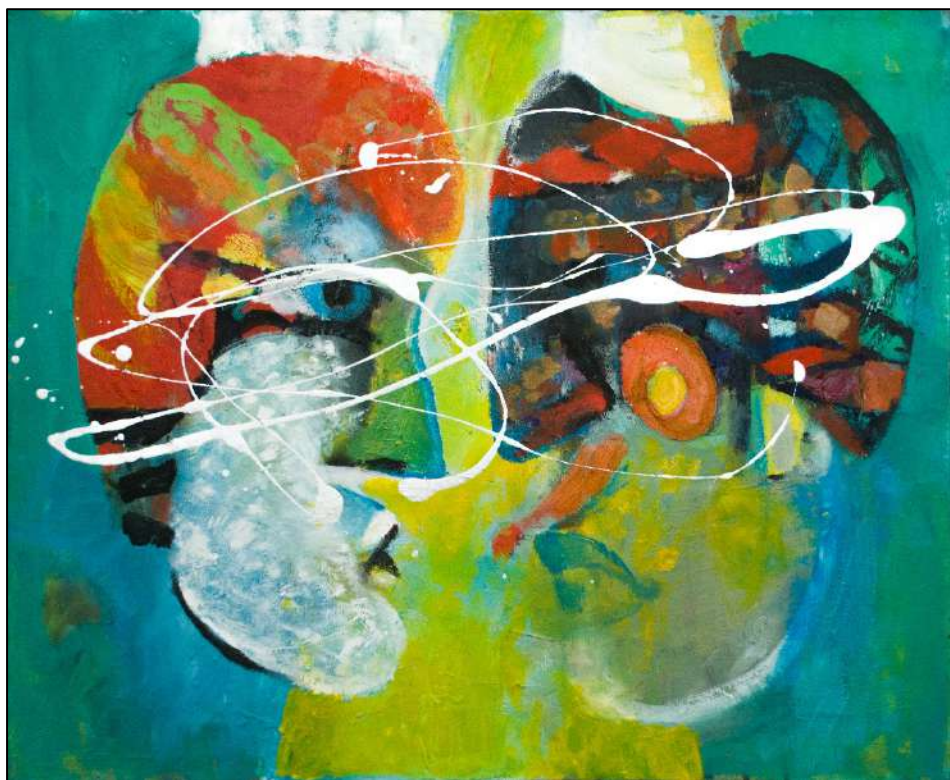
căutați-l în literatură, chiar pe la noi; Dinu Păturică nu s-a inventat astăzi, este mai mult decât secular... și din păcate, peren! Intră totdeauna pe ușa din dos smerindu-se și promițând marea cu sarea, se zbate câțva timp ca să aducă de la alții câte ceva pentru noii stăpâni, să-i câștige și să le adoarmă vigilența, se infiltrează apoi cât mai aproape de vârf ca să aibă ce vinde altora sau cu ce influența „masele”; indiferent de opinia politică discursul său este de centru stânga către centru dreapta, se crede și se afirmă specialist în tot și toate, acum mai ales în economia de piață din care doar la controalele instituțiilor abilitate se vede că nu a făcut decât o eludare a legilor. În final, dacă-i reușește manevra încearcă să se debaraseze de șefii legali prin orice metodă, își atrage amici de aceeași teapă cu el și-i pripășește pe lângă noua funcție a sa ca să aibă corul propriu de laudători, iar dacă nu reușește, fuge ca popândăul lăsând în urmă o duhoare grea și mai ales o amintire de neșters. Din motive lesne de înțeles. Și încă ceva, la plecare ia din grabă și nebăgarea de seamă a celor ce se bucură să scape de el și câte o „amintire” pe care chiar cu acte de vreți s-o recuperați nu cred că veți mai reuși. Îl va apăra noul stăpân, care nu știe ce-l așteaptă.

Iată de ce, dragul meu **80**, te rog ascultă sfatul meu și ferește-te măcar de acum înainte de popândăi, de care știu sigur că ai avut parte! Așa-i mai bine, mai sănătos și mai sigur. Și nici nu pute.

Amicalmente, fostul tău coleg de facultate, meserie și generație,

Prof.dr. MIHAI MIRON,
Fost președinte al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din
Romania

50. LETIȚIA OPRIȘAN

Letiția OPRIȘAN – Sărbătoare

Letiția OPRIȘAN – Obsesii de integrare

51. Parohia Giurgioana

ARHIEPISCOPIA ROMANULUI ȘI BACĂULUI

Parohia GIURGIOANA, com. Podu Turcului
Nr.....din 8.04.2021

Domnule PROFESOR DR. D. V. MARIN

Întrucât cunoaștem că pe 28 aprilie 2021 împliniți binecuvântații 80 de ani;
Deoarece întotdeauna v-ați afirmat ca fiu al satului Giurgioana și, pentru
afirmarea și autoritatea istorică a acestuia ați săvârșit mai multe fapte creștinești,
inclusiv îngrijirea mormintelor părinților Dvs. de lângă biserică;

Știind că pentru satul Dvs natal ați organizat mai multe întâlniri cu fiii
acestui sat, prima fiind în 1984, iar cea mai importantă în anul 2011 când am
sărbătorit cu toții cei 150 de ani de la inaugurarea acestui locaș terminat și sfințit
în 1861, cu participarea sutelor de oameni veniți din toată țara; Ați făcut și un film
atunci care se află pe net. Între timp ați mai tipărit câteva zeci de cărți, revistă
internațională, ziar, ați scris în repetate rânduri despre satul nostru.

- Cunoscând și apreciind valoarea primei monografii consacrată special
nouă, „Giurgioana/ sat, biserică, oameni” tipărită în anul 2011;
- Recunoscând valoarea cercetărilor Dvs., deocamdată unice, și ridicarea
Plăcii comemorative în acel an;
- Consemnând că ați purtat numele localității pe oriunde ați fost în lume, pe
4 continente și multe țări;
- Apreciind donațiile de mai multe cărți pe care le-ați depus personal la noi;

Ținem să vă transmitem alături de binecuvântarea preotului Vasile Dulhac
la care se alătură și Preoteasa Cornelia și cântăreață în strună,

Toată prețuirea noastră, mulțumiri pentru câte ați reușit și pentru sat, ca cel
mai de seamă reprezentant al nostru în lume, în aceste 8 decenii de viață.

Ca fiu al satului nostru suntem mândri de Dumneavoastră.

Vă felicităm pentru întreaga Dvs. activitate multiplă și de nivel național.

Vă dorim multă sănătate și alte succese în continuare.

Cu tot respectul:

08.04.2021, Giurgioana,

Preot PAROH,
VASILE DULHAC

52. D.V.M. – '80

„Nu-mi înțelege clipa timpul.”

(C.D. ZELETIN)

*„Un om este ce mai rămâne din el după ce, în feluri diferite,
cei din jurul său l-au desfășurat.”*

(Constantin NOICA)

Un moment de o semnificație atât de plină și de specială.

Unul din acele momente ce-am dori să vină cât mai târziu, dar care ne aduc bucuria și mulțumirea că ne-am făcut datoria, că ne-am împlinit menirea și vocația. D.V.M. se poate gândi de-acum să-și mai hodinească trupul și mintea, deși... nu-l cred în stare.

Mă descopăr nedumerit: ce m-a apucat să rostesc ceva despre un om cu care m-am intersectat atât de puțin?! Poate o prietenie spirituală intermediată de lumea cărții,... ori poate o stăruitoare admirație față de tot ce a trudit de-a lungul timpului,... ori poate – în fine – respectul deosebit ce i-l port, respect ce nu se poate naște decât dacă nu-ți pasă de răutățile, invidiile neavenite, frustrările și orgoliile ce ne pot înconjura într-o lume în care „impertinența nu are nevoie de suportul inteligenței.” (Eugen IONESCU)

Și poate tocmai de aceea îmi iau curajul să aștern aceste câteva rânduri.

D.V.M. – inconfundabil, de nereținut – pentru unii, greu de acceptat – pentru alții. Orice s-ar spune, a fost și este un om special, din cei ce ating viața noastră și a comunității, din cei

care investesc dăruire și sacrificii personale în desăvârșirea unui crez și – de ce nu – a unui rost.

D.V.M. – un profesionist ambițios ce a avut și are mereu conștiința lucrului bine făcut, pentru care a muncit și muncește cu voință și răbdare, un om care s-a zbatut, a crezut și – mai ales – a sperat.

Pe scurt, a trăit. Și trăiește.

Dincolo de discursul său de o blândețe „sapiențială”, D.V.M. are neastâmpăr intelectual. Neobosit și dinamic, el nu poate sta, nu se poate opri.

Putem vorbi, fără doar și poate, despre un stil ce se imprimă – când ostentativ, când imperativ, când atoateștiutor – în tot ce poartă amprenta... „patriarhului”. Modestia nu-l prea caută, ba chiar... deloc, ar spune unii. Nu duce lipsă de cârcotași, dar... nu-i pasă. În preajma lui s-a foit, în voie, ingratitudea. Cei care l-au „mușcat” și-l „mușcă” fac, de fapt, singurul lucru ce stă la îndemâna mediocrității neînstare să recunoască și – de ce nu – să admire (fie chiar și... intermitent!).

D.V.M. s-a străduit și a reușit să dea culoare visurilor noastre prin... cuvânt: cuvântul bine spus, hărăzit să spună totul. S-a străduit să ne simtă gândul și să clădească imaginea adevărată a pulsului acestei cetăți moldave, nelăsându-se ispitit de izbânda imediată.

Iată de ce D.V.M. face parte definitiv și irevocabil din viața noastră, a vasluienilor și din memoria acestei urbe.

În final... vreau să fie această rostire, și darul meu pentru... ani 80!

La mulți ani !

prof. Sorin POPOIU
Vaslui, 16 martie 2021

53. PRIMĂRIA PRISĂCANI

	ROMÂNIA CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI PRISĂCANI SAT PRISĂCANI, COMUNA PRISĂCANI, JUDEȚUL IAȘI COD POSTAL 707390	
Prin Hotărârea nr. 39 din 25 iulie 2014 se conferă titlul de		
CETĂȚEAN DE ONoare		
d-lui prof. dr. DUMITRU MARIN pentru contribuția adusă în creșterea prestigiului comunei Prisăcani, județul Iași.		
Primar, dr.ing. Constantin Chirilă 	Prisăcani, 24 august 2014	Secrețar, Cristian-Ștefan Musteață

54. Primăria Vaslui

1. Vaslui

4269 / 04.04.2021

Doru Dinu Glavan <ddglavan@gmail.com>

miercuri, 7 aprilie 2021 12:39

undisclosed-recipients:

Dlui Primar Pavăl

Propunere către Primăria Vaslui.docx

Subject:

Attachments:

Stimate dle Primar,

Revenim la Dumneavoastră cu o propunere expediată de noi în cursul lunii noiembrie 2020, în vederea anticipării unei aniversări a unui jurnalist, scriitor, pe care îl prețuim foarte mult pentru strădaniile și izbânzile gazetărești, dar nu numai, prof. Dumitru Marin.

Vă rugăm să lecturați propunerea noastră și ne-am bucura să participați, alături de noi, la aniversarea remarcabilei vârste a celui care a fost un deschizător de drumuri vasluiene, spre alte lumi, promovând cultura regională, atrăgând respect și admirație - Dumitru Marin.

Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Rămân în așteptarea unui răspuns.

—

Cu prietenie,

Doru Dinu Glăvan

Președinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România

Tel: (+4) 021 317 92 25

Fax: (+4) 021 313 06 72

Mobil: (+4) 0743 394 000

ddglavan@gmail.com

Grupul de presă CVINTET TE-RA

Studioul TV Vaslui online

Prietenul de care
ai nevoie !

MERIDIANUL

Iași-Vaslui-Bacău

**MERIDIANUL
CULTURAL ROMÂNESC**

"Să știi, să vrei, să poți"

Vaslui – Str. Frunzelor nr. 2, tel.fax: 0235 361 236, 0744 231 380.E-mail: Marintvv@gmail.com.
Nr. Reg. Com.: J37/825/1992; CUI : RO 2431328
www.tvv.ro, E-mail : marintvv@gmail.com.

Nr. 24 din 25 febr. 2021,

DOMNULE PRIMAR AL MUNICIPIULUI VASLUI
Ing. Vasile Pavăl

Ne facem o datorie de onoare să facem propunerea de mai jos:

Având în vedere că poate fi cu necesitate de datoria Primăriei să stimuleze actul și faptul cultural al unor personalități locale, dar cu rezultate de excepție;

Că întregul Consiliu al Municipiului Vaslui, ar putea avea datoria să încurajeze cultura, învățământul și presa vasluiană printr-un MODEL de abnegație, valoare și reprezentare în țară și în lume, de peste o jumătate de secol (din 1 martie 1970);

Că întregul Municipiu și întregul județ este prezent în peste 21000 de pagini, din 14 cărți (dintre cele 49) ale omului care servește, astăzi, la împlinirea vârstei de 80 de ani, cu aceeași feroare cultura locală ridicată la nivel național;

Că prof. dr. nominalizat mai jos a pus Vasluiul pe harta culturală a lumii...Revista M.C.R înregistrează peste 700 de colaboratori din 4 continente.

Este Cetățean de onoare în județele Galați, Iași, Bacău;

Că propunerea noastră nu implică stimulente financiare ci pur onorifice:

PROPUNEM:

ACORDAREA titlului de CETĂȚEAN DE ONOARE celui mai reprezentativ om de cultură vasluian din această ultimă jumătate de secol,

DOMNULUI PROFESOR DOCTOR Dumitru V. MARIN

Din Vaslui, str. Frunzelor nr. 2, cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani, pe data de 28 aprilie 2021.

Un C.V. scurt al profesorului se întinde pe 54 de pagini. Menționăm, doar:

- Reprezintă cultura vasluiană de la 1 martie 1970;
- Întemeietor al Festivalului Umorului, în 1970;

- Întemeietor al Primei televiziuni la Vaslui (Licența 001/TV, pe țară), 1990.
- Întemeietor, conducător, producător al postului de radio UNISON, al Ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, acum aproape 25 de ani.
- Întemeietor, director, finanțator al Revistei Internaționale **M.C.R. Ajunsă în anul VII are peste 700 de colaboratori din toată lumea**(32 e țări, 4 continente);
- **TRIPLU Recordman MONDIAL** prin cele 9 interviuri cu șefi de stat, 16 prim-miniștri, sute de miniștri, parlamentari, oameni de cultură, învățământ.
- **A intervievat** înalți ierarhi ai țării și în lume: ÎPF Teoctist, Daniel, îPS Teofan, Streza, , PS Mareș, Ignatie, Cassian etc.,etc., Papa Ioan Paul al II-lea la Crakovia-Polonia.
- Prezență activă, lider timp de 50 de ani în viața culturală a Municipiului, un apreciat jurnalist pe plan național, și membru ASRAN, iar în țară Membru UZPR, Liga scriitorilor. Este cel mai mare jurnalist vasluiian din toate timpurile; Are operă premiată NAȚIONAL, și prezență în toată Moldova.
- Este membru al Cenaclurilor; Destine literare, Montreal-Canada, Scriviamo-Roma-Italia, al celor din Melbourne-Australia, Passau-Germania și multe altele.

Anexăm pliantul Recorduri, **Doar Recordurile**, oarecum sinteză impunătoare. Anexăm cartea **Bătălia pentru Vaslui**, unde există și CV amintit.

În speranța că prezenta Propunere va fi aprobată și de Consiliul Municipal,
Cu mulțumiri,

DIRECTOR GENERAL
Prof.dr. D.V.Marin

RAPORT

la proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de cetățean de onoare al Municipiului Vaslui domnului profesor doctor Dumitru V. Marin

Având în vedere referatul nr. 67414/07.04.2021 referitor la adresa Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, înregistrată la Primăria Municipiului Vaslui cu numărul 67269 din data de 7 Aprilie 2021 și a Grupului de Presă "CVINTET TE-RA", referitoare la propunerea de numire ca „Cetățean de Onoare” a domnului profesor doctor Dumitru V. Marin, vă supunem atenției următoarele:

Domnul profesor doctor Dumitru V. Marin s-a remarcat, în activitatea culturală, învățământul și în presa vasluiană, fiind apreciat atât în țară cât și în străinătate, activând de peste o jumătate de secol în aceste domenii (din 1 martie 1970).

A avut nenumărate realizări de-a lungul carierei sale dintre care putem aminti:

- Reprezintă cultura vasluiană începând cu 1 martie 1970;
- Este unul dintre întemeietorii Festivalului Umorului C-tin Tănase în 1970;
- A întemeiat prima televiziune din Vaslui având prima licență pe țară în 1990;
- Este întemeietorul, conducătorul, producătorul postului de radio UNISON, al ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău;
- Este întemeietor, director, finanțator al Revistei Internaționale M.C.R. ajunsă la numărul VII, având peste 700 colaboratori din toată lumea;
- Este membru al Cenaclurilor: Destine Literare, Montreal-Canana, Scriviamo-Roma-Italia, al celor din Melbourne-Australia, Passau-Germania și multe altele.
- S-a remarcat în numeroase domenii de activitate, didactică, editorială și de presă, socială, politică, culturală.

Având în vedere cele de mai sus, propunem spre analiză și aprobare, proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de cetățean de onoare al Municipiului Vaslui domnului profesor doctor Dumitru V. Marin.

Biroul Activități Culturale și Sportive
Necula George Daniel

REFERAT

la proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de cetățean de onoare al
Municipiului Vaslui domnului profesor doctor Dumitru V. Marin

Având în vedere adresa Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, înregistrată la Primăria Municipiului Vaslui cu numărul 67269 din data de 7 Aprilie 2021, și a Grupului de Presă "CVINTET TE-RA", referitoare la propunerea de numire ca "Cetățean de Onoare" a domnului profesor doctor Dumitru V. Marin, înaintăm spre analiză comisiilor de specialitate și plenului Consiliului Local al Municipiului Vaslui, materialele aferente proiectului de hotărâre.

Autoritățile publice locale, au conform legislației în vigoare, numeroase responsabilități în comunitate. În aceste atribuții, sunt incluse și cele de acordare a titlului de CETĂȚEAN DE ONOARE, așa cum prevede art. 129 alin. 13 din OUG nr. 57, privind Codul Administrativ.

Astfel, Consiliul Local Vaslui, poate recunoaște și onora – prin acest titlu – contribuția unor persoane, la promovarea imaginii și culturii municipiului nostru în țară și peste hotare.

În temeiul prerogativelor ce îi revin potrivit OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, a regulamentului privind acordarea titlului de cetățean de onoare aprobat prin H.C.L. Vaslui nr. 69/2008 Consiliul Local al Municipiului Vaslui, în calitate de autoritate deliberativă a administrației publice, urmează să aprecieze dacă sunt întrunite condițiile pentru a recunoaște și a onora activitatea domnului profesor doctor Dumitru V. Marin.

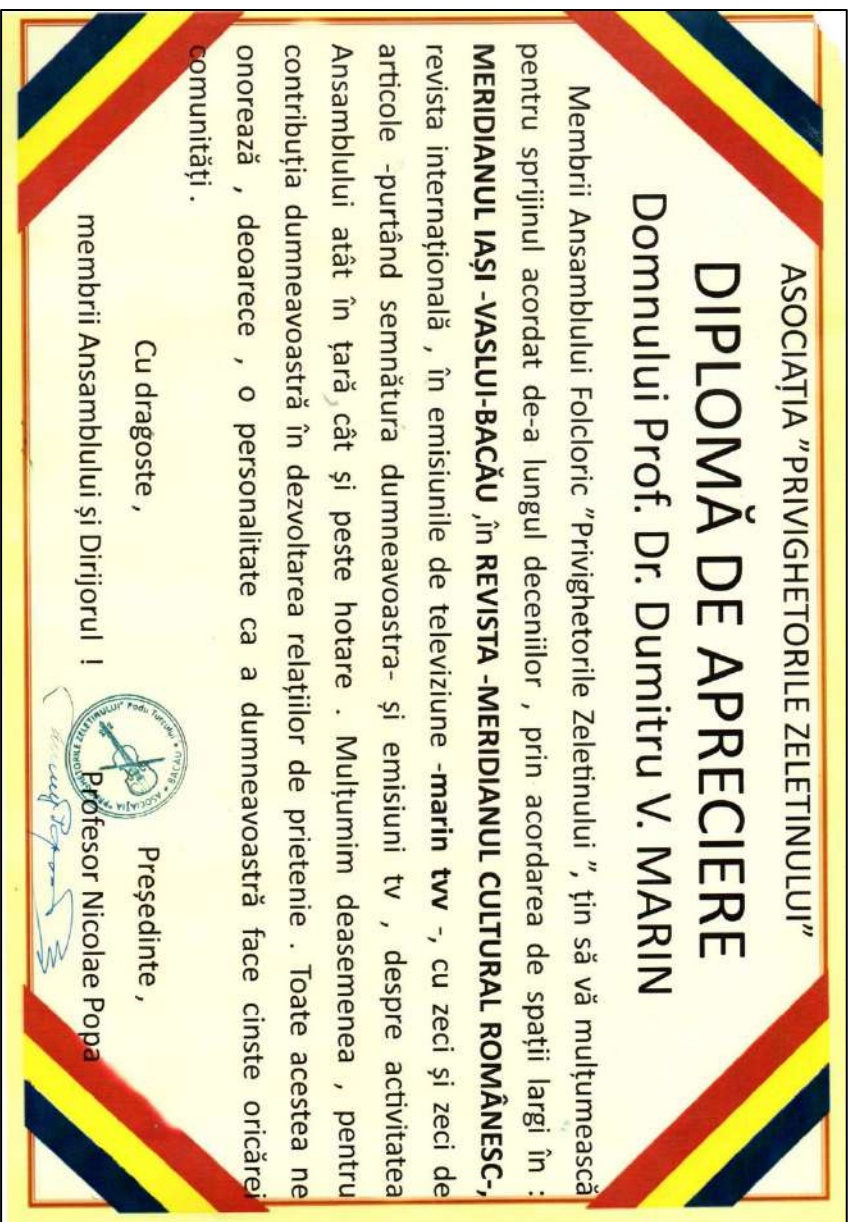
În acest sens, dispun compartimentului de specialitate, întocmirea raportului și dezbateră în cadrul comisiilor de specialitate, în plenul Consiliului Local al Municipiului Vaslui, a proiectului de hotărâre privind acordarea titlului de cetățean de onoare al Municipiului Vaslui domnului profesor doctor Dumitru V. Marin.

PRIMAR,
Ing.Vasile Pavăl

**Prof.dr. Dumitru V. MARIN a refuzat public
acordarea acestei distincții.**

55. Ansamblul Privighetorile Zeletinului

56. DEDICAT, PERSEVERENT ȘI PROFESIONIST.

Acestea sunt cuvintele care îl caracterizează pe domnul profesor Marin, acum când reușește să-și încununeze vasta

operă jurnalistică cu această lucrare. De domnul profesor Dumitru Marin mă leagă o frumoasă prietenie, strict profesională, care acoperă peste 15 ani din activitatea mea în administrația publică rebriceană, perioadă în care domnul profesor mi-a monitorizat prestația ca edil al

comunei Rebricea și a surprins cu mare obiectivitate evoluția comunității.

Având în vedere multele activități la care a participat ca invitat special, dar de multe ori ca membru al juriilor, am putut să observ predilecția și aplecarea spre evenimentele culturale, mai ales a celor care promovează tradițiile și obiceiurile locale, precum și pentru activitățile cu caracter social și educativ.

Ca jurnalist a surprins cu mare profesionalism întreaga viață economică, socială, culturală și sportivă rebriceană precum și activitatea administrativă desfășurată de noi, conducătorii vremelnici ai acestei comunități.

Felicit cu această ocazie pe domnul profesor și îi urez multă sănătate și tinerețe veșnică în domeniul jurnalistic și cultural vasluian.

**Cu multă considerație și prietenie,
Primarul comunei Rebricea,
inginer Valerică Radu.**

57. Revista PLUMB, Bacău

Omul Sfînțește locul!

Există oameni care au capacitatea prin activitatea, ideile și implicarea lor în viața culturală, socială sau economică a unei comunități, să lase o urmă solidă în conștiința semenilor, care constituie un model pentru tinerele generații. Un astfel de om, personalitate marcantă a vieții culturale, dar și a mass-mediei locale din județul Vaslui și nu numai, este scriitorul și profesorul dr. Dumitru V. Marin, aflat la respectabila vârstă de 80(optzeci) de ani. Octogenarul nostru pare la fel de energic și plin de viață ca și în vremurile sale bune și conduce cu același profesionalism ziarul, revista și televiziunea pe care le coordonează. Cu această ocazie redacția revistei **Plumb**, urează octogenarul Dumitru V. Marin multă sănătate, putere de muncă, bucurii spirituale și sufletești. *La mulți ani maestre!* alături de frumoasa dumnevoastră familie și de cei care vă iubesc și vă respectă.

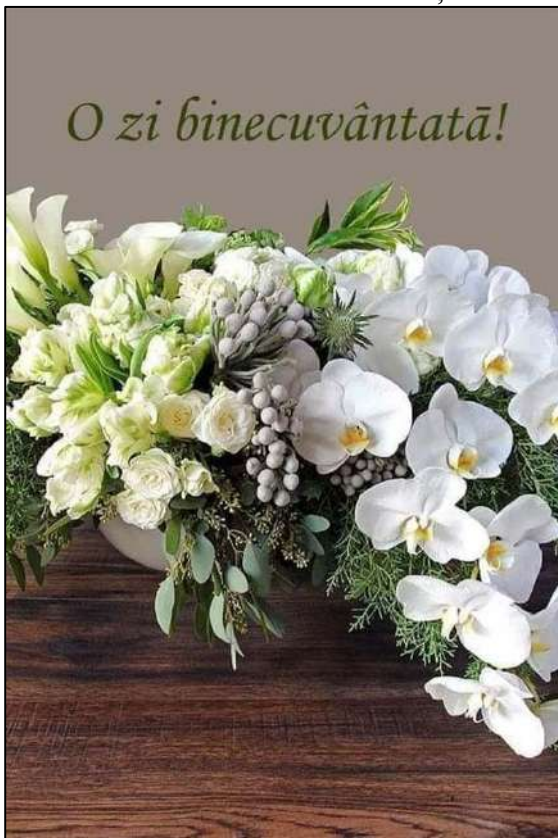
**Director,
Prăjișteanu Ion**

58. Melania Rusu Caragioiu
Redactor șef STARPRESS-Canada
Vicepreședinta ASRAN

OPTZECI cu BINECUVÂNTARE
Cu VOI! și „VIERSUL” VOSTRU, BUN;
Tot „LA MULȚI ANI!” și MEREU MARE!
Iar AZI, FELICITĂRI!!! VĂ spun!

Cu multă STIMĂ și CONSIDERAȚIE

Email – 15 apr. 2021, 01:17

59. O DATĂ...

Una data da ricordare, a volte da incorniciare...Con affetto auguro un felice compleanno a Dumitru V. Marin caporedattore di questa fantastica rivista culturale. Come tutti sappiamo la cultura non PAGA ma **APPAGA**, non è da tutti investire le proprie energie e risorse a curare e portare avanti ideali, il caro Dumitru ne è la prova, dedica a 360° energie per la divulgazione, dire bravo è semplicemente riduttivo. Tanti dicono che è tempo perso scrivere, comunque la poesia è pane di vita quotidiana, così come si evince nello sfogliare e leggere la rivista da lui curata. Grazie per l'ospitalità rinnovata, mai ci stancheremo di ringraziarla per la grande opportunità che ci regala di volta in volta. Buon compleanno da tutti noi di SCRIVIAMO... dall'Italia.

Daniela STRACCAMORE, Poetă – Italia

O dată calendaristică de reținut și de încercuit ... Din suflet îi urez la mulți ani domnului Dumitru V. Marin, redactor-șef al acestei fantastice reviste culturale. După cum știm cu toții, cultura nu PLĂTEȘTE, ci RĂSPĂLEȘTE, nu toată lumea își investește energiile și resursele pentru „a curge”și a-și continua

idealurile, iar iubitul nostru Dumitru V. Marin este dovada acestui lucru, el alocă energii la 360 ° pentru difuzare, în a spune că este bun, ar fi pur și simplu prea puțin. Mulți spun că este o pierdere de timp a scrie, totuși poezia este pâinea vieții de zi cu zi, așa cum se poate vedea din răsfoirea și citirea revistei pe care o conduce. Vă mulțumim pentru ospitalitatea reînnoită, nu vom obosi niciodată în a vă mulțumi pentru marea oportunitate care ni se oferă periodic. La mulți ani de la noi toți, de la SCRIVIAMO... din Italia.

Traducere: Rodi VINAU

Gruppo "Scriviamo" Facebook

SCRIVIAMO

Un cordiale saluto a tutti,
come ogni fine settimana eccoli puntuali in pagina con le nostre parole. Tra un
temporale, un balzo in piscina e una casolina al mare, scriviamo noi. Da dove pro-
vengono i nostri versi? Come diceva la grande poetessa Rida Merini, "tutti mi de-
mandano da dove traggio le mie parole, io rispondo: mi basta un'immersione
nell'anima e vedo l'universo, tutti mi guardano con occhi sgranati e non conoscono i
nomi delle mie scritte sui muri...". Sia che nei fiumi nei porti diciamo che le pa-
role vengono da sole, basta lasciare cullare dall'ondata delle passioni e materiele su
un pezzo di carta. Ma cosa dico? Sul po. Buon fine settimana a tutti.

Scrivete a Scriviamo... via Enrico De Nicola 95 63043 Cesina (FC) oppure scriviamo@hotmail.it

60. LA MULȚI ANI, STIMATE DOMNULE, PROF.DR. DUMITRU V. MARIN!

Nimic nu e prea mult atunci când destinul ne dă șansa de

a fi față în față cu spiritele cele mai curate, cele mai demne și mai curajoase ce pot exista pe pământ. Azi, când toată natura își declină supremația în fața noastră, a celor mai complete și sublime dintre creațiile sale, azi, când mama natură cu mulți ani în urmă, a intrat pe poarta albă a maternității completând-o cu pruncul ce avea să se dovedească un om puternic,

înzestrat cu reale calități, cu un fond uriaș creativ, azi se împlinesc cei optzeci de ani ai vieții celui care avea să devină un stâlp puternic al culturii vasluiene.

Cuvintele sunt de prisos când vorbim despre oamenii cei mai minunați dintre noi. Unde să găsesc cea mai bună comparație când vreau să exprim cel mai frumos gând de prietenie, respect și prețuire, pentru un om extraordinar, care a ajuns la maturitatea gândirii și a creației! Un om ce a realizat în cei 80 de ani de viață un adevărat templu al culturii.

La mulți ani cu toată prețuirea mea, cu respectul și prietenia din sufletul meu, stimate domnule prof. dr. Dumitru V. Marin.

Viorica ȘERBAN, Membru USR

61. DE MÂNĂ CU VEȘNICIA – Valentina Teclici în dialog cu D.V. Marin

După ce am acceptat invitația dlui D.V. Marin să

scriu ceva pentru cartea pe care o are în pregătire pentru sărbătorirea vârstei de 80 de ani, l-am vizitat pe „unchiul” Google și l-am rugat să-mi dea o mână de ajutor. Unchiul, plin de generozitate, mi-a oferit sute de informații despre activitatea prodigioasă a persoanei care era în centrul atenției mele. M-am simțit copleșită și am considerat că nu ar fi fost corect să

ciugulesc din ceea ce-au scris alții ca să compilez un articol sau un elogiu. Mă gândeam cu părere de rău că am pierdut ocazia să-l întâlnesc personal pe magnatul presei vasluiene în toamna anului 2018 când am stat câteva săptămâni în Vaslui, găzduită de prietena mea de-o viață, scriitoarea Vasilica Grigoraș, și că singura noastră întâlnire a fost doar o convorbire telefonica de vreo 25-30 de minute. Ca totuși să-mi țin promisiunea, am formulat câteva întrebări pentru un mini-interviu pe care i le-am trimis autorului romanului „Zăpada pe flori de cireș” cu invitația de a-mi accepta acest fel de a colabora la cartea sa omagială. Cu mintea lui tânără și deschisă, domnia sa a spus da și, spre surprinderea mea,

am aflat din răspunsuri că, de fapt, ne-am cunoscut în urmă cu mai bine de 50 de ani...

Valentina Teclici: Stimate D.V. Marin, dintre toți mentorii pe care i-ați avut, cui îi sunteți cel mai recunoscător și în ce fel v-a influențat pe plan personal/profesional?

D.V. Marin: Nu stau în cumpănă: prof. dr. docent Mihai Pop, care a crezut în mine, m-a promovat în tot felul de manifestări publice, mi-a „ordonat” doctoratul în filologie, s-a comportat ca un părinte, fără să-i fi dat un sfanț măcar. Am fost în contact cu cele mai mari valori ale neamului românesc înainte de Revoluție.

Să știi că m-am făurit...

Valentina Teclici: Dintre toți discipolii pe care i-ați îndrumat de-a lungul anilor în diferitele roluri și funcții pe care le-ați avut, cine v-a călcat pe urme, încercând să-și depășească maestrul?

D.V. Marin: Pe la TVV au trecut peste 500 de pretendenți.

Sunt mulți, câțiva sunt membri ai UR (L. Ciureanu, Viorica Șerban, de ex.), alții, mai mulți, membri ai UZPR. Cred că m-ar putea depăși Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, ziariști recunoscuți pe plan național, la nivel de județ, Cătălin Sîmpetru. Într-un singur domeniu. Niciodată, însă, în complexitatea atâtor acțiuni publice și personale pentru că nu mai sunt aceleași condiții sociale.

Valentina Teclici: Care este valoarea careia i-ați rămas loial toată viața și de unde-și trage rădăcinile?

D.V. Marin: Nu pot fi decât sincer pentru că sunt foarte mari și rare-rare astfel de realizări, n-am nevoie să exagerez. Am avut în mine „snaga strămoșească de răzeș” și cred că am

rămas un independent toată viața. Și încăpățânat. Așa că n-au fost multe simpatii și recunoașteri. M-am bucurat de clipa mea de deplină libertate, despre care scria Walt Whitman, mai ales după 1989. Și atunci când participam la întâlnirile voastre cu Ion Alexandru Angheluș (prieten rar) în care Valentina Teclici era poetă pe când nu exista...

Valentina Teclici: Îmi aduc aminte cu mare plăcere de ședințele de cenaclu săptămânale, de vineri seara, de la Casa de Cultură din Huși cât și de întâlnirile cu poeți și prozatori din Vaslui, Bârlad și uneori din Iași. Eram în ultimii ani de liceu (prin 70 -71) și pentru mine acele întâlniri au fost adevărate evenimente literare.

Dacă ați putea întoarce timpul înapoi și-ați dori să îndreptați o greșală pentru care încă aveți remușcări, ce ați face întâi?

D.V. Marin: Mă declar inapt la acest comentariu. Sîpetul vieții cuprinde multe monede de aur și nu știu care e mai strălucitoare. Aș fi vrut și puteam ajunge important om de știință în România. Jurnalismul, în special jurnalismul cultural mi-a adus cele mai mari satisfacții. Dar și prea multă muncă. E puțin ca în 6 ani și o lună să ai peste 700 de colaboratori din toată lumea și din multe nații, la M.C.R.? Sau cu TVV, în 31 de ani! să ai cel puțin 3 recorduri mondiale?

Remușcări... n-am simțit nevoia să le am.

Valentina Teclici: Ce ați dori să-și amintescă despre dvs cei care vă iubesc necondiționat, atunci când nu veți mai fi printre ei?

D.V. Marin: O să zâmbești, și-ți mulțumesc pentru zâmbetul tău frumos și tineresc. Acum, încă, mă simt veșnic. Sus, acolo, nu am ce face că mai am ceva de împlinit aici. Vorba lui N. Iorga „ești pierdut dacă te aștepți la recunoștință” și nu

m-aștept între comunistoizii care mă înconjoară. Am fost mereu unul contra multora încă de pe când îți apreciam metaforele în Cenaclul județean-împreună cu Angheluș. Să știi că l-am iubit și pentru iubirile lui... Un mare poet care a dăruit lumii și pe Valentina Teclici.

Valentina Teclici: și nu numai. Îmi place să cred ca acele ședințe de cenaclu au avut o influență pozitivă asupra multor adolescenți ce ardeau la vâpaia poeziei. Pentru mine au avut. Numărul celor care participau la ședintele județene era uneori considerabil. Nu-mi vine să cred că m-ați observat și că vă aduceți aminte.

Stimate dle D.V. Marin, aveți realizări profesionale extrem de multe și de valoroase. Vă rog să menționați trei pe care le considerați „pietre de temelie” la edificiul culturii române.

D.V. Marin:

1. Cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile;
2. Recordmen mondial prin intervievarea a 9+ Johannis șefi de stat, 16 prim miniștri + Papa și alți înalți ierarhi, miniștri etc.;
3. Operă de scriitor (Romanul „Zăpada pe flori de cireș”, Teza de doctorat „Tudor Pamfile și revista ION CREANGĂ”, opera unică „Jale și eroism românesc la Cotu Donului... și după (!)” cu siguranță unice) și istoriograf al județului, ca eșantion din cultura națională, cu ramificații în diaspora, adică între granițele limbii române.

Valentina Teclici: Care a fost cea mai importantă realizare (profesională, personală, spirituală) din ultimii 10 ani?

D.V. Marin: Faptul că mă mențin de ½ secol ca important om de cultură al locului. Numai anul trecut am tipărit 3329 de pagini în 7 cărți+ziar+revistă. Cred că „**Bătălia pentru**

Vaslui” 740 de pagini, e coroana de flori spirituale la monumentul din viață sau de după... Când sunt multe, nu știi să alegi, dar nici OPERA Magna 1-4 nu pot dispărea dintre valorile naționale. Mă repet: dintre atâtea cărți n-or fi toate foarte bune, dar, sigur, nu sunt toate rele. Cu adversari în spate ca acești criptocomuniști, contemporani, e mare realizare.

În plan personal, căsătorit de 60 de ani, cu Iulia, 3 copii, 9 nepoți, 1 strănepot; nu sunt bogat, nu sunt sărac.

Valentina Teclici: Sincere felicitări! Timpul trece ca un cal în galop și următorii 10 ani nu vor face excepție. Vă rog să împărtășiți cu noi trei lucruri importante pe care le aveți planificate pentru deceniul următor.

D.V. Marin: Doamnă, doamnă Valentina, poetă și om de ales spirit Valentina Teclici:

Pregătesc romanul „Cotitura de la Cotu Donului”. Dar:

Noi, chiar și Domnia Ta reprezentăm lumea cărții tipărite, epoca Guttenberg care face loc noii culturi existențiale, făurită pe bază de calculator, videocultură, comunicare rapidă (telefon). Paradoxal însingurează omul și desființează afectul. Am scris că ceea ce poate salva umanismul în comunicarea asta crunt încifrată pot fi, DRAGOSTEA (când te apucă simțământul uiți de cipul din piele) și METAFORA care exprimă sensibilități atunci dezvelite cunoașterii. Poate că omul nu va ajunge doar supus banului și mațului gros, prin aceste elemente de salvare, pentru că nu cred că biserica va fi cu mai mult loc. În fața banului, puterii, foamei sau sexului, orice cult pălește. E mult de scris...

Întrebare pentru tine, Doamnă:

Cine ești tu azi, care, odinioară, ai semănat atâta dragoste?

Valentina Teclici: În primul rând vă mulțumesc pentru timpul și gentilețea cu care ați răspuns întrebărilor mele. În al doilea rând vă felicit din toata inima pentru realizările extraordinare pe plan personal și profesional. În al treilea rând, vă urez din toată inima „La mulți ani!” buni, roditori, încărcăți de sănătate.

Cine sunt eu azi?

Picătură sunt, fir de nisip

în oceanul Universului.

Uneori, Timpul-fluviu

mă poartă duios pe creasta valului

ca pe-un ochi mirific,

ori oglindă magică

în care râde soarele.

Alteori, înverșunat mă scufundă

în grădina coralilor,

mă arde de vie în inima vulcanilor

sau mă strecoară

în trupul rechinilor.

Sunt mereu alta,

ca și secundele Timpului.

Nu mă pot scălda de două ori

în clipa de-acum.

Timpul, marea lecție și iluzie

e înțelepciunea în care eu, picătura,

creez realitatea și calitatea momentului

și mă-nchin cu umilință,

evlavie și dragoste

în fața transformării și trecerii.

Valentina TECLICI, Napier, Noua Zeelandă

62. Dan Teodorescu

La 80 de ani, profesorul dr. Dumitru V. Marin este un fenomen al culturii vasluiene, cu o activitate laborioasă în presa scrisă și audio-vizual.

Săptămânalul Meridianul Iasi-Vaslui-Bacău și revista Meridianul Cultural Românesc sunt în viață datorită profesorului Dumitru V. Marin, care luptă la baioneta pentru promovarea faptelor bune ale românilor de pretutindeni.

Îl felicit pe domnul profesor și sunt foarte bucuroși că suntem colegi în UZPR și LSR - Filiala Iași-Nord

Est, acolo unde facem lucruri de reală și mare valoare și nu simțim oboseala vârstei deoarece facem ceea ce ne place.

Îi doresc un sincer și călduros La mulți ani cu sănătate și alte multe cărți editate!

**Dan TEODORESCU, ziarist sportiv,
promotor cultural, scriitor,
Iași**

63. POVESTITORUL

Acum când Texasul trăiește vremurile ceașiste ale frigului și întunericului din timpurile comuniste, mă întreb ce este Vasluiul, ce este Iașul sau Bacăul. Pe vremea când mâncam salam cu soia și cafea din orz, am ajuns în vest să mâncăm carne din petrol și chiftele din mucegai recomandate ca sănătoase, încă mai pretindem fericirea? Pretindem că nu știm, ne prefacem că nu e treaba noastră.

Cine este Trump, Biden sau Dumitru V. Marin? Sunt nume de oameni pe care îi poți întâlni pe stradă și saluta. Am vrut să scriu „noroc”, însă am realizat la timp că nu mai e voie. Atât numele de persoane cât și cele de localități sunt cunoscute prin povestea lor obiectivă, vizuală, astfel devin realități pentru că le poți vedea și atinge. Tot așa putem spune și despre animale, plante, bolovani etc. Diferența dintre noi și animale este că ele pot descrie doar realitatea: Uite lupul zice oaia și toată turma fuge la behăitul disperat. Ele nu realizează că fiind mai multe și dacă s-ar organiza să-l întâmpine pe lup în grup avântându-se spre el, acesta ar lua-o la fugă schelălăind. Dar ele nu sunt oameni care să folosească povestea pentru unire și înțelegere.

Oamenii folosesc povestitul și scrisul nu doar să descrie realitatea, dar să și creeze noi realități imaginare prin poveștile și legendele inventate în scopuri de înălțare și împuternicire. Dacă toți credem în aceste povestiri înseamnă că toți urmărim aceleași norme de viață cu legi și valori culturale care unesc și cooperează, ajută să construiești împreună o societate civilă. Umanitatea a putut fi unită doar printr-o poveste în care s-au

aflat interesați, sau indentificați cu toții. Așa s-au construit statele, țările și imperiile. 50 DE MUNCITORI ÎNTR-O BRUTĂRIE SAU LĂPTĂRIE PRODUC ȘI HRĂNESC UN ORAȘ, (DECI PRODUC DE SUTE DE ORI MAI MULT) ÎN COMPARAȚIE CU 500 DE SPARTANI/INDIVIZI IZOLAȚI ÎN CASĂ.

Legile prin care ne conducem ca grup sunt povești inventate de noi. Drepturile omului este o poveste inventată de noi de-alungul miilor de ani. Cele zece porunci exprimate de Moise pe munte sunt de fapt zece povești care stau la baza bunei noastre funcționări ca specie pe pământ. Întreaga Biblie e o „poveste” dăruită să unească în Pace și prosperitate oamenii. Ele sunt create să rezolve probleme. În politică, cel mai important lucru e națiunea și țara. Ce este națiunea? Ce este țara? Sunt povestiri. Ele nu sunt obiective precum bolovanul sau floarea ca să o arați oamenilor, și atunci creezi o poveste în care să ne indentificăm toți și în acest fel să ne unim sub steagul ei, povestiri de care devenim foarte atașați. Așa ne identificăm ca națiune.

Economia globală este o poveste creată de marii „vrăjitori” ai zilei, de către legislatorii puternici ai corporațiilor și companiilor transnaționale de către specialiștii lor, numindu-le ficțiuni legale. De asemenea, pentru Bani se aplică același principiu: povestea - adică o hârtie pe care scrie un leu nu reprezintă nimic atâta timp cât nu poți cumpara o stivă de mere sau cartofi. Povestea banului îl face dorit și puternic. Bancherul și ministrul de finanțe vine și ne spune: Vezi hârtia asta? Valorează un kilogram de carne și dacă toți credem, atunci povestea funcționează.

Povestea Banului este cea mai reușită poveste de pe pământ. Toți cred în ea: omul bun și cel rău. Toți se bat pentru el. Cine e Trump sau Biden ne-o spune povestea lor, fără ea, ei

ar fi doar niște nume ne semnificative. Ce ne spune Dumitru V. Marin sunt scrierile domniei sale și privind numai ziarul MERIDIANUL de Iași-Vaslui-Bacău prin care noi, cei din zonă existăm și ne identificăm. Povestirile din viața locală și interviurile cu oamenii locurilor ne țin treji la cine ne este familia și nivelul de trai și cultură. Ne ajută să vedem frumosul din noi, inițiativele și creațiile noastre. Ne conectează unii cu alții și contribuind la aceste instituții devenim puternici și plini de încredere în viitorul neamului, a familiei noastre moldovenești, a României noastre. Fără povestirile și contribuția noastră ne pierdem reflecția din oglinda vieții devenind vampiri. Imaginați-vă cât de săraci devenim cu fiecare poveste pierdută.

Asistăm la reîntoarcerea regimurilor dictatoriale în lume și cu moartea poveștii, întunericul se lasă tot mai adânc. Diavolului îi e frică de lumină, vampirii ies la suprafață, vechile sisteme se sfârșesc, se prăbușesc și nivelul ipocriziei e intolerabil. Noile dictaturi sunt lipsite de povești noi, credibile, de aceea mențin vechile instituții pentru a se deghiza în democrație. Singura care merge înainte neschimbată e China. Educația a fost distrusă în așa fel încât nimeni nu mai știe ce e democrația cu adevărat.

Se pare că azi din ce în ce mai mulți doresc să se reîntoarcă la comunism. Lumea nu mai înțelege de ce toate sunt pe dos - se întinde în mai toate țările lumii. Inabilitatea de a vedea viitorul e destabilizatoare. „Viitorul va arăta glorios!” PROMIT Putin, Trump și Orban, viitorul va arăta ca trecutul. Biden taie din promisiunile lui Trump. Viteza schimbării e atât de mare încât nu-ți poți imagina viitorul.

Cum convingi oamenii că ceva nou apare? Lenin, Stalin și Hitler aveau o imagine a viitorului, despre cum va arăta el și aveau viziuni mărețe despre viitor. Conducătorii de azi nu mai

au viziune de viitor, sunt foarte neimaginativi. Asta e doar o fază zic ei – nu mai e posibil să ne întoarcem la trecut. Globalizarea e un nou tip de orânduire – complet control, totalitarism din plin. Dictatorii de azi nu trebuie să mai livreze promisiuni – promit, dar nu se țin de ele. E modern! Câți prizonieri avem? Cum funcționează Justiția? Tribunalul? Dictatorii anunță milioane de morți dar unde sunt cadavrele? Păi, cică au căi bune de a controla populația. Avem puține victime pentru că avem soluții. Adevărații monștri sunt carismatici și înconjurați de prieteni.

Se practică o Economie a terorii în care populația e sacrificată. Obsesia conducătorilor cu „agenda” la zi este ceva nou sau a fost dintodeauna? Schimbarea sexului e la modă, frica de viitor și de nou, însă această inversiune extremă îi sperie pe oameni. Nevoia de a te opri să întrebi ce sex e persoana din fața ta e groaznică. Ei vin să-ți distrugă familia și copiii și atunci te întrebi care mai e oare rolul guvernului în secolul XXI? Și ei îți răspund: Democrația are viitor pentru că e ușor adaptabilă. Suntem indispensabili ca guvern azi. Nu ne putem baza pe corporații și pe marile companii ca să ne reglementeze.

Cum rânduim inteligența artificială? Dacă regimul rus se va prăbuși pentru că e totalitar sau dacă Putin face vreo greșală sau în următorii ani Navalnii va reuși să-l distrugă, vom reuși să-l implimentăm.

Toate aceste povestiri fabricate dispar doar în fața morții. În fața ei dispare orice iluzie/fantezie. Te afli într-o trezire maximă. Însă va fi prea târziu.

Tot respectul scriitorilor, artiștilor de orice grad care ne cântă cu dârzenie povestea.

La mulți ani, marelui povestitor Dumitru V. Marin!

Ben TODICĂ – Melbourne, Australia

64. LA ANIVERSARE:

Dumitru V. MARIN ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL VASLUIAN Destinul exemplar al unui om exemplar

Destinul exemplar al unui om exemplar ajuns în cel de-al 80-lea ceas al vieții este, în egală măsură lesne, dar și greu de conturat. Lesne, pentru că stau mărturie realizările sale incontestabile, dar și greu, pentru că volumul imens și diversitatea informațiilor care-l privesc este aproape imposibil de cuantificat. Sprijinul vine tot de la domnia sa, care, cu mîgală, a notat ori de câte ori a fost nevoie, amprenta inconfundabilă pe care a așezat-o pe viața culturală a acestui spațiu moldav, atât de vitregit material și spiritual de-a lungul timpului, ceea ce, așa cum însuși domnia sa a ținut să sublinieze, explică munca asiduă pentru promovarea valorilor-personalități, inițiative, realizări notabile ș.a.- care fac cinste județului Vaslui.

Profesorul dr. D.V. Marin s-a irosit cu folos în mai toate domeniile care colorează cultural existența umană, acoperind o gamă foarte largă de interes și de preocupări:

Considerat, pe drept, deschizător de drumuri în presa modernă (nu doar vasluiană): Televiziune - prima în țară (1990), cu Licența 001/TV; Autor de roman și de proze scurte

în *Baaadul Literar, Meridianul Cultural Românesc, Convorbiri literare, Cronica* ș.a.; Autor de monografii: licee, localități, festivaluri; Contribuții științifice prin cărți și editoriale; Contribuții marcante de istorie culturală; Consemnarea unor pagini pentru posteritate din istoria învățământului vasluian și nu numai; Numeroase simpozioane în județele Moldovei și sute de articole în Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău și în Meridianul Cultural Românesc pe teme de cultură, cu participarea masivă a cadrelor didactice și a elevilor cu contribuții și cu intervenții sau doar ca spectatori; Studii de etnografie și folclor, începând cu opera capitală în domeniul cercetării ca lucrare de doctorat: *Tudor Pamfile și Revista „Ion Creangă”*, etnofolcloristică (1998); Activitate intensă de jurnalist oglindită în reportaje și memorii de călătorie, evocări de reporter (2014), interviuri cu 9 președinți de stat, prim-miniștri, clerici; Editor, director-fondator, critic literar, redactor; Important om politic în jud. Vaslui, președintele Federației Ecologiste din România, filiala Vaslui; Consilier județean cu 5 mandate, Candidat la Senat, Camera Deputaților, Consiliul Județean, Consiliul Local, Primăria Vaslui, vicepreședinte al Acțiunii Populare, propus de liberali candidat la Primăria Vaslui în alegerile din iunie 2008. Multiple prezențe naționale și internaționale culturale și politice. Contacte, interviuri și colaborări cu toate marile personalități politice și culturale naționale ale timpului (1990 – 2016); Acțiuni culturale interjudețene și naționale: Simpozioane Interjudețene; Reprezentări internațional și recunoaștere internațională confirmată prin M.C.R., unde colaborează 73 de scriitori străini. Prezență activă în mediul virtual.

Referințele și distincțiile: - Ordinul Ziariștilor „aur” de 2 ori, Cetățean de onoare în 3 județe, Numeroase Diplome de

Onoare și Excelență, oficiale și pentru merite sau participare. - Diplome de onoare, conferite de Primăria Bârlad. Numeroase alte Primării din Moldova, Consiliul județean Vaslui. - Primul Cetățean de onoare al comunei Podu-Turcului, județul Bacău (29 martie 2011); Cetățean de onoare al comunei Prisăcani, județul Iași (24 august 2014); Cetățean de onoare al comunei Țepu, județul Galați (30 septembrie 2014). - Membru al Ligii Scriitorilor din România, și Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România reprezintă garanția unui efort care nu s-a irosit în zadar. Despre acestea toate stau mărturie tablourile sintetice și nenumăratele referințe care certifică valoarea omului, a scrierilor și a inițiativelor sale.

Ne interesează din multitudinea de preocupări aceea legată de legătura intrinsecă a d-lui cu învățământul vasluian în câteva direcții: aceea de profesor, de coordonator al unor inițiative culturale și diriguitor al unor instituții și, nu în ultimul rând, calitatea de scriitor.

Activitate didactică o începe a profesor de limba și literatura română și director la Măcărești-Iași, continuată apoi la liceele 2, 3, 4 și Mihail Kogălniceanu, Vaslui, total, peste 40 de ani de profesorat. Ca profesor, nu s-a limitat și nu s-a retras în comoditatea scaunului de la catedră, ci s-a implicat active (fizic și moral) la zidirea unor lăcașe de cultură: Construirea școlilor din Stejarii Iași, Măcărești-Iași, a Școlii noi din Văleni-Vaslui și a stadionul local; Coordonator la construirea Căminelor Culturale de la Berezeni, Dragomirești, diriginte de șantier la Casa de Cultură Vaslui; Coordonarea lucrărilor la amplasarea Statuiei lui Ștefan cel Mare de la Băcăoani – Vaslui (A prezentat Statuia în fața lui N. Ceaușescu, Casa Scânteii, București, 1973). A sprijinit turnarea filmului „Ștefan cel Mare – Vaslui”; a contribuit efectiv la introducerea Cataloagelor

alfabetice și tematice, a Clasificării zecimale în Biblioteci, ca inspector de specialitate între 1970-1974 la C.J.C.A. Vaslui; Înregistrarea fonetică a primelor 3 ediții ale F.N.U.C.T. (Festivalul Umorului); A practicat și a încurajat sportul: concurent, medaliat cu aur, argint, bronz, la lupte libere (Pașcani), oină, volei și alte jocuri sportive (Iași), aruncarea greutății, Iași, vicecampion național la lupte, Iași, 16 dec. 1962; Instructor de formații și ansambluri artistice, cu rezultate regionale, în jud. Iași și Vaslui; Creatorul și conducătorul singurei școli de presă din jud. Vaslui, circa 500 de candidați pe lângă Tv. Vaslui între 1990 – 2016, mulți dintre elevii de la liceele vasluiene făcând practică în mass-media la trustul de presă condus de domnia sa; A condus cenacluri literare, cel mai cunoscut „Mugurel” 74, reprezentativ - „Asociația Creatorilor Vasluieni” (A.C.V.); A îndrumat zeci de ani elevi la Sesiuni Științifice, premiați numai cu Locul I, într-un liceu- nr. 3, Construcții care nu era al elitelor, ci al pălmașilor, la propriu, care vor ridica locuințele vasluienilor.

Mare parte dintre acțiunile culturale pe care le-a inițiat sau desfășurat în instituții, școli, licee sau universități, subliniind astfel, încă o dată, legătura de suflet cu acest spațiu: Liceul „Alexandru Vlahuță” Podu Turcului: *Caragiale în regia fiorului literar!*; Liceul Teoretic „Mihai Eminescu” Bârlad: *Sărbătoarea unei reviste, sărbătoarea culturii!*; Casa Corpului Didactic Iași: *Urări de Vânt bun la pupă!*; Lansarea revistei Meridianul Cultural Românesc nr. 1/2015); Liceul Teoretic „Mihai Eminescu” Bârlad: *Bârlad - Lansare de carte!*; Liceul „Ștefan Procopiu” Vaslui: *Eminescu și viața noastră de astăzi*; Universitatea „Vasile Alecsandri” Bacău: *Revista Meridianul Cultural Românesc pe plaiuri bacoviene*; Centrul de Afaceri Vaslui: *Omagiu Cărții Vasluiene* - Ediția a II-a); Colegiul

Național „Costache Negruzzi” Iași: *Iași - Meridiane Culturale*; Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”, Colegiul Economic „Anghel Rugină” și Liceul Tehnologic „Ion Mincu”: *Simpozion Mihai Eminescu în liceele vasluiene!*

O carte de referință rămâne *Monografia Liceului Mihail Kogălniceanu*, la începutul căreia autorul a așezat ca motto un gând frumos: „Am scris aceasta cu gândul la cei care fac să rămânem”, un mesaj generos și apreciativ la adresa dascălilor români din toate timpurile care s-au aflat în slujba învățământului. Prof. dr. Dumitru V. Marin abordează problematica liceului la modul axiologic și exhaustiv, iar documentarea a fost una profundă și de lungă durată, iar autorul și-a pus amprenta inconfundabilă pe stilul lucrării care impresionează atât prin calitatea informației, cât și prin elementul apodictic. O mostră a grijei pentru documentare o reprezintă aprecierea privind starea învățământului vasluian din perioada 1900-1944 „În 1923, când în fostul județ Vaslui erau în total 181 școli primare rurale (și o școală de fete la Zăpodeni), în oraș erau două școli primare urbane de băieți cu 14 posturi, alte două pentru fete (cu 12 posturi), două „grădini de copii” cu câte un post, iar în cadrul învățământului secundar funcționau un gimnaziu, o școală normală, o școală profesională și o școală particulară a Societății Ortodoxe a femeilor române (probabil liceul ortodox de fete, înființat în 1919, sprijinit să-și cumpere local, de societate, în 1920), o școală de meserii, în total 11 unități de învățământ, care, însemnau unele realizari.” De altfel, documentarea se fundamentează pe conturarea unui fond social, istoric și geografic menit să motiveze necesitatea înființării de noi instituții de învățământ, ca urmare a dinamicii demografice, de la cei o mie de locuitori, cât număra Vasluiul anului 1650, și până la zecile de mii din 1990.

De altfel, necesitatea unei istorii care să vizeze întregul spațiu vasluian era o intenție mai veche, concretizată parțial în 1980 cu o broșură „despre evoluția învățământului vasluian până la 1859”, continuată apoi cu *Monografia Liceului „Mihail Kogălniceanu”*, din 1990, dar se va materializa în volumul *Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc)* (2016), având o structură inedită, menită să răspundă dezideratelor de ordin documentar și statistic, dar nelipsită de emoția prezenței unor medalioane consacrate personalităților învățământului vasluian care și-au pus amprenta pe destinele instituțiilor pe care le-au condus sau pe formarea și devenirea unor elevi pentru care au fost modele de urmat.

O scriere de referință care demonstrează încă o dată, pentru că era nevoie și pentru că nicicând nu este de prisos, că Eminescu trebuie citit, dar și apărut neconținut, o reprezintă volumul *Cu Eminescu, dascăl de suflet. Studii și adnotări istorico-literare* (2013), conținând mai multe editoriale publicate în timp despre marele Eminescu în *Meridianul*, pornind de la *Cu Eminescu, dascăl de suflet, Eminescu poetul dintotdeauna*, la *Actualul... Eminescu, Eminescu... cel ne-citit (trist!)*, *Mereu... mereu Eminescu*, dar și *Un manuscris eminescian despre apicultură*. Profesorul de limba și literatură română nu poate rezista tentației, astfel că scrierea devine un motiv prielnic de a insera și alți oameni de cultură marcanti ai literaturii și științei românești: Dimitrie Cantemir, Vasile Alecsandri, Al. Vlahuță, I. L. Caragiale, Tudor Pamfile-folcloristul, dar și pe mai recentii Laurențiu Fulga, Nichita Stănescu, Valentin Silvestru, prof. universitar Constantin Ciopraga și poetul Grigore Vieru, aflat veșnic în slujba lui Eminescu și a limbii poporului român. Acestora li se alătură valorile locale, dar cu nimic mai prejos în efortul comun de

culturalizare și de sensibilizare a acestui spațiu vitregit din multe puncte de vedere: Val Andreescu, Mihai Apostu, Simion Bogdănescu, Aurel Cehan, Theodor Codreanu, Avram D. Tudosie, Nicolae Viziteu și mulți alții.

Revenind la titlul acestei prezentări, consider că el nu este cu nimic exagerat. Adevărata dimensiune a personalității domniei sale nu poate fi conturată decât privind omul în ansamblu, în vremuri deloc liniștite pe care le-a ilustrat în activitatea de jurnalist și de scriitor în general, mereu conectat la realitățile vieții, aflat într-o luptă continuă pentru apărarea limbii române și a spiritului românesc, de promovare a valorilor perene care fac cinste acestor locuri, un efort intelectual (de) neegalat. Întru mulți ani cu sănătate și cu împliniri!

Prof. dr. Pavel TOMA

RADU GYR

Resurecția poetului

*Distinsului prof. dr. Iustin V. Haidă
o carte care va fi apreciată
cu cum se cuvine,*

A stins,

Pavel Toma

12.11.2022

65. Gânduri de la Țepu...

Gânduri de la Țepu, cu emoție și bucurie

Fiu al Satului Țepu cu „cu acte” din septembrie 2014, prin acordarea titlului de „Cetățean de onoare” al comunei Țepu, profesorul D.V. Marin a elogiât ca nimeni altul, toată viața sa pe folcloristul, care s-a înălțat în lume de pe aceste meleaguri, Tudor Pamfile. La doar două decenii distanță, asemănându-se prin origine, idealuri și profundul atașament față de valorile culturale ale zonei, deși în vremi diferite, aceste două personalități PAMFILE - MARIN și-au marcat prezența în istoria locului.

Când spui Țepu, spui Tudor Pamfile, când spui Vaslui, spui Dumitru V. Marin! Diferența dintre cei doi este dată de destin; lupta lui Tudor Pamfile pe frontul larg al folclorului a fost scurtă... În cazul domnului Profesor doctor Dumitru V. Marin destinul a fost generos, binecuvântat fiind cu o perioadă de afirmare și complexă activitate- considerat pe drept cuvânt, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile - ce a culminat cu editarea revistei Meridianul Cultural Românesc, apreciată în toată lumea.

Astăzi, la ceas aniversar, având calitatea de a fi unul din sutele de colaboratori, permiteți-ne să vă urăm „tinerețe fără bătrânețe”, pentru a ne surprinde încă mulți ani prin contribuția imensă în slujba promovării limbii române, în țară și în lume.

LA MULȚI ANI FERICIȚI !!!

Cu deosebită considerație și prețuire,

Primarul comunei Țepu,

Călin Bugină

Consiliul Local Țepu

se conferă titlul de

CETĂȚEAN DE ONOARE

Domnului Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN,

*pentru contribuția adusă la creșterea prestigiului comunei Țepu,
judetul Galați.*

26 octombrie 2014

66. Universitatea din București

	
Seria P Nr. 0001991	ROMÂNIA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI	
DIPLOMĂ DE DOCTOR	
FACULTATEA DE LITERE	
în urma susținerii tezei de doctorat la data de 24 IV 1998, pe baza avizării CONSILIULUI NAȚIONAL DE ATESTARE A TITLURILOR DIPLOMELOR ȘI CERTIFICATELOR UNIVERSITARE din ziua de 25-26 VI 1998, aprobată prin Ordinul ministrului învățământului nr. 4090 din 3 VII 1998,	
conferă	
D. MARIN V. DUMITRU	
născut- în anul 1941, luna IV, ziua 28	
, în localitatea SILURIOARA, județul BACĂU, țara ROMÂNIA	
TITLUL DE DOCTOR ÎN FILOLOGIE	
SPECIALEZAREA FOLCLOR	
 Lector	
Nr. 20 / 25.08.1998	

© ROMDIDAC S.A. RAJ.B.N./1996 17-6-12

67. UZPR

„Jurnalismul a fost clipa mea de libertate întreaga viață”

La împlinirea a fix 30 de ani de când Dumitru V. Marin pornea prima televiziune din România după Revoluție la Vaslui, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România a organizat un eveniment online de omagiere, în cadrul căruia profesorului și jurnalistului cu o impresionantă carte de vizită i-a fost acordată distincția „Prestanță în jurnalism”.

„Am vrut să deschid lumea mare pentru vasluienii mei”

Parcursul în presă al lui Dumitru V. Marin începea în anul 1957 și, în timp, chiar dacă televiziunea a căpătat prim-planul activității sale jurnalistice, nu a uitat de prima dragoste, gazetăria.

Roxana ISTUDOR

Uniunea Ziaristilor Profesioniști
din România

The Union of Professional Journalists
in Romania

DISTINCȚIA

Prestanță jurnalistică

se acordă

Dumitru V. Marin

Domniului prof. dr.

pentru implicarea sa în viața cultural-jurnalistică,
pentru performanța admirabilă în breșla jurnaliștilor,
de-a lungul unei remarcabile cariere,
la 30 de ani de la înființarea Grupului de presă CUNȚET-ȚE-RA

București, 17 decembrie 2019

Doru Dinu Găvruta
Președinte UZP-R

**Uniunea Ziaristilor Profesioniști
din România**
The Union of Professional Journalists
in Romania

DIȘTINCȚIA CREDINȚĂ ȘI LOIALITATE

se acordă

Domnului prof. dr. **Dumitru V. Marin**
Director General al grupului de presă CVINTET TE-RA - Vaslui

*pentru devoțiunea, perseverența, străduința
și puterea de a sluji actul jurnalistic și publicistic,
de-a lungul unei bogate cariere*

București, 14 octombrie 2019

Doru Bînu Gîlău
Președinte UZP

**UNIUNEA ZIARIȘTILOR
PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA**

Ordinul Ziariștilor

BREVET

se acordă ORDINUL ZIARIȘTILOR

clasa I — aur

D-lui DUMITRU MARIN

pentru inițiativă și profesionalism în jurnalistică

Președinte

Prof.dr. MIHAI MIRON

13 decembrie 2005

UNIUNEA JURNALIȘTILOR PROFESIONIȘTI DIN ROMANIA
THE UNION OF PROFESSIONAL JOURNALISTS IN ROMANIA

PREMILE UZPR 2013

cartea de presă

Premiul de excelență în jurnalism

DUMITRU V. MARIN

pentru întreaga activitate din jurnalism, oglindită în volumul
„Editoriale valabile din vremuri regretable”

editura PIM, Iași, 2013

Președinte,

Doru Bînsă Olsan

Miercă, 16 mai 2014

68. PENTRU DOMNUL PROFESOR DOCTOR DUMITRU V. MARIN

Abraham Lincoln spunea că: „În cele din urma, nu contează câți ani ai adunat în viață, ci câtă viață ai acumulat în ani.” Tocmai despre asta e vorba... Domnul profesor doctor Dumitru V. Marin a demonstrat prin extraordinara muncă depusă în mod eficient, prin generozitatea umană de care dispune că și-a atins obiectivul, a surprins și înmagazinat momente vii și importante de-a lungul vieții și nu le-a ținut numai pentru sine, împărtășindu-le celorlalți, astfel, prin rețeaua de comunicare în masă, fie radio, televiziune, cărți, ziar sau revistă le-a difuzat către lume.

Tălmăcitor al realității, jurnalist prin excelență, un distins însuflețitor al presei vasluiene, remarcat și răsplătit prin acordarea mai multor atestări și diplome, Prof.dr. Dumitru V. Marin, după cum am aflat, este cel care cu un minim de mijloace materiale, a înființat în urmă cu 30 de ani primul post de televiziune din Romania cu sediul la Vaslui, post care funcționează și astăzi. Este cel care din 1957, de când și-a început cariera de jurnalist, a stat de vorbă cu Nichita Stănescu, Tudor Arghezi, Zaharia Stancu și multe alte personalități ilustre interne și internaționale, înregistrând o trecere îmbogățită de contacte și momente deosebite, astfel, de-a lungul timpului, constituindu-se într-o prețioasă punte vie dinspre trecut către viitor, fundată pe toată experiența acumulată în arcu de timp parcurs. S-a oferit în sprijinul societății prin desfășurarea activității de consilier la primăria Vaslui, a scris nenumărate

cărți, conduce propriul post de televiziune local, conduce ziarul „Meridianul de Vaslui, Iași și Bacău” și renumita revistă internațională: „Meridianul Cultural Românesc”.

Își câștigă meritul de moldovean fruntaș și de adevărat român, încununat de multe sale calități se identifică prin acțiunile sale, ca jurnalist, scriitor, om politic. O personalitate vivace și amplă, care se încadrează în peisajul actual cu multe merite, scriind istorie.

Am avut onoarea să-l cunosc în mod indirect, prin Intermediul Revistei pe care domnia sa o conduce într-un mod demn de admirație, „Meridianul Cultural Românesc” și la care sunt colaboratoare din 2016, la rubrica de traduceri: „Meridianul Cultural Romanesc în jurul lumii” și „Scriviamo”. Doamna Gabriela Ana Balan fiind cea care mi-a deschis această cale și căreia țin să-i mulțumesc în mod deosebit pentru asta.

În tot acest timp am observat cum revista câștigă din ce în ce mai multă notorietate, ieșind în evidență prin bogăția conținutului și a aspectului grafic realizat, fiind astfel, cunoscută pe toate continentele lumii, atrăgând cât mai mulți colaboratori.

Mulțumindu-i pentru tot ceea ce face și îndeosebi pentru crearea oportunităților de afirmare a multor autori, prin intermediul acestei reviste, țin să-i urez domnului Profesor, din partea colaboratorilor din afara granițelor:

La mulți ani cu multă sănătate, să vă bucurați în continuare de aceeași dorință nestăvilită și forța necesară de a pune în operă planuri, care să ne facă viața mai frumoasă, mai plină și mai interesantă!... Să fiți înconjurat de dragoste și de satisfacția sentimentului că investiția muncii depuse cu inimă dă roade! Mult succes!...

Rodi VINAU,
poetă – ITALIA

69. Nicolae Viziteu, un mare caricaturist prieten cu...

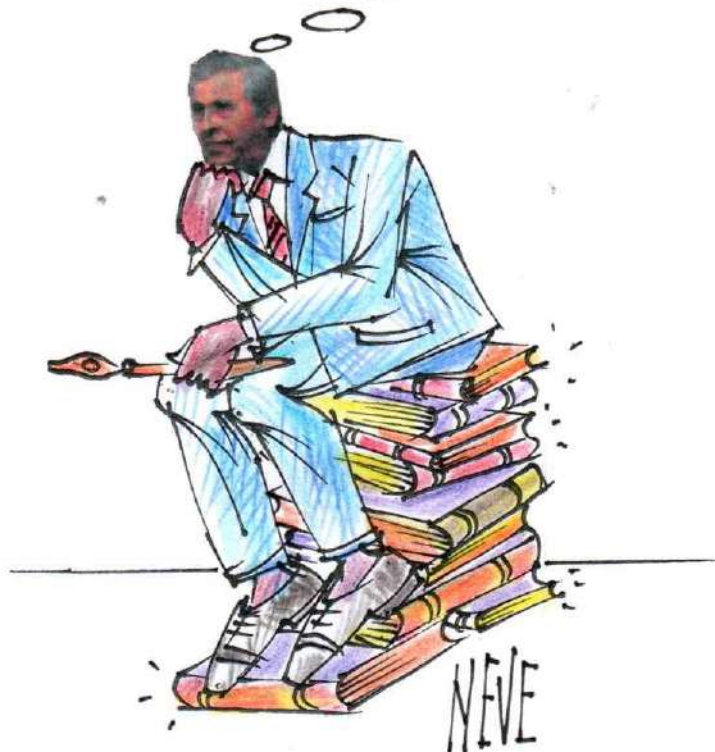
VIZITEU ERA SINGURUL
CARE MĂ LĂUDA DES, DAR
DUPĂ CE O FĂCEA ÎMI
CEREA BANÍ DE-UN SPRÎT

EU POT CONFIRMA CE A
SPUS ANTOINE LAVOISIER:
"NIMIC NU SE PIERDE, NIMIC
NU SE CASTIGA, TOTUL SE
TRANSFORMA".
LA MINE INTR-UN NUMAR
MARE DE CARTI...50.

TOATĂ VIATA AM SCRIS:
CRED CĂ NU AM AVUT
CE FACE...

NICOLAE VIZITEU-NEVE

Viziteisme fără... mască

D-lui
prof. dr. DUMITRU
V. MARIN cu
prietenie, păturire
și mult respect,
autorul
Viziteu-Neve

Ed. StudIS

Iași, 2021

29 martie 2021
N. S. LUI

70. Wikipedia.org

Fragment. (oficial)

Dumitru V. MARIN

Data nașterii: 28 aprilie 1941, sat. Giurgioana, com. Podu Turcului, jud. Bacău

Studii superioare: Facultatea de Filologie, Iași (1965), Facultatea de Filologie (limbi străine), București (1974).

Doctorat în filologie, 1998, cu teza „Importanța revistei Ion Creangă în folcloristica românească”, Univ. București (îndrumător, prof.dr. doc. Mihai Pop).

Activitate didactică:

- profesor de limba și literatura română și director la Măcărești-Iași, la liceele 2, 3, 4 și Mihail Kogălniceanu, Vaslui, total, peste 40 de ani.

- inspector la Comitetul de Cultură și Artă Vaslui - martie 1970 -februarie 1974.

Activitate editorială și de presă:

- editor: Tudor Pamfile, Basme, Ed. Junimea, 1976, 121 pag.

- editor: publicații: Vlăstarul (1990), Teleradiodivertisment (1994), Onnyx, M.C.R.,MERIDIANUL,ziar (1996 și azi).

- 80 de studii științifice publicate în ziare și reviste, peste 750 de editoriale, mii de emisiuni și interviuri, inclusiv cu 9 Președinți de Stat, 14 Prim-miniștri, miniștri, Regele Mihai, parlamentari europeni, etc.

- Diferite extrase și broșuri, printre care <UNISON RADIO, continuă...>, 1999, O datină spectacol - Ursul (1980), ș.a.

● Evoluția învățământului vasluian până în 1859, Extras din Anuarul Inst. „A.D.Xenopol”, an XVII, 1980 ș.a.

● Colaborator la Adevărul, Albina, Anuarul Institutului de istorie „A. D. Xenopol”, Clepsidra, Clopotul, Cronica, Gazeta de est, Revista „Baaadul Literar”, „13 PLUS”, „Ecouri Literare”, „Studii și Cercetări de Istorie a Presei”, „Convorbiri Literare”. Îndrumătorul cultural, Meridian Vaslui-Bârlad, Scânteia tineretului, Vlăstarul, Vremea nouă, etc. Colaborări la numeroase unități Mass-media, vicepreședinte al UNIUNII ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI din România (din 2005).

● „Liceul M. Kogălniceanu, centenar”, monografie, Vaslui, 1990.

● „TUDOR PAMFILE și revista ION CREANGĂ”, (Ed. Cutia Pandorei, Vaslui, 1998, 294 pag.), „examinează condițiile formative ale revistei, contribuția ei (și a lui Tudor Pamfile, n.n.) la realizarea unui corpus al folclorului românesc... deschide o poartă către recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu” (Iordan Datcu, Dicționarul etnologilor români, vol. II, Saeculum, București, 1998, p. 65). Lucrare de referință în domeniu.

● „Zăpadă pe flori de cireș”, primul roman din Vaslui, 1999, 274 p. și Ediția a-II-a revăzută și adăugită, Ed. PIM, Iași, 2014, 280 p.

● „TV.V.-15... explozia...”, Ed. Tiparul, Bârlad, 2006, 556 pag., „...atestat de noblețe materială și spirituală a unui timp... în explozia cultural-informațională din județul Vaslui, la începutul mileniului...”

● „Meridianul (Vaslui - Bârlad) - Axă cultural - informațională” (Vaslui, Ed. Pim, Iași, 2009, 416 pag.) „o operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic ...” (Emil

Constantinescu, fost președinte al României), „... carte dintr-o viață în acțiune ...” (Prof. dr. Marian Petcu - București).

- „Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”, Vaslui - 40 (mărturii, documente, foto - album)” (Ed. PIM, Iași, 2010, 216 pag.+ II), „Un hronic modern” (Simion Bogdănescu, Cronica, 2010).

- TV.V - Vaslui - România, Europa (Filă de istorie, presă și cultură), ed. PIM, Iași, 2011, 256 p. (O istorie culturală).

- MARIN 70 (70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe pentru 70 de ani), volum omagial, ed. PIM, Iași, 2011, 210 p. (volum îngrijit de Val Andreescu).

- GIURGIOANA - BACĂU, Sat - Biserică - Oameni, ed. PIM, Iași, 2011, 170 p. (Monografie).

- Editoriale valabile din vremuri regretabile, ed. PIM, Iași, 2013, 258 p. (Carte aniversativă cu incursiuni în realitate).

- CU EMINESCU, DASCĂL DE SUFLET, studii și adnotări istorico-literare, ed. PIM, Iași, 2013, 172 p. (Unele dintre cele mai valoroase studii publicate).

- MARIN D.V. OPERA ÎN CÂMPUL CRITIC ȘI VALORIC NAȚIONAL (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.), ed. PIM, Iași, 2013, 202 p.

- „SPIRALE” INTERNAȚIONALE - Vasluieni pe spițe din roata istoriei, Ed. PIM, Iași, 2013, 208 p.

- Primarii, ca niște oameni acolo, și ei, Ed. Pim, Iași, 2014, 338 p.

- CEAUȘESCU - ... - BĂSESCU, Mitterand - Snegur - Iliescu, Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I (evocări de reporter), Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.

- PRIMA CLASĂ.../ PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI, Ed. PIM, Iași, 2014, 330 p.

● MARIN D.V. CONTEMPORANUL NOSTRU (virtual, 2014).

Activități sociale, politice, profesionale, culturale:

● a înființat primele posturi de radio și TV din Vaslui, Bârlad (și Moldova);

● candidat la Primărie, Parlament, Consilier județean, președinte al ecologiștilor din județul Vaslui (F.E.R.), președinte al Acțiunii Populare, Vaslui (A.P.), delegat la întâlniri internaționale;

● DIRECTOR GENERAL și Proprietar al grupului de presă CVINTET TE-RA (televiziune, radio, ziar, revistă). Organizator și conducător de cercuri și cenacluri literare;

● a susținut moral și material Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”, Vaslui - 50 de ani;

● Onorat cu numeroase diplome, distincții și premii, Ordinul Ziariștilor Clasa I;

● Invitat la BBC, în emisiuni speciale, în Turcia (Istanbul și Ankara) și televiziunea Canadiană din Montreal;

● Singurul vasluian în DICȚIONARUL ETNOLOGILOR ROMÂNI din toate timpurile pentru că „deschide o poartă către recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu” revista ION CREANGĂ și activitatea lui Tudor Pamfile.

● 9 fișe personalizate în „ISTORIA JURNALISMULUI DIN ROMÂNIA, ÎN DATE”...

71. PRIMARUL IEȘEAN CU CEA MAI MARE VECHIME

Reporter: Mă aflu în comuna Grajduri și stau de vorbă cu primarul Constantin Zamfirache. Bună ziua, domnule

primar.

Primar: Bine ați venit. Îmi face plăcere ca de fiecare dată să vă am aproape. Practic relația noastră nu este reporter și interviu, consider eu, este ceva mai special. Vă simt căldura și vă ascult de multe ori sfaturile.

R: Eu v-am numit unul dintre cei mai buni prieteni ai mei, am greșit?

P: Dacă ar fi să fac o traducere spontană a ceea ce mă încearcă de fiecare dată când am prilejul să mă întâlnesc cu dumneavoastră, pot spune că îmi aduceți aminte de copilărie, de căldura pe care o simțeam când îmi întâlneam tatăl, Dumnezeu să îl ierte... da, cred că e o chestiune ce ține de suflet până la urmă.

R: Interesant. Adică v-ați simțit acoperit cu sufletul meu sau numai cu bunăvoință? Cum să interpretez faptul?

P: Nu neapărat acoperit, cât v-am simțit alături. Eram foarte mândru uneori când la diferite ocazii mergeam alături de tatăl meu. Ceva de genul acesta mă încearcă și cu dumneavoastră.

R: Un primar de trei decenii și ceva are și realizări. Dar nu aș vrea să le spun eu. Putem să le enumerăm împreună?

P: Principalul aspect pozitiv în activitatea mea, l-a constituit încă din primele zile ca primar, grija față de copii, de școală, de educație. Pot să vă comunic, nu ca o laudă, că toate școlile sunt modernizate cu tot ceea ce înseamnă condiții normale pentru procesul de învățământ. Asta o consider o realizare a mea de suflet. Eu fiind fost elev la una din școlile gimnaziale din Grajduri, atunci grija mea a rămas ca toate celelalte școli din toate satele componente să îndeplinească condițiile necesare, aducându-mi aminte cum am învățat eu într-o sală de clasă veche, dărăpănată, cu toaleta în curte, noroaie și tot felul de probleme. Astăzi putem spune despre condițiile din trecut că nu mai există. Copiii au tot necesarul, transportul elevilor din celelalte sate la centru se face cu microbuzele, unul al nostru celălalt al școlii contribuind în felul acesta și la îmbunătățirea procesului de învățământ. Un alt motiv cu care mă laud, ar fi că mai sunt cinci-șase kilometri de drum în comună de modernizat, restul fiind tot asfaltat.

R: Ați evaluat cam câți kilometri?

P: În jur de 56 de kilometri.

R: Cum ați reușit asta?

P: Încăpățânarea, dar mai bine zis voința și tenacitatea. Aveam multe proiecte pe care le făceam trebuind să așteptăm chiar patru sau cinci ani, erau eligibile încă din prima clipă dar fără finanțare, atunci mergeam pe altă cale, se căutau alte surse de finanțare, cu noaptea în cap la capitală, la ministere, mă dădeau afară, intram înapoi.

R: Și cum vă întorceați, cu mâna goală sau uneori cu ceva în mână?

P: Nu cred că mai are importanță, principalul e că mă duceam ca într-un final să obțin rezultate.

R: Aveți și o echipă de proiectanți cu care lucrați?

P: Am lucrat cu mai multe echipe de proiectanți. Unii oameni mai serioși și-au făcut treaba, dar a trebuit săi avem și pe cei mai neserioși dat fiind zona în care suntem cu o majoritate a romilor. După cum spuneam, proiectele erau eligibile, dar fără finanțare la momentul respectiv.

R: Deci cu infrastructura sunteți pe cale să rezolvați. Dar apa și canalizarea, gazul? Aici sunt trei chestiuni importante.

P: Cu apa suntem în proporție de 85% realizat proiectul. Se fac încercări, probe, spre darea în folosință la sfârșitul lunii mai. Am avut întârzieri mari datorită faptului că pandemia a obligat constructorul să-și țină oamenii acasă în concedii.

R: Sunteți în plan să lucrați cu Apavitalul? vă desfășurați activitatea... aici este populația aceasta de etnie romă care are obiceiurile ei și mai ales neascultările ei, ca să zic așa. Oamenii au un fel de independență păguboasă pentru toți ceilalți.

P: Da... e un factor oarecum mai negativ în sensul că investitorii, potențialii investitori care ar fi venit la noi, vin, mă cunosc foarte mulți oameni din mediul de afaceri, economic, le place zona, dar când ajung aici invocă diferite motive cum că ar mai fi avut probleme de colaborare sau de afaceri cu etnia romă, fiind foarte reticenți, din această cauză nici infrastructura industrială, economică, a noastră nu e mare lucru.

R: Deci nu prea aveți investitori?

P: În afară de câteva magazine pe care le avem prin sate, mare investiție nu avem.

R: Domnule primar ați deschis cu o problemă de afecțiune pe care ați simțit-o din partea operatorului TV, care de atâtea ori a venit la dumneavoastră. Acuma e rândul meu să

fac mărturisirea. M-am simțit bine, ați fost amabil, mi-ați comunicat și rele și bune, chiar le-am trecut pe cele rele tocmai pentru că am văzut efortul dumneavoastră, și eu sunt un tip constructiv, **deci este vorba de o afecțiune personală și, de ce nu, productivă.**

P: Experiența dumneavoastră, alături și de mai puțină, dar oarecum consistenta mea experiență, fac o treabă bună.

R: Deci s-a împăcat activitatea din teren cu aprecierea din ziar, să zic așa, și nu numai că sunteți și la televiziuni. Ce ați gândit vizavi de popularizarea dumneavoastră ca exemplu pozitiv atâția ani? Sunt decenii întregi.

P: Cred că există un Dumnezeu și pentru cei mai păcătoși.

R: Dar cine e păcătosul în cazul ăsta?

P: Eu, pentru că în foarte multe cazuri cei în slujba cărora sunt, nu apreciază. Ei mereu sunt cu nemulțumiri, cu probleme.

R: Și totuși v-au ales de fiecare dată.

P: Iarăși revin, există Dumnezeu pentru păcătoși, pentru că, una că este posibil să fii ales ca cel mai puțin rău, din răul care îl prezentau ceilalți și, doi, poate că în final își dădeau seama că eu sunt un om cunoscut, născut, crescut aici. Am încercat în felul meu să îi înțeleg și să îi ajut în măsura în care mi-au permis posibilitățile și legislația. Mereu au găsit în mine un sfătuitor.

R: Care credeți că este principala calitate a unui primar să tot fie reales?

P: Să nu uite de unde a plecat, să nu își schimbe portul, să nu își schimbe limba, să stea de vorbă cu oamenii. Cred că dacă ai un pic de școală e bine, trebuie să găsești și răbdarea și puterea atât de a îi înțelege cât și de a face ceva pentru ei, pentru

cei tineri pentru cei care vin din urmă și care vor fi viitorul nostru. Trebuie pregătiți într-un fel sau altul.

R: Trag concluzia că stați tare bine cu optimismul, încrederea în ziua de mâine.

P: Depinde ce semănăm.

R: Eu aș încheia doar cu atât, altfel cum să rezistăm.

P: Exact. Dacă nu semănăm nu o să avem ce culege...

R: Deocamdată vă mulțumesc mult pentru cuvintele dumneavoastră. Trebuie să vă mai spun că am toată prețuirea, nu pentru vechime ci pentru capacitatea pe care ați dovedit-o de-a lungul atâtor ani, pentru că această comună mereu și foarte rău famată are rezultate care le întrec pe multe altele cu pretenții mult mai mari dar realizări mult mai mici.

P: Aș putea să vă mărturisesc că uneori mă mir și eu de cum mai pot.

R: Trebuie să puteți, că de aia sunteți aici.

P: Optimistul vede partea plină paharului, pesimistul pe aia goală. Eu trebuie să o văd pe aia plină chiar dacă e mai puțină.

R: Octavian Goga spunea că cei din fruntea comunităților trebuie să fie purtători de credință și sămănători de biruințe. Eu cred că vi se potrivește.

P: Vă mulțumesc.

R: Încheiem aici, cu plăcerea de a mai avea o convorbire dintre multele, cu un primar care, cred eu, că reprezintă performanța adevărată în condiții foarte grele de activitate.

Reporter Dumitru V. MARIN
Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, joi, 25 martie 2021

III. DIN ALTE SCRIERI

„Cultura și mai ales jurnalistica vasluiiană din ultima jumătate de secol este magistral reprezentată prin grupul său de presă și prin opera sa de prof. dr. D.V. Marin.

El este cel mai veritabil lider cultural al acestei generații.”

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ,
scriitor, Iași, 2020

72. ION ILIESCU – OASPETELE MEU

ION ILIESCU (n. 3 martie 1930, Oltenița) este un politician român. A fost președinte ales al României între anii 1992-1996 și 2000-2004 și președinte al CFSN între 22 decembrie 1989 și 1992. Între 2004 și 2008 a fost senator din partea PSD. În prezent (2014) este președinte de onoare al PSD.

A intrat în Partidul Comunist Român în 1953 și a devenit membru al Comitetului Central al P.C.R. în 1965, însă, începând cu 1971, a fost treptat marginalizat de Nicolae Ceaușescu. A avut un rol foarte important în Revoluția română din 1989, devenind președintele Frontului Salvării Naționale, ulterior al Consiliului Frontului Salvării Naționale.

Ion Iliescu a fost primul președinte post-comunist al României și a servit în două mandate constituționale, separate de mandatul lui Emil Constantinescu. În timpul celui de-al doilea mandat al său, România a aderat la NATO și a încheiat negocierile de aderare a României la Uniunea Europeană. A reușit de asemenea să stabilizeze politica românească.

Lucrări publicate: „Revoluție și reformă”, Editura redacției publicațiilor pentru străinătate 1993; „Revoluție și reformă (ediție revizuită)”, Ed. Enciclopedică 1994; „Revoluția trăită”, Editura redacției publicațiilor pentru străinătate 1995; „Momente de istorie”, Editura

Enciclopedică 1995; „Fragmente de viață și istorie trăită”, Editura Litera, 2011.

Poveste lungă cu acest politician adevărat. A venit ca Prim-secretar al Județenei de partid a județului Iași, în controlul Prutului (revărsat ucigător în 1970) și flămânzit zdravăn, d-na prof. Iulia Marin l-a hrănit cu mămăliguță, ochiuri, caș frecat și ceapă, de nu se mai sătura. Eram directorul școlii de la Măcărești, comuna Prisăcani și m-a vizitat ca prim-secretar județean Iași, fiind în control pentru inundațiile foarte mari de pe Valea Prutului. Toată Lunca Prutului și a Jijiei era ca o mare de apă, iar ca să trec prin apa până la gât prin pădurea Prisecani, pe „la stejăroaică” mă țineam de copaci. După asta s-a făcut digul „zidul pentru ape” de-a lungul Prutului.

Cu președintele Ion Iliescu, 1990, la Vălenii de Munte

Imediat după Revoluție ne-am reîntâlnit la „Școala de vară Nicolae Iorga” de la Vălenii de Munte. Am vizitat împreună Muzeul Tiparului, a cuvântat participanților dintre care 1/5 erau împotriva lui. Dacă eu aș fi vrut să-l lovesc îl uşcam într-una din sălile muzeului din casa lui Nicolae Iorga, unde eram singuri. L-am apărât însă, în fața câtorva golani care îi aruncau vorbe grele... Pe o filă de carnet (în pătrate) mi-a semnat (autograf?!), doar atât și mi-a zis „cu foaia asta vei intra oricând la mine”. N-am folosit semnătura, dar o păstrez. Ca dovadă că am fost pavăza președintelui de stat!

M-a ținut minte și ori-de-câte-ori am mai realizat materiale TV, și-a sacrificat timpul, inclusiv pentru Organizația județeană PSD, spre marea disperare a șefului său de cabinet, a lui Buzatu, sau a SPP-iștilor.

L-am intervievat de 8 ori. Mi-a răspuns diferențiat: „asta pentru mata; asta înregistrăm”. Deși am știut, în premieră, ce părere are despre... bănescu (cu b mic), despre Adrian Năstase sau despre politicienii de Vaslui. M-ar crede prof. C-tin. Alexandru, președinte al Consiliului Județean Vaslui, atunci, că-l considera senilizat? Că-l considera pe Dumitru Buzatu ca pe cel mai șiret și parșiv? Erau discuții între noi!

Mă încumet să zic și altceva: ca președinte, nu se simțea nici bine păzit, nici protejat, nici cu prea multe persoane loiale pe lângă el. Făcea excepție acad. Răzvan Theodorescu, Dan Iosif, Opaschi și alți 2-3. „Cât am ce le da (oferi), ăștia ai tăi (de la Vaslui) vor fi cu mine. Să vedem ce va fi și cu Adrian Năstase”, mi s-a destăinuit în sala de conferințe de la Hotel „Racova”.

A avut un cuvânt bun pentru familia mea. Ba, a invocat preferința de a răspunde special împreună cu Mircea Snegur, la Ungheni, înainte de proclamarea independenței Republicii

Moldova, unde m-au numit „prietenul (lor) de la Vaslui, ultima întrebare” din conferința comună de Presă.

La Bălți, Iliescu – Snegur, 1992

La câteva luni, la Huși, m-a îmbrățișat și am fost singurul operator TV, din câteva zeci, care am filmat și la o parte din convorbirile oficiale. Mai erau acolo: Mugur Isărescu, Adrian Năstase (prim-ministru), Nicolae Văcăroiu și mulți alții.

Televiziunea națională, prin redactor șef, Virgil Tatominer m-a căutat cu disperare să le dau eu, eu, imagini filmate, că din altă parte n-aveau! O întreagă poveste...

Regret că din cauza lui Ion Iliescu, Podul de flori (5 mai 1990) n-a însemnat reunificarea cu Basarabia. I-ar fi trebuit doar atât: să nu fie prea ascultător față de Moscova. Nu regret că prin Ion Iliescu am avut liniște în Transilvania, am rămas Stat

Național și că în anii președinției lui, și eu mi-am luat porția de libertate.

Și de succes: fără el nu-l filmam, la Iași, pe Francois Mitterand (mamă, ce-mi tremurau mâinile și picioarele, și ce pază! Ce pază!). Azi, nu mai avem nici libertatea presei de atunci, nici posibilitățile de existență (publicitate) de atunci!

Nu înseamnă că am fost de acord cu tot ce a făcut Iliescu. Ba, chiar am scris împotriva lui. Dar ing. Ion Iliescu, președintele Statului Român, mi-a fost oaspete, de mai multe ori în propria mea casă și mi-am cinstit atât oaspetele de suflet, cât și pe cel de onoare și mai ales primul om din Stat, PREȘEDINTELE.

Câți vor mai putea spune asta?

Mesajul din fruntea cărții „TVV-15...” este doar o dovadă; casetele... alta; cele de mai sus... o mărturie.

Mesajul de la aniversarea mea de 70 de ani (2011) demonstrează delicatețea omului care, destulă vreme a condus destinele României și o atenție în plus pentru omul de presă pe care l-a simțit alături.

PREȘEDINTELE ȚĂRII, ION ILIESCU, OASPETELE MEU!

Televiziunea Vashui a apărut ca urmare a unui act de mare curaj. De fapt eu întotdeauna am fost un „batailleur” și din cauza asta n-am fost nicicând în grațiile mai marilor timpului. Zic eu, în pofida schimbărilor, mi-am păstrat personalitatea.

Președinții de țară care mi-au fost oaspeți, în sens că i-am avut în bătaia camerei de luat vederi și le-am difuzat

imaginea au fost: Francois Mitterand (cel mai bine păzit), Mircea Snegur de câteva ori, Petru Lucinschi, Emil Constantinescu și de mai multe ori dl. Ion Iliescu. Prim-miniștri mai mulți, miniștri și mai mulți, președinți de partid, aproape toți. Ar fi o carieră gazetărească de excepție în condițiile unei televiziuni locale, bazată zic eu și pe curaj dar și pe „meserie”.

Dl. Ion Iliescu n-a urcat în micul nostru studio cu prilejul vizitei de câteva ore în Vaslui, pe 10 ianuarie 2004. Dar nici nu mi-a refuzat cam al 8-lea interviu, în pofida grozavei crize de timp, poate și pentru că și-a adus aminte că mi-a fost oaspete pe Valea Prutului cândva, sau că, la Vălenii de Munte, imediat după Revoluție am făcut zid de apărare pentru el. La simpozionul consacrat lui Ștefan cel Mare, după ce a vorbit, s-a întreținut cu mine minute bune.

Oricum s-ar privi lucrurile, e o onoare ca să discuți fie și doar 9 minute special cu președintele țării! Și chiar dacă, la Vaslui, a venit pentru Anul Ștefan cel Mare sau pentru imagine, tot onorant rămâne pentru Tv.V., Unison Radio și ziarul Meridianul că PREȘEDINTELE STATULUI stă de vorbă cu mai mulți vasluieni prin intermediul meu. Indiferent cine-ar fi președinte, este președintele românilor și trebuie să-l respectăm.

La câteva zile după Sf. Ion: La mulți ani, D-le Președinte Ion Iliescu!

Prof. Dr. Dumitru V. Marin
(Meridianul, an V, nr. 3 (479) 12-14 ianuarie 2004)

●

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI DL. ION ILIESCU

S-a aflat la Vaslui, vineri. Cred că într-una dintre cele mai dureroase întâlniri, cu Petru Lucinski, alt președinte al Republicii Moldova pe care am avut plăcerea să-l intervievez cândva.

Presă multă și noi printre ei: păreri, comentarii, ici-colo, învinuiri, animație în sector, controale la sânge să nu fie vreun descreierat...

M-am simțit onorat când am fost recunoscut și de unul și de celălalt președinte; am amintit de momentul Ungheni când împreună cu regretatul Tatomir am pus aceeași întrebare ca și azi: „pe când zone libere” între cele două țări?

Când eram director de școală pe Valea Prutului l-am avut oaspete pe Ion Iliescu. În calitate de președinte al României sau numai al PDSR, mi-a acordat câteva lungi interviuri toate publicate sau difuzate. Acum, l-am privit cu atenție.

Cred că întâlnirea cu Lucinski i-a fost nu numai neplăcută, ci și dureroasă. De ce? Pentru că vineri, 9 febr. 2001, s-a stabilit granița Uniunii Europene pe teritoriul românesc, pe Prutul ăsta blestemat.

S-a implantat o cortină „cenușie” între România și o parte a ei pe Prutul – graniță între două state românești. (Fapt recunoscut de ministrul de externe Mircea Geoană, în interviul de pe scările Consiliului Județean Vaslui).

Și nu pentru că președintele Ion Iliescu ar fi vrut...

Iată de ce, nu pentru că aş avea intrare oricând la omul ajuns președinte, ci pentru că l-am simțit suferind pentru existența împilată a națiunii românești, nevoită să accepte un alt DIKTAT, îmi aplec și capul și condeiul în fața patriotului: DOMNUL Ion Iliescu. Președintele României.

**(Meridianul, An II nr. 18 (147),
luni, 12 februarie 2001, editorial)**

Din interviul din ianuarie 2005 de la Vaslui, când capitalismul sălbatic era stabilizat și înfloritor, și Deceniul Dușmăniei crâncen, doar o idee:

„– Domnule Președinte, încotro România?”

„– Spre capitalism, n-avem încotro!” Am simțit resemnarea visătorului la socialismul cu fața umană, așa cum îl vedeam și eu, atunci. Încă nu începuseră privatizările și nici atacurile susținute împotriva sa. Că el a tot tras de timp nu m-a mirat de loc.

„– E presiune din exterior?”

„– E alt timp, trebuie să ne modernizăm și noi...” Mai rămânea chestia cu democrația și intra în discursul obișnuit, pe care-l ascultam la televizoare. Ori eu voiam și altceva, dar nu mi-a mai spus.

„– Vrei să difuzezi tot ce spun?”

„– Mi-e de ajuns că mă bucur de încrederea Dvs. Nu cred că v-aș putea trăda”. M-a privit pătrunzător, probabil mai liniștit după episodul de la Constanța, cu „măi animalule!” Chiar mi-a spus destule, dar fără permisiunea de difuzare pe care o respect și acum.

Ar trebui să stăruie mult mai mult asupra omului, câte ceva din relațiile cu colaboratorii, familistul, bărbatul fără copii, tristețile unui om singur în pofida gălăgiei din jurul său și mai ales principala sa trăsătură de om politic preocupat de liniște socială când dușmănia era cuvânt de ordine. N-a vrut, n-a știut sau n-a putut să realizeze unificarea cu Basarabia dar am avut „liniște” să ne batem între noi ca chiorii, prin cele 100 de partide politice în zbaterile pentru democrație, mult prea destule și azi. La un moment dat părea să fie redus la tăcere (interesant

episodul cu fostul senator de Vaslui, Aristide Roibu înfrânt în bătălie cu șeful județean de partid, Dumitru Buzatu, gata să treacă pe o altă baricadă), dar a răsărit nu falnic, dar sigur, ca să fie ceea ce percepe lumea că este el astăzi: om cu experiență a cărui părere contează. Nu știm ce va fi după Băsescu, dar autoritatea d-lui Ion Iliescu va fi tare greu să mai fie atinsă în acest secol. Până la urmă, rămâne un om dedicat politicii, neavând grija familiei, a copiilor, a averilor.

Pentru mine a fost un om cu bune și cu rele preocupat îndeosebi de grija României, în imposibilitate să facă mai mult, în aceste condiții istorice.

MESAJ LA SĂRBĂTOARE

Mesajul domnului Ion Iliescu, fost Președinte al României

Domnului profesor doctor Dumitru V. Marin, Director general al grupului de presă CVINTET TE-RA, Vaslui

Stimate domnule Director,

Împlinirea celor 15 ani de la înființarea Televiziunii Vaslui îmi oferă plăcuta ocazie să vă adresez dumneavoastră și colectivului pe care îl conduceți cele mai sincere felicitări și urări de succes în demersul dumneavoastră de servire a interesului public. Succesul televiziunii dumneavoastră este cea mai bună dovadă a unui demers publicistic solid și profesionist, îndreptat spre relevarea slăbiciunilor instituțiilor democratice, a acțiunilor în dezacord cu legea ale celor care sunt chemați să vegheze la respectarea ei.

Caracteristica evoluției mediilor de informare în România este dată de multiplicarea unor asemenea inițiative curajoase la nivel local, care se adresează cu precădere comunităților în sânul cărora se afirmă, care răspund mai bine așteptărilor consumatorilor de informație și de divertisment. O televiziune locală care emite de 15 ani are deja o istorie, care merită cunoscută, inclusiv prin intermediul unei astfel de monografii, pentru că ea este o parte a istoriei reinstaurării și consolidării democrației în România, după Revoluția din decembrie 1989. Societatea pe care ne-am dorit-o și pe care ne străduim s-o structurăm, în toate aspectele ei instituționale, legale, morale și politice, este una a diversității opiniilor, a pluralismului punctelor de vedere, a toleranței, dialogului și căutării permanente a consensului în problemele care țin de

interesul național. Acesta este sensul evoluției, acesta este spațiul european al valorilor morale și politice, la care dorim să ne cuplăm.

Suntem chemați cu toții, jurnaliști și politicieni, să luăm aminte la agenda cetățenilor și să o promovăm, fiecare dintre noi, cu mijloacele pe care le avem la îndemână, în spiritul responsabilității și al respectului regulilor democrației și ale statului de drept. Adevărul poate fi slujit cu eficiență atunci când nimeni nu pretinde că este deținătorul lui absolut, atunci când, politicieni și jurnaliști, dialoghează cu bună-credință, pentru promovarea interesului public.

Nu cred că servește nimănui abordarea conflictuală a relațiilor politicului cu mediile de informare, la fel cum ea nu servește interesul legitim al cetățeanului, acela de a avea acces la informație fiabilă și de calitate. Refugiul în senzational, în subiecte facile și fără mare relevanță, al multor jurnaliști și instituții media, căutarea cu orice preț a audienței se constituie într-o formă de tiranie, care duce la manipularea opiniei publice și, nu de puține ori, la banalizarea răului și a violenței. Jurnalistul are, în democrație, responsabilități civice care îl obligă la o atitudine de implicare în viața socială. Nu este un simplu observator al realității, el ia atitudine, prin modul în care tratează subiectele, le ierarhizează și le prezintă publicului lui.

Libertatea de exprimare este un drept fundamental, pe care l-am cucerit cu greu, și pe care nu ne putem permite să-l relativizăm, prin acțiuni de relativizare a lui sau de îngrădire a accesului la informație, prin presiuni ale puterilor publice asupra ziarelor și ziariștilor. Sunt alături de toți cei care, cu bună-credință, promovează dreptul la liberă informare și liberă

exprimare. Doar în aceste condiții vom avea o democrație funcțională și consolidată.

Vă urez să rămâneți aceeași televiziune angajată în servirea cetățeanului și a interesului public.

La mulți ani!

Ion Iliescu,

Fost Președinte al României

(ianuarie 2006)

Desigur, cuvintele președintelui sunt la loc de cinste în volumul „**TVV - 15...**” din 2006.

Faptul că o televiziune locală avea o aniversare de 15 ani, încă era important subiect de presă.

Un mesaj personal, fie și de la un fost președinte de țară nu e chiar de ici de colea mai ales că însemna că sigur mai figuram prin notițele sale de pensionar.

Poate fi o dovadă de aleasă prețuire, fie pentru persoană, fie pentru sufletul ei, fie pentru omul de presă, fie pentru instituția condusă?

Cu ocazia apariției volumului omagial „**MARIN 70**” (2011) m-a onorat cu mesajul de mai jos:

STIMATE DOMNULE MARIN,

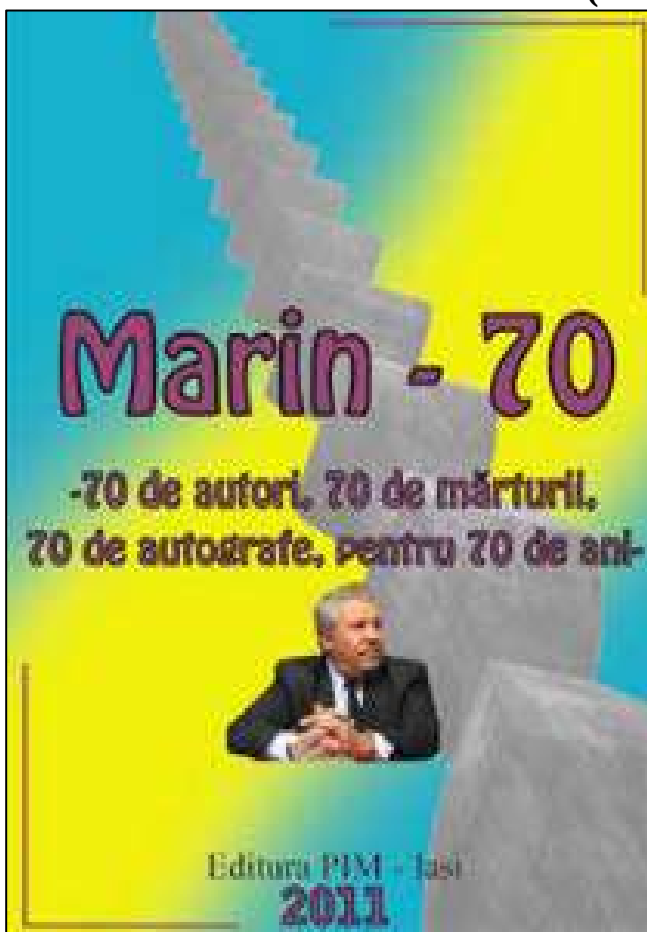
Dubla împrejurare a apariției acestui volum omagial și a împlinirii unei frumoase vârste îmi oferă prilejul de a vă adresa felicitări și urări de viață lungă, plină de împliniri.

Cu acest prilej, doresc să îmi exprim și satisfacția de a vedea, în activitatea gazetărească și civică a domniei voastre, confirmarea convingerilor de care am fost animați, în zilele dificile de după Revoluția din Decembrie 1989, toți cei care am pus bazele unei Românie democratice.

*Sunt cu atât mai bucuros să particip, fie și de la distanță,
la această dublă sărbătoare, cu cât îmi amintesc momentele în
care ne-am întâlnit personal, înainte și după 1989.*

*Sunt alături de dumneavoastră la acest ceas aniversar.
La mulți ani !*

Ion Iliescu,
Președinte de Onoare al P.S.D.
Președintele României 1989-1996, 2000-2004
(martie 2011)

În timpul mandatului lui Ion Iliescu, printre invitații în micul nostru studio TV din Vaslui a fost, ca Prim-ministru Nicolae Văcăroiu și, apoi, foarte discutatul profesor universitar și politician, azi în închisoare, A. Năstase.

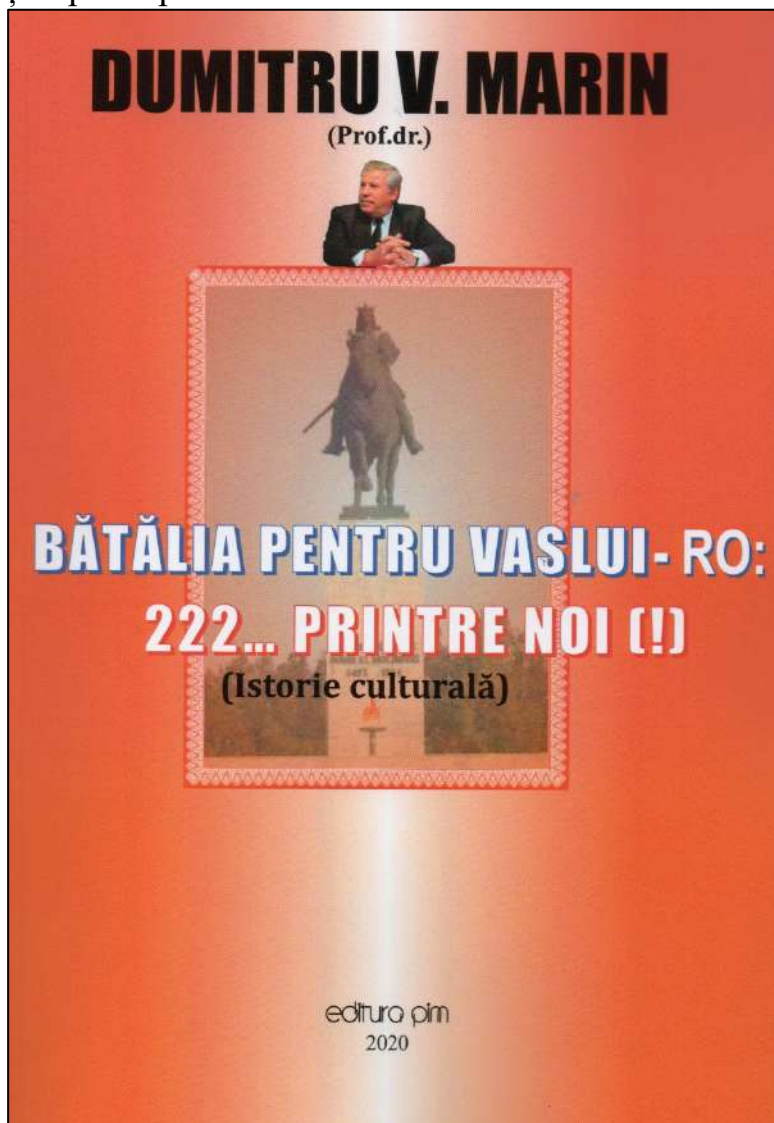
Ca o inserție în evocarea mărimilor politice. N-am crezut vreodată a fi mai prejos lumea științifică, artistică, literară sau oameni de mare autoritate în statul român sau în străinătate. Cum să nu fie onorantă o întâlnire cu Președintele Academiei Române, Eugen Simion (între 13-15 aprilie 1993, dar și de multe alte ori), Dinu Patriciu, important om de afaceri, tot aici, cu Adrian Porumboiu, arbitru, și economistul de talie mondială, Anghel Rugină (am avut privilegiul să-l fi văzut, la Iași, în ultimele luni de viață pe inventatorul avionului cu reacție, Henri Coandă, cu soția), pe mai toți oamenii de artă și cultură ai timpului, scriitori și poeți, dramaturgi și actori etc. Un loc special i-aș acorda lui Valentin Silvestru, mare critic de artă „prietenul fără prieteni” pentru contribuția la Festivalul Național (și internațional) al Umorului, unde am pus hotărâtor umărul, altul, recunoscutului mare sculptor pe plan mondial, bărlădeanul Marcel Guguianu (m. 2012).

Cadrele (portretele) acestora și multor altele înnobilează activitatea Tv.V. și a slujitorilor acestuia, într-o perioadă care rămâne unică în cadrul Curentului Cultural - Informațional Vasluian.

Adaug, în 2021: Din peste 1000 de mari personalități din toată lumea pe care i-am avut interlocutori în presă, am selectat 226 în volumul **BĂTĂLIA PENTRU VASLUI/222 printre noi/ istorie culturală**, Iași, 2020, 740 pag. Tematica este cu adevărat variată și impunătoare.

Revenind la Ion Iliescu, fost președintele PSD, fost președinte de onoare al acestuia, pensionarul de azi care, cred

că-și scrie memoriile, în contextul în care se tot promovează o ură specifică împotriva lui, cred că atitudinea sa retrasă și absența din politică îi sunt benefice. A fost un șef de stat echilibrat, potolit, cu merite sau culpe în epoca îndelungată de tranziție spre capitalism a României.

73. MIRCEA SNEGUR – PREȘEDINTELE... BASARABENILOR!

MIRCEA SNEGUR s-a născut la 17 ianuarie 1940, satul Trifănești, județul Soroca (actualmente în raionul Florești). În anul 1956 a absolvit Școala Medie din satul Frumușica (raionul Florești). Studiile superioare și le-a făcut la Institutul Agricol din Chișinău, pe care l-a absolvit în 1961.

În perioada 1981-1985 este prim-secretar al Comitetului Raional Edineț al Partidului Comunist din R.S.S. Moldovenească (P.C.M.). Din anul 1985 și până în anul 1989 deține funcția de secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din R.S.S. Moldovenească (P.C.M.).

La 29 iulie 1989, Mircea Snegur este ales ca Președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al Republicii Socialiste Sovietice Moldovenești (R.S.S.M.), iar apoi la 27 aprilie 1990 ca Președinte al Sovietului Suprem al R.S.S.M. În momentul critic din august 1989, a acceptat să susțină proiectul de lege care conferea limbii române dreptul de limbă oficială și revenirea la drapelul tricolor, fapt care i-a atras simpatia universală a moldovenilor.

La 3 septembrie 1990, Mircea Snegur este numit președinte al R.S.S. Moldova de către Sovietul Suprem al acestei republici. De la 3 septembrie 1990 deține funcția de Președinte al Republicii Moldova, până la 1 decembrie 1996, când a pierdut alegerile în fața lui Petru Lucinschi.

Bibliografie: Dicționar Enciclopedic Ilustrat Nume Proprii, Ed. Cartier, B., 2004.

Pentru primul președinte al Republicii Moldova am cea mai înaltă apreciere dar nu și aceeași considerație. Înalt, solid, corpulent chiar, îmbrăcat sobru, cu privire blajină, sprâncene groase dar nu sprâncene îmbinate, nas ușor borcânat, voce muzicală, molcuță, alintătoare, răbdare de fier! M-a câștigat... din prima.

La Chișinău mai fusesem în excursie de 2 ori prin BTT, adică bine verificat să mă întorc acasă, deși în Est nu fugea nimeni.

Înainte de a veni în județul Vaslui îl cunoșteam datorită antenei TV de Chișinău pe care o aveam cu mulți ani înainte și am urmărit dezbaterile din Parlamentul Moldovei. Mi s-a părut cam neașteptată alegerea sa ca interimar... și apoi mi-am lipit sufletul de al lui ca marca de plic... mai ales că-mi arăta destule dovezi de prețuire.

Afectiv îi port simpatia nelimitată îmbinată cu regretul că n-a(u) reușit unificarea, n-au putut, nici n-au vrut-o cred, nu numai datorită diktatului de la Moscova ci și pentru omeneasca apărare a privilegiilor!

Se înțelegea bine cu Ion Iliescu și în caz de UNIRE ar fi ajuns președintele României datorită uriașului val de simpatie de care se bucura și a sprijinului Moscovei.

N-au fost prea încurcate căile Domnului în acest caz: nimeni nu ne voia țară mai mare și mai puternică, el a pierdut Transnistria, Iliescu putea pierde Ardealul. După ani, aflu de importanta forță militară rusă din Transnistria care ar fi putut ajunge în câteva ore la Prut. Întrebarea esențială a momentului: s-ar fi oprit doar la Prut?

După alegerile din Parlamentul de la Chișinău (30 august 1991) am fost primul corespondent de presă care l-am intervievat, în spatele meu, îmboldindu-mă, fiind cei de la BBC. Cu câteva ore înainte îl filmasem pe Igor Smirnov, cu făcălia lui, ieșit val-vârtej de la dezbaterile foarte APRINSE și jignirile din plenul Parlamentului.

„– S-a deschis o nouă eră în istoria Republicii Moldova... am ales drumul către libertate” a deschis Snegur discuția, vorbind apoi de speranțe, democrație, viitor într-un limbaj de lemn sovieto-capitalist. Nici nu putea spune altceva cu Igor Smirnov, prim-secretar la Tiraspol în ceafă, cel care s-a retras din timpul dezbaterilor din 27 august 1991, la declararea independenței, susținând continuarea cu sovietele. În scurt timp a izbucnit războiul din Transnistria, care m-a surprins la Tighina. Ce pericol de moarte a fost acolo...

Prin prisma evoluției ulterioare, și Igor Smirnov e alt președinte cu care am avut dialog jurnalistic (ar fi al 9-lea). Și, nu mai cred că Transnistria va reveni vreodată la România la câtă oștire rusă și tancuri „apără” azi, Republica separatistă, care ar rezista probabil, o zi, cu toate baricadele ei, fără armata a 14-a, din marea Rusie!

În 1990 n-am fost peste graniță, n-am avut timp. Dar în partea a II-a a lui 1991, am realizat reportaje absolut interesante (și unice) în Republica Moldova, în mai multe rânduri, cu participări la dezbaterile din Parlament și ca invitat special al lui Mircea Snegur, care m-a îndemnat să ocup o funcție de perspectivă la Televiziunea Moldovenească.

În ziua de 30 august 1991, am plecat pe la 3 dimineața spre Chișinău, am trecut granița pe la 5, ne-am oprit pe traseu la o pădure pentru un popas de tufiș. Eram pe margine eu, Florin Muștiuc, Grigore Avram, Alexandru Poamă. Ca o vijelie au venit cam peste noi niște rakeți, cu automate și cu mașini puternice. Aproape toți am făcut în pantaloni de frică, darăștia nu prea aveau idee dacă noi am fi interesați: puteau să ne ia camera video și eram distruși. Habar n-am de ce nu ne-au atacat, pentru că erau foarte multe cazurile de banditism. N-aveam cu ce ne apăra, departe de mașină, străini...

30 aug. 1991, Rep. Moldova – Chișinău,

La interimarul Snegur am intrat aproape imediat după ora 8:30 și apoi am urmărit pe viu, cu camera video în mână, cele 2

momente din sală: proclamarea independenței și alegerea lui Mircea Snegur ca președinte, de către Parlament.

Eram urmăriți de oamenii lui Voronin, șeful poliției Chișinăului, dar nu împiedicați să filmăm orice am vrut. Ne-a ajutat și scriitorul (și om politic) Nicolae Dabija, dar mai ales ministrul învățământului, Ion Ungureanu, unionist convins (cam nesușținut) și un personaj extraordinar. În cinstea noastră, Teatrul Național din capitala Republicii Moldova a prezentat un spectacol de divertisment în limba română, filmat în totalitate de noi. Atunci l-am văzut și pe Nicolae Botgros, mare dirijor, (în spectacol era și Zinaida Julea, ș. a.) și am realizat primul interviu cu el.

Se simțea însă, mare îngrijorare, și, după vizita la Moscova, Snegur a schimbat kalimera: „să ajung eu abia un prefect de județ?” (mi-a șoptit secret și tainic). Și unirea celor două țări a fost compromisă de Snegur și Iliescu, chiar la Vaslui!

Inserăm și aici, cu plăcere, contribuția Președintelui Mircea Snegur, la volumul „MARIN 70”.

PRIETENUL MEU DE LA VASLUI

Așa îmi place să-l numesc pe dl. DUMITRU MARIN. Fiindcă aceasta corespunde adevărului. Domnia sa este un prieten mai vechi al confracților săi din stânga Prutului.

L-am cunoscut la începuturi, în anii renașterii noastre naționale, obținerii independenței față de imperiul sovietic și consolidării tânărului stat Republica Moldova. În calitate de ziarist, m-a intervievat de mai multe ori, participând activ și la conferințele de presă pe care le țineam. Chiar formularea întrebărilor sale demonstra că îl frământă problemele noastre – de ajuns și de rămas, pe atunci. Era sincer și dornic de a

informa veridic despre cele ce se întâmplau la noi. Îi simțeam sprijinul chiar la etapa intențiilor și-i vorbeam cu aceeași sinceritate.

Aflu cu mândrie că, pe parcurs, publicistul D. Marin a realizat peste 700 de editoriale în diferite ediții, mii de emisiuni radio și televizate, interviuri, inclusiv cu conducători de state. Eu, bineînțeles, în virtutea celor expuse mai sus, apreciez în mod deosebit pe cele ce mă vizează direct. Merită laude aparte și aptitudinile de organizator ale dlui D. Marin, la acest capitol pretându-se mai ales înființarea primelor posturi de radio și televiziune la Vaslui și Bârlad. Oamenii de acolo trebuie să-l vorbească mereu de bine pentru că le-a adus informația direct în case.

Stimez nespus oamenii care muncesc mult. Protagonistul nostru este din tagma lor, depășindu-i mult pe alții, mai ales prin faptul că nu muncește doar pentru sine. Exemplific: dânsul are peste 40 de ani de activitate didactică, ca scriitor a editat cărți consacrate culturii, inclusiv folclorului, învățământului și, desigur, publicisticii, volume interesante pentru diverse categorii de cititori – savanți în materie, studenți etc. Este înalt apreciat în calitate de romancier, etnolog, monografist. Personal, rămân întotdeauna impresionat de felul de gândire, de profundele analize filozofice ale domniei sale. Pentru a vă convinge, citiți, de exemplu, eseul despre demnitatea oamenilor în diferite ipostaze, care finalizează cu concluzia că „dignitatea este cea mai sigură AVERE a noastră”.

Dl. D. Marin merită cea mai înaltă prețuire și ca savant, în calitatea-i de doctor în filologie. Pe acest tărâm s-a manifestat prin 60 de studii științifice publicate și un număr de cărți.

Cu siguranță, nu numai Vasluiul și Moldova din dreapta Prutului, ci și întreg spațiul românesc au tot temeiul să se mândrească cu succesele prietenului nostru Dumitru Marin.

Scriu aceste rânduri în ajunul jubileului de 70 de ani ai Maestrului. Cu acest prilej, îl rog pe bunul Dumnezeu să-i dea multă sănătate pe viitor, iar noi să ne bucurăm și în continuare de isprăvile lui.

**Cu mult respect,
MIRCEA SNEGUR,
Primul Președinte al Rep. Moldova,
24 martie 2011**

Și în februarie 2014, într-un interviu, la *Adevărul de București*, Mircea Snegur se arată reticent la Unificare, considerând ca premature propunerile lui Băsescu, fără pregătirea necesară unui atare act.

A trebuit să se retragă pe domeniul său privat, să-și scrie memoriile, să sufere cu boala de la picioare, din când în când să mai comunicăm telefonic. Când l-am solicitat pentru un volum omagial a răspuns cu promptitudine și evident, prețuire.

Fără îndoială președintele Basarabiei este unul dintre marii mei prieteni din acest secol.

Într-un fel de bilanț, R.Moldova=Basarabia a fost în bătaia vânturilor geostrategice și din 1812 a fost anexată Imperiului rus, după primul Război Mondial a întregit România Mare, a fost disputată în al doilea Război Mondial după recupare rusească, pentru români în războiul declanșat în noaptea de 21/22 iunie 1941, pierdut alături de nemți în 1945.

A fost momentul istoric de la 23 august 1944, dar Basarabia a devenit RSS Moldovenească, componentă a URSS, iar după destrămarea acesteia s-a declarat independentă în august 1991. Primul Președinte al noului stat a fost ales de Parlament (am filmat momentul) Mircea Snegur.

Într-una dintre convorbirile noastre telefonice, din 2018, dl. Mircea Snegur mi s-a plans de suferințele sale legate de greutatea de a se deplasa, de uitarea contemporanilor și, întrebat de mine dacă putea face Unirea și să rămână în istorie a răspuns: „rămân în istorie ca primul președinte al Republicii independente Moldova. Am vrut, totuși, Unirea dar în afara dorinței noastre comune (și noi și voi) nu exista nici o condiție favorabilă. Gândiți-vă ce forță militară este și azi dincolo de Nistru, înregistrați existența prorușilor foarte numeroși în Chișinău, și rezistența armată din Transnistria. N-aveam nici sprijin European, măcar declarativ, în afară de România. Cel mai important și urgent atunci era încetarea focului pe întreg teritoriul țării, iar noi am reușit asta. Că avem regretele noastre, asta e altă chestiune. Cred că mi-am făcut datoria către pământul străbun.”

Dintotdeauna Mircea Snegur a fost diplomat și calculat.

La data editării prezentului volum, R.Moldova este stat suveran prosovietic, deși noua președintă Maia Sandu aleasă în 2020, este proeuropeană. La cât rău a făcut antiunionistul Igor Dodon până în 2020, acesta ar trebui tare repede pedepsit. Basarabia deși este pământ românesc nu face parte din România: „avem un vis neîmplinit/ copil al suferinței.”

74. EMIL CONSTANTINESCU – VALOARE NAȚIONALĂ

Emil Constantinescu (n. 19 noiembrie 1939, Tighina, acum în Republica Moldova) este un politician și om de știință român. Constantinescu a fost președinte al României între anii 1996 și 2000; din 1966 este cadru didactic al Facultății de Geologie a Universității din București.

A parcurs toate treptele carierei universitare ca asistent, lector și conferențiar la Facultatea de Geologie (1966 - 1990). Din 1991 și în prezent este profesor de Mineralogie la Universitatea București.

În 1996, CDR a câștigat alegerile locale și parlamentare iar Emil Constantinescu a fost ales prin vot direct (cu 7 milioane de voturi) Președintele României, pentru un mandat de patru ani. În perioada mandatului său prezidențial (1996 - 2000), România s-a angajat într-un larg proces de reformă în economie, justiție și administrație.

Cărți: „Tetralogia Timpul dăruirii, timpul zidirii”; „Cele două fețe ale zidului”, București, Editurile Universalia, 2002, 685 p.; „Pietre de încercare”, București, Editurile Universalia, 2002, 900 p.; „Lumea în care trăim”, București, Editurile Universalia, 2002, 914 p.; „Cărțile schimbării”, București, Editurile Universalia, 2002, 740 p. etc.

Venit la Vaslui, în campanie electorală, în cadrul unei manifestări la Casa de Cultură, prof. univ. dr. Emil Constantinescu a fost huiduit serios, chiar dacă organizatorii s-au străduit să-i asigure ordine și liniște.

Noiembrie 1996 –

Prima vizită a președintelui Emil Constantinescu

L-a impresionat că atunci când am realizat transmisia în direct la Tv.V. s-a făcut liniște, liniște, și a comunicat ce credea adecvat momentului. „Dom’ profesor, dar ai autoritate aici, nu glumă”, mi-a șoptit încântat. El reprezenta democrația abstractă, primită cu huiduieli, în contrast de cea palpabilă promovată de iliescieni.

„– Chiar credeți în democrația occidentală?”

„– Asta-i încă anarhie, dar fără bătaie nu se poate.”

„– Bine, dar un profesor universitar, doctor, prorector, nu se mânjește zdravăn în troaca politică, mai ales că acum nu se face după vreun fel de regulă...

„– Sunt Rector al Universității București. Ca să răspund pentru telespectatori: cineva trebuie să se sacrifice în numele acestui ideal suprem, altă orânduire socială, poate chiar monarhie, mult prea necesară neamului nostru...” La drept vorbind, când l-am auzit de monarhie, m-a cam pierdut instantaneu de client. În întregimea ei Convenția Democratică, mare alianță politică, n-a mai intrat în Parlament datorită orientării promonarhice, inexistenței candidaturii lui Emil Constantinescu, și promovării tuturor loazelor tinere (promovarea tineretului...) care au vândut partidul încă de când era la putere după ce au părauit economia țării (pentru Vaslui am „n” exemple!).

Că dl. Emil Constantinescu a fost un înfrânt politic, a recunoscut și dânsul...

Vaslui, mai 2004 - cu președintele

Am convorbit de 18-20 de ori, mai ales după ce a fost doar președintele Acțiunii Populare care înglobase Federația Ecologistă din România și eu am rămas președintele Organizației județene Vaslui a Acțiunii Populare, cu organizații și liste complete în județ, 234 consilieri locali etc. Cea mai mare realizare ecologistă din țară, reprezenta 11% din Partid; a 4-a putere locală.

M-am mirat mereu de unde atâta energie la o uscătură de om, binecunoscut pentru bărbuța lui (barbișon) și cu voce pițigăiată. Emil Constantinescu, președinte al României între 1996-2000, are cu adevărat principii, are valoare umană, are realizări în specialitatea de geolog, are, are... dar a avut imensa greșeală de a nu candida în 2000 pentru P.N.Ț.C.D. și așa a ieșit practic din arena politică și el și partidul. Mi-a expediat în decembrie 2005: „*Pentru Crăciun și Anul Nou vă urez din toată inima sănătate și bucurie în casă și în suflete. Sărbători fericite!*”.

Frământările politice, și dușmăniile, și lucrăturile au făcut ca această mare valoare națională să fie marginalizată, deși, intrarea țării în NATO și U.E. i se datorează. Autograful de pe cartea sa „**Adevărul despre România**” îmi acorda și mie partea leului, declarată și la Congresul de fuziune cu PNL: „*vă prezint un învingător, învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică, autoritate morală locală recunoscută...*” dl. prof. dr. Dumitru V. Marin (București, 18 aprilie 2008, ora 11, Congresul de absorbție de către P.N.L.).

În pagina luminoasă a existenței mele valorosul prof.univ.dr. Emil Constantinescu este o jertfă pentru România, pentru care-i rămân prețuitor toată viața.

Dumitru V. Marin, Emil Constantinescu, Dan Albescu
2 mai 2004, Vaslui, în atmosfera electorală

**DOMNULUI PROF. DR. DUMITRU V. MARIN,
DIRECTOR GENERAL TELEVIZIUNEA VASLUI:
MESAJUL**

***Domnului Emil Constantinescu
Președintele României 1996-2000***

Salut cu prețuire și afecțiune aniversarea celor 15 ani de existență a Televiziunii Vaslui, care a devenit, în tot acest timp, un promotor al dorinței de a evalua lucrurile și oamenii fără prejudecăți, cu profund respect pentru deontologia jurnalistică. Am remarcat, atunci când am avut plăcerea să fiu invitat de onoare al Televiziunii Vaslui, onestitatea intelectuală și orgoliul meseriei bine făcute.

Vă felicit din toată inima pentru împlinirea a 15 ani de la înființare și, în mod special, pentru dimensiunea civică a programelor pe care le-ați promovat de-a lungul vremii, și mă gândesc în mod special la demersul de educare a concetățenilor în spiritul adevărului, al democrației și al responsabilității fiecăruia.

*Acestea sunt motivele pentru care doresc să felicit echipa TV Vaslui și în mod deosebit pe domnul prof.dr. Dumitru V. Marin, cel care a imprimat acestei echipe spiritul valorilor și al performanței, și să vă adresez un călduros **La mulți ani**, cu dorința și speranța că veți continua să oferiți oamenilor obișnuiți lucrul cel mai firesc cu putință, aflarea adevărului.*

9 decembrie 2005

Emil Constantinescu

Președintele României 1996-2000

Autograf: Emil CONSTANTINESCU, **ADEVĂRUL DESPRE ROMÂNIA**, (1989-2004): „Domnului Profesor Dr. Dumitru V. Marin - o revelație tardivă dar strălucitoare, în care am descoperit o comuniune de idealuri și caracter.”

Sinaia, iulie 2004

Pe una dintre cărțile sale autografiate mi-a scris cuvintele de mai sus, dar acestea sunt doar câteva, mult prea puține în raport cu declarațiile din interviuri sau cu efuziunile sentimentale reciproce de la zecile de întâlniri de partid sau legate de activitatea Fundației pentru democrație pe care a întemeiat-o, cu atât de apreciată activitate astăzi.

**Dumitru V. Marin și Emil Constantinescu, la partid,
mai 2007**

Subliniez că n-am fost foarte activ în ședința A.P. de la București din cauza oboselii și a respectului pentru președinte; învățam mereu și răspundeam când eram întrebat.

N-am amestecat partidul cu televiziunea.

OMUL CARE SFINȚEȘTE LOCUL

L-am cunoscut pe profesorul dr. Dumitru Marin cu ocazia unei întâlniri la Vaslui cu reprezentanți ai societății civile și simpatizanți ai Convenției Democratice, înainte de

alegerile din 1996, când i-am acordat și un interviu pentru postul de radio și televiziune pe care îl conducea.

Pe vremea aceea, Vasluiul era considerat un fief absolut al PDSR-ului, era numit „județul roșu” și a avea alte opinii decât majoritatea însemna un act de curaj.

Era vorba de curajul unui om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea.

Îmbrățișase curentul ecologist și devenise un lider local și național al Federației Ecologiste din România.

După încheierea mandatului meu de președinte al României, prin unificarea F.E.R. cu Acțiunea Populară, profesorul vasluian a devenit unul dintre apropiații mei colaboratori.

Bun organizator, activ și integrat în comunitate, a reușit să câștige un număr important de consilieri în alegerile locale din 2004.

Îmi amintesc de discuțiile cu profesorii și elevii liceului la care predase și de care era respectat și iubit.

De-a lungul timpului, mi-a rămas un colaborator apropiat.

La o vârstă a bilanțului, îi urez să-și realizeze toate aspirațiile în domeniul mass-media, unde are deja un palmares demn de invidiat, să-și finalizeze proiectele de cercetare în care s-a angajat și să continue să scrie cu har.

Am mai scris deja: a avut harul de A FACE.

Cele mai calde felicitări și un gând afectuos.

Martie, 2011

**Prof. dr. Emil Constantinescu,
Președintele României 1996 - 2000**

ADAUG:

După retragerea din Campania electorală prezidențială, prof.univ.dr. Emil Constantinescu, sprijinit de prof.univ.dr. Alexandru Ionescu (unul dintre cei mai mari și mai loiali prieteni ai mei timp de o generație) și mulți alți oameni de înaltă valoare, a condus o Fundație social-culturală (și astăzi, cred) dar mai ales a lansat un partid care să-l reprezinte și politic Acțiunea Populară, cu majoritatea ecologiștilor încorporați. Am fost cel mai important om din tot partidul, organizația de la Vaslui însemna 11% din partid, cu 234 consilieri locali, primari, viceprimari, locul IV dintre formațiunile județene.

De aceea la Congresul pentru absorbția de către PNL Emil Constantinescu m-a prezentat într-o cuvântare lungă și cu multe date, ca pe un exemplu de muncă, reușită și împlinire politică și profesională (2008).

I-am împărtășit cu bunăcredință prietenia de atâtea decenii.

Președintele Constantinescu este invitat la multe reuniuni internaționale unde promovează românismul și idealurile sale. Din presa centrală am aflat că ar avea nisaiva probleme de sănătate dar cred că se află normal de sănătos la data editării cărții. Nu pot decât să doresc, unui om creativ din naștere, ca unui prieten vechi, sănătatea necesară !? !

75. BĂSESCU TRAIAN - MAI ARE UN AN!

TRAIAN BASESCU (n. 4 noiembrie 1951, Murfatlar,

azi în județul Constanța) este un politician român, care îndeplinește din 2004 funcția de președinte al României. După ce a absolvit în anul 1976 Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” din Constanța, a urmat o carieră de ofițer în marina comercială, fiind între 1984 și 1987 căpitanul

petrolierului de mare tonaj „Biruința”.

Între 1981-1987 a fost comandant de navă în cadrul flotei comerciale a RSR. A fost membru al Partidul Comunist Român.

La alegerile legislative din 1992 a fost ales deputat de Vaslui din partea FSN (1992 - 1996).

A îndeplinit funcția de Primar General al Municipiului București, din iunie 2000 până în decembrie 2004.

Președintele României între anii 2004 - 2014.

Traian Băsescu mai are un an din cei 10 ai mandatului său reînnoit, în pofida celor 2 suspendări și a referendumului defavorabil. În acest de-al doilea n-am fost nici măcar tentat să-l filmez, deși am avut ocazii. N-a mai răspuns la telefon, n-am mai comunicat în vreun fel, deși-mi promisese că am

oricând intrare. Am asistat la o bătălie degradantă între palate, cu consecințe grele pentru țară, inclusiv pentru noi, micii întreprinzători. Integrarea în Uniunea Europeană pe care o prezentase Joschka Fischer la întâlnirea „forței a III-a”, ecologiștii, de la Hotelul Berlin din Budapesta, pe 30 noiembrie – 2 decembrie 2001, când am văzut că se lucra la Constituția Statelor Europene, încă neterminată și nepusă în practică, integrarea de azi cu pierderea independenței și suveranității României, cu atentatul violent asupra limbii române și a altor elemente de individualitate a poporului român... este fapt împlinit! Cu limba română e jale mare!

Cred că Traian Băsescu este cel mai ascultător președinte dintre cei 27 și că este ineficient când trebuie să apere drepturile națiunii din care provine.

Cred că în acest răstimp nu va fi liniștea creativă știut fiind că inter arma silent musae. De aceea, pentru că este ultimul președinte de care am fost aproape (deși l-am intervievat și pe Crin Antonescu, azi, posibil)... îl întreb: QUO VADIS, HOMINE?

BĂSESCU... ȘI, TRAIAN!

Primul interviu la TV din cariera lui politică la Vaslui: de o parte cu camera video în față eu, preopinenți președintele Consiliului Județean Vaslui, Constantin Alexandru, deputat de Vaslui, ing. Emil Cojocar (†), deputat Traian Băsescu și deputat Georgică Alexandrache (†) la sediul partidului.

După o oră de discuții în care i-am umilit în fel și chip, demonstrând că nu sunt pregătiți pentru asemenea demnități,

ceilalți 3 s-au ridicat, dar Traian a rămas în polemică evidentă și... zâmbind!

M-a primit ca Primar al Capitalei după puține minute de așteptare; mai întâi a fost ministru al transporturilor unde am avut intrare liberă. De câte ori ne-am întâlnit mă întreba dacă nu vin alături de el.

În campania electorală, la masa de la hotel Europa m-a întâmpinat vesel: „*nea Marine, să trăiești!*”. I-a lăsat pe toți, inclusiv pe Tăriceanu, să aștepte, ne-am îmbrățișat, m-a asigurat că va fi alături de noi... să-l sprijin... Comunica încredere și sinceritate!

D.V. Marin și Traian Băsescu în acțiune...
În campanie electorală
noiembrie 2004

Din păcate, ori caracterul lui, ori multiplele obligații prezidențiale l-au îndepărtat de vasluieni și de noi! Ba, cred că și de țara pe care o are de administrat!

Dintr-o discuție telefonică, imediat ce a fost ales: „din câte vă cunosc, nu veți fi inactiv!” „*Se înșeală toți aceia care cred că nu fac ce vreau eu!*”. Tocmai îl înlăturase pe Petre Roman, iar ce a făcut din Theodor Stolojan (loialul său) rămâne caracteristic. Știam că-l va mazili pe candidatul obosit, imediat ce am scris un editorial în care l-am văzut inert, moale și lipsit de vitalitate pe Stolo. Tot așa când acesta o luase tare cu noul partid PD-L când era clar că e doar un paravan pentru... voturi. Era timpul când făcea băi de mulțime!

O remarcă simplă: ori m-a primit și atunci a fost afabil, strălucitor, rememorativ (ba chiar mi-a propus șefia pe județ a PD, dar n-a fost de acord omul de cadre Vasile Blaga) ori, nu mi-a răspuns deloc la telefon.

Un episod onorant din timpul mandatului său a fost candidatura lui Marin D.V. la Primăria Vaslui, sprijinit la fața locului de Primul Ministru Tăriceanu și destui miniștri dar nu și de liberalii locali care m-au săpat bine-bine, deci am avut rezultat slab, foarte slab. Am fost tentat să cred că la 67 de ani sunt tot tânăr, ce-i drept cam de multă vreme tânăr, dar ghemul dușmăniei locale s-a desfășurat cum nu-mi trebuia. Acum, după un timp, spun încă o dată că m-am risipit destul ca să nu știu cine sunt!

Deși i-am condus la nivel județean 28 ani pe ecologiști, niciodată autoritatea mea n-a fost exclusiv politică. Niciodată.

SECETA ȘI BĂSESCU altă Ciuma lui Caragea!

Seceta cea mai cumplită în istoria noastră a fost cea de pe timpul lui Papură Vodă, poreclit așa de moldoveni pentru că trebuiau să macine papură ca să-și mai astâmpere foamea. Lacurile și râurile secând, vitele și oamenii mureau de foame pe capete și atunci a fost bejenie, mai ales cei de la câmp refugiindu-se la munte, și destui în lume, noțiunea de graniță neexistând. Blestemele împotriva domnitorului se mai păstrează în folclor.

Ciuma de pe timpul lui Vodă Caragea a fost cea mai mare epidemie din Țările Române, ultima în istoria noastră, soldată cu serioase pagube în țară și cu impresionantă suferință umană.

Singurul tratament, frecția cu rachiu dar boala se lua de oriunde și oricând, comunitățile neștiind să se apere de flagel. Altă depopulare, alte blesteme împotriva domnitorului, ultimul fanariot. De data aceasta se păstrează ceva documente scrise, Caragea fiind la rândul său un cărturar. Populația s-a bejenit.

1946, seceta de după Război, calamitate după calamitate, urmată de altă calamitate, venirea rușilor! Instalarea bolșevismului a influențat major destinele poporului român care însă n-a mai plecat în bejenie ci a rămas să construiască socialismul cu față comunistă. Comentez numai, seceta, printre efectele ei cumplite. Am trăit-o din plin. Și astăzi revăd dealurile pârjolate ale Giurgioanei și comunei Podu Turcului. Secaseră izvoarele seculare (satul e atestat acum 500 de ani), Zeletinul era o imensă panglică de nisip fierbinte, „ceaunele” mari din pământ uscat fără pic de vegetație, pe ici pe colo cu cadavre de animale diferite, pământul cu crăpături

în care-și rupeau vitele și noi copiii, picioarele. Pădurea ne-a salvat atunci și știrul, caprița, troscotul.

Nu doresc nimănui să aibă la masă doar borș cu știr iar când să se întindă la pământ să-și suplimenteze masa cu troscot (ăsta era mai bun la gust! antireumatic!). În cămășoale lungi de cânepă toți ne ascundeam de soarele vânt!

2012, anul celor 4 calamități: alegeri locale (un tur), Referendum (un tur, dar tot cheltuieli mari), alte alegeri (care urmează) și mai ales SECETA în plină „desfășurare”!

Sunt îngrijorat că multă lume nu gândește la ce ne așteaptă.

Sunt îngrijorat că politicienii absentează de la frământările și căutările pentru ziua de mâine. Sunt îngrozit că seceta a prins toată România și o bună parte din Europa! În esență, nici eu nu pot da soluții decât să îndemn la cumpătare și calm. Să strângem de pe câmp orice se poate, inclusiv știrul pe care să-l depozităm și frunze de copaci pentru hrana animalelor, pentru că vânzarea lor nu e cea mai bună soluție.

Ca totul să fie cel mai rău, iată, revine Traian Băsescu, nu cu soluții, ci cu răzbunare, gata să-i răspopească pe mulți. Imposibil însă, pe toți cei 7,4 milioane de oameni.

Bomboana de pe colivă a explodat zilele acestea când a anunțat că s-a sculat („de mă voi scula... pre mulți am să popesc și eu” - Lăpușneanul) și să vedem noi ce urmează ...!

Când vitele mor de foame din cauza secetei...

Când oamenii sunt în pragul deznădejdi...

Când forțele politice-s divizate iar U.E. ne desființează legi, limbă, obiceiuri, dușmănie generală ne trebuie?

La seceta din 1946 oamenii au strâns rândurile într-ajutorându-se și protejându-se de ruși.

Oare acum nu găsim calea solidarității românești?

Chiar dacă vreo 3 milioane sunt în BEJENIE, chiar dacă cineva e inconștient...

Doar n-a dat ciuma, fraților!

**(Meridianul, an XIV, nr. 36 (957),
joi, 06 septembrie 2012)**

ADMINISTRAȚIA PREZIDENTIALĂ

Mesajul Președintelui României, Traian Băsescu, cu ocazia aniversării a 15 ani de la înființarea Studioului TV Vaslui

Prin activitatea sa, Studioul TV Vaslui a dovedit că opinia publică are nevoie de informare constantă și obiectivă. Sunt sigur că telespectatorii Studioului TV Vaslui se bucură de o radiografie complexă a zonei, a comunității din care fac parte. Societatea românească are nevoie de informație, de seriozitate și dedicație, lucruri pe care colectivul Studioului TV Vaslui le-a dovedit din plin, în toți acești ani. Sunt convins că veți reuși în continuare să fiți unul dintre liderii media, la nivel local și regional.

Ca fost parlamentar de Vaslui mă leagă multe de acest județ. De multe ori, Studioul TV Vaslui a fost pentru mine o sursă de informație extrem de utilă pentru a înțelege mai bine nevoile oamenilor din această zonă.

Studioul TV Vaslui performează în spațiul media, făcându-se util vasluienilor și pentru acest lucru doresc să felicit echipa redacțională.

Vă urez la mulți ani cu audiențe cât mai ridicate și materiale de calitate!

**Cu toată aprecierea,
Traian Băsescu,
Președintele României**

PE SECETĂ: SCROAFA-N COPAC SAU BĂSESCU ÎN AVION

Băsescu vrea avion în care să stea măcar 24 de ore în aer.

Pe pământ oamenii sunt înnebuniți de secetă și Băsescu vrea înc-o ruptură de cei care l-au apărut la referendum: mai întâi e împotriva legii pensiilor, deci îi arde la polonic pe pensionari, adică taman pe cei care l-au sprijinit masiv, iar acum, când pământul arde, vitele mor, țăranii n-au ce să adune de pe câmp, orășenii mor de căldură și de sete, el, Băsescu și instituția prezidențială vor avioane scumpe cu care să-și asigure „traiful” în caz de... ce? pericole la granițe (nu...) revolte interne? (încă, nu), secetă (asta, da!).

Mi s-a părut o bătaie de joc nemaiîntâlnită ca atunci când populația e amenințată de foamete (sigură, după o asemenea calamitate)) popularul Băsescu să vrea avioane scumpe! Țara arde și baba (pardon!, Băsescu) se piaptănă.

Mi se pare că nu reacționăm corect (mai ales guvernanții) la calamitatea începutului de secol și mileniu în care recolta autohtonă e compromisă, zootehnia cade pe bucățele multe și mici, viața socială se dezintegrează din cauza

unei generații cu nota 10 la școală, dar cunoștințe de 5 și poftă de muncă de 3 (mare zăpăceală!...).

Și când exodul românilor e provocat (și) de politicile de sus...

M-am revoltat să văd indiferența unor aleși care cred că a sta cu mâna întinsă în UE ar fi o salvare pentru noi. Am apreciat atitudinea lui Adrian Porumboiu în emisiunea de la TV.V (de duminică, 22 iulie) care aplică un principiu just: să facem ce putem noi, oricât de bine și apoi... să nu așteptăm mila altora!

Noiembrie 2004 - cu președintele Traian Băsescu

M-am revoltat să văd cum parlamentarii își acordă tot felul de drepturi și măririi de lefuri (ce-or fi făcut ăștia, să merite?), m-am revoltat să aflu de afacerile oneroase ale unor

politicieni și funcționari, care fură din banul public, deci din impozitele pe care le plătim...

Culmea că cei mulți nu mai au și nu mai pot avea nici un cuvânt de spus!! (Chestia cu votul e... iluzie, pe bani!)

Tot la culme e minciunăria din politica românească!

Întrebarea e, NOI CE PUTEM FACE ?

Să îndemn la revoltă, nu pot și nu vreau; nu e o soluție.

Dar organizarea unor acțiuni se impune. Cine va face CEVA, va avea tot sprijinul nostru!

Ar fi curios, cum putem să împiedicăm scroafa să urce-n copac, adică renunțarea la avioanele lui Băsescu și să-l determinăm să-și întoarcă privirea spre nevoile reale ale poporului.

Ori, chiar s-a îndepărtat de noi toți și are mare nevoie de avion să-și scape pielea?! Absolut sigur, cu asemenea acțiuni, e definitiv în aer.

**(Meridianul, An IX, nr. 29 (707),
joi, 26 iulie 2007, Editorial)**

În vara lui 2009, de fapt în august, președintele Traian Băsescu, a participat la o întâlnire cu fermierii din județul Vaslui, organizată exemplar de cel mai important om de afaceri din județ, Adrian Porumboiu.

Ferma de vaci de la Târzii - Oltenești era perfect pusă la punct, inclusiv cu muzica liniștitoare pentru mulgătoarele care să dea mai mult lapte. Ad-hoc s-a organizat o grădină de vară cu spațiu închis, cu scaune pentru aproximativ 300 de persoane. Câțiva fermieri, printre care și tânărul doctorand Dan Hurduc

au înfățișat principalele probleme ale agriculturii vasluiene, mai ales că era an cu secetă.

În final a luat cuvântul președintele Traian Băsescu, după care ne-a acordat un (alt) interviu. Cu părere de rău am constatat neputințele prezidențiale și apoi lipsa oricărui efect, inclusiv legat de cererea de a fi implicate în agricultură societățile de asigurare.

Traian Băsescu era pe val, fermierii i-au cerut sprijinul, a venit, a făcut baie de mulțime pe o căldură înnăbușitoare, ba chiar a ciocnit un păhărel cu gazdele și, evident, a tot plecat.

ÎNJURAM... BINE!

Am citit câte ceva despre CRIZA dintre 1929 - 1933 (cu Vasile Roaită al ei); am trăit criza de demnitate și de creativitate din perioada „socialistă”. Am anticipat CRIZA ACTUALĂ, românească și mondială (editorialele-s martori) spunând că dispărând războaiele, pier și unele motoare sociale, iar cine a apucat locuri la masa bogaților, va arunca greutățile pe cei sărmani; țările bogate pe... noi.

Nu mi-am închipuit că va fi așa de ASPRĂ și grea, și neiertătoare!

Adevăratul triaj acum începe. Am intrat cu toții, speră fiecare și scapă cine poate!

Valul de proteste și greve subliniază neputința guvernanților, unde nu văd nici o capacitate, decât politrucii la ciolan, de a chibzui, cântări și împărți rezultatul muncii unui neam ajuns la sapă de lemn!

Vinovați:

Traian Băsescu. Președintele, nu omul politic conflictual și nestatornic; nu ambițiosul peste măsură, nu... omul! Președintele care „face”, guvernul trage (ce de scandaluri...!), poporul... rage ! Adică strigă și tot... înjură că nu trăiește bine ! cum i-a promis candidatul. Președintele care s-a tot răfuit cu ceilalți, în loc să construiască viitorul țării, al lui, al tuturor !

Guvernele. Niciunul cu altă grijă decât taxe și impozite, distrugerea întreprinderilor mici și mijlocii, angrenate steril, neproductiv, într-o bătălie... cu președintele!

Partidele politice mari, adică astea 3. Care l-a dat pe... Mesia și nu știm nici noi, care a realizat ceva pentru viitorul nației?

Noi. Cei mai vinovați pentru că am votat pentru un chibrit, un blid de mâncare, un șpriț, pe cine nu trebuia; pentru că ne-am obișnuit să nu mai muncim, așteptând mila statului, care trebuia să sece odată și odată; pentru că n-am găsit sistemul de valori pe care să-l respectăm și să-l urmăm. Noi, care ne mâncăm unul pe altul, care suntem cei mai deștepți din lume, în a-l denigra pe altul, a fura, a înjura... Noi, care mâncăm și nu gândim!

Dacă nu este cumva și Dumnezeu de vină, cei de la U.E. sunt. Se dovedește că n-am știut ce să facem cu libertatea.

Și atunci?

– Dispar subvenții pentru agricultură. Adică pentru mâncarea ieftină, locală, imediată. Pare mai ieftină cea de afară (cartofii!) dar cu ce preț, oameni buni!

– Industrie? Pe unde mai e?

– Serviciile? Jale și iarăși jale.

– Emigrație? Asta da, și... mai crește!

Efecte imediate: petice la haine, încălțăminte proastă, încălzire așisderea, jafuri și tâlhării, alte probleme sociale! Nu pot excepta PRESA.

Acum e regrouparea cea mare. Chestiune de câteva luni. Băieții aceștia buni sau răi, meseriași și nu prea, săvârșesc o muncă utilă, uneori produc bucurii. Sunt prost plătiți dar suflete de luptători. Cine să-i sprijine, știind că pentru fiecare întreprindere e un viitor incert! Cel mai bogat om din județ înregistrează deficite, proporțional, fiecare întreprinzător.

Marți, 6 septembrie 2009, era o agitație cu aglomerație deosebită, la sediul PD-L. Foamea și speranța unei munci bine plătite îi face... directori și căței ascultători pe mulți. Epurarea pesediștilor e procesul inițiat de ei imediat ce au fost luați la guvernare. Pâinea politică e o slujbă, variabil, temporară. Dacă nu e alta!...

Răscoală sau revoltă populară nu mai e posibilă, că vin scutierii. De furat mai merge ceva, de strigat în piața publică, așa și așa. Dar de scrâșnit și de înjurat cu năduf, nu poate fi oprit nimeni.

Înjurăm... BINE!

**(Meridianul, An XI, nr. 30 (808),
joi, 8 octombrie 2009)**

Am rămas contrariat că în ambele mandate ale sale, bătălia politică a ajuns cu totul vulgară și neproductivă. Nu cred că n-a încălcat legea uneori, apropo de pământurile cumpărate, dar atacurile suburbane la persoane, îl vor târî în multe procese și mare lucru să nu ajungă ca Adrian Năstase. În acest timp, tabloidizarea, debaterile TV au atins adesea grotescul.

La împlinirea vârstei de 70 de ani, deși am scris împotriva politicii lui, cum se vede din presă, am primit următoarea felicitare:

Domnule Profesor,

Împlinirea acestei vârste, de care mă înștiințați, mă obligă să rememorez faptul că primul meu interviu de politician vi l-am acordat Dvs. la Vaslui, unde am fost ales deputat.

Îmi aduc aminte și de campania electorală din 2004 când Dvs. ați spus și scris că am venit candidat și plec Președintele României, așa cum s-a și întâmplat.

În toate întâlnirile și respectiv interviurile pe care vi le-am dat ați dovedit cea mai aleasă corectitudine și desăvârșit profesionalism ca un adevărat lider în televiziune, radio, ziar.

Nu mai știu ce cărți ați editat în afară de teza de doctorat și „TVV-15... explozia”, dar cred că aveți opere bune realizate și importante.

Sper să rezistați vremurilor și să continuați cu toată forța.

**Cu toată aprecierea,
Președintele României,
Traian Băsescu
(11 aprilie 2011).**

Traian Băsescu

După două mandate de Președinte al României, din 2020 este europarlamentar la Bruxelles și are o prezență constantă în viața politică, deși partidul său, pe care el l-a creat, PMP nu a intrat fără câteva sutimi în parlamentul României.

Ca orice personalitate importantă este îndeajuns de criticată cu dezvăluirile cele mai diverse fiind acuzat că a colaborat cu securitatea, că a dobândit abuziv unele bunuri materiale.

Consider că intervențiile sale pe teme politice sunt deosebit de utile în contemporaneitate.

Maurul și-a făcut datoria.

**Sediul redacției Revistei, a Ziarului, a Radioului
și a TVV online. Str. Frunzelor, nr. 2, Vaslui,
Cod poștal: 730158**

76. NICOLAE VĂCĂROIU, PRIM MINISTRU, LA VASLUI: DREPT CAM CIUDAT... VINE

Era fără îndoială omul lui Iliescu, dar mai întâi de toate un excelent economist. N-am scris niciodată că le-ar avea cu băutura, cum tot se bârfea în toată presa. Venit și la Vaslui, nu putea fi scăpat din „buza televiziunii locale, TVV”. Fotografiile împreună sunt făcute după interviul din fața intrării în cabinetul Prefectului Enache. Cu noi a fost foarte comunicativ și cred că la noi a spus pentru prima data ce val inflationist uriaș urmează, și așa a fost: până la Revoluție cu 1 leu românesc se cumpăra 3 dolari, iar la puțini ani s-a ajuns ca un dolar să fie cumpărat cu mii de lei.

Discuțiile au fost pe timp de ore, materialele difuzate integral pe TVV (nu aveam încă radio și nici ziar).

Cu ocazia unei aniversări mi-a expediat mesajul de mai jos:

**MESAJUL
Domnului NICOLAE VĂCĂROIU,
Președintele Senatului României,
adresat Studioului TV Vaslui:**

Îmi face o deosebită plăcere, dragi prieteni, să vă urez mult success și multe împliniri cu prilejul aniversării a 15 ani de la înființarea Studioului TV Vaslui.

Știu că acolo, în inima Moldovei, dumneavoastră v-ați străduit, cu talent și real profesionalism, să fiți o oglindă fidelă a transformărilor petrecute în acești ani în județul dumneavoastră și în România întreagă. Într-adevăr , ne-am întâlnit cu prilejul vizitelor pe care, fie ca Prim-ministru, fie ca Președinte al Senatului, le-am făcut în județul Vaslui.

*Parlamentul României
Senat*

PREȘEDINTE

București 1999

Nr.

MESAJUL
domnului NICOLAE VĂCĂROIU,
Președintele Senatului României,
adresat Studioului TV Vaslui

Îmi face o deosebită plăcere, dragi prieteni, să vă urez mult succes și multe împliniri cu prilejul aniversării a 15 ani de la înființarea Studioului TV Vaslui.

Știu că acolo, în inima Moldovei, dumneavoastră v-ați străduit, cu talent și real profesionalism, să fiți o oglindă fidelă a transformărilor petrecute în acești ani în județul dumneavoastră și în România întreagă.

Într-adevăr , ne-am întâlnit cu prilejul vizitelor pe care, fie ca Prim-ministru, fie ca Președinte al Senatului, le-am făcut în județul Vaslui.

Vă doresc să rămâneți la fel ca până acum, atenți la tot ce înscamă viață, obiectivi, convingși că meseria de gazetar nu dă privilegii, ci numai datorii față de oameni.

Vă doresc să rămâneți la fel ca până acum, atenți la tot ce înseamnă viața, obiectivi, convinși și că meseria de gazetar nu dă privilegii, ci numai datorii față de oameni.

Aștept cartea pe care o pregătiți – „TVV-15 sau explozia informațional-culturală la sfârșitul acestui secol” – și care va fi, din câte cred, legământul dumneavoastră profesional în fața viitorului.

La multi ani TV Vaslui!
Nicolae VĂCĂROIU

**Dumitru V. Marin și Primul ministru Nicolae Văcăroiu -
1992**

De când a fost numit șef într-o importantă instituție națională, economistul și prim-ministrul nu mai au intervenții publice.

CUPRINSUL CĂRȚII

MARIN – 70

70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe, pentru 70 de ani

Argument.....	3
1. P.S. Corneliu, episcop de Huși, dr. în Teologie - „La popas aniversar”.....	5
2. Traian Băsescu, președintele României - „MESAJ”.....	6
3. Prof. dr. Emil Constantinescu, preș. României (1996 - 2000) - „Omul care sfințește locul”.....	7
4. Preș. de Onoare al P.S.D. Ion Iliescu, preș. României (1989 - 1996) - „Stimate domnule Marin”.....	9
5. Mircea Snegur, primul preș. al Rep. Moldova - „Prietenul meu de la Vaslui”.....	10
6. Ing. Dan Albescu, dir. întrep. construcții - „Loialitate și...”..	13
7. Mihaela Băbușanu - Amalanci, poetă, Bacău - „Tânăr în gând și faptă”.....	15
8. Val Andreescu, redactor șef ziarul „Meridianul”, poet - „7 decenii de trăire incandescentă”.....	17
9. Prof. Petruș Andrei, poet, membru al U.S.R. - „Meritul nu cere răsplată, cere cinstire”.....	21
10. Mihai Apostu, scriitor, președinte Asociația Culturală „Poesis Moldaviae” Vaslui - „Să nu uităm...”.....	23
11. Vasile Arhire, ziarist, director TVR Iași - „De la cuvinte la numere”.....	25
12. Prof. Ionel Armeanu-Ștefănică director Protecția Copilului Vaslui - „D. V. M. - la 70 de ani”.....	27
13. Gheorghe Balan, consilier local, Podu-Turcului,	

jud. Bacău - „Din copilărie...”	29
14. Timona Balmuş, jurnalistă, redactor şef „Unison Radio” Bârlad - „A şti pentru ce trăieşti”	31
15. Ing. hortiviticol Emil Bălăjan, - „Respectul meu, al familiei şi al oamenilor”	34
16. Prof. Simion Bogdănescu, Bârlad, poet, prozator, critic literar - „Când floarea de cireş ...”	35
17. Mona Bujor, primar com. Soleşti, jud. Vaslui - „D. V. M. - O forţă puternică ...”	38
18. Mărioara Buraga, pensionară, Vaslui - „Rânduri pentru ...”	40
19. Vasile Chelaru, comisar şef de poliţie Bârlad - „La mulţi ani,... Să trăiţi !”	42
20. Prof. Gheorghe Cârjă, director „L.M.K.” Vaslui - „Popasul la <i>Kogălniceanu</i> ”	44
21. Dr. Laurenţiu Chiriac, istoric, Vaslui - „Şcoală vasluiană ..”	47
22. Ing. Jan Ciupilan, primar mun. Huşi - „Cetăţean şi prieten... sau invers”	50
23. Prof. Costin Clit, prozator, monografist - „Implicare şi atitudine”	52
24. Prof. dr. Theodor Codreanu, eminescolog, critic literar, Huşi - „Un infatigabil căutător”	56
25. Cercetător ştiinţific Mircea Coloşenco, Bucureşti - „Biruinţa e a ta”	58
26. C. L. com. Podu-Turcului, jud. Bacău - „Expunere de motive”, Diplomă „Cetăţean de onoare al com. Podu-Turcului, Hotărâre C. L. com. Podu - Turcului”	59
27. Radu Corozel, comisar de poliţie Vaslui - „Respectul elevilor”	65

28. Calistrat Costin, critic literar, președinte U.S.R. filiala Bacău - „La mulți ani, tinere septuagenar”	66
29. Adi Cristi, scriitor, publicist, dir. cotidianul „24 ore” Iași - „La mulți ani, Don Quijote”	68
30. Dr. Cristian David, senator de Vaslui, fost ministru - „Ați fost și politician”	71
31. Academician, prof. univ. dr. Ion Dediu - „Un îndrăzneț unionist și un mare patriot”	73
32. Ing. Petru Frăsilă, jurnalist, director PRIMA TV Iași - „Primul om de televiziune din Moldova”	75
33. Adina Huiban, poetă, Vaslui - „Aveam unde să învățăm”	80
34. Dr. Gabriela Iacobescu, primar com. Podu Turcului, jud. Bacău - „E de-al nostru”	82
35. Prof. univ. dr. Alexandru Ionescu, București - „Umbre pe <i>pereții</i> universului”	84
36. Prof. dr. Nicolae Ionescu, „L.M.K.” Vaslui - „Complexitatea preocupărilor lui D. V. Marin ...”	90
37. Dr. Valeriu și prof. Valentina Lupu, Vaslui - „Personalitate de largă cuprindere intelectuală”	92
38. Dr. în medicină Valeriu Lupu, Vaslui - „Un om al cetății” ...	94
39. Av. Daniel Cernat - Marin - „Povestea unor gânduri”	98
40. Ing. Radu D. Marin - „Tată, dascăl și prieten”	104
41. Ing. Sergius - Lucian Marin - „Dragă tată”	106
42. Prof. Victor Marin, pensionar, Iași - „E fratele meu”	108
43. Prof. dr. Vicu Merlan, dir. revista LOHANUL Huși - „La ceas aniversar”	111
44. Ing. Vasile Mihalache, preș. C.J. Vaslui - „Consilierul ...” ..	114
45. Prof. univ. dr. Mihai Miron, preș. U.Z.P., București -	

„Nevoia de GURU”	116
46. Jurnalist Alexandru Mironov, fost ministru - „Laudatio” ...	118
47. Ioan Mîcnea, Vetrișoiaia, poet, prozator - „Atingerea mitului”	119
48. Cercetător, Ion N. Oprea, Iași - „Tezaurator ...”	123
49. Ludovic Orban, senator, București - „Enervant ...”	127
50. Ec. dr. Ioan Pavăl, dir. A.F.P. Vaslui - „Deschizător ...”	128
51. Prof. Sorin Popoiu - „Coleg excepțional”	130
52. Prof. Theodor Pracsiu, critic literar, jurnalist, Vaslui - „Spectacolul unei personalități”	131
53. Prof. Hristache Pricope - „Vocație pentru limba română” ...	137
54. Ing. Vasile Puf, dir. A. C. A. Vaslui - „Apicultor și activizator”	139
55. Ticu Roșca, fost elev, Stăniilești - „Domnul profesor ...” ...	141
56. Col. Paul Smântână, șeful Jandarmeriei județului Vaslui - „Unui om adevărat”	145
57. Prof. Adrian Solomon, deputat - „Urare și reproș”	146
58. George Stoian, publicist, Slobozia - „D. V. M. - Marcă ...”	147
59. Ziarist, Cătălin Striblea, redactor Realitatea TV - „Undeva, la început”	151
60. Dr. Levente Csaba Szekely, prefectul jud. Vaslui - „Inițiatorul curentului informatic”	154
61. Prof. Ștefan Șerban, Iași - „Mărturie pentru un om ...”	155
62. Prof. univ. dr. Laurențiu Șoitu, cercetător științific, Univ. A.I. Cuza Iași - „O prezență activă ...”	158
63. Călin Popescu-Tăriceanu-„Primul ministru are încredere”	160
64. Acad. Răzvan Theodorescu - „Îl recunosc”	162
65. Dr. ing. Avram D. Tudosie, cercetător, oenolog, Huși -	

„Prietenul meu de suflet D. V. Marin”	163
66. Nicolae Viziteu, caricaturist, Vaslui - „...Omul”	172
67. Jurist Marius Vladu, secretar adj. al PNL, București - „I-a plăcut să construiască”	176
68. Ec. Varujan Vosganian, senator, scriitor, om politic - „Prietenul meu cel nedomolit”	178
69. Acad. Prof. dr. C.D. Zeletin, biofizician, poet - „Aflu...”	180
70. Prof. Corneliu Bichineț, vicepreș. C. J. Vaslui - „Când poți spune despre cineva ...”	182
D.V. Marin: CUV+NT ... LA SĂRBĂTOARE !	184
ADDENDA	188
Foto - Documente	191
Date cronologice	193
Curriculum Vitae	195
REZUMAT	203
CUPRINSUL	205

*„Și Gloria se obține pe rând, oricâți ar bate la porțile ei.
Puțini contemporani o vor recunoaște și mulți mușcă veninos
din ea!*

Copita „recunoscătoare”... este inevitabilă!

E trist când Gloria vine, totuși, mult prea târziu!”

(D.V.M.)

78. MESAJUL FAMILIEI:

**Ținem să-ți mulțumim pentru viața
frumoasă, demnă și normală pe care ne-ai
asigurat-o!**

Iulia – soție;

Copiii:

**Sergius-Lucian + Ina
Daniel-Cernat + Alina
Radu + Mihaela**

Nepoții:

**Codruța, Harmony, Radu, Raluca,
Ștefan, Ana, Eva,
Vlad, Rareș**

Strănepot, Ravi

La mulți ani!

28 aprilie 2021

**Iulia MARIN și Dumitru V. MARIN,
60 de ani împreună.**

79. DESTINE... (inclusiv) LITERARE

Reproduc din editorialul din M.C.R., an VII, nr.25

Nu sunt adeptul ideii că toți avem un destin dinainte definit, că, iată, nimic nu este întâmplător, că pe acolo pe undeva sssuuuss ne păzește cineva care deja ne-a stabilit un rol în lume. Sunt prea multe miliarde de oameni ca cineva de oriunde, cu atât mai puțin plutind în nori, să-i poată monitoriza, să le pregătească balanța cu care să înregistreze faptele bune ori rele și pe baza asta huștiliuc în iad, sau rai. Nici acum, cu aceste cumplite unelte ale iadului contemporan, tot felul de computere și cipuri de control, înregistrări video sau fono, nu poate exista o întruchipare omenească sau humanoidă (mă rog, altă figură) care să țină contabilitate pentru prea multe miliarde de fapte și acțiuni. Deci nu de sus ne vine... perfecțiunea.

Și atunci? De unde genii, talente, arte și artiști, tot felul de manifestări umane?

Răspunsul nu e simplu, mai ales că mulți, foarte mulți se vor năpusti să mă anatimizeze. Dar am un răspuns pornind de la acel îndemn al unui rege antic: FĂUREȘTE-TE!

De când începi, cum ajungi la performanță (nu la perfecțiune, că nu există), cum îți așterni o cale ori alta, cum descoperi mijloace și posibilități, care-i rolul întâmplării... și întrebările, curg.

După cum se știe copiii geniilor nu sunt tot genii și rareori marii= excepționalii artiști sunt urmați tot de urmași de același calibru (să nu-mi spuneți de... Strauss).

OPORTUNITATEA și abordarea creativă a „feliei de pricepere sau talent” joacă rolul esențial. Valabil și pentru mine, și pentru oricine din această lume. Când oportunitatea (slujba) coincide cu talentul din naștere, vorbim de personalități, mai ales dacă-și găsesc prețuirea socială. Ca talentul să se perfecționeze, să producă e nevoie de un mentor-indicator-valorificator (problemă complicată rău).

NOROCUL constă în valorificarea cât mai vizibilă a nișei în care cumulul de întâmplări te plasează: exemplificările-șoare, diasporenii sunt mereu exemple vii, localnicii dacă nu-și depășesc starea, rămân de căruță.

VOINȚA și REZISTENȚA la adversități completează tabloul ideii de a se făuri fiecare prin muncă, talent, pasiune, sacrificiu. Vorbim în context și de starea de sănătate și de chemarea naturii, și de putință sau neputință, conform organizării cerebrale. Totul în luptă cu comoditatea și cerințele sociale imediate, omenești.

O introducere cam lungă cu scopul să evidențiez făuritori de excepție al propriei personalități, adesea impuse după ani mulți și grei de eforturi, muncă, refuzuri sau neîmpliniri. Bună, poate, măcar pentru... meditație.

Încep cu... Destine literare, o organizare canadiană pentru care am un fel de cult; să aduci la masa discuțiilor o câtime dintre cei mai talentați români refugiați din varii motive în lume, evident în Quebecul lui Alex Cetățeanu... cât de greu mi se pare, de aici de pe plaiuri moldave, știind că și fiul meu Sergius se află pe malurile fluviului Saint Laurent. Numai câți indieni, credeam eu în copilărie că se tot războiau pe acolo. A venit un oltean să facă ceva cu cei mai talentați și dispuși la sacrificiu. Constat, Alex, încă nu te laud...

În MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC au publicat personalități marcante din țară și de peste hotare. Părerea proprie care urmează, rog să nu fie considerată în vreun fel ca ierarhizare.

Nemuritorii numiți academicieni sunt destul de numeroși ca să ne mândrim cu atenția pe care ne-au acordat-o, respectiv prețuirea noastră și a revistei. Beneficiind și de o lucrare unică intitulată Bătălia pentru Vaslui, Iași, Pim, 2020, 740 p. putem nominaliza repede peste 40 de personalități, dintre cei 226 nominalizați ca cel puțin dublu intervievați de redactorul TVV.

Adăugăm universitarii, tot mulți, care pe lângă opera lor au trimis produse ale minții lor și pentru ridicarea valorii acestei reviste. Din punctul nostru de vedere, un articol, o carte, o... altceva decât reprezintă munca de zi cu zi, este partea care trebuie să ne impresioneze ca un fel de plus valoare adăugată personalității. Mulțimea de universitari și doctori în științe care ne-au trimis materiale au găsit o exprimare mai rapidă, mai fără rigori stricte (stilul științific), o comunicare mai directă, apropiată, afectivă, adică ceea ce numim jurnalism cultural. Numărul mare de creatori și din atâtea părți ale lumii ne arată că am întins la timp pânzele acestei „corăbii” înspre vântul metaforei, aspirațiilor, gândurilor care îi frământă. Până la urmă e și acest merit, de a ne afla acolo unde trebuie într-o încrucișare de teme, visuri, voințe care să capete girul unei munci cu folos: sunt peste 700 de colaboratori la M.C.R.

Chiar că numeroasele rubrici, mereu acoperite, cu excepția teatrului, au întins pânzele pentru inscripționare.

Desigur marea majoritate e compusă de aspiranții la „mâna muzelor” mai ales în domeniul poeziei, „voluptuos joc cu icoane și cu glasuri tremurate/ strai de purpură și aur peste țărâna cea grea” (M. Eminescu), deci cea mai ademenitoare

pentru creație. Ar fi bine să-i îngrădăm într-o cifră? Putem noi, din redacție, determina cu oarecare exactitate câți au contractat siguranța de sine văzându-se publicați în paginile tipărite, ori online, al M.C.R.? Ei pot fi ca firele de nisip sudate de acel liant numit prețuire a muncii și talentului.

Desigur, putem vorbi și de ceea ce acad. Eugen Simion numea „creația neantului” răspândită în multiple forme pe tot internetul și rețelele de socializare. Numai că, chiar milioanele de site-uri, conturi, „reviste virale” nu sunt de loc utile unei persoane, unei idei, unei direcții, unei limbi naționale. Sunt ca stelele, multe-multe, dar imposibil de valorificat... cine să poată reda simțirea înalt poetică izvorâtă din efuziunea sentimentală?

Există și o temă generală de mare atracție: BĂTĂLIA PENTRU LIMBA ROMÂNĂ, evident cu mijloacele specifice fiecăruia, ca un obiectiv permanent al acestei publicații. Aderența la acesta este mai mult decât evidentă.

Au fost 92 de semnatori ai primului număr, anul I/2015, fapt care dovedește o mobilizare surprinzătoare și productivă a inițiatorilor. După 4 numere, deci la sfârșitul primului an de apariție înregistram 181 colaboratori. La sfârșitul anului II erau 278 de colaboratori, după anul III un număr de 393, anul IV – 478, anul V:571. Suntem după anul VI, și am înregistrat 707 de colaboratori din toată lumea (ca paranteză + 112 colaboratori pe an).

De observat că am avut două direcții de acțiune: 1. Stimularea creatorilor dinlăuntrul hotarelor românești, acoperind tot teritoriul țării, cu cei mai mulți poeți, cu nume mari și mici și 2. Obținerea colaborărilor din diaspora și autori străini, iarăși, cu granițe nelimitate, fapt care face să avem cele mai multe creații din Italia, aproape 50 de nume.

Cu venerație și prețuire plângem după prof.univ.dr. Alexandru Ionescu, prof.dr.ing. academician A.D. Tudosie, Red. de la Căminul Românesc din Geneva, Ștefan Racovitză, prof.dr. academician Constantin Toma, pe care-i păstrăm printre membrii Colegiului nostru de redacție, după cum se vede.

Ne bucurăm că alături de noi vin montrealezii Alex Cetățeanu și ai lui, ca prieteni de departe și colaboratori de aproape. Am publicat și publicăm în continuare din materialele trimise de la Destine literare.

Am trecut în anul VII.

În M.C.R. se poate face un bilanț: câți am pornit treaba, câți s-au „înfățișat” lumii prin această oglindă, ce nume am lansat, pe unde mai ajungem, ce mai sperăm...

Și aici, ca și la TVV, ca și prin Unison Radio, și chiar prin scripta Meridianului de Iași-Vaslui-Bacău putem scrie cu deplin temei că niciunde în lume și nicicând în Țara românească n-a existat un grup atât de mic de creatori care să reușească atât de mult pentru contemporani.

Să plece la drum un grup de 5 oameni, care să mobilizeze într-o lună 92 de autori, să „compună” un Colegiu de redacție impresionant pentru susținere (întotdeauna cu operă, nu financiar), să pătrundă rapid între granițele limbii române, să tot continue să coopteze valori chiar în condițiile unui permanent atac pernicios la adresa limbii române, nu poate fi la îndemâna oricui. În acest al 7-lea an tribuna jurnalismului cultural este la îndemâna oricui, tipografic sau online.

Statistic înregistrăm rezultate cu mult peste rând, dar esențial rămâne că amărătul de Vaslui există pe harta culturală a lumii, că de aici s-a declanșat acel alt front al bătăliei pentru limba română. Ne-am înscris într-un traseu marcat de glorii

nepieritoare ale unui întreg popor cultural-social-patriotic deschis de „borne” ca Dacia Literară (19 martie 1840), Convorbiri literare (1 martie 1867), Viața românească (tot în martie, 1906), cu tangențe actuale în România literară (revista USSR, serie nouă, din octombrie 1968). Evident fiecare a avut promotorul-mentorul-spiritus rectorul său cum are, astăzi, recunoscut de toată scriitorimea și M.C.R. (apărută la 1 martie 2015). Curajul lui Mihail Kogălniceanu, al lui Titu Maiorescu, a lui G. Ibrăileanu rămâne prezent și în această Revistă a inimii de român. Diferă modalitățile, condițiile aparițiilor, tematicile, particularitățile scriitoricești, dar în nici un caz scopul unificator, promovarea limbii naționale și a valorilor ei fundamentale. Dacă vorbim de răspândirea teritorială a revistelor, atunci meritul este net în favoarea Meridianului Cultural Românesc prezent între granițele limbii române, adică pe tot globul (4 continente, 32 de țări). Și tematic aceasta le depășește pe toate celelalte, dar în condițiile favorabile ale libertăților de comunicare, ale cuceririlor tehnice, ale aspirațiilor contemporane.

Să fi avut de la bun început acest DESTIN revista vasluiană?

Reamintim că de la înființarea sa, și TVV a avut editorialul intitulat „minutul de frumusețe” care relua un fel de tradiție deschisă imediat după revoluție de revista Vlăstarul (1990); de la primul număr și până astăzi n-a lipsit pagina literară din ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, iar de la 1 martie – tot martie, 2015, ca și înaintașele sale, concentrarea spiritualității de pretutindeni, evident ca jurnalism cultural, s-a săvârșit permanent și cu rar succes.

N-am avut răgazul să analizăm contribuțiile trimise pe continente, dar am numărat repede cele 32 de țări, și renunțăm

să contabilizăm miile de texte. Important rămâne faptul că suntem aici ca purtători de speranțe și... de valori.

Trebuie să fim conștienți că procesul „rectiliniu” de schimbare până la dispariție a limbii române, pe care nu-l poate opri nici biserica (cea mai conservatoare utilizatoare),... nu poate comunica în „limba veche și-nțeleaptă a vechilor mireni”; este o tristă realitate, ca proces general-contemporan de unificare a comunicării în plan global. Cu computerul, videocultura, rapida comunicare telefonică, chiar rapida deplasare pe distanțe continentale (avion, mașină, alte mijloace de deplasare rapidă), în curând interplanetare, toate concurând la crearea unei noi culturi existențiale, moștenirea aceasta etnică numită limbă națională este în soluție și în pericol maxim de dispariție (vor fi doar acele puține limbi de comunicare tehnico-lingvistică). Considerând că parțial învingătoare vor fi întotdeauna dragostea și metafora, găsim că eforturile noastre în direcția apărării limbii sunt întemeiate și necesare. În stare de sărăcire sunt deopotrivă limba și umanitatea ca simțire individuală. Suntem noi prea mici pentru un război așa de mare? Suntem prăpăstioși, sau temători, doar? Putem arunca răspunsul în grădina viitorului...

„Unde ni sunt visătorii?” (Vlahuță) Păi, noi ce suntem? Ba, îi strângem și pe alți 1000 în jurul nostru; cum să nu visăm?

Imperiul viselor este cel mai vast, mai folositor, mai economic și mai uman.

DESTINUL REVISTEI nu poate fi decât să stimuleze acest *sfânt imperiu*.

Despre D.V.M. și opera sa:

„O operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic, viața care pulsează în editoriale, în cărțile sale și în filmul lui Porumboiu... un învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică, autoritate morală, recunoscută. Afirm că a avut harul de A FACE!”

**Prof. Univ. Dr. Emil Constantinescu,
Președintele României, 1996 – 2000**

80. ÎNCHEIERE:

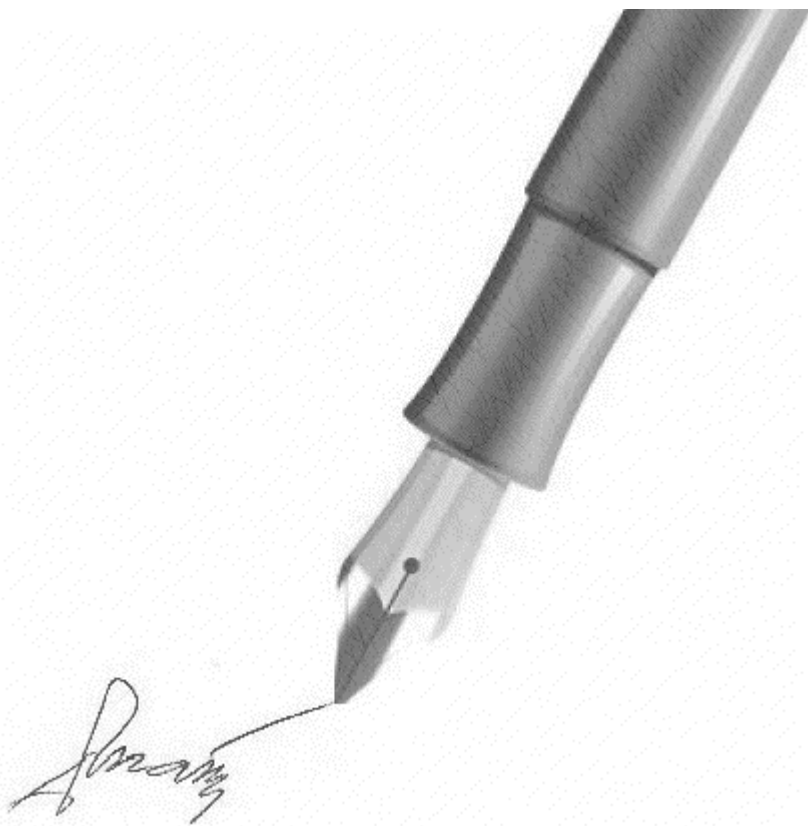
Mulțumiri, Omagii,... și un gând de bucurie: bine că nu mi-ați descoperit și defectele pe care trebuie să le știu doar eu.

Cercetările, respectiv analizele celor de mai sus (fără să reproduc niciuna alta din volumele anterioare) dacă nu rămân în istoria culturală a neamului, dacă nu sunt însușite de vasluienii cărora le-am consacrat miile de pagini, miile de zile din viața mea, miile de mii de lei, vor rămâne în inima mea de azi și când va fi cercetată, în cea de mâine. Din cultura unui popor care-și prețuiește valorile nu pot lipsi **OPERA MAGNA (1 – 4, Jale și eroism românesc la Cotu Donului... și după! (cu alte recorduri nepierisabile), Bătălia pentru Vaslui, (2020,740 p.-o enciclopedie cu valori), nu poate lipsi Meridianul Cultural Românesc, DUS peste mări și oceane, TVV, poate nici ziarul care a făcut istorie parcurgând DECENIUL DUȘMĂNIEI, toate, cu principala realizare, ridicarea Vasluiului pe harta culturală - a lumii.**

E clar că n-am trăit degeaba pe acest pământ chiar dacă am fost, datorită jurnalismului (care m-a consacrat ca cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile), mai mereu **UNUL CONTRA MULTORA.**

O soartă asumată pornind de la boțul cu ochi din Giurgioana care îi recita poezii lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, și apoi a intervievat atâția președinți de stat, prim miniștri, înalți ierarhi, miniștri, politicieni, mulțimi de oameni „condensați” doar într-o viață...

Vă las scris deci: **Vă pot folosi toate acestea... tuturor.**

IV ADDENDA

RECORDURI... NUMAI... RECORDURILE

2... RECORDURI MONDIALE:

- 9 interviuri cu șefi (sau foști șefi) de stat și cu liderii 10: Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu (România), François Mitterrand (Franța), Mircea Snegur, Petru Lucinschi (Rep. Moldova), Igor Smirnov (Transnistria), Regele Mihai I, discutiți cu Nicolae Ceaușescu (și arestatul de Vladimir Voronin, care nu era încă președinte).
- Prin Meridianul Cultural Românesc (înf. pe 1 febr. 2015), publicarea, doar după 24 numere, a 707 colaboratori din 4 continente și 18 țări.

6... RECORDURI NAȚIONALE:

- Prima televiziune privată autorizată, Licența 001/TV, înființată pe 5.12.1990, prima emisiune pe 24 dec. 1990, pentru 1% din România.
- Cel mai lungeviv editorialist român, la TVV; Unkous, Meridianul, Onis, Meridianul Cultural Românesc, cu debut în jurnalistică în 1957, relații din 32 de țări.
- Înființează primul grup de presă complet din județ și din Moldova cu televiziune, radio-rețea, ziare și revistă.
- Interviu cu 14 prim-ministri (Petre Roman, Th. Stoiljan, Nicolae Văcăroiu, Victor Ciurbea, Radu Vasile, Mugur Isărescu, Adrian Năstase, Călin Popescu-Tăriceanu, Victor Ponta, ex-din Republica Moldova Mircea Druc, Valeriu Muravșchi, Andrei Saughleț, Vasile Tașev, - ultimii doi încă nu erau în exercițiu funcției).
- Prima Teză de doctorat = carte consacrată curentului romantic în folclor: Tudor Panfilo și Revista ION CREANGĂ (1998), pregătită și documentată peste 20 de ani.
- Consemnări de la 3 intruzări de episcopi (Husă) PS Iordache, PS Cornești, PS Ioniștea, interviuri cu Păpa Ioan al II-lea, PF Teocist, Daniel și mulți mitropoliți, episcopi, topopii, preoți.

3... RECORDURI INTERJUDEȚENE:

- Simpoziune interjudețene la numeroase comune.
- Lansări de carte a ziarului Meridianul, a Revistei Meridianul Cultural Românesc în șase județe.
- Normalizare în 13 Dicționare cu personalități: Căcilăuș (Ogudu, Turcubui, Tăpău, Prisăcani), vicepreședinte al Partidului F.E.R., vicepreședinte al LZPR pentru Moldova.

26... RECORDURI JUDEȚENE:

- Longevitate mare ca jurnalist, peste 64 de ani.
- Școală neoficială de presă. (1990-2021), peste 500 de persoane.
- 29 de ani șef județean de partid (MER, F.R., ACTIUNEA POPULARĂ, Partidul Verde), record local de consilieri, 234 în mandatul 2000-2004.
- 5 mandate de Consilier Județean, 2 local.
- Cădată la Primărie, Camera Deputaților, Senat, Consilii locale și județene (1992 - 2008).
- Prima rețea de radio, locală: Vaslui (1993) + Bărlad (1994).
- Primul romancier, din istoria speciei literare, în Vaslui: Zădărnice flori de cires (1999).
- Înființează și promovează Curentul Cultural-Informațional din județ: cele mai mari personalități vasiluene, autori de merit, aproximativ 300, cu peste 450 de cărți și puștii speciale, au fost promovate în mijloacele proprii de presă.
- Organizarea Cenaclului literar județean (1971 și 1991-2006), Cenaclul Mugurel '74, Festivalul național Fantastic Dance (2 ediții), Gala zărilor (2 ediții), Tip-top-mintop (2 ediții), Simpoziul național Omagiu Carții Vasiluene (6 ediții), Zilele Meridianului în peste 28 de localități din 3 județe, alte manifestări legate de lansarea M.C.R. în județele Moldovei: Bacău, Iași, Vaslui...
- Micromonografi și meditațiune despre viața și opera lui Dumitru V. Marin în 13 Dicționare cu personalități în Județele Bacău, Iași, Vaslui, Galați. Istoria Jurnalismului din România (2012 - 9 mențiuni), Enciclopedia Personalităților din România (2010), Dicționarul etnologic român (1998). Multe mențiuni în ziare și reviste.
- Prima monografie a Liceului Mihail Kogălniceanu din Vaslui, 1990.
- Autor a peste 11 volume (din 49) de istoric cultural local.
- Ordinul Ziariștilor, Aur de 2 ori.
- Reprezentări pentru Vaslui în 32 de țări din lume.
- Celule de onoare în 3 județe: Bacău, Galați, Iași.
- Primul studiu consacrat înființării locale.
- 1990, carte, în 2016: Invatamant și merit vasiluan
- Primul vasiluan în înfrinți oficiale, ca șef de delegație ecologică cu Joschka Fischer, pe 2 dec. 2001, la Budapesta. Primul vasiluan la un asemenea rang: național.
- Numerie și valoric întâlniri și interviuri (peste 1.000) cu șefi de partid, de stat, de organizații din toată lumea.

editoriale care consemnează rezultatele.

- Prima revistă de după Revoluție, "Estadul", M.C. (1990).
- Primul ziar local, nr. unic, Televiziune culturală (1993).
- Primul săptămânal, extras, Meridianul de Iași - Vaslui (1996 - 2021 - 1).
- Vicepreședinte al LZPR (din 2005), Ordinul Ziariștilor român, AUR, 2005, 2013, Vicepreședinte al partidului Federația Ecologistă din România, 1992-2004.
- Membru al Ligii Scriitorilor din România, din 2016.
- Alături 707 colaboratori, în 6 ani, la MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, din LUME și tot ce este mai valoros în județul Vaslui. De departe un record de Guinness Book. Membru ASRAN.
- Filmul lui Cornești Parumbin, 2006, premiat la Cannes, redă momente din viața și activitatea lui Dumitru V. Marin, „A fost sau n-a fost...”, Număr special în Evnimentul Zilei, București, (2006) și în alte 30 de ziare și reviste.
- PRIMUL „MECENA” local, total fiind susținut din fondurile proprii.

Se consideră unanim că este cel mai mare jurnalist vasiluan din toate timpurile.

maribiv@gmail.com; www.maribivcultura.ro
0744.231.388; 0235.351.236

OPERA

- TABLOU SINTETIC –

Dumitru V. MARIN

1. a) Deschizător de drumuri în presa modernă:

Televiziune - prima în țară (1990) - Licența 001/TV, Unison Radio Vaslui (1993), Unison Radio Bârlad (1994 →), ziar Meridianul, (1996 →), Revista internațională Meridianul Cultural Românesc (2015 →); Debut în 1957. Singurul Grup de Presă complet din Moldova (2017).

b) Interviu cu **9 președinți de stat**, plus Johannis, 16 prim-miniștri, zeci de miniștri, deputați, senatori, ambasadori etc.; **Unic în România** ca jurnalist; 9 fișe în Istoria Jurnalismului din România (Enciclopedia).

c) Transmisiuni directe radio - Tv - ziar, din 32 de țări;

d) Interviu cu **înalții ierarhi ai bisericii**: P.F. Teoctist, P.F. Daniel, mitropoliți, episcopi; cu Papa Ioan Paul al II-lea, la Krakovia.

e) Vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și președinte filiala Vaslui (2005-2018). A organizat multiple manifestări social - culturale în județele Iași, Vaslui, Bacău, Galați. Zilele Meridianului, Simpozioane interjudețene, ample acțiuni cultural - științifice și de

popularizare - Gala Ziariștilor (pentru județul Vaslui) și a fost invitat la Craiova, Baia Mare, Iași, Târgoviște, București, Râmnicu-Vâlcea, Timișoara etc.

„Prin activitatea sa, Studioul TV Vaslui a dovedit că opinia publică are nevoie de informare constantă și obiectivă. Sunt sigur că telespectatorii Studioului TV Vaslui se bucură de o radiografie complexă a zonei, a comunității din care fac parte. Societatea românească are nevoie de informație, de seriozitate și dedicație, lucruri pe care colectivul Studioului TV Vaslui le-a dovedit din plin, în toți acești ani.”

***Cu toată aprecierea,
Traian Băsescu,***

***Președintele României 2004 - 2014
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 6)***

Traian Băsescu

2. Acțiuni unice în istoria Vasluiului și nu numai:

Festivalul național Fantastic Dance (1993, Vaslui) + Chișinău, 2 ediții, Festival pentru copii Tip-top-minitop, 2 ediții, Gala ziariștilor, 2 ediții, Omagiu Cărții Vasluiene (2013, 2015, 2017, 2018, 2019), Școala de ziariști pe lângă Tv.V., (peste 500 de persoane), Festivalul Național al Umorului, 1970, organizator, sprijinitor 50 de ani), Revista internațională Meridianul Cultural Românesc, din 8 februarie 2015→, Simpozioane interjudețene în

județele Iași-Vaslui-Bacău-Galați ș.a. **Asociația Creatorilor Vasluieni Vaslui: I. 1971; II. 1999.** Promotor al Curentului Cultural Informațional Vasluian. Reprezintă România la 2 decembrie 2001 la Internaționala Ecologistă; Întâlnire și convorbiri oficiale cu Iosckha Fischer, ministrul de externe german. A avut rol unic de influență asupra destinului unor mari personalități contemporane, Th. Codreanu, Th. Pracsiu, Dumitru Buzatu, Daniela Oatu, Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, Adrian Porumboiu, Traian Nicola, Dan Ravaru, Val Andreescu etc., etc.

filologie.”

„Dl Dumitru V. Marin se grăbește să trăiască din plin, cu demnitate cât și ce i-a hărăzit bunul nostru Dumnezeu. Este mereu ocupat, în mișcare, multiplicând faptele bune.[...] Ca și mai înainte, se bucură de mult succes și sunt căutate lucrările dumisale care-i reflectă înalta pregătire științifică - e un eminent savant, doctor în

***Mircea Snegur,
primul Președinte al Republicii Moldova.***

3. Romancier: Zăpada pe flori de cireș (1999 și 2014
- Ed. a II-a revăzută și adăugită), **OPERA MAGNA 2**, romanul (Pim, Iași, 519 p.) și **proze scurte** în diferite reviste, printre care „Baaadul Literar” (Bârlad) Meridianul Cultural Românesc, Convorbiri literare, Cronica, ș.a.

„Dascăl, publicist, editor, om de comunicare prin radio și televiziune, D.V. Marin este emblematic pentru ceea ce socotesc a fi elita neștiută a țării, cea care modelează mentalul colectiv contemporan, motorul progresului local, adesea necunoscut. Numai că D-sa are și contribuții de valoare națională și este destul de apreciat...”

***Acad. Răzvan Theodorescu,
București
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 162)***

4. Monografist:

– Liceul „Mihail Kogălniceanu” (1990), monografie la Centenar.

– „Unison Radio Vaslui continuă...” (2000), prezentare mass-media.

– **MERIDIANUL** - istorie a presei locale și a Curentului Cultural - Informațional, 416 p. (2009); Premiata de UZPR.

– Festivalul Național al Umorului „C-tin Tănase”, 218 p. (2010), monografie culturală;

– **GIURGIOANA** - Bacău, Sat, Biserică, Oameni, 170 p. (2011), monografie.

– ... 77... Noduri culturale și răspunsuri amicale, Iași, 2018, 397 pag.

– 101 vasluieni pentru 100 de ani, Pim, Iași, 2019, 412 pag.

– Liceeni la Podu... Bacău Pim, Iași, 2019, 204 pag.

– 111 valori naționale pentru Vaslui Pim Iași, 2019, 512 pag.

– Festival semicentenar: 50 pentru 50(!) / F.N.U.C.T./ – Memorialistică jurnalieră – Pim, Iași, 2020, 332 pag.

– Bătălia pentru Vaslui: 222... Printre noi (!) – (Istorie culturală) – Pim, Iași, 2020, 740 pag.

– Călimănești, un sat ca multe altele, Pim, Iași, 2021, 320 pag.

„D.V. Marin este un foarte bun profesor (atâția alții o spun) de peste 40 de ani, este un lider de presă al ultimelor 2 decenii (și a avut cu ce), este un iubitor al Bârladului, este un întreprinzător de succes, un personaj de excepție în cadrul Curentului Cultural - Informațional pe care-l susține personal și prin cărțile sale tipărite[...] ne-am întâlnit pe târâmul cercetării, al afecțiunii pentru Bârlad, al activității literare, ca etnologi, el fiind menționat în Dicționarul etnologilor din toate timpurile și iată, mi se pare că rămâne un exponent al presei meleagurilor moldave cu mai multe mențiuni în Istoria presei românești”

Acad. prof. dr. C.D. Zeletin,
medic, biofizician, poet, eseist (m.18.02.2020).

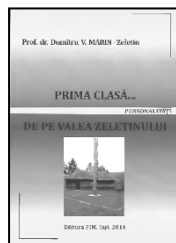
(prin telefon, luni, 28 martie 2011)

(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 180)

5. Contribuții științifice:

– **Cu Eminescu, Dascăl de suflet - Studii și adnotări istorico-literare**, 172 p. (2013): D. Cantemir, V. Alecsandri, I.L. Caragiale, M. Eminescu, T. Pamfile, N. Stănescu, V. Silvestru, Gr. Vieru etc. - monografie și dicționar.

– „*Meridianul: Filă din Istoria Presei locale și naționale*” (2009), extras.

– **PRIMA CLASĂ... / PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI**, 330 p. (2014);

– D.V. Marin, „**Noi perspective asupra operei lui Ștefan Zeletin**” în vol. cu același nume, coordonatori Ionuț Horeanu, Horia Pătrașcu) Ed. Junimea, Iași, 2014.

– D.V. Marin, **Mihai Eminescu, în starea lui de azi**, Iași, 2017.

– **OPERA MAGNA 1** (Folcloristica), Pim, Iași, 2020, 614 pag.

– **OPERA MAGNA 2** (Roman), Pim, Iași, 2020, 516 pag.

– **OPERA MAGNA 3** (Contrib. lider cultural), Pim, Iași, 2020, 510 p.

– **Opera magna ... 4**, (de la Ceaușescu la Johannis), Iași, 2021, 521p.

– Numeroase Editoriale și articole din Meridianul Cultural Românesc și Meridianul de Iași – Vaslui – Bacău.

*„Lui Dumitru Marin, tecucean ca și mine,
cu urări de succes în munca sa științifică”*

**Academician Iorgu Iordan,
MEMORII, (1977)
ianuarie 1977**

Editorialist: Editoriale, articole, eseuri, Pim, Iași, 2018, 184 p.

6. Istorie culturală:

– **TV.V. - 15... explozia**, 556 p. (2006), istorie, cultură, roman picaresc;

– **Tv.V. - Vaslui - România - Europa**, 256 p. (2011), istorie, mijloace mass-media, autoritate.

– **25 - TV.V. (Istorie și cultură)**, 322 p. (2015), volum aniversativ despre Grupul de Presă și apariția TV.V.

- 75 D.V. Marin – Istorie, cultură, jurnalism, Pim 2016, 166 p.
- ...77...Noduri culturale și semne amicale, Pim, Iași, 2018, 398 p.
- 101 vasluieni, pentru 100 de ani,/Valori identitare, Pim, Iași, 2019,

402 pag.

- 111 valori naționale dintr-un secol pentru Vaslui, 2019, 512 p..
- Bătălia pentru Vaslui: 222... Printre noi (!) – (Istorie culturală) –

Pim, Iași, 2020, 740 pag.

”Stimate domnule Marin [...] doresc să îmi exprim satisfacția de a vedea, în activitatea gazetărească și civică a domniei voastre, confirmarea convingerilor de care am fost animați, în zilele dificile de după Revoluția din Decembrie 1989, toți cei care am pus bazele unei României democratice.”

Ion Iliescu,
Președinte de Onoare al P.S.D.
Președintele României 1989 - 1996, 2000 – 2004

7. Istoria învățământului:

– „Evoluția învățământului vasluian până la 1859” (1980), extras + volum;

– „170 de ani de învățământ public la Vaslui” (2011), extras. Numeroase simpozioane în județele Moldovei.

– **ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI MERIT VASLUIAN** - Eșantion din învățământul românesc (I), ed. PIM, Iași, 2016, 154 pag.

– Sute de articole în Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău.

– Zeci de articole în Meridianul Cultural Românesc.

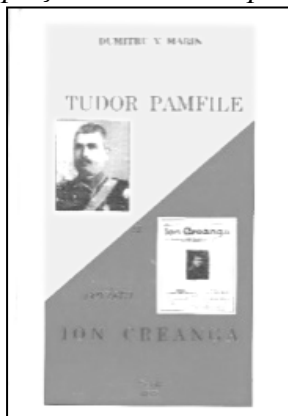

„....meritul ctitorului acestui mozaic cultural, profesorul doctor Dumitru Marin, este unul remarcabil. Împreună cu o sumă de contributori de elită fiecare număr prin paginile sale se constituie într-o adevărată frescă a tinereții, vigorii și creativității pe care această străveche cultură o dovedește.. Distribuția ei în cele patru zări poate deveni un mesager a ceea ce Eminescu, și nu numai el, considera că ar fi misiunea istorică a românismului.”

*dr. în medicină Valeriu LUPU,
critic literar - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)*

8.Etnografie și folclor:

– **Tudor Pamfile și Revista „Ion Creangă”**, (etnofolcloristică) 294 p. (1998), curentul arhivistic; *„contribuie la recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu”*... - Iordan Datcu, „Dicționarul etnologilor români” (p. 65).

– *„Considerații privind cântecul popular”* (1974), extras; primul studiu de gen.

– **„Importanța Revistei „ION CREANGĂ” în folclorul românesc**”, teză doctorat (1998), ample noutăți și documente inedite.

– **OFIȚERUL FOLCLORIST, Medalion istorico-literar, M.C.R., anIII, nr. 1 (9),2017, p123-124.**

– **Bârlad-Vaslui/Pamfile-Marin/ destine istorice**, Pim, Iași, 2017,184 p.

– **„Curentul Cultural - Informațional”** (serial 2011 - 2016 în ziarul Meridianul);

– **OPERA MAGNA 1** (Folcloristica), Pim, Iași, 2020, 614 pag.

– Articole, reportaje, editoriale în principale ziare și reviste ale vremii.

„Dumitru V. Marin a dovedit ambiții mult mai mari decât

*cercetarea etno-folclorică, aspirând a fi polivalent: om politic (consilier județean și candidat la alegerile de primari din partea PNL), ziarist, prozator (autor al unui roman sentimental, cu titlu metaforic, *Zăpadă pe flori de cireș*), întemeietor al unui trust de presă, Cvintet TE-RA (cuprinzând televiziune, radio, ziar)... Dumitru V. Marin nu s-a mulțumit însă nici cu a fi un abil om pragmatic, reușind să reziste intemperțiilor din presa postdecembristă, ci s-a încercat*

să și teoretizeze inițiativele sale culturale, considerând că a pus umărul, și pe această cale, la întemeierea unui „curent cultural informațional” în județul Vaslui, aproape unic în țară...”

*Prof. dr. Theodor CODREANU,
scriitor, critic literar*

9. Reportaje și memorii de călătorie:

– **Editoriale valabile din vremuri regretabile**, 258 p. (2013), texte variate, considerații socio - economice; Premiata de UZPR în 2014.

– **„Spirale” internaționale - Vasluieni pe spițe din roata istoriei**, 208 p. - (2013), vultele muncii de jurnalist;

– **PRIMARI, ca niște oameni acolo, și ei**, 338 p. (2014). Interviuuri cu 50 de primari ieșeni.

– **Ceașescu - ... - Bășescu - Mitterand - Snegur - Iliescu - Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I, - evocări de reporter** - 188 p. (2014). Interviuuri cu 9 președinți de stat, prim-miniștri, capi ai bisericii.

– **Jale și eroism românesc la Cotul Donului... și după!/Unice performanțe jurnalistice/** Ediția a I-a, Pim, Iași 2019, 274 pag. și Ediția a II-a, Pim, Iași, 2020, 305 pag.

OPERA MAGNA 4, Iași, Pim, 2021, 506 pag. : **De la Ceașescu... la Iohannis/istorie în oglindă afectivă.**

„Numele prestigiosului profesor doctor DUMITRU V. MARIN este legat pe veșnicie de cultura județului Vaslui, întrucât el a fost cel care mulți ani a asigurat în această zonă o activitate cultural-istorică, jurnalistică și etnografică extrem de consistentă. Distinsul Profesor este cel care a lucrat mereu la zidirea fundamentelor culturale ale cetății Vasluiului și, în general, ale județului Vaslui, contribuind la cristalizarea unui spirit autohton și la afirmarea unor personalități culturale locale, fapt pentru care oricând el își merită lauda și cinstirea noastră, a tuturor. Azi și mâine.”
dr. în istorie Laurențiu CHIRIAC - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

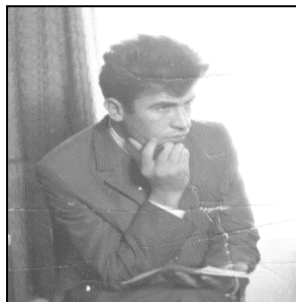
10.Editor: - Tudor Pamfile - Basme (1976);
– **Ziarul Meridianul** (1996 →), Teleradioeveniment (1993/94)
– **T.V.V., Unison Radio Bârlad și www.tvv.ro** (1990 →)
– **Revista Meridianul Cultural Românesc** (1 febr. 2015→) -
director-fondator, editor, critic literar;
– **Revista Onyx** - revistă de literatură, civilizație și atitudine, director,
editor, redactor. (2014)

„Mare mi-a fost bucuria când m-a anunțat că intenționează să scoată o revistă intitulată „Meridianul Cultural Românesc”, ceea ce s-a și întâmplat începând cu anul 2015, [...], cu o tematică interesantă, captivantă și diversificată, aflându-mă și eu printre autorii articolelor de biologie. Văzând ce probleme abordează revista, m-a interesat cine este directorul. După cele citite, pot afirma că este o personalitate marcantă a Culturii românești, un om de aleasă ținută intelectuală, o figură reprezentativă a ziariștilor vasluieni și români, un scriitor cunoscut și apreciat pentru întreaga sa activitate editorială, în toată lumea.”

15 martie 2016
Academician Constantin Toma
Profesor la Facultatea de Biologie Iași.

11. Constructorul și îndrumătorul!

**La consfătuire,
Onești, 1971**

– Construirea școlilor din Stejarii-Iași, Măcărești-Iași, a Școlii noi din Văleni-Vaslui și stadionul local,

– Coordonator la construirea Căminelor Culturale de la Berezeni, Dragomirești, diriginte de șantier la Casa de Cultură Vaslui,

– Coordonarea lucrărilor la amplasarea Statuiei lui Ștefan cel Mare de la Băcăoani - Vaslui. A prezentat Statuia în fața lui N. Ceaușescu, Casa Scânteii, București, 1973.

– Sprijin la turnarea filmului Ștefan cel Mare – Vaslui

– Introducerea Cataloagelor alfabetică și tematică, a Clasificării zecimale în Biblioteci, ca inspector de specialitate între 1970-1974 la C.J.C.A. Vaslui,

– Înregistrarea fonografică a primelor 3 ediții ale F.N.U.C.T. (Festivalul Umorului)

– Ca antrenor, formarea echipei de fotbal jr. Moldosin-Vaslui, arbitru de fotbal între 1974 – 1979.

– Concurent, medaliat cu aur, argint, bronz, la lupte libere (Pașcani), oină, volei și alte jocuri sportive (Iași), aruncarea greutății, Iași, vicecampion național la lupte, Iași, 16 dec. 1962. În toate cazurile și conducătorul echipelor.

– Instructor de formații și ansambluri artistice, cu rezultate regionale, din jud. Iași și Vaslui.

– Creatorul și conducătorul singurei școli de presă din jud. Vaslui, circa 500 de candidați pe lângă Tv. Vaslui între 1990 – 2019.

– A condus cenacluri literare, cel mai cunoscut „Mugurel” 74 (15 ani), cel mai reprezentativ (Cenaclul) „Asociația Creatorilor Vasluieni” (A.C.V.), 1966 și după 1989.

– A îndrumat zeci de ani elevi la Sesiuni Științifice, întorși numai cu Locul I. A lansat poeți și scriitori de valoare națională.

– A fost organizator la Festivalul Umorului „C. Tănase” Vaslui, primele 3 ediții (1970 - 1974), a organizat 3 ediții ale Festivalului Fanfarelor, Vaslui, 1971, 1972, 1973; a organizat 2 ediții ale Festivalului Național de dans modern Fantastic Dance, 1993, 1994; printre

organizatorii Festivalului Obiceiurilor la Vaslui, la începuturi; a inițiat și organizat Gala ziariștilor profesioniști, 2 ediții, și 2 „județene” Cupa TVV la fotbal; Festivalul Tip-top minitop, două ediții; foarte multe Simpozioane interjudețene; a organizat și condus 6 ediții ale Simpozionului Național „Omagiu Cărții Vasluiene” (2013, 2015, 2017, 2018, 2019). A scos 3 reviste, 2 ziare, 2 posturi de radio și 1 TV (și online); 50 (azi, 40) de cărți tipărite.

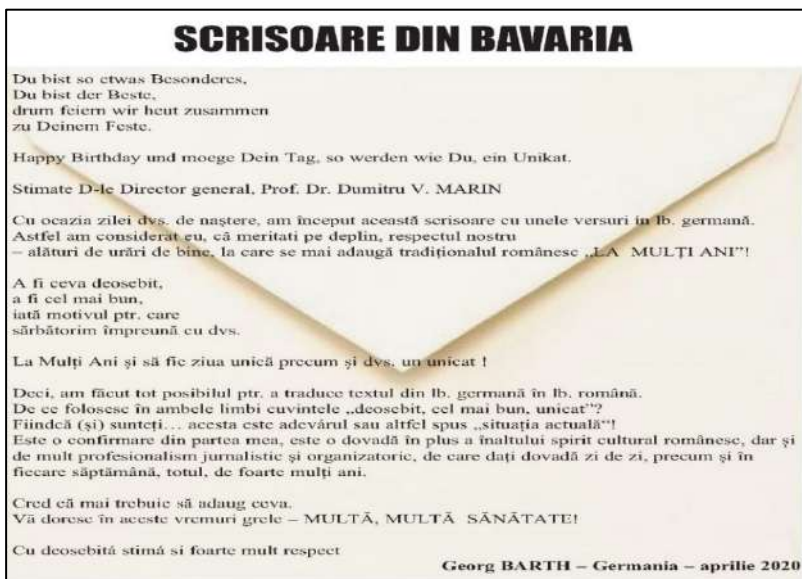

„Renumitul Albert Einstein, născut la ULM – deci pe malurile Dunării spunea: „Încearcă să fii un om de valoare și mai puțin un om de succes“

Cu o astfel de gândire, am avut ocazia să cunosc și eu, un adevărat om de valoare culturală! Vorbesc despre Dl. Prof. Dr. Dumitru V. MARIN din VASLUI, Director–Fondator al Revistei “MERIDIANUL CULTURAL

ROMÂNESC”–în lb. germană: RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN”

Georg Barth, 22.02.2017, Passau, landul Bavariei, Germania

12. Important om politic în jud. Vaslui, 1989 - 2016: președintele Federației Ecologiste din România, filiala Vaslui, 18 ani, a Partidului Verde în prezent; **Consilier județean 5 mandate**, Candidat la Senat, Camera

Deputaților, Consiliul Județean, Consiliul Local, Primăria Vaslui, vicepreședinte al Acțiunii Populare, propus de liberali candidat la Primăria Vaslui în alegerile din iunie 2008. Multiple prezențe naționale și internaționale culturale și politice. Contacte, interviuri și colaborări cu toate marile personalități politice și culturale naționale ale timpului (1990 –).

„L-am cunoscut pe profesorul dr. Dumitru Marin cu ocazia unei întâlniri la Vaslui cu reprezentanți ai societății civile și simpatizanți ai Convenției Democratice, înainte de alegerile din 1996, când i-am acordat și un interviu pentru postul de radio și televiziune pe care îl conducea.

Pe vremea aceea, Vasluiul era considerat un fief absolut al PDSR-ului, era numit „județul roșu” și a avea alte opinii decât majoritatea însemna un act de curaj. Era vorba de curajul unui om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea... Bun organizator, activ și integrat în comunitate...”

*Prof. dr. Emil Constantinescu,
Președintele României 1996 - 2000
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 7)*

13. Acțiuni culturale interjudețene și naționale:

- Interviuri la Televiziunea Canadiană, B.B.C., Televiziunea Națională din Chișinău, Captalan, Tele 7 abc, Deutsche Welle, Vocea Americii etc.

- Pagini speciale în „Evenimentul Zilei”, alte articole în „Deșteptarea”, „Ziarul de Bacău”, „Tecuceanul”, „Booklook”, „Meridianul Iași-Vaslui-Bacău” ș.a.

– Acțiuni culturale 2014: **Omagiu Cărții Vasluiene** - Vineri, 25 octombrie 2013; Simpozioane Interjudețene: **Românești** - Miercuri, 15 ianuarie 2014; **Hârlău** - Joi, 23 ianuarie 2014; **Prisăcani** - Joi, 30 ianuarie 2014; **Bârnova** - Miercuri, 27 februarie 2014; **Bârlad** - Joi, 13 martie 2014;

Simpozion MARIN 70 - Gelu Bichineț, D.V. Marin, Levente Csaba Szekely, Alexandru Ionescu, Adi Cristi, Corneliu Bichineț

Iași - Colegiul „Costache Negruzzi”, Luni, 7 aprilie 2014; **Ivești** - Luni, 21 aprilie 2014; **Podu - Turcului** - Joi, 29 mai 2014; **Iași** - Vineri, 30 mai 2014, Univ. „Al. I. Cuza” (Ștefan Zeletin); **Prisăcani** - **22 - 24 august 2014**; **Ciortești** - **29 și 30 august 2014**; **Lungani** - **Mărți, 23 septembrie 2014 altele în 2015-2016**; **Bacău** - Colegiul Național „Gheorghe Vrânceanu”, Vineri, 10 octombrie 2014; **Țepu - Galați**, Duminică, 26 octombrie 2014; **Sat Frumușelu, com. Glăvănești, jud. Bacău** - Sâmbătă, 8 noiembrie 2014; **Băcani** - Vaslui, (28.11.2015), **Omagiu Cărții Vasluiene, Ediția a II-a** - Luni, 26 octombrie 2015. **Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași** - 29 ianuarie 2016 („Iași - Meridiane Culturale”); **Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”, Colegiul Economic „Anghel Rugină” și Liceul Tehnologic „Ion Mincu”** - Vineri 15 ianuarie 2016 („Simpozion „Mihai Eminescu în liceele vasluiene!”). Orele 10:00, 13:00, 16:00 - Întâlniri cu redactorii Grupului de presă, ALPI și scriitori din Bacău. **Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău** - vineri, 1 aprilie 2016 (Simpozion Interjudețean - Lansare Revista M.C.R. nr. 5, volumul „Învățămant și merit vasluian”, „25 - TV.V. - Istorie și cultură”). Joi, 21 aprilie 2016, **Simpozion Național „D.V. Marin și contemporaneitatea” – Vaslui. „OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE, ed. a III-a, vineri, 5.05.2017, Centrul Cultural „Alexandra Nechita”, Simpozion Național (partic.din Bacău, Iași, București, Slobozia, jud. Vaslui).**

Aniversarea Meridianului... la 20 de ani, 26-27 sept. 2016, la Vaslui (Biblioteca Județeană), Iași (Colegiul Național NEGRUZZI), Vaslui, Liceul Ștefan Procopiu (oct. 2016). Lansare M.C.R. la Iași (Lic.

Negruzzi, C.C.D. ș.a.), 2016, 2017, Bacău, Bârlad, Huși, Vaslui, 2018, sept. Vaslui. Sărbătorirea TVV, în 2019, 2020.

LANSAREA M.C.R. în adunări publice, cu mii de participanți, Băcani, Bogdănești, Bălțați (Iași), Lungani (Iași) Duda Epureni, Vaslui și alte 8 localități, în 2018.

Lansări repetate, în ultimii 6 ani, la ALPI, Iași, membru-senator.

„MERIDIANE CULTURALE LA IAȘI - Luni, 27.03.2017 s-a desfășurat la Iași, la Casa Corpului Didactic, lansarea numărului (comasat) 7-8 din Revista deja celebră, **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, revistă care apare, prin străduința exclusivă a directorului grupului de presă **CVINTET TE-RA**, **prof. dr. DUMITRU V. MARIN**. Revista beneficiază de un colectiv redacțional ales: profesori, oameni de cultură și știință.

Încep cu gândurile noastre de gratitudine pentru efortul de a veni la Iași, pentru atmosfera culturală creată, prin prezența scriitorilor și oamenilor de cultură în mijlocul elevilor, aflați în **SĂPTĂMÂNA ALTFEL**, participanți la manifestare, dar mai ales prin poarta deschisă pentru tinerele talente din diversele școli ieșene implicate.

Spre deosebire de evenimentele exclusive dedicate Colegiului Național "Costache Negruzzi", au venit la manifestarea, organizată în parteneriat cu Casa Corpului Didactic "Spiru Haret" Iași: "Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări", profesor - coordonator Alina Teodora Vartolomei, Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi", coordonator bibliotecar Oana Epure, Școala gimnazială "Ion Creangă", coordonator profesor Alina Fîntînaru, Școala Normală "Vasile Lupu". Am admirat, așadar, elevii îndrăgostiți de poezie, de la clasa a VII a, liceu, pe care nimeni nu i-a obligat să se implice! Au făcut-o de bună voie! Câștigul a fost în totalitate al acestor copii!

Scriitorii prezenți au făcut o atmosferă de zile mari,.

Prof. dr. Dumitru V. MARIN a prezentat, modest, propria activitate, elevii receptând mesajul prin care munca te susține în viață iar din punct de vedere patriotic, apărarea Limbii Române, în țară și străinătate, poate deveni o deviză de viață!

„Să știți că aveți o șansă nemaipomenită să participați la un eveniment cultural. Dați-mi voie să vă spun că mă simt ca și dumneavoastră elev. Să nu creadă cineva că noi, cei prezenți aici, suntem „bătrâni”. Nu! Noi suntem tot tineri, dar unii de mai multă vreme. Cel mai tânăr dintre noi este profesorul Mircea Varvara, fostul meu profesor de acum mulți ani. Când l-am anunțat astăzi, a zis: „Domnule, vin!”

Mulțumesc domnule profesor, pentru că, prin prezența dumneavoastră alături de mine, aici, mă simt la vârsta celor tineri, din aceasta sală. Printre altele, țin să vă spun că noi trăim o vreme în care se petrece așa o transformare a limbii române încât ea va dispărea. Academicianul Eugen Simion spunea că în vreo 200-300 de ani, vor mai exista două sau trei limbi pe pământ. Eu spun că în mai puțin de 30 de ani va fi așa o modificare de nu ne vom înțelege între noi. Scrie și în ziarul Meridianul că Mihail Sadoveanu, acum 100 de ani, se mai înțelegea cu românii lui dar nu s-ar înțelege cu noi nicicum pentru că opera lui a devenit operă de arhivă, nu este funcțională la ora actuală ca model de limbă. Unii vorbim de poezii actuali, alții de scriitorii actuali dar ne place, mie cel puțin îmi

place, să vorbim despre scriitorii care apără limba română, pentru că de când este limba română, de 2000 de ani, niciodată nu au fost mijloace de influențare așa de agresive ca cele de astăzi. Altădată, noi românii aveam un cuvânt care ne caracteriza: „Bă, mergi acasă? - Îhî” Îhî era acceptul. „Acum, ești bine? - Ok” prin urmare sunt multe, multe exemple care arată că limbajul din calculator, dacă nu-l știi, nu știi o brumă de engleză, nu ai ce căuta pe-acolo. Asistăm și la pericolul dispariției poporului român, din care peste 3 milioane au șters-o peste granițe și deși în mintea lor există materie cenușie, eu am niște elevi de-ai mei poeți - buni poeți, s-au dus să măture prin Roma și prin alte părți. Noi încercăm prin revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** să diminuăm acest pericol. Revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** se duce în 23 de capitale europene, în vreo 250 de locuri din România și recordul pe care de asemenea îl invoc, avem 73 de scriitori din străinătate și în total 292 de colaboratori. În vecii vecilor n-o să mai întâlnești așa ceva. Orice revistă din țara Românească se chinuie între 20 și 40.” a spus prof. dr. Dumitru V. MARIN.

Comandorul de aviație, MIHAI BATOG BUJENIȚĂ, a vorbit despre misiunea deloc ușoară, dar cu multă noblete sufletească, de a scrie

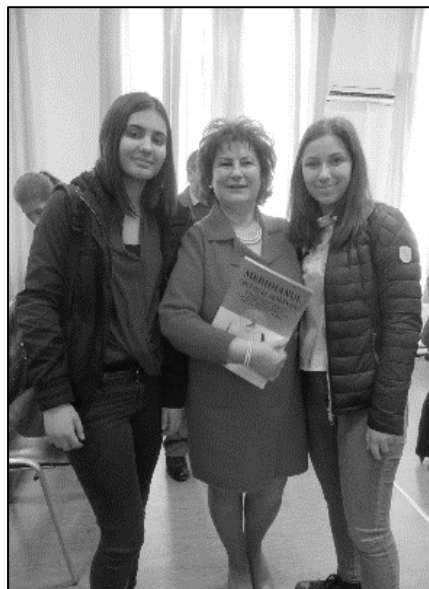
o revistă, de a o lansa în paisprezece țări și ne-a invitat la ședințele Cenaclului “Păstorel”, invitație pe care o vom onora. „Onorat auditoriu ca să scoți o revistă trebuie să fii nebun. Unii din acei frumoși nebuni, nu prin ei înșiși ci prin faptele lor este domnul profesor. Ai de luptat cu tot felul de adversități, invidii, răutăți, tot ce umple paharul mâhnirii noastre, în această lume. Îți vor trebui bani ca să scoți revista, timp, muncă, asiduitate dar mai ales, niște oameni pe care să-i convingi, cei care fac parte din colegiile de redacție, pe care să-i convingi că tu vrei, poți și

meriți. Ei bine, în acest sens domnul Marin a cucerit. E destul de dificil totuși să aduni un colectiv de oameni de valoare. Aici sunt și profesori doctori universitari și doctori în științe, oameni cu titluri, cu profesii deosebite cu toate onorurile pe care societatea le dă celui care produce ceva. Nu mă voi lăuda ce titluri am eu, pentru că sunt cu mult în urma domnului Marin, vă va spune el și o parte dintre ale lui sunt și ale mele.

Nu uitați să râdeți. Râsul nu îngrașă, nu are E-uri, vă menține tonusul, vă menține înălțimea spirituală la care fiecare dintre noi trebuie să fie. Ignorăm în bună măsură problemele care ne pot afecta. De aceea, eu, vă invit întotdeauna la Cenacul nostru. În fiecare duminică, la ora 10, la Biblioteca Județeană. Ne-au venit niște moșnegi acolo și ne simțim ferice pentru că în primul rând comunicăm. Este foarte importantă comunicarea pe care am redus-o cu toții la eternul „like”, „share”. Oameni buni, comunicarea este între oameni, prin cuvânt, prin expresia figurii.” a spus Mihai Batog BUJENIȚĂ. Au recitat, la manifestare, poetul VASILE LARCO și actorul EMIL GNATENCO, oameni de o sensibilitate de nedescris, dăruitori de Dumnezeu cu transmiterea mesajului poetic, rupt de realitatea cotidiană, mesaj care te înalță și transpune într-o lume mai bună. Vă mulțumim!

Printre alți participanți de seamă au fost poeta și pictorița Viorica Bordianu, soții Valentina și Valeriu Lupu și profesorul Mircea Varvara.

Eleva NAOMI RANGHIUC a citit din propriile creații. Pregătită

de profesor Alina Fîntînaru ,de la Școala gimnazială Ion Creangă din Iași ne-a făcut să vedem că misiunea de dascăl se împlinește dacă elevii noștri sunt receptivi, deschiși ideilor frumoase, ca Naomi.

*Elevul PĂDURARIU ȘTEFAN RADU, pregătit de dna bibliotecară Oana Epure, de la Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi” a citit din propriile creații transpunându-și ideile prin care receptează lumea în care trăiește iar elevele Liceului “Mihai Eminescu”, COMANDATU CLEMENTINA și HRESTIC MARIA LUIZA au recitat din cel mai recent număr al revistei **MERIDIANUL***

CULTURAL ROMÂNESC.

Activitatea s-a încheiat cu elevul ALEXANDRU URSACHE, pregătit de profesor CLAUDIA MARTINICĂ, care ne-a cântat și încântat cu un cântec românesc pe care regret că nu îl pot expune în aceste rânduri decât ca dăruire la cel mai mare potențial pe care îl poate avea un copil de 9 ani. Îl felicităm și sperăm să-l vedem pe marile scene ale orașului cât mai curând.

Cuvântul meu de mulțumire îi este adresat dlui director al Casei Corpului Didactic "Spiru Haret" Iași, SILVIU IORDACHE, pentru facilitarea întâlnirii unor generații diferite întru același scop: Dragostea pentru Limba Română!

Vă mulțumim tuturor și urăm Revistei Internaționale **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** cât mai multe și frumoase numere!

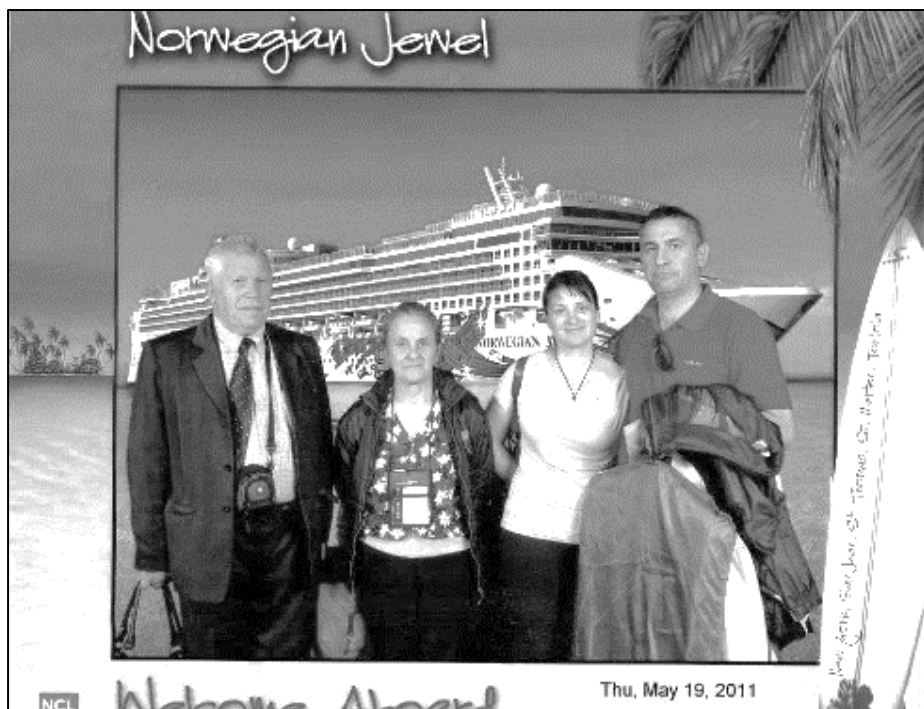
A consemnat,
Prof. dr. Monica Luminița COZMEI"
Articol apărut în ziarul Meridianul
de joi 30 martie 2017

„Un om fără odihnă și fără astâmpăr, pe care l-am cunoscut în anii de după Revoluția din 1989, unul dintre cei condamnați să construiască.”

jurnalist, Alexandru
Mironov,
scriitor, fost ministru
(„MARIN - 70”, Ed. PIM,
Iași, 2011, p. 73)

14. Reprezentări internaționale, Depart. Tourrenne

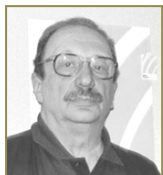

(Reprez. grupului de la Miclești, jud. Vaslui, interviu cu Prefectul, manifestare Cult. la Casa de cultură din Neuille Pompiere de lângă orașul Tour), Strassbourg (1999, cu grupul, primit de Secret.gen al Comisiei Europene, Marie Trautman, interviu și dineu oferit in sala de festivități a Primăriei din Strassbourg) Budapesta (2 dec. 2001, Internaționala Ecologistă, președintele delegației ecologiste românești. Tratatative de 2 ore cu președintele ecologist german și Ministru de Externe, Ioscha Fischer, Hotel Budapesta), Montreal (Invitat al Televiziunii Canadiene), Chișinău (Participant-invitat la Congresul ecologiștilor de către președintele Ioan Dediu, Discuții ample la Ministerul Culturii cu Ion Ungureanu, Stabilirea legăturii cu Nicolae Dabija, președ. Uniunii Scriitorilor din Moldova, materiale de presă și protocoale semnate, Uniunea Ziariștilor din Balcani (Timișoara, printre inițiatori și primii semnatori), Transnistria (Tighina, Dubăsari, Soroca, în timpul luptelor declanșate după vizita lui Ion Iliescu și Adrian Năstase,

urmate de autoproclamarea Independenței Republicii Transnistriene. Interviu cu președintele Igor Smirnov).

Relație de prietenie specială cu Președintele Republicii Moldova, Mircea Snegur de mai multe ori intervievat.

Filmări și transmisii în direct din 32 de țări. Recunoaștere internațională confirmată prin M.C.R., unde colaborează 76 de scriitori străini. Prezență activă în mediul VIRTUAL și Cenaclul internațional Destine literare, Montreal. Membru ASRAN.

„Dumitru Marin, a avut prioritate în mass-media vasluiană, iar eu cred că și în cea din toată Moldova de dincoace și de dincolo de vremelnica graniță”

*prof. dr. Mihai Miron
Meridianul..., aprilie 2016*

15. Referințe:

- MARIN 70 - Volum omagial, 210 p. (2011);
- MARIN D. V. - Opera în câmpul critic și valoric, 202 p. (2013).
- Iordan Datcu - Dicționarul etnologilor români, Ed. SAECULUM I.O., București, 1998; MARIN, Dumitru V., pp. 65 - 66;
- Istoria Jurnalismului din România în date, Enciclopedie cronologică, ed. Polirom, Volum coordonat de Marian Petcu (pag. 514, 655, 902, 910, 930, 936, 945, 965 și 1002).
- Enciclopedia Personalităților din România, ed. a V-a, 2010, Hubners Who is Who, p. 790.
- Personalități băcăuane, vol. VII, Cornel Galben, 2014 pag. 142-149;
- Alte dicționare ale personalităților în județele Vaslui, Galați, Bacău, total 13. Alte reviste și ziare.
- Biblioteca județeană Vaslui: Biobibliografie „DUMITRU V. MARIN la 70 de ani” (2011);
- Biblioteca județeană Bacău - Catalog internațional - Geografie spirituală; D.V.Marin.
- Vasile Ghica - „Nasc și la Tecuci oameni”. (Tecuci), Dicționar personalități (2008).
- Monografia Popricani, jud. Iași - 18 noiembrie 2013.
- MARIN D.V. CONTEMPORANUL NOSTRU (virtual, 2014).–
- 75 - D.V. MARIN (istorie - cultură - jurnalism), Volum omagial, ed. PIM, Iași, 2016.

- Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Dumitru V. Marin - Om, operă, prezență** - Ed. PIM, Iași, 2015 (92 pag. - reeditare 72 pag.).
- Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Operă și viață pentru Vaslui - România/ Dumitru V. Marin** - Ed. PIM, Iași, 2015 (52 pag.).
- B. Negoescu, (Benone Neagoe) **Tinerețe fără bătrânețe**, Revista UZPR, nr.3/vară, 2016, p.25.
- **Supliment omagial literar – artistic, cu amici / La mulți ani, D.V.M -75, Pim,2016, 80 pag.**
- Articole omagiale și de analiză în Meridianul Iași-Vaslui-Bacău, în M.C.R., Deșteptarea - Bacău, BZI Iași.
- **C. Galben, Personalități băcăuane, DUMITRU V. MARIN**, Ateneu, nr.561, an 53, mai 2016, p.23, 2016
- **Ioan Dănilă, Limba ce-o vorbim...**, Deșteptarea, an XXVI, nr.7615/29.04.2016
- **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, în multe ediții, începând cu 1996, 26 septembrie.
- Ion N. OPREA **Dumitru V. Marin, DVM, de la un timp DVMZ** – 75, Luceafărul, Anul 8 - 2016, 27 aprilie, 2016.
- Materiale omagiale în M.C.R, Meridianul și alte publicații.
- Constantin Chirica, **Măcărești**, file de istorie, ed..Samia, Iași, 2013, 248 pag.
- **111 Valori naționale pentru Vaslui**, Ed. PIM, Iași, 2019, 512 p.
- Recorduri, recorduri, numai ...recordurile, pentru memoria istoriei**, pliant, 3000 ex.,2018.
- **Bătălia pentru Vaslui**, Edit. Pim, Iași, 2020, 740 pag.

„...prin grația netului l-am cunoscut pe domnul D.V. Marin care în meseria mea de inginer este acronimul nelipsitului instrument Digital-Volt-Metru. În cazul editorului din Vaslui, electronica este înlocuită cu o vastă activitate intelectuală, publicistică, didactică, posturi de radio, Director în presă etc... iată o biografie impresionantă și bogată la extrem.”
Cu amicitie, Adrian GRAUENFELS, ASILR – Israel

Despre OPERA MAGNA I – II – III, (1 noiembrie 2020):

„Gigantic, titanic, magnific, istoric, cultural, justițiar, recunoscător, dăruitor, impunător, înălțător, grațios și sincer înțelept părinte, o adevărată horă românească!”

●

„Sunteți la înălțime! Ca de obicei, numere foarte bune. Se vede că munciți foarte mult.”

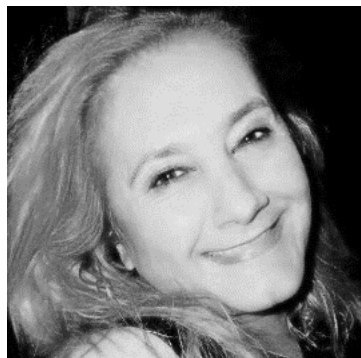
26 noiembrie 2020

Ben TODICĂ – Sydney, Australia

●

„Dragi prieteni,

apare iarăși caruselul festiv al lui „Scriviamo...” (Să scriem),

prieteni autori au colorat poezia cu o mie de nuanțe, întotdeauna sunt atât de mulți care își doresc să fie prezenți pe aceste pagini... La noi în Italia unde grupul trăiește, aceasta a devenit o întâlnire prestigioasă, atât de mulți, poate prea mulți, ar dori să-și pună semnătura sub poemele publicate! Se știe că acest lucru nu este posibil pentru toți deodată. Din nou mulțumim editorului pentru spațiul acordat, noi, din partea noastră, încercăm să oferim ce-i mai bun. O lectură plăcută! Ne veți citi atât în italiană, cât și în română. SCRIVIAMO se extinde cu fiecare zi mai mult. Vă îmbrățișez și pe curând.

Daniela STRACCAMORE – Italia, Scriviamo, Roma

(traducere în lb română: Rodi Vinau)

(M.C.R. nr.11/2017, p. 22)

●

„Stimate domnule profesor,

Ce bucurie să vă vedem și să vă auzim sâmbata trecută!

Și ce bucurie să primesc acest numar de excepție al MERIDIANULUI CULTURAL ROMÂNESC!

Excepțională publicație, de înaltă ținută culturală și mare complexitate.

Felicitari din suflet!

Când mai veniți pe la Montreal? Vă așteptăm cu drag.”

Toată stima,

Alexandru CETĂȚEANU, Destine Literare,
2 noiembrie 2020, Cenaclu international.

16. Distincții:

- Ordinul Ziariștilor „aur” de 2 ori, Cetățean de onoare în 3 județe, Numeroase Diplome de Onoare și Excelență, oficiale și pentru merite sau participare.

– Diplome de onoare, conferite de Primăria Bârlad. Numeroase alte Primării din Moldova, Consiliul județean Vaslui și diverse culte religioase.

Primul Cetățean de onoare al comunei Podu-Turcului, județul Bacău (29 martie 2011); Cetățean de onoare al comunei Prisăcani, județul Iași (24 august 2014); Cetățean de onoare al comunei Țepu, județul Galați (30 septembrie 2014).

– Membru al Ligii Scriitorilor din România, și Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

„Dăruit, generos, autoritar cu măsură, iertător, învățător a condus cu bine „barca”, s-a descurcat, a reușit să-și pună copiii pe picioare. Adeșori gândindu-mă la copiii mei, îmi doresc să aibă un tată cum am avut și eu. Nu e puțin lucru să transformi copilul în matur și probabil ca până la urmă asta e cea mai mare realizare a unui individ în plan personal. Eu cred că el a reușit și în privința asta.[...]

*Av. Daniel Marin - Cernat,
(întemeietor TVV și „Unison Radio”, fiul mijlociu,
București, 29.03.2011
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 98)*

FILM: „A fost sau n-a fost” (filmul lui Corneliu Porumboiu, consacrat lui D.V.M., an 2006), premiat la Cannes ș.a., ș.a.

Stimate coleg, Profesor dr. Dumitru V. MARIN

Felicitări! În unanimitate, membrii Comitetului Executiv au votat pentru primirea dumneavoastră în ASRAN.

Bine ați venit în Asociația Scriitorilor Români din America de Nord. Va dorim succes în activitatea dumneavoastră.

PREȘEDINTE ASRAN,

Alex Cetateanu

– De ce mai tot scrii, Marine, nu vezi ca nu se mai citește?

– ...pentru că pot.

–...Și nu vreau să lipsesc pe deștepții din viitor de atâtea mărturii... altfel, ce fel de lider aș mai fi eu?

DE ACELAȘI AUTOR:

Operă tipărită (selecții):

- **Considerații privind cântecul popular...** (1974) – studiu etnofolcloric, 18 pag.
- **Basme de Tudor Pamfile**, ediție îngrijită de D.V.M., editura Junimea, Iași (1976), 124 pag.
- **Evoluția învățământului vasluian până în 1859** (1980) – **Istoria învățământului. 8 pag, în 16***.
- **Liceul „M. Kogălniceanu”, monografie la Centenar** (1990)
- **Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă”** – istorie etnofolclorică. 294 p. (1998)
- **Unison Radio Vaslui continuă...** – prezentare media (2000)
- **TV.V – 15... explozia** – „Cronica locului, jurnal intim...”, 556 p. (2006)
- **Zăpada pe flori de cireș** – roman – 274 p. (1999). Ediția a II-a (2014)
- **Meridianul – O istorie a presei locale și a Curentului Cultural Informațional**, 416 p. (2009)
- **Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”** – istorie culturală – 218 p. (2010)
- **TV. V – Vaslui – România – Europa – filă de istorie, presă și cultură** – 256 p. (2011)
- **Giurgioana – Bacău, Sat – Biserică...** – monografie, 169 p. (2011)
- **Editoriale valabile din vremuri regretabile** – culegere – 258 p. (2013)

- **Cu Eminescu, dascăl de suflet** – Studii și adnotări istorico-literare, 172 p. (2013)
- **Marin D.V. – Opera în câmpul critic și valoric** – (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.) – opinii, editoriale – 202 p. (2013)
- **„Spirale ” internaționale – Vasluieni pe spițe din roata istoriei** – reportaje și interpretări – 208 p. (2013)
- **Primarii, ca niște oameni acolo, și ei** – Jud. Iași – 338 p. (2014)
- **Ceașescu –...– Băsescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai I (evocări de reporter)**, Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.
- **Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului**, Ed. PIM, Iași, 331 p. (2014)
- **Marin D.V. contemporanul nostru** (virtual, 2014)
- **25 – TV. V – Istorie și cultură**, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
- **Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc) (I)**, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
- **77 – D.V. Marin (istorie – cultură – jurnalism)** – Volum omagial –, Ed. PIM, Iași, 168 p. (2016)
- **Viața „pe portative”... în 16 note**, Ed. PIM, Iași, 78 p. (2017)
- **Bârlad – Vaslui/Pamfile – Marin/Destine istorice**, Ed. PIM, Iași, 156 p. (2017)
- **... 77... Noduri culturale și semne amicale**, Ed. PIM, Iași, 397 p. (2018)
- **Editoriale, articole, eseuri** Ed. PIM, Iași, 184 p (2018).
- **101 Vasluieni pentru 100 de ani**, Ed. PIM, Iași, 402 p. (2019).

- **Liceeni la Podu – Bacău**, Ed. PIM, Iași, 204 p. (2019)
- **Marin D.V. – Vaslui – Din seva istoriei** –, Ed. PIM, Iași, 160 p. (2019)
- **111 Valori naționale pentru Vaslui** – Ed. PIM, Iași, 512 p. (2019)
- **Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!)**, Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019). Ediția a II-a, Ed. PIM, Iași, 320 p. (2020).
- **Marile prietenii de pe Valea Prutului / Marin-Măcnea-Dima-Pricop-Tudosie/**, Iași. Pim, 2020, 208 pag.
- **Opera Magna 1... (Folcloristică)** – Ed. Pim, 2020. 614 pag.
- **Festival semicentenar /50:50/ Memorialistică jurnalieră**, Iași, Pim, 332 pag.
- **Opera Magna 2 (Roman)...** Pim, 2020, 515 pag.
- **Opera Magna 3 (Contribuții de lider cultural)** Pim, 2020, 510 pag.
- **Bătălia pentru Vaslui: 222 printre noi**, Pim, Iași, 2020, 740 p.
- **Călimănești-Vaslui**, Pim, Iași, 2021, 322 p.
- **Opera Magna 4**, Pim, Iași, 2021, 523 p.
- **Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și M.C.R.**
- **7**, Pim, Iași, 2021, 332 p.
- **Jurnalistică și cultură națională la Vaslui – MARIN 80 – Participări aniversative**, Pim, Iași, 2021, 324 p.

ICONOGRAFIE

Dumitru V. MARIN
Anul de debut
03.10.1957, Cl. a IX-a

TVV – Prima emisiune
24 decembrie 1990

Dumitru V. MARIN
03.08.1999

Dumitru V. MARIN
Văzut de Gheorghe Alupoei

**În fața lui Francois Mitterand –
18 febr. 1991, Iași**

**30 aug. 1991,
Rep. Moldova -Chișinău,
Interviu cu preș. Mircea Snegur**

**Cu preș. Ion Iliescu,
1990, la Vălenii de Munte**

**Nov. 1996 –
Prima vizită a președintelui
Emil Constantinescu**

**Vaslui, mai 2004 - cu președintele
Emil Constantinescu**

**Dumitru V. Marin, Emil
Constantinescu, Dan Albescu
2 mai 2004, Vaslui, în atmosfera
electorală**

**Interviu cu Ion Rațiu,
la Vaslui, 1992**

**D.V. Marin - Traian Băsescu
În acțiune... în campanie electorală
noiembrie 2004**

**Octombrie 2007, Vaslui –
interviu cu Teodor Stolojan,
președinte PD-L**

**2008, Primul ministru
Călin Popescu Țăriceanu,
în direct la TVV**

**Cu Jonathan Scheele,
în Studioul TV Vaslui,
15 nov. 2005**

**Interviu cu poeta Ana
Blandiana – 10 martie 1994**

Dumitru V. Marin și Primul
ministru Nicolae Văciroiu - 1992

2009, Interviu cu ministrul
Economiei, Varujan Vosganian

martie 1992 – cu scriitorul Mircea
Radu Iacoban

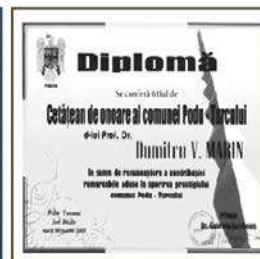
1992 - Cu Stela Popescu și
Alexandru Arșinel

Cu primul ministru, Adrian Năstase în
Studioul TV Vashl, 2004

sept. 1993 - interviu cu Anghel
Rugină, somitate internațională

2009 - Interviu cu cântăreața
Matilda Pascal Cojocarița

2 iunie 2007, Vaslui - Cu Princesa
Margareta și Prințul consort Radu Duda

9 iulie 2007, Todirești - Vaslui - intervii cu
Mitropolitul Ardealului, ÎPS Laurențiu Streza

2009 - intervii cu președintele CJ
Vaslui, Vasile Mihalachi

INTERNATIONAL PRESS CARD
CARTE INTERNAȚIONALĂ DE ZIARIST
Nr: 2505
The Union of Professional Journalists
from ROMANIA
Uniunea Ziaristilor Profesioniști

PRESS

Name, surname Nume, prenume
MARIN DUMITRU

Is a professional journalist
Este ziarist(ă) profesionist(ă)

Proșecția 1221
Profesor Mihai Miron • PUGION

NUMĂRUL
JUDEȚUL VASLUI
CONSILIUL JUDEȚEAN

Legitimăție nr. 25

Numul: MARIN
DUMITRU

Funcția: CONSILIER JUDEȚEAN

B.I. Seria 2C nr. 47044
emisa de Sec. 1004

Gărbărit
Vaslui

Presedinte
C.S. Consiliul Județean

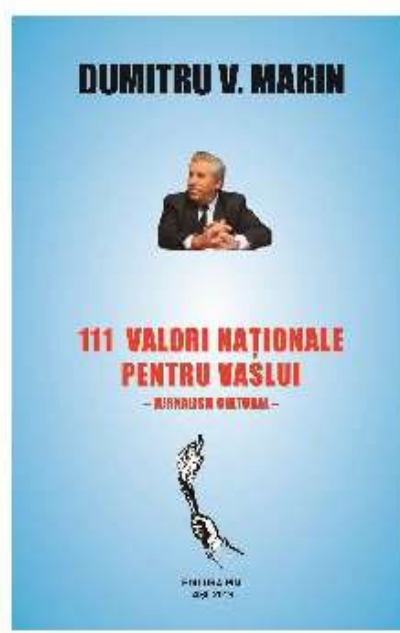
1992

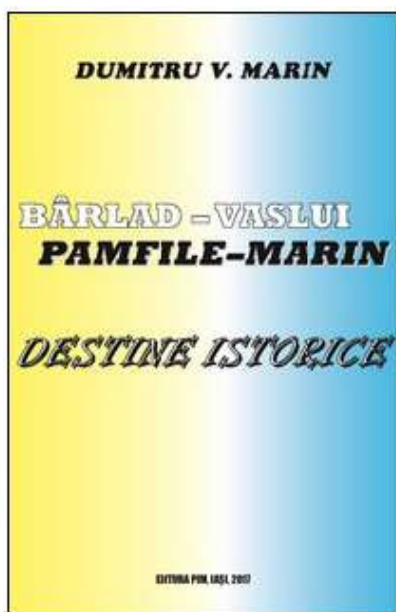
S.C. „GVINTEA TE-NA SII”
STUDIUL DE TELEVIȚIUNE ȘI RADIO VASLUI
Strada Stefan cel Mare nr. 39
Telefax: 0237/117592; Telefon: 0237/12923

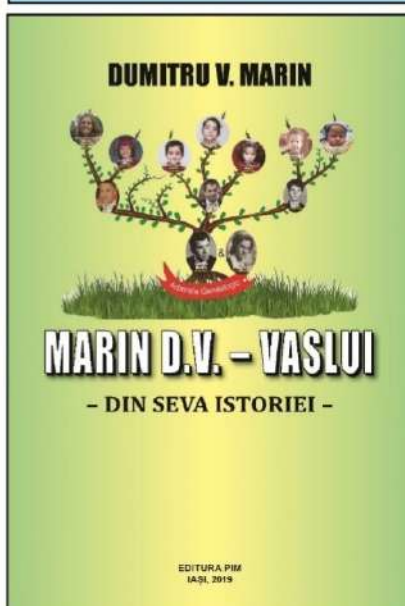
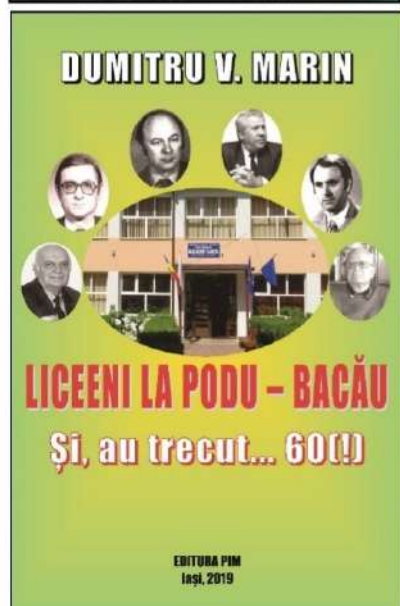
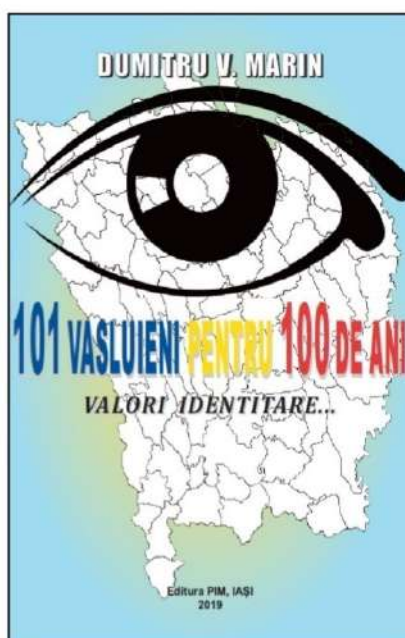
Nr. 60

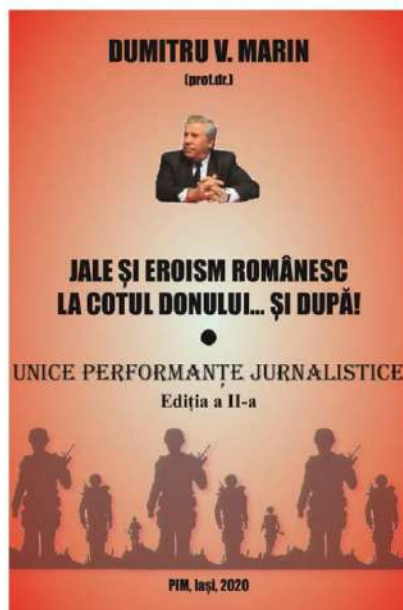
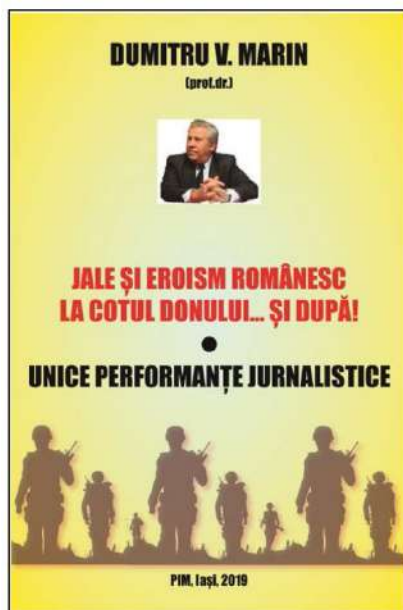
D. (na) MARIN DUMITRU
Funcția: DIRECTOR
La STUDIUL TV. VASLUI
Data emiterii: 15.11.1994
DIRECTOR:

Operă și viață pentru Vaslui - România Dumitru V. MARIN

edura citi

Dumitru V. MARIN - Zeletin - Om, operă, prezență - (II)

(„MARIN 70”)

Uniunea Ziariștilor Profesioniști
din România

The Union of Professional Journalists
in Romania

DISTINCȚIA CREDINȚĂ ȘI LOIALITATE

se acordă

Domnului prof. dr. **Dumitru V. Marin**
Director General al grupului de presă CVINETE TE-RA - Vaslui

*pentru devotamentul, perseverența, străduința
și puterea de a sluji actul jurnalistic și publicistic,
de-a lungul unei bogate cariere*

București, 14 octombrie 2019

Doru-Dinu Glavan
Președinte UZP

DIN PRESA TIMPULUI:

Cu toată siguranța: D.V. Marin este cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, pentru că:

1. Are o longevitate activă de excepție, peste 64 de ani în presă (debut: Steagul Roșu, 1957);

2. A realizat singurul grup de presă, simultan cu Televiziune, Radio (2 posturi), ziar **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău** și revista internațională **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, aceasta, doar după 6 ani, în 25 numere, având 707 colaboratori din toată lumea;

3. A publicat 49 (plus aceasta) de cărți, în mare majoritate de istorie culturală, a ridicat monumentele „**77... Noduri culturale și semne amicale**”, Iași, 2018, 398 pag. și „**101 vasluieni...**”; **Bătălia pentru Vaslui**, 2021, 740 p. ș.a.

4. A reușit 3 recorduri mondiale (interviuri cu 9 șefi de stat, 16 prim miniștri, revistă dinspre jurnalismul cultural (difuzată în 4 continente, 32 de țări), la care se adaugă interviuri cu Papa Ioan Paul al II-lea, Înalte fețe bisericești, în frunte cu patriarhii Teoctist, Daniel, mitropoliți, episcopi, preoți. Ar trebui să se adauge sutele de manifestări cu public din județele Moldovei, Simpozioanele naționale „**Omagiu cărții și culturii vasluiene**” și multe altele (v. Pliantul „**Recorduri, Recorduri, Recorduri... numai recordurile**);

5. A realizat o veritabilă școală de presă (când așa ceva nu exista) pentru că peste 500 de persoane au învățat câte ceva la noi (vârfuri: Pârvoiu, Sîmpetru, Striblea), tot ce există în județ s-a școlit aici;

6. A fost un actor politic important în județul Vaslui, timp de 30 de ani șef de partid-ecologist, în variante și perioade, candidat la Primărie, Consiliul Județean, Parlament (ambele camere);

7. A fost cumpătat și în deplină legalitate om de afaceri, spune că „nu sunt bogat, dar nu sunt sărac”;

8. A întreținut atmosferă și relații afectiv-culturale cu peste 1080 de personalități din țară și de peste hotare (vezi, vol. **„111 valori naționale dintr-un secol pentru Vaslui – Jurnalism cultural”** (2019, 512 p.), mai ales după 1990, când a înființat primul post privat de televiziune din România, Licența 001/TV. „Pe mulți i-am făcut eu oameni, pe foarte mulți i-am ajutat și stimulat cu imaginea TV – radio – presă scrisă, să devină ceea ce sunt în 2020.”

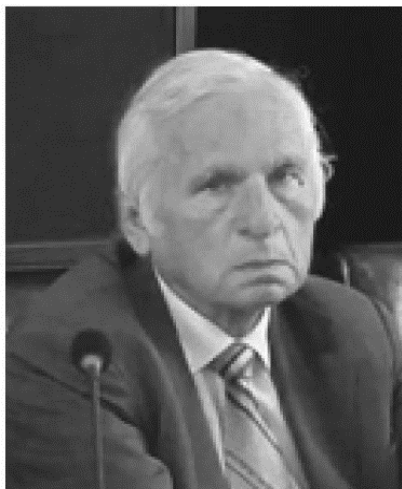
9. Singurul „Mecena” pentru cultură din județul Vaslui;

10. Are destui dușmani care să-l denigreze, inclusiv pentru emblema județului Vaslui, **„101 vasluieni pentru 100 de ani”** (Iași, 2019, 404 pag.), ori **111 valori naționale pentru Vaslui**, Iași, Pim, 2019, 512 pag., **Jale și eroism românesc la Cotu Donului... și după(!)**, Iași, Pim, 2020, 305 p., **Opera magna 1 (folcloristica) 2- 3- 4/**, Pim Iași, 2020, 614 p., **Bătălia pentru Vaslui**, Pim, Iași, 2020, 740 de pagini.

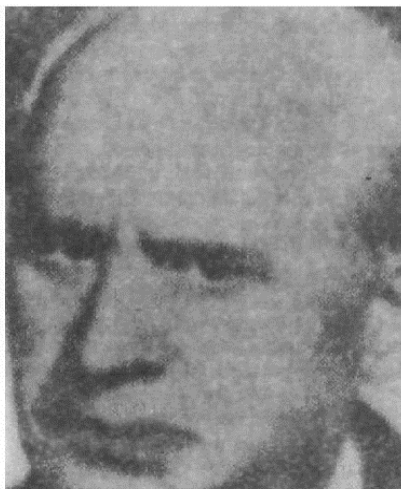

„Eu sunt omul muncii mele imposibil de egalat vreodată” (D.V.M.)

„LUMEA” LUI MARIN:

Prof. Univ. Dr. Alexandru IONESCU
București

Prof. Univ. Dr. Adrian FOCHI
Folclorist – București

Prof. Dr. Ing. Avram D. TUDOSIE
Academician A.O.Ș.R – Huși

Dr. în medicină Valeriu LUPU
Exeget – Vaslui

Prof. Ion Gh. PRICOP
Poet, scriitor – Duda Epureni, Vaslui

Prof. Costin CLIT
Istoric – Huși, Vaslui

Cmdr. Mihai BATOG-BUJENIȚĂ
Scriitor, epigramist – Iași

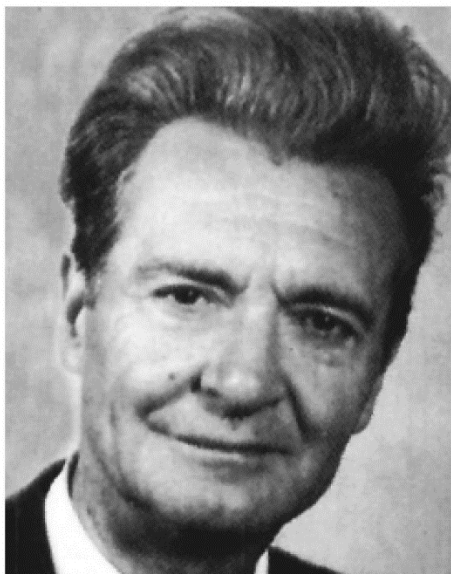
Prof. Univ. Dr. Ovidiu PAPADIMA
Folclorist – București

Prof. Dr. Docent Mihai POP
Academician – București

Gabriela Ana BALAN
Poetă – Bârlad

Prof. Univ. Dr. Vasile ADĂSCĂLIȚEI
Folclorist – Iași

Prof. Dr. Vicu MERLAN
Istoric – Huși, Vaslui

Georg BARTH
Ziarist – Passau, Germania

Ben TODICĂ
Ziarist, redactor emisiuni în limba
română Sydney, Australia

Ștefan RACOVITZĂ
Jurnalist – Geneva, Elveția

George FILIP
Poet – Montreal Canada

Prof. Dr. Theodor CODREANU
Critic literar – Huși, Vaslui

Prof. Dr. Laurențiu CHIRIAC
Istoric – Vaslui

Meridianul a trecut de 24 de ani... Ziar de informație, opinie și publicitate: ca 3,5% • nr. 14 (1997) • joi, 6 aprilie 2021 • 13 pagini • 3 lei

Citește Meridianul și pe net la www.tvv.ro!

Meridianul
lași - Vaslui - Bacău

Publicat în anul 1996

www.meridianul.ro • contact@meridianul.ro • telefon: 0233.341.226 • fax: 0233.494.414 • e-mail: 4943100@tvv.ro

Prof. dr. Dumitru V. MARIN

Singurul Grup de Presă din județul Vaslui
marintru@gmail.com
www.meridianul.ro

editorial

DE SĂRBĂTOARE...

INCREDERE ÎN MUNCĂ
Pag. 2

PRIMARUL ALERGĂTOR
Pag. 3

NOU CENTRU CIVIC
Pag. 11

ANUNT IMPORTANT:
FUNCTIONĂZĂ RI OCUL
VASLUIANET DE SERVICE!
URMĂRIȚĂ!
<http://www.meridianul.ro>
<http://www.meridianul.ro>

ASRA

Stimate coleg, Profesor dr. Dumitru V. MARIN

Editorial "Incercările noastre de a crea un ziar de informație, opinie și publicitate" este un proiect care are la bază o viziune de viitor. Meridianul este un proiect care are la bază o viziune de viitor. Meridianul este un proiect care are la bază o viziune de viitor.

Proiectat și realizat de: ALINA ODOBESCU

"Așa e greșit și înțeleg că dincolo de o cultură și altor reviste de cultură, MCR este de o calitate și amplitudine fără concurență... Mai în gând, mai în scris, lucrul este mai ușor, ocupat."
Cu deosebiri stăruie și proiect:
Gheorghe BARTHE
Passau, Germania

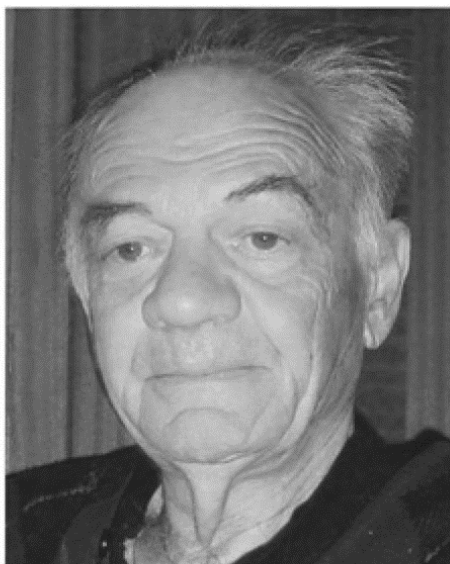
Continuare în pagina 2

Cătălin SÎMPETRU
Ziarist, tehnoredactor – Vaslui

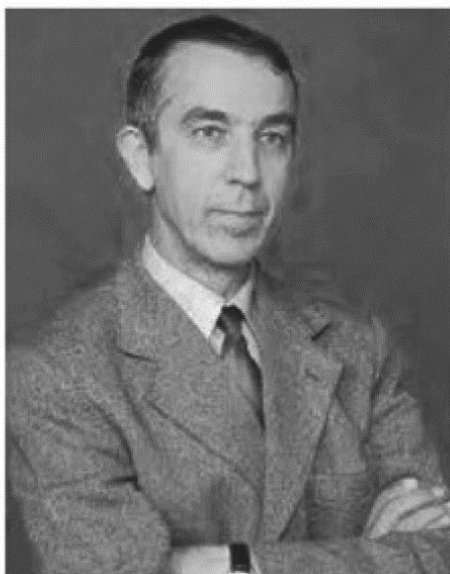
Ing. Mihai CABA
Scriitor – Iași

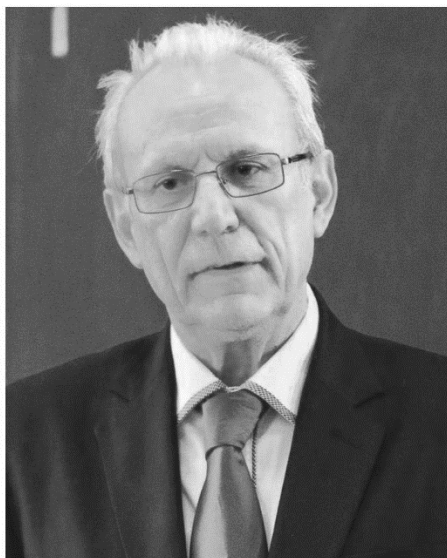
Eugen DEUTSCH
Scriitor – Iași

Ing. Dr. Dumitru BRĂNEANU
Scriitor, Președinte USR Bacău – Bacău

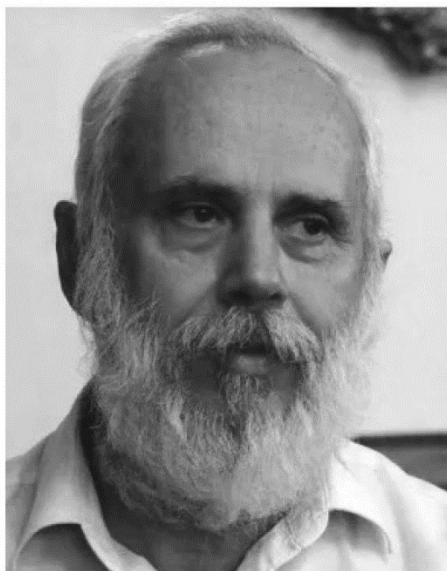
Prof. Univ. Dr. Ioan DĂNILĂ
Univ. Bacău, membru USR – Bacău

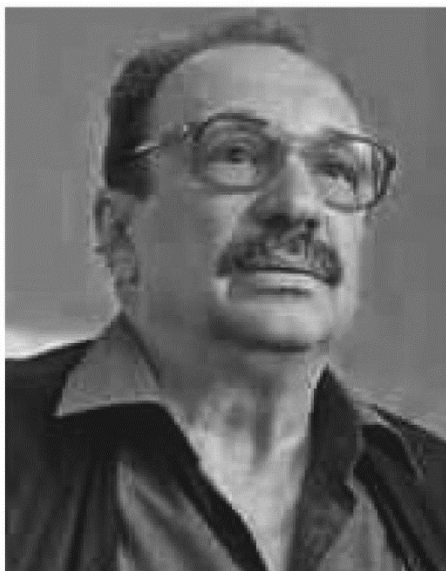
Doru Dinu GLĂVAN
Președinte UZPR – București

Prof. Univ. Dr. Daniela GÎFU
Membru USR, jurnalistă – Iași

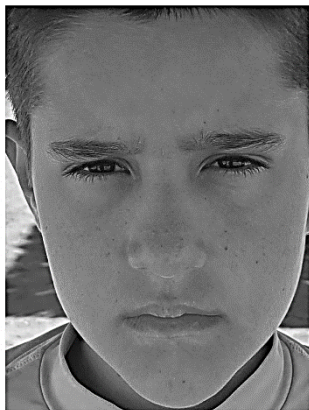

Cornel GALBEN
Scriitor, monografist – Bacău

Prof. Univ. Dr. Mihai MIRON
Membru USR, ziarist – București

LUMEA CEA MICĂ

Ștefan Alexandru MARIN
n. 2008

Ana Iulia MARIN
n. 2008

Eva Maria MARIN
n. 2011

Vlad Ioan MARIN
n. 2012

Rareș MARIN
n. 2018

Vasluiul văzut de sus! Sursa foto: facebook.com Orasul Vaslui

**Sediul redacției Revistei, a Ziarului, a Radioului și a TVV online.
Str. Frunzelor, nr. 2, Vaslui.**

***„Poți zidi o lume-ntreagă, poți s-o sfărâmi... orice-ai spune,
Peste toate o lopată de țărână se depune.”***

**Mihai EMINESCU
Scrisoarea I**

REZUMAT

Peste 6 decenii de muncă, dintre care 51 de ani în slujba vasluienilor, cu prezență calificată și zilnică: profesor, etnolog, romancier, om politic, istoric, cel mai mare jurnalist vasluiian din toate timpurile și-a marcat drumul social-cultural unic prin cele 51 de cărți tipărite și... întemeietor de televiziune, radio, ziar, revistă internaționalizată, într-un târg... Este triplu recordman în presă, promotor în cultură, prezență remarcabilă în Agora.

A ridicat Vasluiul pe harta culturală a lumii.

A fost mereu ***unul contra multora*** lăsând cărți ajunse în Pantheonul românesc: **Opera Magna 1 – 4, Jale și eroism românesc la Cotu Donului... și după(!), Bătălia pentru Vaslui**, mai multe monografii și mai ales Revista ***MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, având 707 colaboratori de pe 4 continente.***

A scris și tipărit, fără ce-a publicat în ziarul **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, aproximativ 50.000 pagini.

O asemenea muncă nu a fost apreciată de autoritățile locale care l-au ocultat mereu, dar a fost recunoscută de aproximativ 1088 de mari valori, dintre care 80 semnează în această tipăritură-omagială.

Prof.dr. D.V.Marin a dat cu certitudine viață anilor și anilor multă viață, prin rezultate unice din perspectiva celor 80 de ani de la naștere. Varietatea reușitelor sale rămâne unică.

Jurnalistică și cultură națională la Vaslui/Marin80 acoperă un gol de informații necesar și astăzi și celor ce vin.

SUMMARY

Over 6 decades of work, of which 51 years in the service of Vaslui residents, with a qualified and daily presence: professor, ethnologist, novelist, politician, historian, the greatest Vaslui journalist of all time marked his unique socio-cultural path by the 51 printed books and... founder of television, radio, newspaper, internationalized magazine, in a fair... He is a triple record holder in the press, promoter in culture, remarkable presence in Agora.

He raised Vaslui on the cultural map of the world.

He was always ***one against many***, leaving books that reached the Romanian Pantheon: **Opera Magna 1 - 4, Male and Romanian heroism at Cotu Donului... and after (!), The Battle for Vaslui**, several monographs and especially the ***MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC*** Magazine, *with 707 collaborators from 4 continents*.

He wrote and printed, without publishing in the newspaper **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, approximately 50,000 pages.

Such work was not appreciated by the local authorities who always hid it, but it was recognized by about 1088 great values, of which 80 sign in this homage print.

Prof. D.V.Marin has certainly given life and years a lot of life, through unique results from the perspective of the 80th anniversary of his birth. The variety of successes remains unique.

Journalism and national culture in Vaslui / Marin80 covers a gap of information necessary today for those who come.

RÉSUMÉ

Plus de 6 décennies de travail, dont 51 ans au service des habitants de Vaslui, avec une présence qualifiée et quotidienne: professeur, ethnologue, romancier, homme politique, historien, le plus grand journaliste Vaslui de tous les temps a marqué son parcours socioculturel unique par le 51 livres imprimés et... fondateur de télévision, radio, journal, magazine internationalisé, dans une foire... Il est triple recordman de la presse, promoteur de la culture, présence remarquable à Agora.

Il a élevé Vaslui sur la carte culturelle du monde.

Il a toujours été ***un contre plusieurs***, laissant des livres qui ont atteint le Panthéon roumain: **Opera Magna 1 - 4, Héroïsme masculin et roumain à Cotu Donului... et après(!), La bataille de Vaslui**, plusieurs monographies et surtout le magazine **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, *avec 707 collaborateurs de 4 continents*.

Il a écrit et imprimé, sans publier dans le journal **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, environ 50 000 pages.

Un tel travail n'a pas été apprécié par les autorités locales qui l'ont toujours caché, mais il a été reconnu par environ 1088 grandes valeurs, dont 80 signent dans cet hommage.

Prof. D.V.Marin a certainement donné la vie et des années beaucoup de vie, à travers des résultats uniques dans la perspective du 80e anniversaire de sa naissance. La variété des succès reste unique.

Le journalisme et la culture nationale à Vaslui / Marin80 couvrent un manque d'informations dont on a besoin aujourd'hui et ceux qui viennent.

SOMMARIO

Oltre 6 decenni di lavoro, di cui 51 al servizio dei residenti di Vaslui, con una presenza qualificata e quotidiana: professore, etnologo, romanziere, politico, storico, il più grande giornalista Vaslui di tutti i tempi ha segnato il suo percorso socio-culturale unico 51 libri a stampa e... fondatore di televisione, radio, giornali, riviste internazionalizzate, in una fiera... È un triplo record di stampa, promotore di cultura, presenza notevole in Agora.

Ha sollevato Vaslui sulla mappa culturale del mondo.

Fu sempre ***uno contro molti***, lasciando libri che arrivarono al Pantheon rumeno: **Opera Magna 1 - 4, Eroismo maschile e rumeno a Cotu Donului... e dopo(!), La battaglia per Vaslui**, diverse monografie e soprattutto la rivista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, **con 707 collaboratori da 4 continenti**.

Ha scritto e stampato, senza pubblicare sul quotidiano **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, circa 50.000 pagine.

Tale opera non è stata apprezzata dalle autorità locali che l'hanno sempre nascosta, ma è stata riconosciuta da circa 1088 grandi valori, di cui 80 firmati in questa stampa di omaggio.

Prof. D.V.Marin ha sicuramente dato vita e anni tanta vita, attraverso risultati unici dal punto di vista dell'ottantesimo anniversario della sua nascita. La varietà di successi rimane unica.

Il giornalismo e la cultura nazionale in Vaslui / Marin80 copre una lacuna di informazioni necessarie oggi e quelle che vengono.

Cuprins

I. CUVINTE	5
1. Să mă bucur? 10 +/-10 -.....	5
2. Cuvânt... la sărbătoarea de 70 de ani!.....	11
3. Imperiul cultural „M”	15
4. Cuvânt de mulțumire pentru semnatarii de aici, din acest volum	17
II. MESAJE	21
5. Academia Română:	21
6. Diploma primită din partea Asociației Literare „PĂSTOREL” Iași (ca membru-senator):.....	22
7. Ogîndire-n veac.....	23
8. Omul de care m-am apropiat datorită unei pasiuni comune	26
9. Vasile Aștefanei, inginer, primarul comunei Bălțați, jud. Iași.....	28
10. Dumitru V. Marin la al 80-lea ceas aniversar	30
11. Georg Barth, Passau, Germania.....	33
12. Bornă 80	35
13. Băcăuanul Dumitru V. Marin la ceas aniversar – 80	37
14. Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui	43
15. Biblioteca Municipală „Stroe Belloescu” Bârlad – Eveniment aniversar: profesorul și scriitorul Dumitru V. Marin la 80 de ani	47
16. Diplomă	48
17. Biblioteca Municipală „Ștefan Petică” Tecuci	49
18. Biblioteca Municipală „Mihai Ralea” Huși.....	50
19. Devemarinismul.....	51
20. Omul providențial	54
21. Mihai Caba.....	60
22. Alex Cetățeanu.....	61
23. Constantin Chirica	63
24. Câteva considerații despre lumea lui Dumitru V. Marin.....	69
25. Dumitru V. Marin versus argintul viu al presei vasluiene.....	73

26. Consiliul Județean Bacău.....	75
27. Consiliul Județean Vaslui	76
28. Marin, 80	77
29. De la o similitudine	79
30. Prof.dr. Dumitru V. Marin – Omagiu la a 80-a aniversare	81
31. Scrisoare, azi, la 80 de ani din domnul Prof. Dr. Dumitru V. Marin.....	85
32. Episcopia Huși / Patriarhia română	86
33. George Filip.....	87
34. Rugă târzie	89
35. Tinerețea unui neobosit octogenar	90
36. Ce părere are omul simplu	96
37. Dumitru V. Marin 8.0.....	101
38. Un om între ziare și cărți	103
39. Gheorghe Leteanu	106
40. Liceul „Ion Mincu” – Vaslui.....	107
41. Liceul „Mihail Kogălniceanu” – Vaslui.....	108
42. Liceul „Al. Vlahuță” – Podu Turcului-Bacău	109
43. Diplomă	110
44. Amprente.....	112
45. Un gând și un mesaj pentru aniversare	119
46. Pe cerul Zeletinului a răsărit o stea.....	122
47. D. V. Marin și jurnalistica reflexivă la jubileul celor 80 de primăveri	124
48. Venerabilul Dumitru V. Marin, pe al 80-lea val	126
49. Marin 80	128
50. Letiția Opreșan.....	131
51. Parohia Giurgioana	133
52. D.V.M. – '80	134
53. Primăria Prisăcani.....	136
54. Primăria Vaslui.....	137

55. Ansamblul Privighetorile Zeletinului	142
56. Dedicat, perseverent și profesionist.....	143
57. Revista PLUMB, Bacău	144
58. Melania Rusu Caragioiu	145
59. O dată... ..	146
60. La mulți ani, stimate domnule, prof.dr. Dumitru V. Marin!	148
61. De mână cu veșnicia – Valentina Teclici în dialog cu D.V. Marin.....	149
62. Dan Teodorescu	155
63. Povestitorul	156
64. La aniversare: Dumitru V. Marin și învățământul vasluian. Destinul exemplar al unui om exemplar	160
65. Gânduri de la Țepu.....	167
66. Universitatea din București	169
67. UZPR	170
68. Pentru domnul profesor doctor Dumitru V. Marin	175
69. Nicolae Viziteu, un mare caricaturist prieten cu... ..	177
70. Wikipedia.org.....	182
71. Primarul ieșean cu cea mai mare vechime	186
III. DIN ALTE SCRIERI.....	191
72. Ion Iliescu – oaspetele meu.....	193
73. Mircea Snegur – președintele... basarabenilor!	208
74. Emil Constantinescu – valoare națională	216
75. Bănescu Traian – mai are un an!	225
76. Nicolae Văcăroiu, prim-ministru, la Vaslui: drept cam ciudat... vine	240
77. Cuprinsul cărții Marin – 70	243
78. Mesajul familiei:	249
79. Destine... (inclusiv) Literare.....	251
80. Încheiere:.....	259
IV ADDENDA.....	261

OPERA – TABLOU SINTETIC – Dumitru V. MARIN.....	263
DE ACELAȘI AUTOR:	289
ICONOGRAFIE.....	293
DIN PRESA TIMPULUI:	303
„LUMEA” LUI MARIN:.....	305
LUMEA CEA MICĂ	312
REZUMATE	315
CUPRINS.....	319

... ARGUMENT:

... 1/2 secol pentru OPERĂ...

... ACȚIUNI ȘI ACTIVITĂȚI DE TOP, în câteva domenii esențiale vieții...

... SPIRIT DESCHIS, uneori pătimaș, MEREU ÎN COMPETIȚIE...

... ADVERSARI ȘI DUȘMANI... de mare putere și CLASĂ...

...Prietenii și prețuitori pe măsură...

... chiar are HARUL DE A FACE...

D.V. Marin este

...UN OM AL ACESTUI TIMP...!

- Mii de articole, editoriale, reportaje sau contribuții științifice, în zeci de publicații, debut 1958;
- Deschizător de drumuri... și îndrumător în presa locală și moldoveană;
- Director și editor de reviste: 1. *ONYX* (Revistă de literatură, civilizație și atitudine, Anul III, nr. 11 - 12 (27 - 28) - nov. - dec. 2014); 2. *Meridianul Cultural Românesc* (Revistă trimestrială, 2015→).
- Editor: *Văstarul* (1990), *Teleradioeveniment* (1993), *Meridianul* (1996 →).

Operă tipărită (selecții):

- Considerații privind cântecul popular... (1974) – studiu etnologic
- Basme de Tudor Pamfile, ediție îngrijită de D.V.M., editura Junimea, Iași (1976)
- Evoluția învățământului vasluian până în 1859 (1980)
- Istoria învățământului
- Liceul „M. Kogălniceanu”, monografie la Centenar (1990)
- Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă” – istorie etnofolclorică. 294 p. (1998)
- Unison Radio Vaslui continuă... – prezentare media (2000)
- TV.V – 15... explozia – „Cronica locului, jurnal intim...”, 556 p. (2006)
- Zăpada pe flori de cireș – roman – 274 p. (1999). Ediția a II-a (2014)
- Meridianul – O istorie a presei locale și a Curentului Cultural Informațional, 416 p. (2009)
- Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase” – istorie culturală – 218 p. (2010)
- TV. V – Vaslui – România – Europa – filă de istorie, presă și cultură – 256 p. (2011)
- Giurgioana – Bacău, Sat – Biserică... – monografie, 169 p. (2011)
- Editoriale valabile din vremuri regretabile – culegere – 258 p. (2013)
- Cu Eminescu, dascăl de suflet – Studii și adnotări istorico-literare, 172 p. (2013)
- Marin D.V. – Opera în câmpul critic și valoric – (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.) – opinii, editoriale – 202 p. (2013)
- „Spirale” internaționale – Vasluieni pe spite din roata istoriei – reportaje și interpretări – 208 p. (2013)
- Primarii, ca niște oameni acolo, și ei – Jud. Iași – 338 p. (2014)
- Ceaușescu – ... – Băsescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai I (evocări de reporter), Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.
- Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului, Ed. PIM, Iași, 331 p. (2014)
- Marin D.V. contemporanul nostru (virtual, 2014)
- 25 – TV. V – Istorie și cultură, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
- Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc) (I), Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
- 77 – D.V. Marin (istorie – cultură – jurnalism) – Volum omagial –, Ed. PIM, Iași, 168 p. (2016)
- Viața „pe portative”... în 16 note, Ed. PIM, Iași, 78 p. (2017)
- Bârlad – Vaslui/Pamfile – Marin/Destine istorice, Ed. PIM, Iași, 156 p. (2017)
- ...77 Noduri culturale și semne amicale, Ed. PIM, Iași, 397 p. (2018)
- Editoriale, articole, eseuri Ed. PIM, Iași, 184 p. (2018)
- 101 Vasluieni pentru 100 de ani, Ed. PIM, Iași, 402 p. (2019)
- Liceeni la Podu – Bacău, Ed. PIM, Iași, 204 p. (2019)
- Marin D.V. – Vaslui – Din seva istoriei –, Ed. PIM, Iași, 160 p. (2019)
- 111 Valori naționale pentru Vaslui – Ed. PIM, Iași, 512 p. (2019)
- Marile prietenii culturale de pe Valea Prutului – Ed. PIM, Iași, 210 p. (2020)
- Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!), Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019). Ediția a II-a, Ed. PIM, Iași, 305 p. (2020)
- Opera Magna 1, Ed. PIM, Iași, 616 p. (2020)
- Festival semicentenar: 50 pentru 50! F.N.U.C.T., Ed PIM, Iași, 332 p. (2020)
- Opera Magna 2, Ed. PIM, Iași, 520 p. (2020)
- Opera Magna 3, Ed. PIM, Iași, 510 p. (2020)
- Bătălia pentru Vaslui: 222 printre noi(!), Ed. PIM, Iași, 738 p. (2020)
- Călimănești-Vaslui... un sat ca multe altele, ed. PIM, Iași, 322 p. (2021)
- Opera Magna 4, Ed. PIM, Iași, 522 p. (2021)
- Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și MCR-7, Ed PIM, Iași, 332 p. (2021)
- Jurnalistică și cultură națională la Vaslui – MARIN 80, Ed PIM, Iași, 324 p. (2021)

„O operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic, viața care pulsează în editoriale, în cărțile sale și în filmul lui Porumboiu... un învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică autoritară morală, recunoscute. Afirm că a avut harul de A FACE!”

Prof. Dr. Emil Constantinescu, Președintele României, 1996 – 2000